Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HESIODI ASCRAEI

QVAE EXTANT

CVM NOTIS EX QVIBVSDAM AVCTORIBVS SELECTIS

ACCEDIT

PASORIS INDEX

OPERA ET STVDIO

CORNELII SCHREVELII

NVNC DENVO

AD EDITIONEM ROBINSONII

RECENSVIT

INTERPRETATIONEM LATINAM EMENDAVIT

NOTASQVE SVAS ADIECIT

IO. TOB. KREBSIVS

A. M.

EIGENTHUM DER STADT AUGSBURG

LIPSIAE

SVMPTIBVS IO. GODOFR. DYCKII

ANNO CIↃ IↃ CC XLVI.

PRAEFATIO.

Cum me Dyckius, vir honestus, et de re litteraria optimis quibusque libris imprimendis optime merendi studiosus, certiorem fecisset de Hesiodo denuo edendo, rogassetque, vt eius rei curam in me reciperem, et, si quid in promptu haberem, huic Poetae illustrando id adderem; etsi ea res non satis commode mihi accidebat, quod me ab aliis operibus, paene absolutis, abstraheret, tamen, cum hoc studio meo iuuentutis, graecarum litterarum amantis, rationibus consulere me quodammodo posse intelligerem, facile me induci passus sum, vt ipsius voluntati concederem locum. Relictis autem omnibus id inprimis curae habui, vt mihi traditam editionem, (est autem Schreueliana hic Lipsiae ante quindecim annos edita) ad quam haec noua erat typis exscribenda,

a vitiis, quibus innumeris ſcatebat, purgarem, et ad editionem Robinſonii, a liberalitate VIRI MAGNIFICI KAPPII, PATRONI mei OPTIMI, mihi commodatam, corrigerem. Ex interpretatione latina, quae, ſi qua alia, certe erat inficetiſſima et maxime inſulſa, ingentem vim craſſorum errorum ſuſtulimus, quo tutius nunc iuuentus, ſi in graecis haereat, ad eius opem decurrere poſſit. Notas denique quasdam de noſtro addidimus, quales ſcilicet pro huius temporis et penuria et iniquitate (verſamur enim nunc in calamitoſiſſimo belli ſtrepitu) ſcribere potuimus: plures facile addere potuiſſemus, niſi rationibus emendium conſulendum nobis fuiſſet. Caeterum vehementer optamus, vt ex tenui hac noſtra opella vtilitas aliqua ad iuuentutem redundet. Cui voto noſtro ſi Deus reſponderit, ſatis amplum praemium laboris noſtri tuliſſe nos exiſtimabimus.

Scrib. Lipſ. a. d. XIIX. Dec.
cIↃIↃCCXLV.

HE-

HESIODI VITA.

EX LILII GYRALDI,

DE POETARVM HISTORIA,

DIALOGO II.

De Homero iam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem et aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio et Seneca et Pausania testibus, vter aetate praecesserit: qua de re et dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, et Cyrillus libro primo contra Iulianum Caesarem, centesimo, inquit, LX. et quinto anno post captam Troiam, Homerum et Hesiodum

fuiſſe dicunt, et reliqua. Tum paulo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebraeos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, Nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velleius, non damnandus hiſtoricus, (tametſi quidam inſulſe nullum fuiſſe Velleium ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non

eſt,

est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobat, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Graeca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero, si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι, θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus, in Oelyci Thessali exequiis, & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicum fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpreta-

mur, ὥς φασι λέσχας, non ὥς φησι Λέσχης; ut passim legitur: non tamen decerno; conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt, Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῶσά μοι ἔννεπε ἐκεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσαν μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συνλείψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem, Chalcidis regem, fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδε ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite, minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque litteris, (quod ajunt,) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἧσιν ἁδῶ. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire vo-

lueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inscribitur, poëmate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Melanopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utrique parentes, ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina, non haberent, in Ascram, Bœotiæ vicum, demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Diun, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascram migravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui

dum

dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut, qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

- - - *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent,

ſent, felicitatem ſignificabant: ſi ſiluiſſent, unde & tacita laurus eſt dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona ſigna dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus aduſta foco.

Lauri inſuper folia, ſi noctu pulvino ſubjecta fuerint, ſomniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Euſtathius, a δα particula intenſiva, & φωνέω verbo, quod *voco* & *cano* ſignificat, quod laurus, in igne poſita, crepet & ſonet: unde fortaſſe & ipſi nos Latini Laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intenſiva, & *uro*, ut ſi non voce, at ſignificatu conveniat. Si plura vero de lauro diſcere cupitis, præter ea, quæ a noſtris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Conſtantini librum XI. de re ruſtica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Heſiodum revertar, qui lauro guſtata, hauſtaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum

ipſe

ipſe de ſe in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Heſiodum putet voluiſſe, quæ ſui ingenii & artis eſſet fœtura, in Deas referre, ut ſe Muſis gratum teſtaretur: ut ſi quis æra jam calleat, Vulcano tamen ſua aſſignet opera. Sed hac de re plura apud ipſum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Heſiodum legimus, ſicuti & Homerum: quam rem tamen in ſomnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiſcuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare exiſtimantur, quod mores ſcilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxiſſe proditum eſt Cremenen, Phyſigei filiam, & ex ea Steſichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuiſſe, & ob hanc ipſum Heſiodum occiſum. Nam cum de ſe ſcitatum oraculum Delphos iviſſet, eique reſponſum foret, ut Nemeæi Jovis templum vitaret, quod ibi eſſet vitæ finem habiturus, cumque ea cauſa Nemeam Peloponneſi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæi Jovis templum fuerat, ut ſcribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphi-

phane

phane & Ganetore Physigei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Physigei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero, Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a del-

phi-

phinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id ſcelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipſos, qui facinus admiſerant, aquis ſuffocarunt. Alii poſt diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occiſores navigatione ſibi conſulere volentes, vi coortæ tempeſtatis ad unum omnes deprehenſi, naufragio periiſſe dicuntur. Poſt hæc Heſiodi corpus in Nemea Locridis ſepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus oſſa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀσσέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν Βαθάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios verſus, nobis exprimis? Ut, inquam, noſter Piſo hos ipſe convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piſo: Faciam equidem, inquit, ut-

utcunque potero: &, non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minyæ candida membra tenent
Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis, Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφῳ ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut, quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si

si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in Ἔργοις verba μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit, ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἠοῖας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthaec Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negauit. At vero Aristoteles

& Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus, ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Mæonidesque Poëta
Lusimus inque novis carmen cantavimus hymnis
Auriconum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοί
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum; &, quod adhuc legitur, poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de tempo-

rum connexione, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

- - - Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et Chaos enixum terras, orbemque sub illo,
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo,
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,

Quod

Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina Nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus,

Cum recitasset hos versus Piso, Si volim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen, haud indigna relatu, nequaquam præteribo. Scribit inprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium de iis, qui superseneſcunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque

adeo, ut ſtridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam ſerpentibus undique incinctam, ea videlicet ſolummodo cauſa, quod de Diis falſa ſuis carminibus confinxiſſent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui eſt inſcriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & reſponſiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, poſſet Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, ſi, quæ de Diis cecinit, ſub alia ſignificatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut heſterna die diximus, intelligi poteſt. Sed tametſi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Heſiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruiſſe accepimus: ſiquidem iniquas adverſum eum controverſias exercuiſſe Cercopem legimus: in tantum excellentiſſimus quisque aliquo detractore eſt vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittem, Siagro Poeta laceſſitus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgi-

lio

lio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon, genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ.

At de Hesiodo iam satis.

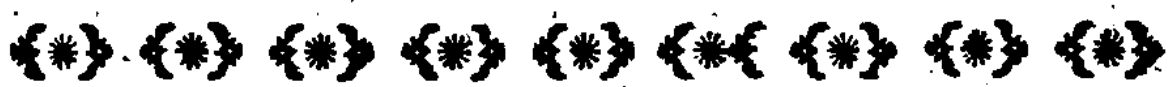

Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἡσίοδος Κυμαῖος. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἀσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Διὸς τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου, ὃν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος καταγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα,

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc

Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὁρίζουσι.

sunt poëmata: Deorum generatio, Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς καὶ Ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem. *Velle-*

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius Lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DA-

DANIELIS HEINSII
IN HESIODVM
EPIGRAMMATA.

Δ Ἡμητερ τρίλλιστε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ἅτε σταχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόου Πυκιμήδης,
Ἄσκρης ἐνναέτης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Σεῦ γὰρ ὕπο τρεφθεὶς μεγαλώνυμε, χειρὶ δ' ἐχέτλην
Τῇ μὲν ἀερτάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρτον τ' ὀκτάβλωμον, ἀεικέα λιμὸν ἀμύνειν,
Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε. σοὶ γὰρ ἔνεγκε
Πολλὴν καὶ πινυτὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem:

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος οὐρανίδησι,
Γῆς ἀρότους θεῖος δείκνυεν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ
Ἢ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem:

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θείου φάντο ποθ' Ἡσιόδου.

Ταῦτ'

Ταῦτ' ἄρα Φρασσάμενος, γλυκερῆς Φίλος ἤλιθα Μούσης,
Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτις Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἠδ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ενθά σε βουκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
Ἢ τάχα καὶ λεπτοὺς πηγάμενον δόνακας,
Ἔν τε πόης ῥαδινῆσι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Ὅια φιλεῖ λιγυρῶν στήθεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέσθαι,
Αὐτοφυοῦς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε πάτερ τοίδεσσι, καὶ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' ἀοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' ἀοιδὸν ἀναζητοῦντος Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτολέμους τε, μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηὼ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνδ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.

Ἡσί-

Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Βοσκόμενον. Μουσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὡς ὁ μὲν ἧδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καί προτέρων ὁρμὰς καὶ μένος ἡμιθέων.
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιστα
Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, τάς τ' ἔριδας.
Ὣς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐουσῶν,
Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἤνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
Μουσάων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἤτοι ἔκευθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ πραπίδας,
Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδου βουλὰς, καὶ φάος ἠελίου,
Τήν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρούρης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
Ἀρκάδες ἱλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔεσκε
Πάντα Σεληναίης γνοὺς πόρον Ἡσίοδος.

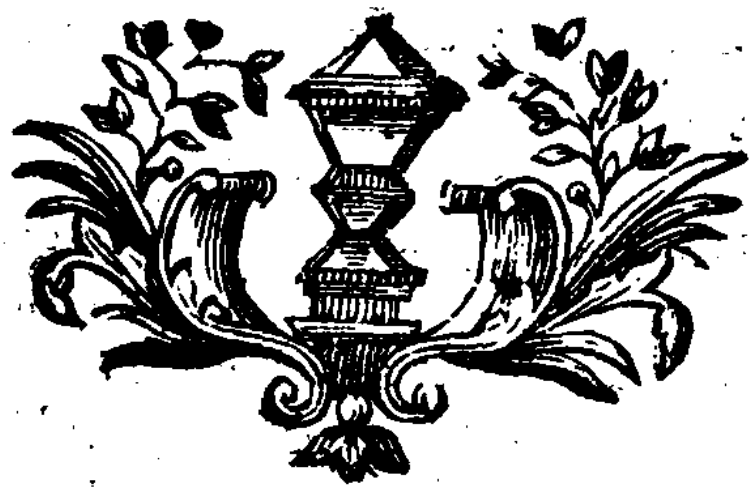

AR-

ARGVMENTVM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Ἡ'ΣΙΟ'ΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natu prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

'ΑΣΚΡΑΙ'ΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera *significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῆσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.

Ῥεῖα

1. Μοῦσαι.) Dores & Æoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare est vertere ου in ω. Hinc appellatas volunt eas a verbo μῶ, quod est quæro, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit, μούσας nominatas, ut ὁμῶ ἄσας, idque δι' ἕνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ, conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίηθεν, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Musæ huc adeste ad me ex Pieria. Θεν vero est particula finalis, de loco. Μοῦσαι.) Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.) Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μάνθανε δὴ Μουσαῖε. Ὑμνείουσαι.) Id est, celebrantes, est activæ significationis, quamquam aliqui

HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Musæ Pierides, carminibus gloriam conciliare solitæ,
Agite sane, vestrum patrem celebrate,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate. Facilique

aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅν τε διὰ) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον, more Attico, ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' ὅν vel καθ' ὅν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. * Miræ sunt, ne dicam ineptæ, particulæ διὰ interpretationes hic allatæ. διὰ h. l. est *per*. viri enim docti, qui διὰ, accusativo junctum, nunquam *per* significare contendunt, humaniter errant. vide Longin. p. 31. & 89. Edit. Tollii, & inprimis Schol. Aristoph. ad Plut. v. 93. Sensus est: *per quem Jovem s. cujus beneficio homines sunt* &c. KREBSIVS.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Subintelligitur hic γίγνεται, aut simile verbum. Διὸς.) Musarum responsio, vel, ut alii volunt, poëta ipse respondet ceu a Musis edoctus. * Hæ notulæ, cujuscunque sunt, non unius assis sunt æstimandæ. Aeque minus in hoc, ac Homeri loco Ἰλιαδ. α. est responsio. Hi duo versus sine interrogatione legendi, & ita exponendi: *Per quem Jovem homines cum obscuri, tum clari sunt: cum nobiles, tum ignobiles, Jovis magni voluntate.* Locus,

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δὲ βριάοντα χαλέπτει 5
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρταται δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15
Ἀθα-

huic perquam similis, est in Theogon. v. 429.

Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλῃσιν.

Cui vero vult, magnifice præsto adest Jupiter, atque juvat. Inque concione inter homines eminet, quem voluerit; quem ipsum quoque locum viri quidam docti secus acceperunt. K.

5. Ῥεῖα μὲν.) Contractio est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. vid. Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur, quid ageret Deus; respondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

7. *Κάρφει.) Vulgo redditur, *contrahit.* Sed Proclus hic erat audiendus, qui exponit κάρφειν, ἐντελῆ καὶ ταπεινὸν ποιεῖν: quare reddendum, *deprimit, humilemque reddit.* K.

9. Κλῦθι.) Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. *Immo potius θέμιστες sunt *judicia*, ut recte Enarratores Græci. Sic in Theogon. v. 85. de Rege, διακρίνοντα θέμιστας Ἰθείῃσι δίκῃσιν *administrantem judicia justitia.*

Sen-

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit pravum, & superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia
Tu: Ego vero Persæ vera dicere queam.

Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duæ alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna, diversa autem sentientem animum habent.
Nam hæc bellum exitiosum & discordiam auget
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario

 Immor-

Sensus hujus loci est: *Iuste dirige judicia s. præsis judiciis, ut jus ad justitiæ normam dirigatur, & exerceatur.* K.

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ) Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην, referenda est, quasi dicat: Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus. * Dan. Heinsius pro Πέρσῃ legit Πέρση vocandi casu: quod ipsum quoque in MS. suo invenisse se testatur Grævius, verba autem κλῦθι ἰδὼν αἴσων τε non, ut vulgo fit, ad Jovem, sed ad Persam fratrem referenda. Totus autem locus ex Heinsii Græviique sententia interpungendus, & exponendus: κλῦθι ἰδὼν αἴσων τε. δίκῃ δ' ἴθυνε θέμισας Τύνῃ, ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην. *Vide & attende Persa, & ex justitia judica: ego vero, o Persa, tibi vera seu justa præcipiam.* K.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. Ἔην, ἦν, pro ἐστὶν, Attice.

13. Οὔτις τήνγε φιλῶ.) Osten-

Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλήσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμενος ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.

Ὥρη

Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens; quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius dites-

tesce-

Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, & inter homines, longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens, opere vacans,
Divitem, & ipse festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus
Ad divitias festinantem. bona vero hæc contentio homi-
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.
Et mendicus mendico invidet, & poeta poetæ.
O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
Lites spectantem, concionum auditorem factum. (ducat,

tescere conatur. Mira hujus loci suavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit. * Vir quidam Doctus in Observ. Miscell. T. I. Vol. II. p. 315. pro κεραμεὺς κεραμεῦ legi vult, κεραμεῦ κεραμεὺς κοτέει. Contra omnes codd. eam tantum ob causam, quia sic versum hunc laudat Aristoteles. Sed ea causa est nulla, cum satis constet, veteres aliorum ῥήσεις sæpe adduxisse ita, ut non tam verborum, ordinisque ipsorum, quam sensus rationem haberent. K.

27. Ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

29. * Ἀγορῆς ἐπακούσας) ἀγορὴ

Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπητανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
Τῷ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ' ἀλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
Νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς, 40
Οὐδ'

ἀγορή h. l. non est *forum*, ut inepte reddebatur *fori auscultatorem*, sed, ut recte Enarratores Græci, ῥήματα, φημὴ, ἤγον φιλονεικίας ἐν ἀγορᾷ. *Sermones*, *rumores*, *& contentiones*, *quæ in foro moventur*. ἀγορῆς ἐπακτὸς igitur est, *homo concionum*, *contentionumque in foro audiendarum cupidus*, ut dudum Grævius ad h. l. docuit. K.

30. Ὥρη.) Ætiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρη cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὥρη.) Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὥρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγην ὥρην δεῖ πέλεσθαι; non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

32. Δημήτερος ἀκτήν.) Idem quod βίος, id est victus, cibus. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quasi γημήτηρ, hoc est, terræ mater, mutato γ in δ.

*Ho-

Cura enim parva esse debet litiumque & fori,
Cui non est victus domi in animum repositus
Aestate collectus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

* Homer. Iliad. N'v. 327. θνητός τ' ἔη καὶ ἔδοι Δημητέρος ἀκτήν: ubi Schol. Δημητέρος ἀκτὴν exponit τὸν σῖτον· ἐπεὶ καταπασσόμενος καὶ ἁλώμενος ἄρτος γίνεται. KREBSIVS.

33. Τῷ κεκορεσσάμενος.) Concessio ironica; Quando ditatus es & abundas jam re familiari, nec animus a malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον.) Antiqui, cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula, τοῦτο δεύτερον ἔσται: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερόν ἐστι, nihil aliud est, quam ἔξεσιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.) Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας) Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι.) Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνησαις
Κρύψαντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
Ὥς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοις, καὶ ἀεργὸν ἐόντα
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ κατα θεῖο, 45.
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττι

νεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiorem, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντὸς, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius Pd se pertrahitur. Plato 5. aolit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

* Ego subscribo sententiæ Platonis de Legg. Lib. III. & Aristotelis IV. Politic. quorum uterque existimat, præstare dimidium, si scilicet moderate utare, toto, hoc est, magnis divitiis, si eas luxu perdas. Videtur consilium Hesiodi in hoc dicto esse hoc, ut admoneat fratrem, melius esse dimidiam possessionem quiete & secure habere, quam totam litibus, contentionibusque quærere. K.

42. Κρύψαντες γάρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantiæ ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque, non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuit ergo Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos; illi non arabant,

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum acquisivisses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque clavum quidem in fumo poneres,
Opera vero boum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,

Quia

bant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὥς τέ σέ κ' ἄς.) Venustissimo idiomate οἱ ἐς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλάστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem; & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηθόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secun-

Ὅττί μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο 50
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας, 55
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες. (ῶντε.
Ὡς ἔφαθ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θε-
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα 60
Γαῖαν

cundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam νεμεσητικὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

59. * Ἐκ δ' ἐγέλασσε) Vir quidam doctus in Observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 315. Origenis auctoritate inductus, legere mallet ἐτέλασσε, quam lectionem animo

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus egregius Japeti filius
Surripuit ad hominum usum Jove a consulto
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis,
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum vehementer amantes.
Sic ait: risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram

animo Jovis tunc temporis magis convenire putat, ob superius χολωσάμενος. Sed id quidem nihil efficit. Sæpe enim risus tribuitur animo, diverso licet affectu occupato. Locus, huic simillimus, Clerico jam huc adductus, est apud Virgilium Aeneid. X. v. 742.

Ad quem subridens mista
Mezentius ira.

ad quem dignus qui conferatur Cerda. Bene etiam ad hunc Hesiodi locum Scholiastes: Θυμοῦται μὲν περιφρονούμενος, γελᾷ δὲ πάλιν τῇ ἐλπίδι τῆς τιμωρίας. *Irascitur* offensori *despectui habitus, ridet autem ob spem ultionis mox sumendæ.* K.

60. Ἥφαιστον.) Recenset jam, quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriorem & puriorem naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde

Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπῳ θέμεν αὐδήν,
Καὶ θένος, αθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν
Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκήσαι πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, 65
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας.
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

Ὡς

inde quasi transformatum in aliam naturam, & κράσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν. MS. Palat. Παρθενικῆς, id est, παρθένου, ut habent glossæ.

63. * Παρθενικῆς) Antea legebatur παρθενικαῖς. Sed recepi lectionem, quam Grævius in quibusdam Codd. invenit, & Proclus quoque habet, tanquam convenientiorem huic loco. Παρθενικῆς εἶδος referendum est ad Pandoram, non ut vulgo faciunt, ad Deas. K.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est, inge-

Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem
Et robur, immortalibus vero Deabus facie similem reddere
Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem.
Et desiderium vehemens, & ornandi corporis curam.
Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit nuncium Argicidam.

Sic

ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοκόρους μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμήσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυιοβόρους. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιούσας ἄχρι κόρης.

* Non multum sani inest iis, quæ ad horum verborum illustrationem hic afferuntur. γυιοκόροι μελεδῶνες sunt *curæ, quas fœminæ colendo ornandoque corpori impendunt*. Stephani conjectura γυιοβόρους nulla veri specie est commendabilis. Poteratne illi ignotum esse, κορεῖν sæpe esse, *curare, purgare, ornare?* unde in Actibus Apost. XIX, 35. Ephesus dicitur νεωκόρος Ἀρτέμιδος, quasi ædituus Dianæ. K.

67. Ἐν δὲ θέμεν.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἑρμείην ἤνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus

sit

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70.
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ. ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι. 75
Πάντα δὲ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης.
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
Πανδώρην. ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπι-
μηθεὺς 85
Ἐφρά-

sit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθὼ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

79. * Φωνὴν θῆκε) Redditur vulgo: *vocem imposuit*. Sed quid attinebat Mercurium demum id facere, quod antea quam fecisse dicebat Vulcanus? quid multa? φωνὴ, hic est, ὄνομα, *nomen ipsi imposuit* Mercurius: quod sequentia confirmant, ὀνόμηνε δὲ τήν δε γυναῖκα πανδώρην. Sed hoc Grævius jam dudum monuit. K.

81. Πανδώρην) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam,

Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxquè ex terra finxit inclytus Vulcanus
Virgini verecundæ imaginem Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea cæsia Minerva.
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
At in pectore illi nuncius Argicida (nerva.
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Condidit, Jovis consilio tonantis, sed nomen illi (ce
Imposuit Deorum præco, appellavit autem mulierem hanc-
Pandoram: quia omnes cælestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquem dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem Deorum celerem nuncium. Neque Epimetheus

Cogi-

sitam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens vitio naturæ.

82. Ἀλφησηστὰν.) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt. Ἀλφησὰς indagatores exponunt, sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. Sicut & pisces ἀλφησὰς vocant, quia statim adnatare solent, si quid adjeceris in piscinam. Porro gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. 1. Ep. 14. vers. pen.

Optat ephippia bos piger,
optat arare caballus.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς.) Mittitur

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξαθαι παρὰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ

titur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius,

- - *Nocet empta dolore voluptas.*

*86. Μήποτε δῶρον δέξαθαι παρὰ Ζηνὸς.) Adducit hunc locum Plutarchus in libello *de audiendis Poëtis*, ubi contendit, nomen *Jovis* h.l. usurpari de *Fortunæ potentia.* Sed quid de judicio Plutarchi de hoc, & Homeri locis, in quibus nomen Διὸς s. Ζηνὸς pro Τύχῃ sumendum putat, sit statuendum, dicemus in Animadversionibus nostris ad aureum illum Plutarchi libellum, qui, Θεῷ διδόντος, mox in adspectum prodibit. K.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particulæ, quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

*In quibusdam legitur ἄτερ κακῶν, quæ lectio Grævio quoque probatur: etsi in ea re Stephanus incuriæ librarios accusat. Sine causa: nam & sic metro sua integritas

Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant homines
Seorsim a malis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.

Sed

gritas constat, cum prima in κακῶν ob alterum κ, quod pronunciando duplicatur, possit produci: plane ut v. 113. ubi in quibusdam MS. legitur ἄτερ πόνων, sine τῷ τε. ubi Tzezes πόνων δὲ τὸ πο κοινή ἐστι συλλαβή. ὑπὸ γὰρ τοῦ ν ἀμεταβόλου ἐκτείνεται. Attamen cum in plerisque Codd. legatur Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, neque sine ulla necessitate legem metricam neglexisse Poëtas credibile sit, eam lectionem exhibendam curavi. K.

92. *Γῆρας ἔθηκαν.) Vir quidam doctus in observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 316. pro γῆρας ex Origene κῆρας legendum, sequentemque versum delendum censet. In quo assentientem sibi habet alium virum doctum, qui l. c. tradit in antiquo codice κῆρας legi, sequentemque versum desiderari. Sed ad hæc regeritur Tom. I. Vol. III. p. 77. earundem Observatt. facilius creditu esse, oscitantes librarios κ pro γ posuisse, quam ut scriberent γ pro κ, & postea integrum versum de suo addidisse. Addatur & hoc, γῆρας sensum multo commodiorem efficere quam κῆρας, cum *Morbos adferre mortem* locutio sit inepta; sed *senectutem* accelerare eos usitatius esse. Denique *senectutem* h. l. figurate adhiberi, & significare, *infirmitates senectutis*, quæ dicantur morbis accelerari. K.

93. Ἄψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα,
Ἐσκέδασ'· αὐτοῖσι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95
Μοῦνη δ' ἔνθ' ἐνέμεινε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο. (ταμ. 100
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη-
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.

Οὕτως

* Plutarchus *de Audiendis Poëtis* observat, vocem κακότητος interdum significare κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς, *malitiam, pravitatemque animi*, quod confirmat illo Hesiodio Ἔργ. v. 287.

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἵλαδόν ἐστιν ἑλέσθαι.

Interdum autem κάκωσιν ἢ δυσυχίαν, *calamitatem & miseriam*, in quam rem adducit hunc ipsum Hesiodium versum, ita tamen, ut Homero adscribat. Et legitur sane apud Homer. Ὀδυσσ. T. v. 360. K.

94. Ἀλλὰ γυνὴ.) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat, neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ.) Ratio solius

Sed mulier manibus vasis magnum operculum cum dimovisset,
Dispersit: hominibus autem immisit curas graves.
Sola vero illic spes in non fracta pyxide
Intus mansit dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi consilio Jovis nubicogæ.
Alia vero innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quam noctu
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, vel etiam insuavissima sunt.

99. * Hunc versum delendum censet Heinsius, suffragante Grævio, ea ratione inductus, quia Plutarchus, hunc locum *in consolatione ad Apollonium* adducens, eum omittit: quæ ratio an satis gravis sit, judicent me acutiores. K.

102. * Ἐφ' ἡμέρῃ.) Grævius corrigit ἐφήμεροι. Sine idonea causa. Nam quod suæ emendationi confirmandæ adducit Plutarchum, qui *in consolatione ad Apollonium* ita locum hunc laudat, nihil valet. Satis enim constat, veteres sæpissime aliorum loca laudasse ita, ut ipsa non inspexerint, sed ut memoria suggesserit, sensum potius, quam ipsa verba referre contentos. Quod si ex citatione aliorum omnia veterum loca essent emendanda, quis corrigendi finis esset? K.

104. Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν.) Verissime contra Hesiodum dicit Plutarchus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & furtim invadere ipsos, homi-

nes

Οὕτως ἔτι πῶς ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 105
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρπονθ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοθεν ἀπάνευθεν· 115
[Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι]

Θνῆ-

nes; sed plurimi καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους τῆς πύρωσεως ἔχουσιν ἀπειρίας καὶ δυσκινησίας.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. Ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.) Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat, omnia fatis in pejus ruere.

109. Χρύσεον.) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώεσκον. Ut paulo ante v. 90.

113. *Νόσφιν ἄτερ τε πόνων.) Vir quidam doctus Observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 317. pro ἄτερ τε legendum contendit ἄτερθε, quod idem sit ac χωρίς. Nisi quis cum Gujeto malit ἄτεργε. Nulla ratione, si quid video, satis gravi permotus. KREBSIVS.

115.

Sic nequaquam licet Jovis decretum evitare.
Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.
Ut simul nati sunt Dii mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt cælestium domorum incolæ.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat; semper vero pedibus ac manibus sibi si-
Delectabantur in conviviis extra mala omnia: (miles
[*Abundantes pomis, cari beatis Diis.*]

115. Ἐν θαλίῃσι.) Ἑορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλίας designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt. Vocant enim θαλίας sacras epulas, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, id est, florere.

* Quod Hensius hic de ἀθανασίᾳ, per vocem θαλίας indicata, tradit, id, more ipsius, argute magis, quam vere dictum. Θαλίαι h. l. sunt *epulæ, instructæ ex rebus iis, quas terra non culta, & jussa, sed sua sponte proferebat.* Priscis Græcis θαλίαι dicebantur, convivia laute instructa, quia ad ea conveniebant in honorem Deorum: quod me docuit Athenæus Lib. II. c. 3. θαλίας ὠνόμαζον, ὅτι θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνῆεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θαλεῖν θάλλειν. Inde pro quibuscunque epulis lautioribus. confer. Plutarch. Sympos. Lib. IX. προβλημ. 15. & Bisetum ad Aristoph. Nub. v. 308. K.

* Ἄφνειοι) Hunc versum, qui & nunc in editionibus tantum non omnibus desideratur, inserendum curavi, auctoritate Diodori Siculi permotus, qui eum Libr. V. Bibliothecæ antecedenti versui adjungit: eum quoque exhibet Robinsonius, & Grævius jam dudum

Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐθλοὶ δὲ πάντες
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν, 120
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
Ἐθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ κέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἐσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον. 125
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἔν οἴκῳ. 130
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφρα-

dudum restituendum censuit. K.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic Virgil. 1. Georg. v. 127.

- - *ipsaque tellus*
Omnia liberius nullo poscente ferebat

Ζείδωρος.) Elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur ζείδωρος. Plinius vult sic terram dictam, quod zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quasi δαήμονες, quod Dii omnia sciant. Vide Macrobium Saturnal. 1. cap. 13.

* Plutarchus *de oraculorum defectu* hos duos versus ita adducit:

Τοὶ μὲν δαίμονες ἐθλοὶ ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν,
Ἁγνοί, ἀλεξίκακοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.

Eodem

Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique pro arbitrio
Tranquilli res suas curabant cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine induti, passim oberrantes per terram,
Opum datores, atque uno regium honorem consecuti sunt.
Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens valde rudis domi suæ:
Cum vero adolevisset, & pubertatem attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Eodem modo leguntur apud Aristidem & Platonem: quorum auctoritate permotus Grævius eam lectionem vulgatæ præferendam putat. Cæterum de Geniorum natura multis disputat Plutarchus libro citato. K.

125. Πλουτοδόται.) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἥβης μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

Ἀφραδίαις ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣθέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕκενα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον, (πων
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα, καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυ-
μὸν,

Ἄπλα-

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἔρδειν, non raro apud Græcos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι.) Lege Επιχθόνιοι.

*Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι.) Hunc locum, paullo obscuriorem, ita exponit Grævius: Hi beati mortales secundi sunt terrestres, scilicet dæmones: hoc est secundi gradus, inferiores illis dæmonibus, qui ex aurei seculi θνητοῖς sunt orti. Qui quidem non regium honorem sunt adepti, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ, *sunt tamen & hi in dignitate constituti.* K.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omni-

Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem terrestres beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,

In

omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιῶν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

145. Οὐδέ τι σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Sic enim de bove aratore ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstineri voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* Et apud Homerum, cum socii Ulyssis boves solis mactasse dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον.) Pulchra descriptio virium corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem in illorum animis fuisse, quod a civilibus discordiis, quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias

Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι·
Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. 150
Καί τοι μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο. (155
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρη γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή, 160
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,

Ὤλε-

impias manus non cohibuerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi Vett. Codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulo ante in ἔτρα producatur, ut producendum erit in τεύχεα post συνίζησιν, credibile est tamen, Hesiodum τεύχη scripsisse.

152. Ἐυρώεντα.) Gatakerus mallet hoc verti, *situ obsitum* potius, quam *latum*.

* Ejusdem sententiæ Grævius est, qui *squalidum* reddi vult: quos si sequeris, derivabis ab ἐυρὼς *situs*, *squalor*: neque tamen illi inepti, qui *latum*, *amplum* reddunt. Sæpe enim ἐυρώεις *latus*, *amplus*, unde Hesychius ἐυρώεντα exponit πλατέα: quo sensu deducenda vox ab εὖρος latitudo, ut docet Eustath. ad Ἰλιαδ. Υ. p. 962. Edit. Rom. K.

155.

Inconditi: magna vero vis & manus invicta
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem, manibus suis interfecti,
Descenderunt amplam in domum horribilis Plutonis,
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles erant,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori ætate, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septem portas habentes Thebas, Cadmæam terram,

Per-

155. Αὐτὰρ ἐπεί.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. Τὰς μὲν ἐφ'.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset.

Ἑπτατύλῳ.) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιαι; a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ὠλεσε μαρναμένους μήλων ἕκεν Οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε. 165
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατέναισσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
[Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.]
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
Τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδὲ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται κάματοῦ καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ 175
Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,

Εὖτ'

162. Μήλων.) Id est, propter regnum ac potentiam; nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus concidunt.

*Τηλοῦ) Hunc versum, antea in hac editione desideratum, exhibendum etiam vi, obrationes, a Grævio redditas. Inserendum quoque curavit Robinsonius suæ editioni. K.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib. 6. c. 23. & Homerum Odyssea δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην.) Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανὸν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat, quibus hoc præmium proponit

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.
Alios vero in navibus per ingentem maris amplitudinem,
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque oppressit ipsos.
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-(ens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines,
[Procul ab immortalibus: Saturnus horum Rex est.]
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis juxta Oceanum profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O utinam ego quinto non interessem (natus!
Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea,
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent a labore & miseria, aut nocte
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium hominum,

Cum

ponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικὸν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥᾷστα ζώειν dicuntur.

171. Τρὶς τοῦ ἔτους.) Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres. Et sic τρὶς infra vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox ὤφειλον, usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

181.

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίϊος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ·
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἵ γε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει·
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοι-

181. Οὐδὲ ξεῖνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. i. Met.

- - *Non hospes ab hospite tutus,*
Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τοῦ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

Ὦ Λύκιοιν πόσε φεύγετον;
αἰδὼς, νῦν θοοί ἐστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.) Ὄπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,

Cum vix nati canescant,
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorare solent parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum iram veriti, neque hi sane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni: magis vero maleficum & injurium
Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,

Verbis

ti, quibus jus est in manibus, qui neque jus, neque leges norunt.

189. Ὕβριν.) Pro ὕβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

* Proclus ad h.l. ὕβριν, ἀντὶ τοῦ ὑβριστὴν καὶ κακοῦργον ἄνθρωπον. τοιοῦτον καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Θυέστῃ. Πόλεμον, ἀντὶ τοῦ ἐριστικὸν, πολέμιον. Robinsonius in Notis ad h.l. scribit, se dubitare, an ullis exemplis probari possit, πόλεμον etiam pro πολέμιον. Sed quam dubitandi causam habeat vir doctus, non video. Quasi non usitatissimum Græcis sit, duo substantiva ponere ita, ut alterum munus adjectivi sustineat. Sophocl. in Ajac. v. 59. μανιάσι νόσοις, *morbis furiosis.* Oed. Tyran. v. 21. μαντείᾳ σποδῷ pro μαντικῇ. quod cum quidam non intelligerent, scripserunt μαντείας. in Electr. v. 182. Κρίσις ἀκτὴ pro κρισσή. Callimach. Hymno in Del. φυγῷ ἐπὶ πρύμνῳ pro φυγηνῷ. Ubi quoque male Faber, deleto τῷ jota, scribebat φυγῶ, Dorice pro φηγῶ. Sed de hoc loquendi more Græcorum, ad quem viri quoque docti non semper attendisse videntur, pluribus, in juvenum gratiam, disputabimus

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὀμαρτήσει συγε- 195
ρώπης· (δείης,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυο-
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάων μετὰ φῦλ' ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ 200
αὐτοῖς.

Ὧδ'

in Lectionibus nostris Sophocleis. K.

192. Ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὅρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται, pro ὀμεῖται δ' ἐπίορκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesin Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic, vere philosophicus, etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. *Προλιπόντ'.) Adducit hunc Hesiodi locum Scholiastes Sophoclis ad Oed. Colon. v. 1746. ob figuram loquendi scriptoribus Atticis frequentatissimam, qua de fœminis in Duali adhibent genus Masculinum: ut in illo Sophoclis loco, ἰδόντε καὶ παθοῦσα; ubi Schol. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαν καὶ παθοῦσαν. πολλαχοῦ δὲ τῷ σχήματι χρῆται, ἀντὶ

Verbis injustis alloquens, pejerabit vero:
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens comitabitur invisо vultu.
Tum demum ad cœlum a terra spatiosa
Candidis vestibus, tectæ corpus pulchrum,
Ad Deos abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus: mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam a brutis desumtam regibus narrabo, quamvis ipsi sapiant.

Sic

ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρενικὰ τιθείς. καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ

Ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσι ποτέ,
Ψυχῆς ἀφαιρήσαντε πρέσσάτην φόνα.

καὶ πάλιν,

Ὅρα, κακῶς πράσσοντε, μὴ μάζω κακὰ κτησώμεθα.

καὶ Ὅμηρος,

Τώγε βήτην τρήρωσι πελειάσι ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

καὶ Ἡσίοδος

- - Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴσαν προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις.

Ex quibus & illud intelligitur, Scholiasten hunc Hesiodi locum paullo aliter legisse, ac nunc exhibetur. K.

199. Κακὴ δ' ἐν ἔσσεται ἀλκή.) Id est, in tantum malitia invalescet, ut plane nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis exspectandum, (id enim ἀλκὴ significat). Et perspexerunt sapientes, omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed quod sine maximo incommodo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat apologum, quo notat, potentiorum mores adversus inferiores. αἶνος fabulam ejusmodi significat, quæ figurate & tecte contineat admoni-

Ὧδ' ἵρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
Ὑψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
Ἡ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολὺν ἀρείων.205
Τῇδ' εἶς, ἦ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
† Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.
† Νίκης τε ςέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἵρηξ, ταυνσίπτερος ὄρνις.210
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσ-

monitionem ſeriam & gravem, & ex uſu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ'.) Propoſitio eſt. Tradam nunc præcepta Regibus & Magiſtratibus: & dicit Magiſtratum nil minus decere, quam vi graſſari more beſtiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Luſciniam intelligit doctos homines & ſapientes; vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter ſoni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇδ' εἶς.) Tyrannica vox plane proverbialis, de alterius vita pro libidine ſtatuentis. Quaſi dicat, quantumvis juſta ſint ea, quæ poſtules, tamen penes me eſt jus de te ſtatuendi, quid velim.

206. * Τῇ δ' εἶς.) Redditur *hac vadis*. male, reddendum, *hac via incedere debes*. Eſt hic uſus præſentis temporis frequentiſſimus. Supra verſ. 30. ὥρη ὀλίγη πέλεται pro πέλεσθαι δεῖ, *exigua cura eſſe debet*. Neque aliter in ſacris litteris. Matth. III. πᾶν δένδρον, μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλ-

Sic accipiter affatus est luſciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa vero miſere, curvis confixa unguibus,
Lugebat: eam autem violento ille ſermone allocutus eſt:
Infelix, quid ſtrepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licet ſis cantatrix.
Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.
†Imprudens autem, quicunque velit cum potentioribus contendere: (titur.
†Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.
O Perſa, tu vero cole juſtitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa eſt miſero homini. nam nec dives
Facile ferre eam poteſt, gravaturque ab ipſa,
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

βάλεται, h. e. *exſcindi, & in ignem conjici debet.* Et ſic infinitis locis aliis. K.

208. Ἄφρων) Epiphonema ſeu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet, non eſſe reluctandum potentioribus.

*Ἄφρων.) Hunc verſum cum ſequenti obelis ſuis notavit Ariſtarchus, eam ob cauſam, quod ſententiæ & ἐπιμύθια non conveniant brutis. Illius ſententiæ ſubſcribit Grævius, qui propterea verſum, paullo poſt ſequentem, his duobus anteponendum cenſet, ita ut hi duo verſus, tanquam ἐπιμύθιον & epiphonema tribuatur Heſiodi. Quam transpoſitionem verſuum inveniſſe ſe in MS. Voſſiano idem Vir doctus teſtatur. K.

211. Ὦ Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad juſtitiam colendam, & injuſtitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit juſtitiæ, quia pro injuſtitia univerſali hæc vox uſurpatur: quamvis tamen ſæpius accipiatur pro inſolentia, quæ comitatur divitias.

215.

Κρείσσων ἐς ἰὰ δίκαιος· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει 215
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν, 220
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς,
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

Τοῖσι

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perduci non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec injustitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλθοῦσα· ἴσχειν vero est prævalere, obtinere.

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιάς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόθος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta

Melior ad justa: Justitia enim injuriam vincit,
Ad finem progressa: stultus vero malo suo discit.
Continuo enim sequitur juris jurandi Deus injusta judicia:
Justitiæ vero aspera est semita tractæ quocunque homines duxerint
Donis corrupti, pravis judiciis cum judicarint causas,
Hæc vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,
Caligine induta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte jus reddunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma; neque unquam ipsis.
Molestum bellum immittit late cernens Jupiter,
Nec unquam justos homines infestat fames,
Neque noxa: convivia autem celebrant.

coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

220. Ἡ δ' ἕπεται.) Subintelligendum fortassis κακὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia prava, quæ sunt in consuetudine civili.

* Erravit vir doctus, qui ἤθεα h. l. *cœtus, statuta* putat. Poteratne ipsi ignotum esse τὰ ἤθεα sexcenties Græcis esse *loca consueta, ubi commoramur, sedes, habitacula?* sic supra v. 167.

Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ἔκαστος,

Iis autem seorsim ab hominibus vitam & sedes dedit. K.

223. Οἷς δὲ δίκας.) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.) Uterque codex Palatinus.

236.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρεσι δὲ δρῦς 230
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσσῃ δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακή, καὶ κέτλια ἔργα,
Τοῖς δε δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπήυρα,
Ὅστις ἀλιτραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν. μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· Ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἠ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν. 245
Ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ κατάφραζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. Ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθά-

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia justorum. Sunt autem omnia illa nata ex legibus naturæ; quia recta ratio dictat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum fore impunitum, & mala non esse committenda.

238. Πολλάκι) Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnam luit.* Ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata. Ἐπαυρᾶ) Apud Æschinem in oratione adversus Ctesiphontem legitur ἀπηύρα. Eustathius item in lib. α. Iliad. legit, docens, Homerum ἐπαυρεῖν ponere pro

Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Quibus vero injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.
Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cœlitus magnum importare solet malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut ille murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.
O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Poenam hanc, prope enim inter homines versantes

pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Tzetzes quoque, & vet. cod. Palatinus, ut & Eustathius, ἀπηύρα scribunt.

241. Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμόν) Poëtæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. *Ἡ τῶνγε.) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Mosis & Prophetarum desumta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

* Ὅγε τεῖχος.) In edit. Clerici editur τόγε. quod sine dubio in locum ὅγε fuit acceptum, quia redundare videbatur. male. Vocem enim, ὅγε, ita usurpatam, singularem vim habere, Robin-

Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 250
Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν. 255
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε.
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας, 265
Καί

binsonius ad h. l. exemplis cum ex Hesiodo, tum Homero petitis ostendit. K.

249. Τρίβουσι.) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.) Facit nunc prosopopœiam, cum fingit justitiam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis vero sumat pœnas.

255. * Κυδρή τ') Recepi lectionem, quam nobis servavit Proclus. ἀπὸ τοῦ κῦδος, inquit, γίνεται κυδρὸς, καὶ κυδρὴ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔχθος ἐχθρός. legebatur antea κυδνή, quæ vox non unius assis est. K.

259. Βασιλήων.) Synizesis

Dii videnſ, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
Ter enim decies mille ſunt in terra multorum altrice
Dii Jovis cuſtodes mortalium hominum:
Qui judicia obſervant, & prava opera,
Caligine induti, paſſim oberrantes per terram.
Virgo autem eſt Juſtitia, Jove prognata,
Augiſta & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipſam læſerit contumelia afficiens,
Statim apud Jovem patrem conſidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquitatem ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuſte ſententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, o reges, corrigite ſententias
Donivori, injuſtorumque judiciorum prorſus obliviſcamini.
Sibi ipſi mala fabricatur vir alii mala fabricans:
Malumque conſilium ei, qui concepit, peſſimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,

Et

ſis τᾶ ᾳ καὶ τᾶ ω. in Palat. ſupra ᾳ adſcriptum erat ἑ.

261 Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Apoſtrophe ad judices, ut recte judicent; neque fruſtra eſt, quod hæc ſæpius iterando inculcat. Nam eam eſſe humanæ mentis malitiam, ut difficillime ad ea, quæ recta ſunt, feratur, omnes paſſim viri ſapientes viderunt. Et ſubjecit gnomas aliquot, quas dubium non eſt, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte, promanaſſe. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab injuſtitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum eſt.

263. Οἳ αὐτῷ.) Quæ ſententia mire convenit cum iſta,

Incidit in foveam, quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadverſione divi-

Καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεσθαι, ἠδὲ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει. 270
Ἀλλὰ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἄριστη
Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας 280
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
Τοῦδέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ

na. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ', &c.) Ἄποπον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ litteram ε, ministerio δ adjutam produci. Idem vero ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

272. Ὦ Πέρση.) Denuo fratrem ad justitiam colendam

Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Quale hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nunquam arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem obtempera, violentiæ vero obliviscere prorsus.
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit vera in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
Qui vero testimoniis volens pejerans
Mentietur, adversus justitiam delinquens, sine spe remedii læditur.
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi progenies apud posteros præstantior.

Cæte-

dam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καίνυ δίκης, &c.) Dicit, hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiæ, quæ indicent, quid sit faciendum.

282. Ἀμαυροτέρη γενεή.) Posteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur supplicium de ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδόν ἐςιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Της δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριςος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
†Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαί-

284. Σοὶ δ'.) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala, & improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότητα.) Hic pro malo interno accipitur.

286. * Ὀλίγη μὲν ὁδὸς.) Si hæc verba ita, ut vulgo eduntur, leguntur ταυτολογίαν habent maxime ingratam, cum ὀλίγη & ἐγγύθι ναίει unum idemque sit. Quare ambabus amplector alteram lectionem, quam vir quidam doctus in Observatt. Miscell. Tom. I. Vol. I. p. 318. e Platone petitam exhibuit,

Ῥηϊδίως. ΛΕΙΗ μὲν ὁδὸς,
μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

quod & sequentibus ὄρθιος & τρηχὺς melius respondet. K.

287. Τῆς δ'.) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus

Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
†Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alii parere
In animum inducit, ille contra homo inutilis est.
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te Fames
Oderit,

tus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ κ᾽ ὄρθιος οἶμος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηαι.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηαι: sunt qui ἵκηται, legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὗτος.) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pæne ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ σύ γ᾽ ἡμετέρης, &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur a locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt autem

Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί. 300
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί,
Ἔδοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὡς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί. 305
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γάρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
Πλουτοῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Δαί-

autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος.) Alii: δέ σ' ἐϋστέφανος.

302. Κοθούροις.) Κόθουρος, a κεύθω, abscondo, & οὐρά, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

* Nihil hic vidit vir doctus. ἔργα μέτρια, h. l. sunt *opera, quæ viros honestos decent*. Bene Γzezes μὴ ἀπρεπῆ. Jubet Hesiodus fratrem suum curare opera honesta, atque adeo animum ab ignavia, alienique intervertendi studio abducere.

Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
Fames namque semper ignavo comes est vivo.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunq; otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis cupiditate,
Qui apum laborem absumunt otiosi
Vorantes: tibi vero opera decentia obire gratum sit,
Ut tibi æstate collecto victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt divites & opulenti.
Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.

Deo

cere. Neque μετρίως apud Platonem est, *optime*, & *verissime dicere*, sed *loqui convenienter*, *apte*, & *ut ipsius rei dignitati convenit*, ut dudum vidit ὁ πάνυ Grævius. K.

309. Ἔργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

311. * Πλουτῷ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.) Mire in his verbis laborat Clericus pater, quomodo Hesiodus dicere possit, *virtutem esse divitiarum comitem & quasi pedissequam.* Multa ad id defendendum affert, subtiliter excogitata; sed subtilitas in allam occasionem differenda. Audiamus Plutarchum, optimum horum verborum interpretem: qui in libello, *de Audiendis Poetis*, vocem ἀρετῆς diversimode capi ostendit: in quam rem tradit hæc: ὅταν ὁ νέος ἀναγινώσκει τό, τε

Πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Μὴ καθήδω τοὺς πλουσίους ἐκπεπληγμένος, καὶ τεθηπώς, καθάπερ ὤνιον εὐθὺς ἀργυρίου τὴν ἀρετὴν ἔχοντας; μηδ' ἐπὶ τύχῃ κεῖθαι τὴν αὐτοῦ φρόνησιν ἄυξειν ἢ πολύειν νομίζων,

Δαίμονι δ' ὅιος ἔηθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίον, ὡς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι·
Αἰδὼς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά. θεόσδοτα πολλὸν ἄμεινω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδείῃ καταπάζῃ)
Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι

μίζων, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἢ δυνάμεως, ἢ εὐτυχίας, ἤ τινος ὁμοίας τῇ ἀρετῇ κεχρῆσθαι τὸν ποιητὴν ἡγούμενος. Cum Juvenis legit hoc: *Divitias virtus & gloria sequuntur, ne desideat, divites cum stupore admirans & suspiciens, quasi vero ii pecunia virtutem emere possint, aut suæ prudentiæ incrementum, decrementumque in fortunæ sit potestate. Verum hoc judicet, virtutis voce pro gloriæ, potentiæ, secundarum rerum, aut similis alicujus rei nota poëtam fuisse usum.* Dignus quoque, qui ad h. l. conferatur Tzezes: quorum sententiæ non dubito quin quisque lubentius subscribat, quam Robinsonio, qui ἀρετὴν h. l. *formam, pulchritudinem* significare dicit. K.

312. Δαίμονι.) Occurrit objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.) Hesychius ματαιόφρονα exponit, ὁ κέφας ἔχων τοῖς φρένας.

315. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti.

Deo autem similis fueris. Laborare (inquam) melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias (ducit).
Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ multo meliores.
Si quis enim & manibus per vim magnas opes paraverit,
Aut lingua prædatus fuerit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia vicerit)
Facile & illum pessumdant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro

ti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos.* Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Iliad. α.

317. Ἀνόλβοιν.) Vet. Palat. Θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἐκ' ἁρπαχτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur:* honeste parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

323. Ῥεῖα τέ μιν μαυρῶσι.) Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu pœnarum.

Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει· 325
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑῷ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχῳ, παρακαίρια ῥέζων.
Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
Ὅς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Νεικέῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 330
Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων αἶντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335
Ἄλλοτε δὴ σπονδῆσ' θυέεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἥ μὲν ὅτ' ἐυνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν

324. Παῦρον.) *Male partum, male disperit.* Et, *de male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἴσον.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς) Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιταίνεται.) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.) Antithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in

Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo af-
Quique fratris sui cubilia ascenderit, (ficiat:
Furtivi causa concubitus uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem, misera in senectute,
Probris affecerit gravibus incessens verbis:
Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque odoramentis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas agrum, non tuum alius.

in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήραος ἀδῷ, id est, in limine senectæ, pro extrema senecta.

334. Καδδύναμαι.) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

339. Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον.) Hoc est, ut aliorum juves rem familiarem, possessionem &c.

* Male hæc a viro docto capta. Sensus est: *ut aliorum agrum emas, non alius tuum*

Τὸν Φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύνηαι·
Ὣς ἂν χρηΐζων, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
†Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
†Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
†Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.

Ὃς

tuum. Κλῆρος h. l. est ager, facultates, quarum maxima pars consistebat in agris. K.

340. Τὸν Φιλέον τ' &c.) Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus in-

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicunque te prope habitat.
Si enim tibi aliquod negotium rusticum inexpectatum eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus est rem bonam, quicunque nactus est vicinum bonum.
Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recte quidem a vicino mutuum accipe, recteque redde,
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens etiam in posterum promptum invenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
† Amantem te ama, & invisentem te invise.
† Et da ei, qui dederit, neque da, qui non dederit.
† Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

insuetis & improvisis. Ἐγχώριον ἄλλο.) Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

342. * Χρῆμ' ἐγχώριον.) Vulgo redditur, *res fortuita*. Sed malim cum Grævio interpretari, opus rusticum, quod ad agricolas pertinet, de qua re plura ad h. l. Grævius.

343. Ἀζῶσοι.) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρῶσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

354. Δῶς ἀγαθῇ &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad libe-

Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δοίη, 355
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐὸν τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἕρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. 360
Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν,
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηίζειν ἀπεόντος· ἅ σε φράζεσθαι ἄναγα. 365
Ἀρχομένου δὲ πίθου, καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω.
Καί τε καὶ σιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας. 370
Μηδὲ

liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut benefaciamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρόν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsenti copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴθοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένου.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fæcu-

Quicunque etenim vir libens dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero lubens rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen cruciat suum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum sollicitum habet.
Domi melius esse: quoniam obnoxium quod foris est.
Bonum quidem de præsenti capere: noxa vero animo
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Quin relinitur dolium, & fere est epotum, saturare,
Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.

fæculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δειλή.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινή. Sed sicut Poëtis δειελινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ est δειλινόν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρί.) Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καί τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fra-

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
Αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι
Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον (σι.
Φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι·
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ σῇσι.
Ὧδ' ἔρδειν· ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δέ, δυσσομενάων.
Αἱ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύ-

fratris, & aliqua diffidentiæ tuæ indicatione.

371. Πυγοστόλος.) De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

374. Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι.) Eo admonemur, juxta vetus proverbium: *Oculo domini saginari equum.*

* Si hi versus eo, quo vulgo exhibentur, ordine leguntur, sensum non satis commodum habent. Subscribo igitur D. Heinsio, qui ita locum exhibet:

Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον,
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων
Φερβέμεν. ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι. K.

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρβεσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεσθαι. Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Siquidem

unus

Ne vero mulier te animo nates exornans, (meretrix) deci-
Blande garriens, tuum inquirens sinum. (piat,
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servet paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.
Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta

La-

unus vir, nullus vir; ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescES, inquit, fis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sæpe cadendo.*

381. Πλειάδων.) Hoc loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur cooccíditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δέ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod

Κεκρύφαται· αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου. 385
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον.
Ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα 390
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρῃ ἀέξηται, μή πως τοῦ μεταιξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση, 395
Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζη-

quod est a Majo usque ad Junium. Post menses ergo duos mane cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit à Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένου.) Epith. anni, a πέλομαι, id est, existo: vel πολέω, verto: vel a περιπλώμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quippe valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἄγκεα.) Palustrem terram significat.

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque licite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine

Latent: rursum vero revoluto anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arborum est lex, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem matura omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Matura crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias,
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius (donabo,
Neque amplius mutuo dabo. Labora, stolide Persa,
Opera, quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quæ-

mine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνόν τ' ἀμάειν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμάειν, id est, συναθροίζειν ἢ θερίζειν. Εἰ χ' ὥρια πάντ'.) Ὥριον non est semper τὸ καθ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

* Ad hunc locum respexit Virgilius: *Nudus ara, sere nudus, hyems ignava cólono.* Ubi Servius: *id est, adeo sereno cœlo, ut vestimentis non egeas.* Γυμνὸς autem, & *nudus*, ut hoc in tironum gratiam addam, dicitur in ea re de homine, qui, sola tunica indutus, vestibus exterioribus caret; ut homines vulgo opus facere solebant. Cujus rei imaginem exhibuit Ampliss. Cuper. Observatt. l. 7. ex quo more exponenda illa D. Matthæi XXIV, 18. ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, *qui in agro colendo occupatus est, ne domum redeat, vestem exteriorem sumturus.* KREBSIVS.

396. Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labo-

Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σύ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετὴν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο.
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔννηφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Ἦμος

labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὴν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeco-

Quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:
Instrumenta vero domi omnia apta para:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,
Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator: studium vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quum

Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν ἀ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἡ δ' ὥρη παραμάβηται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.) Sunt hæc communia præcepta, de non cunctando. Recte Ovidius in hanc senten-

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐριθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηρὸς τρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὤριον ἔργον. 420
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονά θ' ἑπτάπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔτω.
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ,

Πόλλ'

tentiam dixit l. 1. de Rem. Am.

Qui non est hodie, eras minus aptus erit.

Ἐνιηφίου.) Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem a chronographia. Ἰδάλιμον καῦμα, τὸ ἱδραποιὸν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται &c.) Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σείριος.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exsiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον.) Ubi sol accesserit Scorpium, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

* Πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ) Reddebatur: *nocte autem magis fruitur.* pote-

Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore sudorifero, per autumnum pluente
Jove præpotente, movetur vero humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Sol
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte laborat.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Materia, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim verte conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum curvui,

Mul-

teratne imperitius? reddendum, *nocte autem magis laborat, majores capit labores.* Subintellecto τῷ καμάτῳ. τὸ ἐπαυρεῖν est ἀδιάφορον & cum in bonam, tum malam partem sumitur, pro diversa voce ἀγαθὸν, κακὸν subintellecta. Idem lapsus interpretis in illo Homerico Ἰλιαδ. ά. ἵνα πάντες ἐπαύρωντας βασιλῆος, quod reddidit, *ut omnes fruantur rege*, cum esset reddendum, *ut omnes puniantur ob regem.* Genitivus dependet a τῷ ἕνεκα, aut simili particula subintellecta. K.

418. Ἧμος ἀδηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδηκτοτάτη, i. e. incorruptissima, ἀ δήκω, i.e. mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὅλμον τριπόδην.) Per ὅλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδώρῳ.) A δῶρον, id

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, 425
ὅτ' ἂν εὕρῃς,
Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρουραν;
Πρίννιον· ὃς γὰρ βοσὶν ἀρῆν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῆι.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον, 430
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λῴιον ἔστω.
Εἰ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βοσὶ βάλοιο.
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνος δὲ γύην· βόε δ' ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ θένος οὐκ ἀλαπαδνόν) 435
Ἡβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώγ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμενὲ ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αὐξηὸς ἕποιτο,
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον, 440
Ὅστ κ'

id est, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur; id autem geritur per palmam manus.

428. Ἀθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

* Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς.) Reddebatur, *Atticæ Cereris famulus*. Satis inscite. quis iste famulus? Poteratne interpres Latinus ignorare Ἀθηναίαν esse Minervam, eamque a veteribus tanquam præsidem omnium artificum, inprimisque artis fabricæ magistram celebrari? Ἀθηναίης igitur δμωὸς h. l. est τέκτων s. faber. K.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patrem familias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431.

Multa præterea curva ligna: ferto autem burim, cum inveneris,
Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Illigneam. Hæc enim bobus ad arandum firmissima est:
Nempe quum Palladis famulus dentali infigens
Clavis conjungens adaptaverit temoni.
Bina vero facito aratra, laborans domi,
Non compositum & compactile: quoniam multo optimum
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias. (Sic
E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
E quercu dentale, ex ilice burim, boves vero duos novenies
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est,)
Iuventutis mensuram habentes, hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo frustorum,

Qui

431. Αὐτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum, & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακοντατετὴς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.) Octo morsuum, a βλωμὸς morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna, vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

Ὅσ κ' ἔργȣ μελετῶν ἰθεῖαν ἄυλακ' ἐλαύνει,
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων· τȣ̃δ' ȣ̓̃τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κȣρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνȣ ἐπακȣ́σης
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
Ἥ τ' ἀροτοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηρȣ̃· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβȣ́τεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας.
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρά δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
Νήπιος· ȣ̓δὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δȣ́ραθ' ἁμάξης.
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήϊα θέσθαι
Εὖτ' ἂν δὲ πρώτις' ἀροτὸς θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
Πρωῒ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρȣραι.

Εἴαρι

441. Ὅσ κ'.) Ætatis, quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορίην.) Quasi superseminatio, quæ usurpari solet, cum prior sementis non est rite peracta.

446. Φράζεσθαι.) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηνȣ̃.) MS. Palat. & alii, ὀμβρηρȣ̃. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρός.) Id est, terret eum, cui non sunt boves,

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam,
Junior enim vir æqualium desiderio flagrat.
Considera vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat imbriferæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facile autem recusare, (& dicere,) boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare currum,
Stultus: & hoc nescit centum esse lingua plaustri.
Horum ante curam habere oportet ut sibi acquirat.
Cum primum igitur arationis tempus mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.

ves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηΐδιον.) Occupatione negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

Εἴαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη ὅ σ' ἀπατήσει. 460
Νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι καφίζεσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν
Ἀρχόμενος λὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅλαν ἄκρον ἐχέλης 465
Χερὶ

460. Εἴαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νεῖον.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis feritur. Καφίζεσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη.) Pellens exsecrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτειρα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

463. Διὶ χθονίῳ.) Redditur vulgo, *Jovi terrestri*. Sed quis sit ille Jupiter terrestris ego cum ignarissimis scio. Ζεὺς χθόνιος, qui & βασιλεὺς χθόνιος dicitur, est Pluto, cujus sedes sub terra sunt. Χθόνιος enim dici de eo, quod sub terra est, diu docuit maximus Salmasius ad Consecrat. Templ. in Agr. Herod. p. 116. in Crenii Museo Philolog. Tom. II. Apud. Sophocl. in Ajac. vers. 847. occurrit Ἑρμῆς χθόνιος, quod male reddunt, *Mercurius terrestris*. Dicitur Mercurius χθόνιος eam ob causam, quia, deducendis ad orcum mortuorum animis, sæpe apud inferos commoratur. Cæterum quare Pluto ab agricolis fuerit invocandus, docet ad h. l. Grævius. Scilicet id exinde exponendum, quod in Plutonis ditione, potestateque terram, & omnia, quæ sub ea sunt, esse, illum-

Vere vewito, æstate vero iterata non te fallet.
Novalem vero serito adhuc levem terram. (est
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
Supplica vero Jovi infero, Cereremque castæ,
Ut matura grandescant, Cereris sacra munera.
Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ

E 4 *Ma-*

illumque ipsum crediderint veteres esse auctorem, munificumque datorem divitiarum omnium, quæ e terra proveniant. K.

464. Ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusinia Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

* Hic male Interpretis partes vir doctus egit. quid enim sibi vult, cum per ἱερὸν hic intelligi *aram* dicit? cave eum audias. De ara quadam æque minus ac de Mysteriis Eleusiniis hic cogitavit Hesiodus. Decepit forte virum doctum ἱερὸν τῷ ἀκτὴν junctum. sed id quidem nullam crucem ei figere debebat; dictum enim pro ἱερὰν ἀκτήν. Apud Sophoclem in Ajac. v. 501. δύλεος τροφή· quod quoniam non erat publici saporis, mutari oportuit in δυλεία: Male, ut ad illum locum pluribus dicemus. Constat enim Græcos adjectivi desinentis in *os* genus masculinum & fœminium eodem modo efferre. conf. Schol. Aristoph. ad Nub. v. 53. Cæterum quod idem vir doctus putat, sacra Eleusinia fuisse conspirationes & fœdera quædam, in eo vereor, ut multis sententiam suam sit probaturus. Sed de ea re fuse docteque nuper egit amicissimus *Bachius* noster, in perquam eleganti dissertatione *Pro Mysteriis Eleusiniis*. K.

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467.

Χειρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἴκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὰρ κακίστη. 470
Ὧδέ κεν ἀδροσύνῃ σάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι·
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
Εὐαχθέων δ' ἵξαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους 475
Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,

Ἀντίον

467. Ἔνδρυον.) Καρδία δένδρα, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palat. ἔνδρυον, id est, δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοβόα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτός.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, &, ut nos vocamus, benedictionem, non nisi a Deo, exspectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474.

Manu capiens stimulum boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
Servus ligonem tenens negotium avibus facessat,
Semina abscondens. rectus ordo enim optimus
Mortalibus hominibus est; confusio vero pessima.
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Bene instructus cibis autem proveniès ad canum ver, neque
Respicies: tui vero alius vir indigus erit. (ad alios
Si vero bruma araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,

474. Ἐρεύμενον.) Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἰυωχέων cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbat hic arationem dilatam ad solstitium hybernum.

478. Ἤμενος.) Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur, ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

* Ἤμενος ἀμήσας.) Reditur *sedens metes.* ratio ejus rei in hac notula redditur, *ob culmorum brevitatem scilicet, & paucitatem:* egregie sane, & nollem factum! Neque tamen subscribere possum sententiæ Grævii, qui ad h. l. ita scribit: ἥμενον ἀμᾷν est, *tempore messis, cum alii occupantur & exercentur in demetendis & congerendis frugibus, otiosum esse, nihil habere quod agas; quia ager nullos tulit fructus, ob serotinam arationem.* Nam quod vir doctus eo loco multus est in significatu τὸ ἥσθαι pro *otiosum esse* probando, eo non efficit quod debe-

Αντία δεσμεύων κεκονιμένος, ὐ μάλα χαίρων.
Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσεις, τόδε κέν τοι Φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μήδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος,
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπαλέα λέσχην,
Ὥρῃ

debebat: de eo enim nemo, opinor, dubitat. Sed an ἥμενος ἀμήσεις significare possit, tempore messis otiosus eris, de eo ego quidem vehementer dubito. Amplector potius sententiam Clerici, ita hunc locum exponentis: *Metes otiose. Nam non erit, cur festines.* Vide ipsum pluribus ad h. l. de ea re disputantem. K.

480. Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calatho, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς enim dicitur, quidquid consutum est, Φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσεις.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod

Ex adversa parte manipulos ligans cum labore, nec valde
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient. (gaudens
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-
Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serus arator primo aratori æqualis fuerit,
Animo autem bene omnia serva: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,
Præteri autem æraviam officinam, & calidam tabernam,
Tem-

quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.) Admonet rursus diligentiæ: solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Παρ δ' ἴθι.) Id est, παράτρεχε, παρέχε, ut gloss. & *præteri* interpretandum potius, quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hybernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χάλκεον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collocutiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλέῳ, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλεός. Doctiss. G. Canterus ἀφαλέα uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebantur conventicula Philoso-

Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἴργει
Ἰσχάνει. ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι.
Μή σε κακῷ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις 495
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσος ἐόντος, 500
Οὐκ ἀιεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κακ' ἤματα, βώδορα πάντα,
Τῆτον ἀλεύασθαι· καὶ πηγάδας, αὖτ' ἐπὶ γαῖαν
Πνεύσαντος Βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν·

Ὃς

losophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέσχαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, *propter teporem*, seu *teporis captandi gratia*, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

* Unde in Scuto Hercul. v. 264. γαστραχής, *fame confecta, & exhausta*, ubi conferendus Grævius.

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt.*

497. * Κακὰ προσελέξατο θυμῷ.) Vulgo redditur: *mala animum suum increpat.*

Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu premas.
Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala versat in animo.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media,
Non semper æstas erit, facite tuguria.
Mensem vero Lenæonem, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante boreæ, molestæ existunt:

Qui

pat. inepte. Critici antiqui hic erant audiendi, qui προφλίγων θυμῷ κακά, exponunt κακὰ ἐννοεῖν ἐν ἑαυτῷ ψυχῇ. *Cogitare de malis artibus victus comparandi.* Reddendum igitur: *Mala in animo suo versare solet.* Hæc enim est Aoristorum vis. Sic v. 675. ἔθηκεν *ponere solet.* infinitisque locis aliis. K.

500. Δείκνυε δὲ δμώεσσι.) Spargit rem in personas, atque ita a temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscribe. Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tempus, & mensem, Boreali frigore gravissimum, copiose & eleganter describit. Ληναιών, mensis Januarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βόδορα vocat frigora, quæ adurunt

Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱππότροφος εὐρεῖ πόντῳ 505
Ἐμπνεύσας ὤρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', ὀρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο, 510
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δὶ αἰγὸς ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' ἔτι,
Οὕνεκ' ἐπηετανοὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν 515
Ἰς ἀνέμου βορέω· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
Ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖτε λουσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
Χρισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ἐν πόδα τένδει,
Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γὰρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·

Ἀλλ'

urunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixe declarat.

516. Τροχαλὸν.) Inclinatum, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τροχαλὸν.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudeat sole & fugiat frigus; unde

Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inspirans illud movet: constringitur autem terra & sylva:
Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
Eæ etiam quarum villis cutis densa est, sed & has
Frigidus valde perflat, villosas licet pelles habentes.
Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non item
Eo quod densi ipsarum villi sunt, non perflat
Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,
Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Uncta, noctu cubat intra domum (arrodit,
Tempore hyberno, quando exossis polypus *suum pedem*
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:

Sed

unde notum est illud: *aprici meminisse senes.*

518. Ἥτε δόμων.) Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνόστεος.) Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525.

Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται.
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς ὥς σε κελεύω,
Χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο.
Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσαι.
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ ὤμῳ
Ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλεήν· κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·

Ψυχρὴ

525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλιόωντες.) Μύλη dentem molarem significat, a quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes concutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata.*

534. Καὶ τότε ἕσσασθαι.) Versatur per omnes circum-

Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum clivosum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ tecta inquirentes densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripedi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput terram spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Lænam mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multum tramam subteminis intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
Aptos ligato, pedulibus intus condensans.
Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,
Contra pluviam injicias munimentum. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum: ut aures ne humefiant:

Fri-

cumstantias corporis, & monet, propter frigus arcendum crasso panno & multis pilis intertextis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.) Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. Κρόκα.) Pro κροπίδα.

539. Ἶφι κταμένοιο.) Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur.

543. Ὑετοῦ.) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεὴ sit ab ἀλεύεσθαι. Gloss. MS. Palat. τοῦ ὀμβροῦ περιθῇς ἀλεωρὴν, ad propulsandam pluviam. Quare expun-

Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται βορέαο πεσόντος· 545
Ἠῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέτατται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
Ὅς τε ἀερυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀενάοντων,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι, 550
Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατά θ' εἵματι δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπῶλος ἔλος 555
Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θ' ἥμισυ βοῦς, ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
Ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπιῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
[Ταῦτα φυλασσόμενος, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἴσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις 560
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα, μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,

Χειμέ-

genda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέην, *teporem*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἠώς.) Enumerat jam caussas pluviæ. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo repercussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit, dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἀὴρ πυροφόρος.) Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decidit; humectat autem aër sata & arva.

555. Μεὶς γάρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hactenus descripsit.

557.

Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram a cœlo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opèra:
Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes opprimat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
Sed evitato. mensis enim gravissimus hic
Hybernus, gravis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis.
[*Hæc observans, totum in annum*
Æquato noctesque & dies, donec rursum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.]
Quum autem sexaginta, post versiones Solis,

Hyber-

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνας.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενος.) Absolvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus,

Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ὄμματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἠριγένεια. 565
Τόνδε μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσαμένοιο.
Τὴν φθάμενος οἴνας περιταμνέμεν· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἐν φυλὰ βαίνῃ,
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἐκέτι οἰνέων. 570
Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν,
Φεύγειν δὲ σκιερὸς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφῃ.
Τημῶτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠὼς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.
Ἠὼς ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βοῦσι τίθησιν.

Ἦμος

nuncia veris, primum apparere incipit.

* Ταῦτα φυλασσόμενος.) Hunc versum cum duobus sequentibus expungendos censuit olim Plutarchus, &, si Grævii judicio standum est, rectius abessent. KREBSIVS.

564. Ἀρκτοῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονὶς.) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότ'.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod

Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc saue stella
Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis venit hirundo
In lucem hominibus, vere nuper cœpto.
Hanc prævertens vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta testudo a terra plantas ascenderit,
Pleïades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
Sed falcesque acuito, servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
Tempore messis, quando Sol corpus attenuat,
Tunc festina, & domum fruges congere,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit victus.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.

quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλέονες καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homerico illo,

Θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι.

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

580.

Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ 580
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιότατοί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει, 585
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλινος οἶνος,
Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον, 590
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
Ἀντίον ἀκραέος ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἣ τ' ἀθόλωτος
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
Δι-

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμου καὶ τέττιγος: Ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id est, *tempore carduii & cicadæ*, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμός τ'.) Æstatis a solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλινος.) Byblinum vinum dicitur a Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hic facit Poëta. Αἴθοπα.) Vinum rubrum

Quum vero scolymusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum fundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum.
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sol exsiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit in antro umbra, & Byblinum vinum,
Polentaque pastoritia, lacque caprarum non amplius lactantium
Et bovis quæ frondibus pascitur, caro nondum enixæ,
Tenerorumque hædorum. præteræa nigrum bibito vinum,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra ventum zephyrum obverso vulta,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tres aquæ partes prius infunde, quartam vero partem vini
Famulis autem impera Cereris sacrum munus (admisce,

rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

592. Ἄριστον ἀκραέος ἀνέμοιο.) Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra gratam auram captet, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. Ἀνέμοιο.) Pro eo diserte Palat. ζεφύρου legit & gloss. ὕδωρ ἀνέμου.

594. Τρὶς δ' ὕδατος.) Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. Δμωσὶ δ' ἐπιτρύναι.) Servavit hunc ordinem

Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ θέρος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐάρεϊ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον καταθῆαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτά τ' ἄωρον ποιεῖσθαι, κὴ ἄτεκνον ἔριθον 600
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπαρτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου.
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ' ἕλῃται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, καὶ συρφετὸν, ὄφρά τοι εἴη
Βοσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανὸν· αὐτὰρ ἔπειτα 605
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρα-

Poëta, ut a vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum mane ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri a Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. Εὖτ' ἂν.) Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola, qu antum ex agro redeat.

600. Θῆτα ἄωρον.) Conducendum suadet mercenarium aliquem, qui possit rebus domesticis vacare, qui non habeat multa, quæ sibi ipsi domi agat. Fieri enim non potest, ut multa simul bene agere possimus. Eadem ratio habenda ancillæ, ut non habeat liberos. Subjecit deinde præceptum de Cane, quem vocamus custodem rei familiaris. Θῆτα.) Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MSS. Palat. Θῆτά τ' & ita legisse Moschopulum liquet.

702. Καρχαρόδοντα.) A sono factum videtur. Sunt autem

Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris conditum intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, quæ liberos habet ancil-
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo: (la.
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

F 5 *Cœlum*

tem caries asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόνυκτος.) Furem intelligit.

604. Συρφετόν.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.) Feriandum esse a labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus esse poterit, qui sufficeret continuis laboribus, juxta illud Nasonis:

Quod caret alterna requie, durabile non est.

Hæc reparat vires fessaque membra levat.

Γόνατα.) Usitatum est Poëtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore. Vel quia fessis genua labant, & fatigatio maxime in his sentitur, ideo dixit, famulis cara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' ἄν.) Tempus vindemiæ describit.

610.

Οὐρανὸν, Ἀρκτῶρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας. 610
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε ἀφύσσαι
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐταὶ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ', Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
Ὠραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. 615
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάν-

610. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

611. Συσκιάσαι.) Intelligit autem, ex aprico in locum non expositum Soli auferendas esse.

612. Αὐταὶ ἐπὴν δὴ.) Redit ad arationem & ad hyemem. Sunt vero ea repetenda, quæ supra de aratione diximus. Nam pro qualitate & natura soli proscinditur ager. Feracius solum, ut minimum ter arari solet. Nam mense Octobri mane cum Tauro occidunt Pleiades & Hyades, item Orion: sed principio noctis rursum apparent. Pleiades sunt in postrema parte Tauri, Hyades vero in fronte, quas Latini *Suculas* vocant.

615. Πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς.

Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies totidem noctes.
Quinque autem in locum opacum repone, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque, Hyadesque, ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ, ita annus in opere rustico bene dispositus sit.
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram autem exercere memento ita, ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undi-

νὸς.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μῆνα δὲ Ληναιῶνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt propter tempestatem maris,

Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.
Κέμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ, 625
Εὐκόσμως ἁλίσας νηὸς πτερὰ παντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνῷ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ἀρραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύναθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι, 630
Ὥσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωίζεσκεν νηυσί, βίῳ κεχρημένος ἐσθλῷ.
Ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον, 635
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρέσσι δίδωσι·
Ναίσκετο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσπερῃ, χείμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μέλεσθαι. 640
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτίον θέσθαι.

Μέ-

maris, insaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. 1. Æneid. vers. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Κέμαρον.) Clavum significat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτθεο.) MS. ἐνικάτθεο.

626. Νηὸς πτερά.) Remos intelligit.

631. Ὥσπερ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆδ' ἦλθ'.) Significat

Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusque Pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus

ficat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe accidit, ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τύνη δ', ὦ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-

Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄϊσμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.
Οὐ γὰρ πώποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ἦ ποτ' Ἀχαιοὶ,
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν 650
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μέ φημι
Ὕμνῳ

diocritatem tutiorem esse dicit.

* Νῆ' ὀλίγην.) De hoc versu multis disputavimus in Commentariolis nostris ad Plutarchi libellum *de audiendis Poëtis*, quæ huc transferre non necesse est. Plutarchus τὸ ἀνεῖν sumi vult pro ἐπαινεῖν, h. e. *rejicere*, *recusare*. alii aliter. Mihi hoc Hesiodium simplicissime sumendum videtur, ut illud Virgilianum:

Laudato ingentia rura
exigua colito. K.

646. Δείξω δή τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum, quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτέ τι.) Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος.) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoria-

Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos contineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo
Volueris & debita effugere, & famem molestam,
Ostendam tibi rationes sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. prædicta vero multa
Præmia posuerunt juvenes magnanimi: ubi me glorior Carmi-

ctoriale præmium dedicarit, ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

* Quod dicit vir doctus, satis apparere Homero Hesiodum centum fere annis posteriorem esse, id nondum est confectum, sed de eo adhuc sub judice lis. conf. in eam rem Robinsonii Dissertationem Hesiodo præmissam. K.

653. * Τὰ δὲ προπεφραδμένα.) reddebatur; *prædeliberata vero multa certamina instituerunt*. Immani errore. Προπεφραδμένα non sunt *prædeliberata*, sed, ut bene doctissimus Tzezes, προκεκηρυγμένα, *per præcones indicta*. Neque ἆθλα sunt *certamina*, id enim ἆθλοι de-

Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα. 655
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον 660
ἀείδειν.

Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, οὔτέ κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι. 670
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόν δε νέεσθαι.
Μηδὲ μένειν οἴνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
Ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολ-

denotat, *sed præmia certaminis.* Jam dudum Ampliss. Cuper. Observatt. Lib. III. c.20. hos interpretis errores notavit. K.

660. Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem recte φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἤματα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπὰς, quod ultimam habeat brevem, sic enim

Carmine victorem tulisse tripodem aurituni.
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi,
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.
Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum, onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, comitatus Jovis imbre

Mul-

enim paulo post νότοιό τε δεινὰς ἀήτας, & hujusmodi alia alibi. Sic apud Theocritum τὰς τέχνας ἰγέαρα, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo adscribendum esse.

668. Εὐκρινέας αὔρας.) Sic vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesiæ, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.) Monet, tempestive domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum,

Πολλῷ ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα,
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε
Αἴνημ'. οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστὶν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
Δεινὸν γ' ἐπ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας,
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι·

Μήτε

ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

679. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσίν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navi-

Multo autumnali: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum, quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris
malum, sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo, quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Modum serva: tempus vero in omnibus optimum
Mature autem uxorem tuam ad domum ducito.

Neque

navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si navem fregeris, de toto victu periclitteris. Generaliter vero, mediocritatis laudem continet.

692. Μέτρα.) Epiphonemate generali concludit, modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι.) Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν ὡραῖον πλοῦν.

693. Ὡραῖος) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος ἔστος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώη, πέμπτῳ τὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὔει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι·
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς·
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ

Ἤ τι

694. Τριηκόντων.) Alii τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ litteræ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia. Ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμον.) Efficit, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλοῦ.) Sine face, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam

Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
Mulier autem quartodecimo anno pubescat, quinto decimo nubat.
Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non gravius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradere solet:
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri æqualem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia. Sin autem cœperit

dam senectutem, τὴν πυρὸ πυρὸν vocat & præcocem.

* Θῆκεν.) Recepi lectionem Robinsonii, ex MSto prolatam, Stobæo etiam, Tzezi & Proclo confirmatam. δῶκεν, quod vulgo editur, sensum minus commodum habet. K.

704. Εὖ δ'.) De religione præcipit. Ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamq; indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδὲ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules,

Ἦ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔργῳ,
Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχεῖν, 710
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νέον κατελεγχέτω εἶδος·
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδὲ ποτ' ἑλομένην πενίην θυμοφθόρον 715
ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φει-

ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἦ τι ἔπος εἰπών.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit, quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς τόσα.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo, ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὲ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo efficias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, quocum vivimus. Secundo etiam fa-

mam

Aut verbum aliquod loqui ingratum, aut facere,
Bis tantum punire meminieris: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neque unquam miseram pauperiem, animi consumptricem, homini
Sistineas exprobrare. divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus

mam propriam prostituimus. Μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.) Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ' ἀλομένην.) Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

* Μηδέ ποτ'.) Adducit hos duos versus Plutarchus in Sepius jam laudato libro *de audiendis Poëtis*, & de his verbis μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων ita disserit, θεόδοτον νῦν τὸ τυχηρὸν ἀφῆκεν, ὡς οὐ ἄξιον ἐγκαλεῖν τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις, ἀλλὰ τὸν μετ' ἀρχίας καὶ ῥαθυμίας καὶ μαλακίας καὶ πολυτελείας ἐυπορίαν αἰσχρὰν καὶ ἐπονείδιστον ἔσαν. *Divinitus datum vocat id, quod fortuna obtigit: innuens, non esse eos culpandos, qui fortunæ injuria pauperes sunt: cum ignavia potius, socordia, mollitie & luxu conjunctas divitias in turpibus, & vituperatione dignis habendas.* Et in sequentibus observat, cum nondum τύχης vocabulum fuisset in usu, Veteres Fortunæ vim Jovis, aut aliorum Deorum nomine designasse. K.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.)

Φειδωλῆς, πλείση δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰέσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι 720
Ἐκ κοινοῦ· πλείση δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίση.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀρὰς.
Μηδ' αὖτ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
Αὐταὶρ ἐπήν κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα
Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην ἐρήσης,
Μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασσιν.
Ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
Ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. 730
Μηδ'

γός.) Generalis hæc sententia est. Linguæ thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπῃς: & mox ἀκούσας. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακόν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τοῦ ι, quam τοῦ ε.

720. Δυσπέμφελος.) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διί.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituranti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat,

Parcæ, plurima vero gratia ejus, quæ modum servat.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico morosum te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed etiam postquam occidit, memor ejus rei, usque ad orientem,
Neque in via, neque extra viam progrediendo mejas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septæ caulæ.

ficat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum a contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil propterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Al. Ἀνιόντος.

729. Ἑζόμενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

730. * Αὐλῆς.) Reddebatur *atrii*. non satis accurate. Αὐλαὶ antiquis dicebantur loca subdialia, aperta, quæ vento exposita erant. unde locus διαυλίζων dicitur, qui ventum ab utraque parte admittit; ut docet Athenæus Lib. V. c. 5. in his locis apertis, quæ ante domos erant, quoniam pecudes continebantur, factum est, ut αὐλὴ denotet *caulam*, qua notione h. l. sumen-

Μηδ' αἰδοῖα γυνῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελάδον παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσφίσαντα
Σμερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίῤῥοον ὕδωρ 735
Πεσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὐξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ 740
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν

Πινόν-

fumendum. Denique αὐλαὶ dicebantur *palatia, domus potentum hominum.* cujus denominationis Athenæus l. c. duplicem reddit rationem, aut quia ante domos divitum ejusmodi loca subdialia fuerint, aut quia in iis locis regii stipatores stationem suam habuerint, ibique dormiverint. conf. ad illum Athenæi locum Casaubonus. K.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxóris ne ad sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilariore convivio, non a tristioribus sacris, accedendum ad uxorem docet.

* Τάφου.) Reddebatur *bustum.* male. τάφος h. l. est περίδειπνον, silicernium s. cœna funebris. Hesychius τάφος τὸ γινόμενον περίδειπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχομένων τιμῇ. Τάφος est *convivium quod in mortuorum honorem celebratur.* K.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poëtæ senserunt, vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos

Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque a feralibus epulis reversus
Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito; priusquam oraveris aspiciens pulchra
Manus lotus amœna aqua limpida. (*fluenta,*
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero a manu, Deorum in celebri convivio,
Siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Biben-

dos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

*Μηδέ ποτ'.) Plutarchus in Libello *de audiendis Poëtis* eo loco, ubi præcipit causam dictorum esse quærendam, inter cætera & hæc addit: ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν μὲν τοιούτων τὰς αἰτίας πικρῶς ἀπαιτοῦσι, καὶ διαπυνθάνονται, πῶς λέλεκται.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τεθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν.

Τῶν δὲ μειζόνων ἀβασανίστως παραδέχονται τὴν πίστιν. *Sed plerique nimis curiose causas inquirunt, quomodo & cur dictum sit,*

Ne

Πινόντων ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή·
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ.
Μηδὲ δυωδεκάμηνον ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν αἴδηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

Μηδέ

Ne cum vina bibunt, supra cratera tenebis
Tu cyathum.

Gravioribus autem sine ullo examine assentiuntur. Ex quo loco apparet, Plutarchum existimasse, eum, qui in hujus dicti causa quærenda nimis curiose laboret, tempus operamque perdere, cum res sit nullius aut exiguæ certe utilitatis. Et quamquam hoc Hesiodium dictum apud eundem Plutarchum *in Convivio septem sapientum* ita a quodam exponitur, quasi præcipiatur, poculum s. cyathum non quiescere debere, ne mora inter bibendum fiat (quam legem illi, qui largius vino invitare se volebant, sibi ipsi posuisse videntur) tamen non crediderim Hesiodum hoc dicto id præcipere voluisse, qui potius existimen, hoc & plura alia, hic allata, dictum inter aniles superstitiones esse referendum. K.

744. Μηδὲ δόμον.) Spartam quam nactus es, orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi.

Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est sitim.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
Neque a pedatis ollis nondum dedicatis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super hustis locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim suo tempore & hujus rei
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec

ligi. Λαμύρυζα, pro κελάρυζα, garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπό.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιῤῥίπτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi, nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν.) Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo, ne ejusmodi puerulos matrum λουτροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

755.

Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προ- 755
ρεόντων,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν
Ὦ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' 760
ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΕΡΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

755. Μηδὲ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηνάων.) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινήν.) Boni nominis præcipuam curam haben-

ΗΣΙΟ-

Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes mejito: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, quæ celeriter quidem excitatur
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

OPERVM FINIS.

habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. v. 173. *Fama malum, &c.*

762. Φημίζεσι.) Ita C.V. alii φημίξεσι. Ϋ. ν. τοι.

HESIO-

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non

Ἦματα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν,
Πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν·
Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιέντος. 5
Πρῶτον ἕνη· τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·
Τῇ

2. Πεφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἄν.) Quidam Scholiastes

HESIODI ASCRAEI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis: tricesimam mensis optimam
Ad opera inspicienda, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versen-
Hi dies enim sunt Jove a prudente. *(tur.*
Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:
Hac

liastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσανται σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἕνη.) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμένε μηνὸς, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νεομηνίαν, secundam δευτέραν ἱσαμένε, tertiam τρίτην ἱσαμένε, & ita

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε, δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς (770)
Ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
Ἑνδεκάτῃ τε, δυωδεκάτῃ τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί. 10
Ἡ μὲν ὀϊς πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἥματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἰσὸν ςήσαιτο γυνὴ, προβάλοιτό τε ἔργον. 15
Μηνὸς δ' ἱςαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρμαλος ἄρξασθαι· φυτά δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίςη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐςι φυτοῖσιν. (780)

Ἀν-

ita deinceps usque ad δυωδέκατην ἱςαμένου. Secundæ decadis diem primam πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραν ἐπὶ δέκα usque ad εἰκοςὴν sive εἰκάδα, id est, XX. diem. Tertiæ primam πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis invento, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, secundam ὀγδόην φθίνοντος, tertiam ἑβδόμην φθίνοντος, usque ad τριακάδα, id est 30. diem, quam etiam ἕνην καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδέκων καὶ εἰκηρίων prætermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἕνη igitur primus dies est, pro ἕνη καὶ νέα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετρὰς pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδο-

Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis,
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die adulto, quum & prudens (formica) acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viri-

8. Ὀγδοάτῃ.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonum, quos recte *utiles* dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἑνδεκάτῃ.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν ὄϊς.) Per synæresin pro ὄϊκας.

13. Τῇ:) Id est, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἤματος.) Quidam legunt ἐκπλάκα, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari XXII. diem, quasi cumulatum & adauctum.

16. Μηνός.) Ait, XVIII. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidiore justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἕκτῃ.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτην μέσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem

 hæc

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κόρῃ δ' ὀ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ὅτ' ἄρ' γάμου ἀντιβολῆσαι. 20
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κόρῃσι γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων·
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἑβδὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' 25
ὀαριστύς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα (790)
Γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἑβδὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κόρῃ δέ τε τετρὰς 30
Μέσσῃ. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα, καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσαμένου τε
Ἄλ-

hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι· ὅτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτη.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco ἐυναχίζειν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσοῦντος, die-

Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ,
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastorali benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim animo sapiens est.
Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes camuros boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. Teneto vero memoria,
Quarto die ut vites finientis & inchoantis mensis

diebus τε φθίνοντος continuo insequentibus. Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima die dicit prudentem virum nasci, & qui bona indole præditus sit. Ἴδρις eum vocat, qui multa scit & vidit.

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πεπυκασμένος nonnulla exemplaria habent πεπνυμένος.

30. Κέρη δέ τε τετράς.) Vocat diem decimum quartum, τετράδα μέσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quartam diem a fine mensis & decimumquartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat. tunc enim & oppositio & interlunium lædunt corpora.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τελεσμένον ἦμαρ. 35
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαί (800) τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δ' ἔρρε,
Νηΐά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς. 45
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδέελα λῴϊον ἦμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὰς πανακτήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἥδε φυτευέμεν, ἥδε γενέσθαι (810)
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ ἔστοτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεναάδα μηνὸς ἀρίστην 50
Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀυχένα θεῖναι
Βοσὶ

ra. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσσῃ δ'.) Monet Poëta, fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ cæditur decrescente Luna, firmior sit; quæ vero

Doloribus conficere animum. valde hæc sacra est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia noxiæ sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Horcum vindicantes: quem Eris peperit in perniciem perjurorum
Media vero septima Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area.
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere tenues.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Relinendis doliis, & ad jugum collo imponendum

vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆια.) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῆμος ἀδηκοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur versu 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνάς.) Nona dies media, id est, XIX. meridiana, melior est. Ἐνιδάελα, adverb. e plurali numero, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐνὶ δάελα. Derivatur a δάελον, crepusculum.

47. Πρωτίστη.) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter geminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι ἔπεστι πάγκακον.) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de XIX. die mensis, biduo nempe ante ἔνην καὶ νέαν.

51. Ἀρξάσθαι πίθε.) Græ-

Βεσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκληΐδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκεσι.
Τετρᾶδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ 55
Μεσσήν· παῦροι δ' μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠῶς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
Αἱ δ' ἄλλαι μεταίδεποι, ἀκήριοι, ἔ τι φέρεσσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΤΕΛΟΣ.

cismus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ'. &c.) Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt, quisnam dies præstet.

55. Τετρᾶδι.) Diem XIV. intelligit.

56. Μέσσην. παῦροι δ' αὖτε.) Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum, quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ

Bobus & mulis & equis celeribus.
Navem multa transtra habentem celerem in nigrum
Trahito. Sed pauci veracem dicunt. (pontum
Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam
Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cæteræ autem intercidentes sunt, nihil significantes, nihil
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt. (ferentes.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria observans, & delicta evitans.

FINIS.

59. Αἱ δ'.) Μετάδουπον promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀκήρια, quasi dicas inania.

60. Ἄλλος.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε.) Proverbium: Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit, habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis, qui natura recte utuntur.

HESIO-

* *

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπὶς Ἡρακλέους.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inſcribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis Scutum, quod ejus præcipua ſit hic deſcriptio. Rei autem argumentum ſic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promiſit, quam de fratricidis pœnas ſumſiſſet. Quamobrem ipſe eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reverſus a prœlio, ille vero homini-

Ἠ οἵη, προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
Ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἴδεί τε μεγέθεί τε. νόον γε μὲν ὅττις ἔριζε

Τάων

1. Ἠ οἵη.) Dubitari a multis ſolet, quid ſibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obſcurum, ideoque varie abſurdeque a multis eſt expoſitum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum ſibi auctorem eſſe profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli

* *

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

minibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur, scuto per Vulcanum facto, Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Aut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia bellicosi Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat mollium (certabat
Formaque & proceritate. mente utique ulla cum ea
Illa-

tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis pro-

Τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ', οἷον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
Ὡς ὅπω τὶς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
Ἥμην οἱ πατέρ' ἐθλὸν ἀπέκτανεν, ἵφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βοσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν,
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αὐδοίῃ παράκοιτι.
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, ὃ γάρ οἱ ἦεν 15
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἣς

proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἠοίαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, Ἢ οἵη, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut Ἠοίαν posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἠοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab Ἢ οἵη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a commen-

Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumben-
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (tes-
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum
Ira commotus propter boves: relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipsi
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum

Suæ

mendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

* De initio hujus opusculi agit quoque vir quidam doctus in Observat. Miscell. Tom. I. Vol. III. p.81. Mihi non displicet sententia Clerici, qui existimat, hæc verba ἢ οἵη continere εἰκόδοσιν comparationis, cujus πρότασις cum Poematis initio perierit. Cum enim in antecedentibus fuerit τοίη μὲν, secutum probabile est τοίηδε & deinde ἢ οἵη. K.

7. Κυανεάων.) Religio fuit in versu, qui tam male haberet, mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum κυανεόων.

13. Ἐς Θήβας ἱκέτευσε.) Ἱκετεύειν, hoc loco ξενίζειν, μετοικίζεσθαι ἐπὶ βοηθείᾳ. Ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείας, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τῆς Καδμείας ἐπῴχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum, proficiscebatur. Quæ ἱκετεία veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occasio-

Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
Τῶν οὔγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ἔστι τάχιστα
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς παῖς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
Ὤρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἵξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο δέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ

casionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.) Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, ὅπερ διορθώσασθαι ἀδύνατον, & per consequens, ὅπερ μὴ καθορθώσασθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖον ἐστι. Cæterum vox διόθεν ad juramentum spectat quod præcesserat. Quicunque ergo jura-

Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celervime
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi belliqne prœliique,
Bœotii equitando insignes, super clypeis spirantes, (scil robur,)
Locrique comimus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans filius Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus malorum depulsatorem generaret.
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris (rursum
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide
Lecto

juramento se obstringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις διόθεν: quare jusjurandum, *Jovis jurandum* dixerunt veteres.

29. Φυτέυσῃ.) Legitur etiam Φυτέυσαι.

32. * Τυφαόνιον.) Cum Typhaonii montis in Boeotia nusquam alibi occurrat mentio, τιλφώσιον ὄρος autem, *mons Tilphosius*. Clericus h. l. pro τυφαόνιον legi vult, τιλφώσιον. Sed vide quid pro vulgata asseren-

Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ἔνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὧρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς. 40
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατερῆς ὑπὸ δεσμῆς.
Ὡς ἄρα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε. 45
Παννύχιος δ' ἄρ' ἕλκετο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτῃ,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην.) 50
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα. 55
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρηϊάδην μεγάθυμον.
Εὗρε

renda attulerit vir quidam doctus in Obſervat. Miſcell. Tom. I. Vol. I. pag. 350. KREBS.

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

42. * Ὑπεκπροφύγῃ.) Non exprimitur vis harum particularum, verbo adjunctarum

Lecto & concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo bellicosus illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes (ctum.
Pervexit ire, anteā quam suæ conjugis conscendisset le-
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-
lorum,
Sicut quando quispiam magno affectu effugit malum
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo domum suam re-
versus est,
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris. (ptimo,
Illa autem a Deo pariter compressa, & ab homine longe o-
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros;
Haud quaquam similes, (quamquam fratres essent,)
Alterum siquidem deteriorem, alterum autem longe præ-
Magnum ac validum, Herculem. (stantiorem virum;
Hunc quidem compressa a pluviæ auctore Jove,
Iphicleum autem bastarum a concussore Amphitryone,
Diversa sobole: alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens (um:
Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Inve-

ctarum in interpretatione, *magno affectu effugit*, reddendum, si quis *vix ac ne vix quidem effugerit*, de vi diversarum particularum, cum verbo compositarum, cujus rei exempla multa apud Homerum, agit Longinus περὶ ὕψους Sect. X. p. 84. Ed. Toll. K.

Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει.
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
Ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε.
Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε, καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.

Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἤ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον.
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,

Ἡι

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus egregius,
Sperans se Jovis filium, strenuum, aurigamque
Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
Ipse enim contra illum concitavit Herculem.
Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
Sustinuisset mortalis obviam ire
Præter Herculem & præclarum Iolaum?
Illorum enim & vis magna & manus invictæ
Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitus ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes frontes: (stibus.
Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam ve-
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Ἦι δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἦι ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
Ὠΐχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεςοναχίζετ' ὀπίσσω,
Ἣν ἄτην ἀχέων· ἦ δ' οὐ παλινάγρετός ἐςιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
Ἦ θεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Εννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα·

Οἷον

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo, quo nos fecimus, vel sic: Ὃς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam pro μάλα, e Palat. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

94.

Quatenus fas est supplicibus, coluerintq; ex animo magis
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Culpam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter accipe habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mente fiduciam concipiens,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Phœbi Apollinis longe jaculantis regis.
Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.

Hunc contra allocutus est egregius Iolaus:
O venerande, certe multum pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

94. Ἀυτάρ.) Pro ἐπέτελλεν, legitur etiam ἐπέταλεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Ἦ θᾶ.) Ita C. Palat. Alii ὦ θᾶ.

105. Ὅς Θήβης.) Fuit & Thebe in Ægypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit a Cadmo, Agenoris filio condita, quam Am-

Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σάς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά γε, δύσσεο τεύχε ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται. ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δή σφι χεδὸν εἶσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
Πάντη ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε

Τὸ

Amphio muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλτερα.) Palatin. Φέρτερα.

116. Θυμῷ.) Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. Ἰόλαε.) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas,

Quemadmodum & hunc mortalem validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos filios inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.
Sic ait. Arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero, quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex Oriehalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat.
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat

cas, ἀὶς τῶ λαῶ, jaculum seu telum populi.

122. Ὀρειχάλκου.) Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam, ære pretiosiorem.

123. Ἡφαίστου.) Vulcani, quæ

Τὸ πρῶτον ϛονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνήρ. κοίλην δὲ περὶ ϛήθεσσι φαρέτρην
Καϐϐάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊϛοὶ
Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
Μέσσοι δὲ ξεϛοὶ, περιμήκεες. αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐΰτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον. οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔῤῥηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.

Ἐν

quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalkain*, de quo Genes. IV. v. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & αἰϛόω destruo.

130. Καϐϐάλετ'.) Est alia lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν, ut est in Palat. habet δέ τοι ἔσσαν.

136. * Ἀδάμαντος.) Notent tirones hoc enallages exemplum. Dicendum enim fuerat ἀδαμαντίνην, ut δαιδαλέην. Sed hujus generis exempla apud optimum quemque obvia. Homer. Ἰλιαδ. ζ. v. 180.

Ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων.

Pro

Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros malorum depulsorem ferrum
Fortis vir: cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum, in hac multæ erant sagittæ
Horrendæ, mortis, vocem eripientis, datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
Nigræ aquilæ contectæ alis
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit:
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, firmam temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.
At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens: cæruleæ laminæ erant ductæ.

Pro ἀνθρώπινον, de quo cum non cogitaret Barnesius, ut centena alia in Homero, ita & hoc, Codicibus non addicentibus, mutavit in ἄνθρωπον. K.

139. Χερσί.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Κυάνε.) Aliis κυανῆ.

Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο ςόμα λευκὰ θεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου.
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀςέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ προϊώξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο.
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τ' ἐδεδήει.
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον. ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ,
Ἄλλον

148. * Δεινὴ Ἔρις.) In hac clypei descriptione Clericus reprehendit duo: primo, quod plures imagines in hunc Clypeum ab Hesiodo fuerint congestæ, quam contineri in eo potuisse verosimile sit. Deinde, quod in eo finxerit αὐτόματα seu res se ipsas moventes. Primam dubitationem jam dudum sustulit Cl. Boivinius in dissertatione de Clypeo Homerico: alteram removet Robinsonius in notis ad h. l. ita, ut doceat, in harum rerum, quæ se ipsas movere dicantur, descriptione intelligendum esse, ὡσεὶ, ἴκελος &c. ita ut δεινὴ Ἔρις πεπότητο significet, *cælata erat imago contentionis volitantis*: cf. virum laudatum ad h. l. K.

153. Κελαινῃ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen significatione.

154.

In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Sævis, magnis, super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum in-
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (tro
Sole sub torrido, in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ erant. (indignatione.)
In eo tumultus, horror, & homicidium ardebant (sc. ira,
In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perniciosa Parca,

Vi-

154. Ἐν δὲ) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio: Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ἦν καὶ προδίωξις καὶ ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες θεαὶ ἐζωγραφημένας. καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλοῦνται τοῦτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλοῦνται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii qui fugerant, eos, qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea, insectantur. Huic loco similis est ille apud Virg. cum Trojana pubes pugnæ ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis.

Et nunc tergæ fugæ mudant, nunc spicula vertunt
Infensi &c.

165.

Ἄλλον ζωὸν ἔχεσκε νεότατον, ἄλλον ἄκρον,
Ἄλλον τεθνειῶτα, κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δεφοίνεον αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα. 160
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φαιδιμῶν
Δώδεκα. ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
Τῶν καὶ ἀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτὰ ἔργα. 165
Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρακέσσι
Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια,
Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλέναν ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν σίχες ἤϊσαν· ἠδὲ νυτώγε 170
Οὐδέτεροι τρεέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ἤδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ, ἀπερέμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξερέποντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσσι. 175
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ἐν

165. Θωῦτὰ ἔργα.) Sunt cum Palat. qui legant θαυμαστά. Τὰ δὲ δαίετο θωῦτὰ ἔργα.) Videtur legisse Diaconus, θαυματά, quod glossa sua satis declarat.

167.

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,
Alium mortuum, per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine virorum,
Sævum videns, clamoribusque vehementer strepens.
In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haud quaquam effabilium,
Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram homines,
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat (opera.
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quædam apparebant sævis draconibus
Cærulea per terga, denigrataque erant illis maxillæ.
In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo se se aspicientium, irascentiumque & ruentium,
Quorum etiam turmatim ordines incedebant, neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla amborum.
Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati vita, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram. Ipsi autem, cervicibus dejectis
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.

In

167. Κνάντα.) Idem Palat. & quædam alia exempl. habent Κνάνεοι.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt κόνεόν τε, & irascebantur, seu incendebantur. & ita Palat.

178.

Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Προλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροΐ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ', Οὔριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκτην, ὡσεὶ ζωόι περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ὄλιος Ἄρης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἱκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς

Χρυ-

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον.) Alia exempl. habent Θούριον τε.

189. * Συναΐκτην) Vir quidam

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæneus rex, Dryasque, Pirithousque,
Hopleusque, Exadiusque, Phalerusque, Prolochusque,
Mopsusque Ampycides, Titaresius filius Martis,
Theseusque Ægides, similis immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus, atque Asbolus augur,
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque.
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent.
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliaret,
Currui insistens, juxta autem Pavorque Metusque
Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia Agelea Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet ciere.
Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium sævum.
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Dulce personabat Latonæ & Jovis filius

Aurea

dam doctus in Observatt. Miscell. Tom. I. Vol. I. p. 416. mallebat ex quibusdam Codd. συναΐγδην. KREBSIVS.

202. Ἱμερόεν.) Deest fortasse

Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἀγνυτ' Ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο,
Ἀθανάτων. Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἵκελοι δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἥστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ.
Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δ' μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου

Γορ-

tasse articulus, ὁ ante Λητοῦς, vel simile quippiam, ad explendum versum; non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.) Scribendum omnino existimo: θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος. Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, est ἠχώ τινα ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur περὶ δὲ σφίν ἄγνυτο ἠχώ. ubi Diaconus interpretatur: ἐκλᾶτο ἡ ἠχῶ; sicut

Aurea cithara. Deorum autem sedes resonabat Olympus
Ibi & cœtus, circum autem splendor immensus fusus erat
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant can-
Musæ Pierides, suave canentibus similes. (tum
In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argenti delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.
In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo: (tur.
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa cum nigro capulo nigra ensis
pendebat
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gor-

ficut hoc loco, ἄγνυν ὄλυμπον, nihil aliud est.

204. * Ὄλβος.) Clericus legi mallet ὄχλος, conjectura satis infelici. ὄλβος h. l. denotat feliciſſimam illam Deorum conditionem, quæ εὐδαιμονίαν alias dicitur. Sensus est: *Circumfusa erat immensa beatitudo, sive, immensa pompa, splendor* K.

216. Ἐν δ' ἦν.) Perseum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκειον.) Quædam

Γοργῶς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ 225
Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον ἀϊνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ ὀ φοιταὶ ἐρρώοντο, 230
Ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῷ ἀδάμαντος
Βαινουτέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλω ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
Δοιὼ ὠπηωρεῦντ', ἐπικυρτάοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένεα δ' ἐχάρασσον 235
ὀδόντας,
Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρναάθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
Μάρναν θ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς,
Ζωῆσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας ἷς μέμαρπον, 245
Ἀθρόοι ἔκτοθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δεδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὖ ἷς,
Κῆ-

exempl. habent, νόημα σε σῶτο. Palat. νόημ' ἐπ ἷπτο.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam invisibilem facit.

242.

Gorgonis. ipsum autem caput pera erat inclusum, mirum
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ (visu,
Aureæ, sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem fugienti & formidanti similis
Perseus Danaides currebat. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere: in pallido autem chalybe
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, incurvantes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentibus,
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam cientes
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Vehementer acute clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis (erant,
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post ipsos autem

Par-

242. Μάρναντ'.) Quidam legunt ἐπὶ πύργων.

243. Ἄνδρες.) Alii malunt χῆρός τ' ἐμέμαρπτον.

Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβοῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποί, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ' ὅπληοί τε 250
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεώτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἀϊδός δε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόεν θ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέ- 255
σαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἅψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσσασαν. ἡ μὲν ὑφήσ-
σων,
Ἄτροπος, ἥτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμ-
πης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν, πρε- 260
σβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δειναὶ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήναασαι.
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πάρ δ' Ἀχλὺς εἵσηκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
Γηνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἵσηκει. πολλὴ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις 270
ἀνδρῶν.

Χρύ-

252. Αἷμα.) Legitur etiam μάρπτοιεν, sed cum μεμάποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἱέμενοι μαπέειν.

Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exsatiassent
Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem ungues manusque audaces conserebant.
Juxta autem & Tristitia stabat, ærumnosa & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram, ipsa autem terribiliter dentes stringens
Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. Iuxta autem turrita civitas hominum.

πέαν. & vers. 304. ἱέμενοι μαπέαν.

259. Ἄτροπος.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἥγε, ut Palat.

276.

Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων, ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον, τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοί γε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ·

Οἱ

276. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289. Αἰχμῇς.) Nonnulli codices habent κορυνιόεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ δι' εὐκαρπίαν εὔογκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἔπιπλον

Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hyménæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Præibant, quas chori saltantes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur echo.
Illæ autem ad cytharam ducebant chorum amabilem,
Inde rursum ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. Sub tibicine autem singuli
Procedebant; totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat magnus ager, segetibus consitus, ubi alii quidem metebant
Mucronibus acutis incurvos culmos,
Gravidos spicis, veluti Cereris donum,
Alii autem in manipulos ligabant & projiciebant in aream:

πλον Palat. & alii legunt ἔπιπτνον.

* Ἔπιτνον.) Secutus sum lectionem Robinsonii, a Grævio jam ex Codd. exhibitam ἔπιτνον, quod veteres Critici exponunt, ἐξέτανον ἐπὶ τὴν ἅλω, extenderunt

Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
[Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
Βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
Οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἥρευν
Ἄνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὔτευν.
Οἱ μὲν ἄρ αἴδιον εἶχον πόνον. οὐδὲ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.

Ἀμ-

runt manipulos in area. Qui vulgatam ἔπιπλον tuentur, exponunt, arcam s. horreum implent. K.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρους est in nonnullis

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos,
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vitium
Aureus erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
Agitatus foliis, & argenteis perticis.
[Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque]
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimicabant
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
Aurigæ stantes immittebant veloces equos,
Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant
Currus compacti, rotarumque modioli valde resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim dum ipsis
Victoria expedita erat, sed anceps habebant certamen.
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus in stadio,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

nullis codicibus, ἐν ταλάρεις.

299. * Τῷ γε.) Hic versus Grævio videtur irreptitius. K.

304. Ἱέμενος.) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Πάλλεν ἐπικρατέως. ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ σφέας θαρσήνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων.
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τό μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
Ἔνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

Ἄψ

326. Καὶ σφέας.) Alias φωνήσας'.

330. Ἄλλο.) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω.

333.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasciviebant,
Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Aptans manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis.
Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.
Prope autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:
Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime mortalium.
Postquam jam Cygnum dulci vita spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem homines perimentem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Re-

333. Αὐτὸς.) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent, ἐπὶ νῶτα pro ἐπίοντα.

344.

Ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νυ τοι αἴσιμόν ἐςιν
Οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσείσασα. περιςονάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληείη.
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός.
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιςονόην κυανῶπιν·
Ὦ πέπον. οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν Ἀρκέ-

344. Αἰγίδ'.) Περιςονάχησε, idem eod.

355. * Προβέβηκε.) Reddendum: *Trachinem imperio suo tenuit, & adhuc tenet.* Hæc genuina est hujus Temporis vis; sic apud Homer. Ιλιαδ. α. v. 37. ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας, *qui Chrysen tuitus es, & adhuc tue-*

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Celeriter. Tunc igitur generosus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti
Acutum hinnivere, circaque ipsos resonabat echo.
Atque hunc prior alloquebatur Hercules:
Cygne ignave, cur nobis immittis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachinis imperium tenet. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigriculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Pro-

tueris. Ad quem locum dignus est, qui legatur accuratissimus Clarcius. K.

356. Τοῦ γὰρ ὀπυίειν παῖδα.) In Solonis legibus opponebantur. βίναν (male legitur βείναν) & ὀπυίειν. Hesych. βίναν τὸ βίῳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυίειν.

364.

Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἑ φημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὡς ἔφατ'. οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' ἐυπλεκέων δίφρων θόρον ἀΐψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε ποσ' εὐρεῖα χθών,
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
Αἴγειροί τε τανύῤῥιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
Ὣς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶ-

364. Παντὶ.) Notandum est hic σάκος poni priori longa, ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripienda illa syllaba sequi.

* Causa, quare prima in σάκος produci possit, est in τῷ κ: quod quoniam pronunciando quodammodo dupplicatur, præcedentem syl-

Prohibuerit, si nos inter nos congrediamur pugnando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.
Vulnerato clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Omnibus visibus incumbens, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ impetu.
Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam volebat
Huic obtemperans retinere trahentes currum equos.
Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis.
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.

Tota

syllabam efficit longam, quod ipsum quoque de litteris μ, π, ρ & aliis est notandum, de quo cum viri docti non cogitarent, sæpe sunt lapsi. K.

372. Ἡνίοχοι.) Scribe cum Palat. ἐμπλην.

374. Ὡς δ' ὅτ'.) Comparatio hæc est Homero frequens.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσεῖ παιδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην,
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας, ἀμφί τε δειρήν.
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Ἦμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος
Τὴν ὤρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρῶρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω, ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο

Ἀλλή-

384. Κάδ' δ':) Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Jupiter,
Et a cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper dentes habens exsertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Erectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus herbas vegetans ros est
Atque per totum diem, & mane fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milio aristæ surgunt,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Ut autem leones duo, pro occisa cerva

Sibi

399. Τάς τε θέρει.) Σπάρωσιν Palatin.

Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ, ἄρραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἷδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλο- 405
χεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῷ, ἀπαὶ νευρῇς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
Χώρῳ ἀϊδρεὶς ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνέησαν, 410
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκεϊ ἔμβαλε χάλκεον ἔγ-
χος.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέ σε τένοντε
Λυδρεφόνος μελίη. μέγα γὰρ θένος ἴμπεσε 420
φωτός.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
Ὡς ἔριπ. ἀμφὶ δέ οἱ βρέχε τεύχεα ποικίλα
χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔιασε Διὸς τηλεκάρδιος υἱὸς,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
Δει-

415. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes scribit, Seleucum quendam legere χαλκοῖς, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.

Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium;
Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acrem instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades Hercules,
Inter galeam & clypeum hasta longa
Cervicem nudatum celeriter infra mentum
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, valde enim robustus inciderat vir.
Cecidit autem, veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ære,
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,

Sæ-

423. Ἀμφὶ δέ οἱ βράχε &c.) Τεύχεα ποίκιλα sunt, sicut Terentio vesti varia, ἢ πολυτελής. Nec discedit multum Diaconus, qui interpr. κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κραταιροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅτ' ἐτάχισε μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα.
Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους 430
Οὐρῇ μαστίων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτοῦ
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν χαλεπὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐπὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἐσσυμένως. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμε- 435
νος κῆρ.
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχὴ
Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει. 440
Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος ἔλιος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δειναὶ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεσι πτερόεντα προσ- 445
ηύδα·
Ἄρες, ἐπίσχε μένος κραταιρὸν καὶ χεῖρας
ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα 450
θυμόν.

Ἀλλὰ

431. Οὐρῇ.) Legitur etiam μαστιγόων.

Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem vitam abstulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac cæsiis intuens oculis sævum, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
Sustinet ex adverso aspiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
Tanto ille fremitu currum gravans perniciosus Mars
Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis.
Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
Sæva autem torve intuens verbis volucribus allocuta est:
Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

450. Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ.) Palatin. Ἄρκος.

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν, ἐὸν παιδὸς κοτέων περὶ τεθνειῶτος,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου,
Δριμὺ δ' Ἄρηϊ ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι. τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
Οὐτασ' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δούρατι κωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσῃ
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκεν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
Ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
Υἱὰς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις 470 Ἀθήνη

Ἐξί-

458. Ἔσσυτ'.) MS. Ἡρακλῆι, editi quidam Ἡρακλῆ.

Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
Celeriter invasit Herculem,
Occidere festinans; & conjecit æratam hastam
Magno impetu, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetum avertit, protendens se a curru,
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio acuto,
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades sævo insatiabilis bello
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta perrumpens, in terra autem prostravit media Martem,
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & a terra lata
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, venerintque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At cæsiis oculis Minerva

Ἔξικετ' Οὐλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὄρνις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων. 480

ΤΕΛΟΣ.

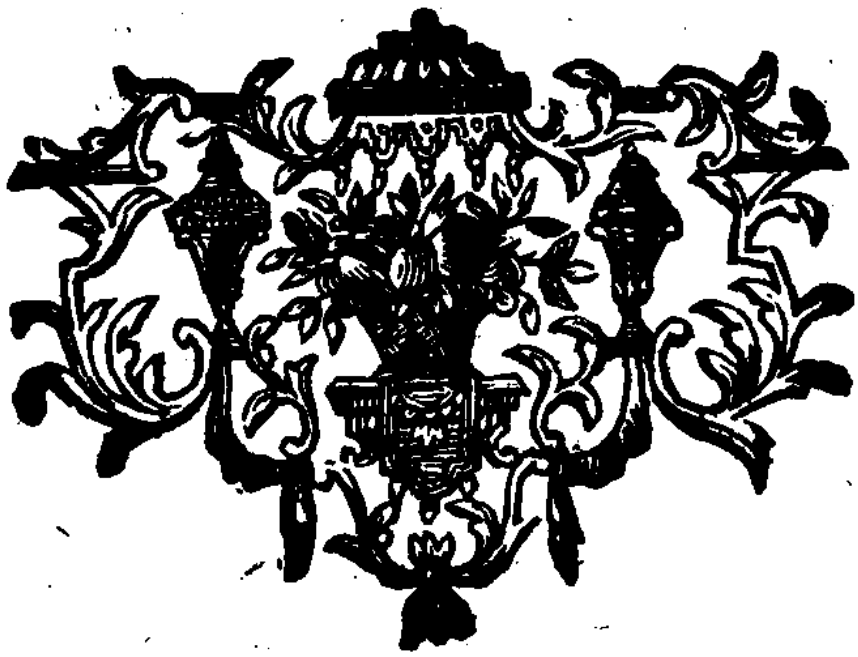

Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus.
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anthen, Myrmidonumque civitatem, celebremque Jaolcum,
Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit Anaurus,
Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

FINIS.

* *

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέος Κρονίωνος,
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο, 5
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεῤῥώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ
Ἐννύχιαι σεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, 10
Ὑμνεῦσαι Δία τ' Αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην, τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐνιοσίγαιον, 15
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο & vers. sequenti quidam dividunt Ἵππου κρήνης.

9. *Ἠέρι πολλῷ.) Recepi lectionem a Robinsonio ex quibusdam MSS. prolatam. Pleraeque Edd. exhibent πολλῇ. quod sine dubio inde ortum est, quod putarunt, qui & Pavonis error est (vid. Vann. Crit. p. 108.) ἀὴρ *caligo* genere masculino non usurpari. Ea autem

* *

HESIODI ASCRAEI
DEORVM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circa fontem cæruleum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenerum corpus in Permessi aqua,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo,
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem Minervam:
Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themin venerandam, & blandis oculis Venerem,
He-

tem est lex Critica, eaque certissima, quæ ex duabus lectionibus minus usitatam jubet præferri. ἀὴρ enim si *caliginem* denotat, etiam masculino genere efferri, docet Eustathius ad Ἰλιαδ. ε. v. 776. etsi negari nequit, sæpius, si pro caligine sumitur, genere fœminino usurpari; adeo ut doctissimus Robinsonius humani quid passus videatur, cum ad h. l. scribit, ἀὴρ sæpius gene-

Ἠϑέην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠώ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέ- 20
λαιναν·
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
Μῶσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο. 25
Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες
οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, 30
Δρέψασθαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν,
Θείην, ὥς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; 35
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρεῦσαι, τά τ' ἔοντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς

genere masculino usurpari. KREBS.

32. Θείην.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid

Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium.
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ magni veridicæ.
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ut canerem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum
Se verò primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum uninum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Voce concinentes; illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris

Jovis

Quid si vero legamus ὡς πλάσμα.

* Quam conjecturam protulit vir doctus, eam ex MSS. confirmat Robinsonius, eamque, tanquam sensui magis convenientem, recepi in textum; sen-

Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὀπὶ λειριόεσσῃ
Σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, ὃς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον, 45
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεί τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων 50
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη. γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηρέων. 55

Ἐννέα

sensus est, *ut canerem.* KREBSIVS.

48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est vers. 34. Σφεῖς δ' αὐτοὺς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰεὶν ἀείδειν. qui commode effici non potest, si legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν ἀοιδῆς subintelligere, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

* Λήγουσαι.) Viris doctis quibusdam hæc lectio crucem fixit, quoniam, servata ea, metrum laborare putarunt. Itaque Guietus legendum contendit λήγουσι, quod etiam quædam Edd. sunt secutæ. male. Sensus enim non postulat, sed necessario exigit λήγουσαι, qui est hic: *Iterum Jovem Musæ celebrant & incipien-*

Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæ vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, collibus Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.

No-

pientes & finientes cantum. quomodo Virgilius: *A te principium, tibi desinet.* Frigidissimus autem elicietur sensus, si Guietum sequare. Sed quomodo metro constabit, inquis, integritas sua, hac lectione servata? Doctissimus quidem Jensius in Lect. Lucian. p. 181. hunc locum inter ea affert; quibus efficiat, diphthongos etiam ante consonantes corripi. Sed hæc sententia, Casaubono quoque & Salmasio quondam probata, jam dudum a Francio, Bentleio, & novissime ab Arnoldo est confutata: qui in Animad. Critic. p. 29. seqq. omnia loca, a Jensio l. c. allata examinat & refellit, in quibus & hunc Hesiodium a fictitia illa licentia poëtica ita vindicat, ut dicat, priores duas syllabas in [illegible] per Synizesin esse, tan-

Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδὴ 60
Μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἐνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι, 65
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι·
Αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι, ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει, 70
Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν, ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει.
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,

Καλ-

tanquam unam, pronunciandas, & ita effici versum Spondaicum: Cujus sententiæ subscribo. KREBSIVS.

61.

Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cæli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
Euntium ad patrem suum, ille autem in cœlo regnat.
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul & ordinavit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
Novem filiæ magno e Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymni aque, Uraniaque,
Cal-

61. Μέμβλεται.) Ald. edit. habet μέλεται: Germ. μέλλεται: Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero μεμέληται contrahi in μέμβλεται.

Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ περιφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 80
Ὅντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείωσιν ἐέρσην,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, διακρίνοντα θέμιστας 85
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τέκνα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς, ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν
Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. 95
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή·
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων 100
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέ-

83. * Ἔερσην.) Legebatur antea ἀοιδήν. Sed alteram lectionem

Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.
Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, reddentem jus
Rectis judiciis. hic autem secure in concione verba faciens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea etiam reges prudentes sunt, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituant
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum, venerantur
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos
Tale Musarum ingens munus hominibus,
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharœdi:
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
Quod si enim quis, luctum habens recenti dolore saucio animo,
Tristetur, animo dolens, Poëta vero
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum

Memi-

nem tanquam verissimam, à Grævio vindicatam, recepi. K.

Μέμνηται· Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης·
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρα-

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio' dona Dearum.
Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato,
Nocteque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lata, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo concubitu mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Οὐρανὸν ἀστερόεντ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' ἤρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ἤρεα βησσήεντα. 130
Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θύον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μετ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον. 140
Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἱ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῶνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἑνὶ κείατο μετώπῳ. 145
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοτ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro Στερόπην.

145.

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum grata domicilia
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque
Phœbenque aurea corona insignem, Tethynque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Sævissimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur parentem.
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti;
Roburque & vires, & fraudes erant in operibus.
Alii rursum e Tellure & Cælo prognati sunt,
Tres filii magni, & prævalidi, nefandi,

145. Κυκλοτερὴς.) Al. ἐὼν, al. ἔαν. patet autem legendum esse ἔας, pro ἇς per diæresin.

Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων εἴσσοντο 150
Ἄπλαστοι κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλετος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι 155
Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι κακῷ δ' ἐπεκέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη. δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην. 160
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῷ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλου τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην 165
Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἅρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Αὖ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
Ἔργον· ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμε-

Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpebant
Inaccessa: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo infestabantur parente.
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Dolens: dolosam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero oaris liberis.
Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.
Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam illorum
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
Rursus verbis compellavit matrem venerandam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim detestabilem nihil curo

Ἡμετέρῃ πρότερος γὰρ ἀείκεα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πολώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ. ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων Φιλότητος ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύθη
Πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα· φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς 180
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν ὅτι ἐτώσια ἐκφύγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρινύς τε κρατερὰς, μεγάλῃς τε Γίγαντας, 185
Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεά θ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ Πόντῳ·
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πολὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περιῤῥύτην ἵκετο Κύπρον.

Ἐκ

Nostrum, prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsum celans in insidiis, indidit vero manui.
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum: undique vero Telluri
Flagrans desiderio concubitus incumbebat, & sane extensus est
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, suique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram
Testesque, postquam ut prius (scil. dictum) resecuit ferro,
Projecit e continenti undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero alia
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea autem puella
Innutrita est: primum vero ad Cythera divina
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.

Pro-

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥοδόεντα ἀέξετο. τὴν δ' Ἀφρο- 195
δίτην,
Ἀφρογενῆ τε θεὰν, καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἀταὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
ροις.
Κυπρογενῆ δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς,
Γινομένῃ τοὶ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἣ δὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε, 205
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὕς τέκεν αὐτός·
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
Οὕτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215

Χρύ-

209. Φάσκε.] Τιταίνοντας quidam exponunt *nitentes.*

Prodiit vero venenanda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma prognatam Deam, & decoram pulchris sertis Cytheream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem, quod appulit Cythera:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher.
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem:
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse:
Dictabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum, peperit vero agmen Somniorum:
Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum

Aureã

centes. sed judicet lector, num potior sit interpretatio *extendentes*, scilicet manum.

Χρύσεα καλὰ μέλεσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
Καὶ Μοῖραι καὶ Κῆραι ἐγείνατο νηλεοποίνας,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γεινομένοισι δίδεσιν ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι, 220
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε, κ' Φιλότητα,
Γῆρας τ' ὀλόμενον, κ' Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Αὐτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν· 230
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος οὐδὲ θεμιστέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων 240
Πόν-

240. Μεγήρατα.) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est, μεγάλα,

Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachesinque & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus,
Nox perniciosa: post hanc Fraudem enixa est, & Concubitum,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Prœliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemtum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto formosam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum

Ponto

μεγάλα, ἐπέρασα, ἢ ὑπεκαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

Πόντῳ ἐν εὐτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κέρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκρήνη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε, Θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα, 245
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐρατώτε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια, 250
Ἱππόθοή τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠερόειδεῖ πόντῳ,
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα περῶσα, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώτ', Ἠιόνη τε, εὐστέφανός θ' Ἁλιμήδη, 255
Γλαυκονόμη τε φιλομειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
Πληξαύρη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυὴν τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Με- 260
νίππη·
Νηώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτὴς θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα 265
Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ἀκεῖαν τέκεν Ἶριν,
Ἠϋκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείης

243. Πρωτώ τ'.) Quædam exemplaria habent Εὐκρήνη.

Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchra,
Filia Oceani ultimi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia.
Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
Hippothoëque amabilis, & Hippone roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus vehementium ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur

Ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρηος.
Ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι
Σθενώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γείνετ' ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
Ὁ μὲν ἀποπταμένος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Βουσὶ παρ' ἑλικοβάσσι, περιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
Ἦμα-

269. Μεταχρόνιαι.) In cœlum volabant: cœlum enim etiam χρόνον dici annotat Schol. Sed sunt, qui legant μεταχθόνιαι, ut sit relicta terra.

270.

Pernicibus alis. sublimes enim feruntur.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit formosa.
A partu canas, quas ob id Græas vocant
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad occasum: ubi Hesperides argutæ,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxiæ
Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: hic, quod ensem aureum tenebat manibus suis.
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum,
Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
Illum quidem armis exuit Hercules,
Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:

Die

270. Καλλιπ.) Al. καλλιπάρηος.

288. Μιχθεὶς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. vers. superius, post illum

Ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθρον τε κτείνας, καὶ βοηκόλον Εὐρυτίωνα.
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἁ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς 295
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν·
Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης· 300
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλη ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρατος, ἤματα πάντα. 305
Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ', ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ὅ τι φατεὸν, 310
Κέρβερον ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.

Τὸ

Ἐν μυλακῇ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recenseur Calliroë. Quocirca nos, G. Canterum sequuti

Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, mensus iter Oceani,
Orthroque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo; divinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis;
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ,
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur apud Syros sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse concubitu,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, dirum,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem magna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.

quuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κύρη δ' Ὠκεανοῖο, supra in Aspide, vers. 142.

297. Σπῆι.) Alii rectius legunt

Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ. 315
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατε- 320
ρήν τε.
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέ-
οντος,
Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλερο- 325
φόντης.
Ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὀρθρῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀν- 330
θρώπων,
Κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἠδ' Ἀπέσαντος·
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητῷ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνα-

legunt σπέος, σπέος, ἕος, τοῦ, antrum.

321. Χαροποῖο.) Χαροπὸς, lætitiam cordis vultu prodens. Peculiariter autem χρῶμα quoddam dicitur χάροπον & χαροποί, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cœruleus, vel etiam fulvus, ut hic

Tertio, Hydram rursus genuit perniciosam
Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans Herculi.
Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ Ageleæ
Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti draconis.
Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis vim ardentis.
Hanc quidem Pegasus occidit, & strenuus Bellerophontes;
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
Ab Orthro subacta: Nemeæumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus,
Ibi sane hic commorans, damna intulit hominibus,
Imperans Tyreto, Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robustus domuit Hercules.
Ceto vero minimum natu, cum Phorcyne concubita mixta,

hic pro fulvo leone sumitur.

326. * Φῖκ') Antea legebatur Σφίγγ'. Sed Scholiastes docet, quondam lectum fuisse, Φῖκ' ὀλοὴν, quod explicat σφίγγα ὀλοήν. conf. Grævium ad h. l. pluribus hanc lectionem vindicantem. K.

Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει. 335
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐσί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελῴϊον ἀργυροδίνην, 340
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε
Ῥήνικόν τε, καὶ Αἶσηπον, θεῖον τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐυῤῥείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε.
Εὔηνόν τε, καὶ Ἀρδήσκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, οἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής, 350
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδίη τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πε-

345. Εὔηνον.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδίσκος, pro Ἀρδήσκος.

356. Ἀκάστη.) Ab ἀκάζω acuo, accentus retrahitur, discriminis causa, ἀκαστὸς, ὴ, ὸν, sic ἐραστὸς amabilis: at quum est nomen viri, retrahi-

Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
Hoc quidem Cetus & Phorcynis genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchriflum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloium limpidum,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque
Granicumque, & Æsepum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Euenumique, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,

trahitur accentus, Ἔρωτος, Rom. XVI, 23. vel ab ἄκοσμος, η, ον, non ornatus, κόζω, orno. Joh. Tzetzes: ἀκόσμη, ἡ θεραπεία, sanatio, ἀκέομαι, medeor. ἀκεστὴς, ῆς, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientiꝰ videtur.

363.

Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεθώ τε κροκόπεπλος.
Κρισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρώ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στὺξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ κανναχηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανῷ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν·
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι. 370
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείνατ', ὑπευνηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρίῳ δ' Εὐρυβίη τίκτεν, φιλότητι μιγεῖσα, 375
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρ-

363. *Πρεσβύτατα.) Redditur: *majores natu.* male. πρεσβύτατα, h. l. sunt *maxime venerandæ, præstantissimæ.* Sæpe eo sensu apud Poëtas imprimis ea vox. Homer. Ἰλιαδ. δ. v. 59.

Καὶ μὲν πρεσβυτάτην τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης.

Ubi Scholia recte, ἐντιμοτάτην. & sic Ὀδυσσ. Ν. v. 142. aliisque locis multis. Interpretes sæpe in ea voce sunt lapsi. K.

370.

Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Præstantissimæ filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt pulchræ filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
Sed singuli noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis qui cœlum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in concubitu.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,

Per-

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι περιναιετάουσι.

375. Κρίῳ.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίῃ: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Terræ, vers. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίη ex Ponto, & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu

pro

Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἠριγένειαν,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα, 385
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύοι.
Ἀλλ' αἰεὶ παρὰ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 390
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν ἀποῤῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἑξέμεν, ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἣ θέμις ἐστί.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος, Ὄλυμπόν δε
Σὺν σφοῖσι παίδεσσι, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν

pro τίκτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότητι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur etiam ὃς πᾶσασι.

379. Ἀργέστην.) Alias λαιψηροκόλευθον.

393. Μή τιν'.) Ἀποῤῥαίσαν

Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-
genita,
Astraque fulgentia, quibus cœlum cinctum est.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, formosam in ædibus,
Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios.
Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-
bent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cœlum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
Titanes pugnet,
Nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Satur-
no & immunis,
Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam

σαν reposuimus pro ἀποφήσαν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen, qui malunt pro *carere* accipere.

438.

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον, 400
Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοὺς μεταναιέτας εἶναι·
Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβῃ δ' αὖ Κοίῳ πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῷ ἐν φιλότητι, 405
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου·
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν. 410
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' Οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καί τε οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν. 420
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός· 425

Οὐδ'

Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in concubitu,
Latonem cœruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut esset uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero a Cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum
Faciens sacra fausta secundum patrios mores expiat,
Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor
Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec

Οὐδ' ὅτι μυνογενὴς, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέ- 430
λησιν.
Ἡ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι,
Ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
Ἐθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀΐζειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλα- 445
τέ' αἰγῶν,
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θέλουσα.
Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ κ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μυνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κυροτρόφον, οἳ μετ' 450
ἐκείνην

Ὀφθαλ-

438. Ῥεῖα.) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος.

450. * Κυροτρόφον, οἳ) Illud οἳ non habere videtur,

Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsum.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat,
Inque concione inter homines eminet, quem scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:
Et his, qui glaucum mare *tempestuosum exercent,*
Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregesque, & greges magnos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
Ex paucis copiosos facit, & ex multis pauciores reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus,
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam

Oculis

tur, quo referatur. Sed notent tirones referri ad κοῦροι, quod inclusum est in τῷ κουροτρόφον, idem enim est ac si dixisset τρόφον κούρων. KREBS.

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὗτος ἐξ ἀρχῆς κυροτρόφος· αἶδέ τε τιμαί.
Ῥεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἑστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἰφθίμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα 455
ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκα-
στος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γοῦνα θ' ἵκοιτο. 460
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βου- 465
λάς.
Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε. Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
δρῶν.
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
Μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή-
της,
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱέϊ καρτεροθύμῳ,
Πεμ-

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
Sic ab initio mutiens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cælo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cælo stellato,
Consilium ut suggererent, quo pacto clam pareret
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiæ dilectæ auscultarunt & morem gesserunt,
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset fieri
Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ἐπλόατον παίδων ἤμελλε τελέεσθαι,
Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
Ἔνθα μὲν ἶκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέῃς ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀιγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑῇν ἐγκάτθετο νηδύν,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας 490
Τιμῆς ἐξελάσειν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς,
Ὃν γόνον αὖψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης, 495
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρα-

480. Κρήτῃ.) Judicet lector, num recte additum sit *iv.* 493.

Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem tractum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata ad educandum & enutriendum.
Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prehensum
Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Aigæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio præpotenti, Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus.
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluto autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, in anfractu Parnassi,
Monumentum ut sit inposterum, miraculum mortalibus hominibus.
Solvit vero patruos noxis a vinculis

493. Ηὔξετο. Nonnulli codices habent ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν.

Οὐρανίδας, ὃς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν,
Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ ςεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἠδὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμη- 510
θέα
Ποίκιλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηςῆσι·
Πρῶτος γὰρ ῥα Διὸς πλαςὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
Παρθένον. ὑβρις ὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κε- 515
ραυνῷ,
Εἵνεκ' ἀταθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑςηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα 520
Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἦπαρ
Ἤθιεν ἀθάνατον· τὸ τ' αὔξετο ἶσον ἁπάντῃ
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτε- 525
ρος ὄρνις.

Τὸν

503. Οἵ οἱ.) Pro ἀπεμνήσαντο legitur ἐκ ἐπεμνήσαντο.

Cœligenas, quod vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus im-
Puellam porro Japetus pulchram Oceanidem (perat.
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque
Prometheum.
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventori-
bus rerum.
Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem
Virginem. Flagitiosum vero Menœtium late videns
Jupiter.
In Erebum detrusit, feriens ardente fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas verò cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero firmissimis compedibus Promethea ver-
sutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
Comedebat immortale: quin ipsum crescebat tantum
ubique (avis.
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλιστέφανος ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
Καί περ χωόμενος, παύσθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ, θνητοί τ' ἄν- 535
θρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος πρόθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ.
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας αἰγέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα 545
εἰδώς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
Ἦ κ' ἐπιμειδήσας (δολίης δ' ὃ λήθετο τέχνης)
Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἕλευ ὁππότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ

532. * Ταῦτ' ἄρ'.) In his duobus versibus ταυτολογία est maxime ingrata, eamque ob causam Guietus priorem versum suppositi-tium putat. Robinsonius ex codice quodam exhibet locum ita, ut duo versus in unum coalescant.

Ταῦτ'

Hunc quidem Alcmenæ formosæ fortis filius
Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset (tem.
Major etiam quam antea super terram multos pascen-
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotente Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
In pelle deposuit, tegens ventre bovino: (gui adipe
In altera rursum ossa alba bovis dolosa arte
Rite disponens recondidit, tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque:
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens: (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Ταῦτ' ἄρ' ἁζόμενος παύσθη χόλον, ὃν πρὶν ἐπεῖχεν. Quo facto ταυτολογία tollitur. K.

537. Δασσάμενος.) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest. de ἐξα-

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ', οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν·
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἀλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀςέα λευκὰ βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίουσ' ὀςέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν,
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδὼς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.

Ζῶ-

ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω deductum

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem concipiebat animo
Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant,
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde indignatus allocutus est nubicogus Jupiter:
Japetionida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.
Sic dixit ira percitus Jupiter æterna consilia sciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignem insatiabilem
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, & ad iram ipsius animus commotus est,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem,
Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
Et terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit

ductum videtur) lectori judicium relinquimus.

576.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι. 575
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνης νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
Ἵμερτὸς παρέθηκε κατήρατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμασίη) ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
Τῆς γὰρ ὀλωΐον ἐστι γένος, καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς

576. Ἀμφὶ.) Pro νεοθηλέος quidam reponunt νεοθηλέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exemplar. cum injuria tam metri, quam sensus ipsius, hoc modo:

Cinxit vero & adornavit Dea cæsiis oculis Minerva
Candida veste: a capite vero calyptram
Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:
Circum vero ei serta recens florentis e floribus herbæ
Amœna imposuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput posuit,
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu.
Bellua quas Continens plurimas alit, atque Mare,
Ex illis multas in ea posuit. (gratia vero resplendebat magna,
Mirabilis) animantibus similes vivis.
Cæterum postquam effecit pulchrum malum, pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos, mortalesque homines,
Ubi viderunt dolum exitiosum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum tenerarum.
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.

Ac

modo: Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀνάγκαι. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. *commoda*, cum significet, *comitantia*, ut in illo ejusdem Poëtæ loco in Ἔργ. vers. 300. Δειμός γαρ τοι πάμπ.

Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
Ὡς δ' αὔτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖ- 600
κας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναι-
κῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδεύης 605
Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
Χηρωσαί. ὧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,
Κουδνὴν δ' ἔχει ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐθλῷ ἀντιφερίζει
Ἔμμεναι. ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρελθεῖν,
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' 615
ἀνάγκης
Καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἡνο-

πόμων. &c. Est ergo sensus; quæ non sectantur pau-

Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum,
Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurnæ laborant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Caret senectutis suæ fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat
Ut adsit. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere consilium, neque effugere.
Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,

For-

paupertatem, sed luxus sunt insectæ.

650.

Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυο- 620
δείης,
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχον-
τες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ ἐν φιλότητι, 625
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο, 630
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα,
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχον- 635
τες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἴσον δ' τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ 640
ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ
τέκνα,

Ὄφρ'

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes.
Sedens in extrema plaga magnæ in finibus Terræ,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in concubitu,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam acceptu-ros.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illi sane tum inter se pugnam. animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum,
Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus generosius.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:
Audite me, Terræque & Cæli inclyti liberi,

Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρναμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεθα.
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῖ λυγρῇ, 650
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἀψ ἀφίκεσθε θυσηλεγέος ἀπὸ δεσμῶν,
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
Δαιμόνι, οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ 655 αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθαμεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ, καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρναμένοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὡς φατ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν

Πάν-

650. Φαίνετε.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον.

652. Ἐς φάος.) Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio

Ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio, pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, & quæ perpessi
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.
Sic dixit. illum vero rursum excepit Cottus egregius:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus. quod excellas prudentia & intellectu,
Depulsor immortalibus damni fueris horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes

ratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῆς δ'.) Est & alia lectio Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν.

659. Ἄψορρόν δ'.) Conjunxi-

Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε,
Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέρβιπλον ἔχον- 670
τες.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἱ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε, βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσσευε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς 680
Ὄλυμπος
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεραίων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα σονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
Κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ'
Ὀλύμπου
Ἀστραπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
Ἵκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
Χειρὸς

junximus δὲ cum præcedenti voce ἄφορρον, ut videlicet sit adverbium modus, non autem conjunctio δὲ,

Omnes, fœminæque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manumque viriumque simul opus ostentabant
Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, & penitus concutiebatur. amplus Olympus
Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum acris frager,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam a cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

δὲ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πέτραι.) Pro σιδηρῆς, Steph. editio σιδηρᾶς, quæ

Χειρὸς ἀπὸ ϛιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἱλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος· ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε ϛεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο 700 δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιϛος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξερειπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, ϛεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710

Ἐκλίν-

quæ minus placet. vide verſ. 715.

703. Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δοῦπος, aſpiratione præpoſitionis fulciente ultimam ſyllabam

Manu a robusta, sacram flammam circumvolantia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit.
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit inferorum sedes, videbatur autem coram.
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente,
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exserebatur aperum.

bam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus v. 652. Ἐς φάος.

706. Σὺν δ'.) Quidam malunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδό-

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας ςιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐς' ἀπὸ γαίης, 720
Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριςοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.

Τοῖς

ἐδόνουν, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed vide-

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo immi-
nentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis e manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, superbos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra.
Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine obscura
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, ubi vastæ ultima terræ.

viderint, quo pacto ita constet versus.

Τοῖς ἐν ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
Ἔνθά δε γῆς ἠνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔνθοαθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλῃ
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτό τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι. 745
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀσταμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσσον ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἧς ἂν ἵκηται,
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα· 755
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος

His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus:
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidei Jovis Aegiochi.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari caliginosi,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero quisquam toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtecta nigris.
Has ante Japeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies appropinquantes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem extra domos existens,
Terram super movetur: altera rursum in domo existens,
Expectat sui tempus horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,

Somnus

Ὕπνός καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
Οὐρανὸν εἰσαναβαίνων, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλεής· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ', ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα 780
Ἶρις
Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται·
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,

Ζεὺς

764. Τοῦ δὲ.) Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῇ.

Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis: tenet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpinæ
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntibus quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,

Jupi-

Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱερῆ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα- 790
λάσσης
Δίνῃς ἀργυρέῃς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δέ μι' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυ-
δος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα κα-
λύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος 800
ἆθλος.
Ἐννέατες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον 805
ὕδωρ,
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι κατασυφέλου διὰ χώρου.
[Ἐν-

793. Ὅσκεν.) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen

Jupiter tum Irim mittit Deorum magnum jusjurandum ut ferat
E longinquo in aureo vase aquario celeberrimam aquam
Frigidam, quæ e petra destillat alta,
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortum in mare cadit.
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum:
Neque ambrosiæ & nectaris fruitur
Cibo, sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neque ad epulas,
Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Magnum, quæ trana. valde asperum locum.

[*Ibi*

men ab ἀπολάπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

807.

[Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.]
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,
Αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο, Φω-

807. * Ἔνθα δὲ γῆς.) Hic & tres sequentes versus e superioribus repetiti sunt, post versum enim 734. collocandi. Sed hinc fortasse tollendi. Guietus.

811.

[Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,]
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe, fortis cum esset,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut duceret in uxorem, filiam suam.
Ast ubi Titanes e Cœlo expulit Jupiter.
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in concubitu, per auream Venerem.
Cujus manus quidem operantur. ob robur semper,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.

Voces

811. Ἔνθα δὲ.) Legitur & λάϊνος.

825. Ἦν.) Nonnulli legunt κρατεροῖο δράκοντος.

828. Πασέων.) Legitur & πασῶν.

Φωνὴ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον. ἄλλοτε 830
μὲν γὰρ
Φθέγγονθ', ὥστε θεοῖσι συνίεμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβύχεω μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγαυροῦ·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαῦμα τ' ἀκοῦσαι·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὖρεα 835
μακρά.
Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς 840
ὕπερθεν,
Πόντος τ', Ὠκεανοί τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεσεύαχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε, στεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πε- 845
λώρου,
Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζε

830. Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι.) Si ἵημι scribitur, cur non ἱεῖσαι hic scriptum est? (quod consentaneum est). cur non ὄφ' ex ὄπ' factum est! Mihi quoque id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi

Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursum
Tauri valde mugientis robore indomiti vocem ferocis:
Interdum rursus leonis sævum animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

Fer-

di codicum hanc lectionem reliqui: præsertim quum jam antea in quodam Homeri hymno ἀς Ἄρτεμιν, idem iisdem in vocibus observassem. Ibi enim legitur, αἱ δ' ἄμβροσίην ὄπ' ἰᾶσαι, non ὄφ' ἰᾶσαι. Steph.

Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταὶς περὶ τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνσεισις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσσ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων 850
Τιτῆνές θ' ὑποταρταρίοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστῳ κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιότητος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἓν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης 860
Πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ, 865
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,

Νόσφι

850. Τρέσσ'.) Melius fortasse sic, quam ut alia exempl. habent

Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus magni (batur.
Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, circa Saturnum,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumsitque arma,
Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icto prosiliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar,
Quod arte juvenum & in magnum foramen habente catino
Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus, victum ab igne quod omnia comburit,
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum vastum. (tium,
Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flan-

habent, Τρέσσε δ' ἀϊδῆς, cum qua lectione versus consta-
re non potest. 870.

Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο. 870

Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
Αἱ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾶσί τε νῆας, 875
Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' ὀ γίνεται ἀλκὴ
Ἀνδράσιν, οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880

Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης Φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐῦ διεδάσσατο τιμάς. 885
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἑήν ἐσκάτθετο νηδύν 890

Γαίης

870. Νόσφι) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius conjungenda hæc duo Αργέστην & Ζέφυρον.

875. * Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι,) Ita legendum Aeolice pro

Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.

Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrerint in ponto.
Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & moleste palearum strepitu.
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos vice distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæsis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,

pro ἄῃσι. ostendit Auctor Etymologici, τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν ἄασιν, Αἰωλικώτερον. ἔχρην γὰρ ἀᾶσι, ὥσπερ ἰᾶσιν. Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄασι. Quod etiam sequens διασκιδνᾶσι confirmat. vulgo editur ἄῃσι; quod ferri non potest. K.

884. Γαίης.) Versus hic est

Γαίης Φραδμοσύνῃσι, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Ὣς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὡραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.

Αὐτὰρ

est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent, αἰεὶ Ζῆνα.

903.

Telluris consiliis, & Cœli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primum quidem virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ operibus venustatem conciliant mortalium hominum.
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens:
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum e palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

903. Αἴτ'.) Quidam scribunt ὡραίουσι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt:

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐρᾴσσατο καλλικόμοιο, 915
Ἐξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα. 920
Λοιθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιγεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαί τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ὤπαρακοίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐνοσιγαίου 930
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· ὅστε θαλάσσης
Πυθμένι' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥιπτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινοὺς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935

Ἐν

ciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

927.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam formosam, quam Pluto
Raptit sua a matre, dedit autem sapiens Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aureis articulis ornatæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Suavissimam prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiocho Jovi concubitu mixta.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta concubitu Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerint, bellaque pugnæque.
Juno autem Vulcanum inclytum, sine concubitu
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti Venus Terrorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges

In

927. * Οὐ φιλότητι.) Recepi emendationem Cuperi, sensu postulante, antea legebatur ἐν φιλότητι. K.

938.

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαία τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν. 940
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφιγυήεις, 945
Ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
Κόρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς, 950
Ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας πονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι.
Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα 955
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κόρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βούλησιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρηον. 960
Ἡ δέ οἱ Μήδειαν ἐύστφυρον ἐν φιλότητι
Γείνατ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς

938. Ζηνὶ.) Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὄλβιος.) Legitur quoq; ἀθανάτοισι τελέσσας.

961.

In bello horrido una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimo duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens. (rium,
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit Herculem,
Mixta in concubitu Jovis nubicogi. (dicans
Aglaiam vero Vulcanus perceleber, utroque pede clau-
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Sa-
turnius. (lius,
Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis fi-
Hercules peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso: (utentis,
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus,
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.
Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani ultimi fluvii (ditam.
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
Hæc autem ei Medeam pulchram in concubitu
Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos

961. Ἡ δὲ οἱ.) ε in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἠπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι 965
Μῶσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάνατοι, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι, 970
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δημῷ,
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ὅ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφρο- 975
δίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κόρη δ' Ὠκεανοῦ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ.
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα. 985
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
Παῖδ'

986. * Φυτήσατο.) Quidam legunt φυτεύσαιο, quod metro repugnat, cum prima in φυτεύσατο sit brevis.

Etsi

Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
Jasio heroi mixta jucundo concubitu
Novali in ter proscisso, Cretæ in fertilissimo agro,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.
Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum in mœnia pulchra habentibus Thebis,
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta in concubitu abundantis auro Veneris.
Callirroë peperit filium mortalium robustissimum omnium
Geryonem, quem interfecit Hercules,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaëtontem, Diis similem virum, pubertatis,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ Puerum

Etsi enim apud Tragicos interdum producatur, quod exemplis aliquot ostendemus in lectionibus nostris Sopho-

Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμηδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων,
Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας πονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερ- 995
ήνωρ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κέρην,
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἧγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ὄρεσιν ἔτρεφε χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐταὶρ Νηρῆος κούρας ἁλίοιο γέροντος,
Ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε, δῖα θεάων,
Αἰακῷ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1005
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν αὖρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης. 1010
Κίρκη δ', Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἱ

Sophocleis, tamen nescio, an apud alios occurrat. K.

1003. Αὐταὶρ.) Reperitur etiam Νηρηΐδων.

1013.

Puerum juvenilia sapientem amans risus Venus,
Celeriter abripuit & ipsum in templis
Æditnum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Aëtæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis gravibus certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Jolcum rediit multa perpessus,
Veloci in nave vehens blandis oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filiæ marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum;
Æaci in concubitu, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præditum.
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo concubitu,
Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvosa.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit Ulyssis ærumnosi in concubitu,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui

1013. Ἄγριον.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κραῖπρον, scribuntur ut propria nomina.

Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσῳ ἱεράων,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον. 1015
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάνατα γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι 1020
Μῶσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

ΤΕΛΟΣ

Τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Qui

Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulysi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato concubitu.

Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum agmen cantate suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi.

FINIS
Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάω, ῥεῖα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥεῖα proferendum ῥά. ε. 30. Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νείκη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτισταμένος. Legendum hic χρυσοῦν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. *Sic* α. 5. εἴδεί τε μεγέθει τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum εἴδει cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡρακλεῖ. θ. 93. pro Μουσάων, lege Μουσῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. Sic Ἰλιαδ. α. 1. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδου, vel Πηληϊάδω, per syncopen τοῦ ἐψιλοῦ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης (ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληΐδης, ου, ὁ & per novam τοῦ ἀ epenthesin, Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηληϊάδου vero Ionice Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex.gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργου. rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur. IN-

INDEX VOCABVLORVM, QVÆ IN HESIODO OCCVRRVNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus; ut Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii, f. g. fœminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. ϑ. ϑεογονίαν.

Α᾽ *Quæ*, nom. pl. n. g. ab ὅ *quod*: articulus postpositivus. ε. 365.

Ἄαπτα, ἀάπτας, ab ἄαπτος, ε, ὁ, ἡ, *non tangendus*, ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum τῦ α, ἀάπτω, *lædo*, *noceo*. f. ψω. ε. 147. α. 75. ϑ. 649.

Ἀάϑη, 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτω *lædo*, F. ἄσω. quod fit ex ἀάω. hinc a. 1. ἀάϑην pro ἤϑην. tollitur augmentum, & α poëtice redduplicatur. Th. ἀτάω, ῶ, f. ήσω, *lædo*, *noceo*. ε. 281.

Ἄᾶσι, *flant*. 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo*, *spiro*. ϑ. 875.

Ἄατος, *saturatus*, 3. person. ab ἄημι. in pass. ἄαμαι *expleor*, *satior*, ad formam τῦ ἵσταμαι. Th. ἄω, f. ἄσω. flo, spiro. α. 101.

Ἄατος, α, ὁ καὶ ἡ. *insatiabilis*, innoxius. Th. ἀτάω, ῶ. f. ήσω, lædo. ϑ. 714.

Ἀβάτεω, gen. Ionicus pro ἀβάτε, ab ἀβάτης, ε. *bobus carens*. ex α priv. & βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀγαγὼν, part. a. 2. Attice pro ἀγών, ab ἄγω, duco. f. ὄξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον. ε. 164.

Ἀγαϑὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. ἀγαϑοῖσι, parago-

ge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λωίων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24. 234.

Ἀγαίετο, 3. perf. ind. ab ἀγαίομαι. irascor, invideo. ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω. demiror.

Ἀγακλυτός, adject. ex ἄγαν nimis & κλυτὸς celebris. a κλύω, pro quo etiam κλῦμι audio, ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 1015.

Ἀγανώτατον, superl. ab ἀγανὸς, ῆ, ὁ. placidus, ex α epitatico & γάνος, εος, τὸ, lætitia, gaudium. ϑ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præf. part. passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. orno: ἀγάλλομαι exulto: ad formam τῷ ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל. ἀγαλλόμεναι, præf. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγανὴ, nomen fœminæ, splendida, a masculino ἀγανὸς, admirabilis, splendidus. Th. ἀγάω miror. ϑ. 246.

Ἀγανὴν, nomen mulieris. vide paulo ante ἀγανή. ϑ. 976.

Ἀγανὸς, ῆ, ὁ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγανῶν, gen. pl. ϑ. 461. 632.

Ἀγαυρῇ, ferocis. gen. sing. Th. γαῦρος, ε, ὁ. superbus, elatus: ἀγαυρὸς valde superbus. α non est privativum, sed intensivum. ϑ. 832.

Ἄγγε pro ἄγγεα, vasa. nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Th. ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Ἄγγελος, ε, ὁ. nuntius. ε. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nuntiatur. ϑ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν, vide paulo ante ἄγγε. ε. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præf. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω, congrego. Poëtæ metri causa tollunt augmentum. f. ερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. greges. ἡ ἀγέλη, grex. ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine agmen ab agendo. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 268. ϑ. 445.

Ἀγε-

Ἀγελάη, pro ἀγελάα, ας, ἡ. Ion. *prædatrix*. ab ἄγω & λεία, ας, ἡ. *præda*. α. 197. ϑ. 318.

Ἀγέραστος, ε, ὁ, ἡ. *immunis, præmio carens*. ex α privat. & γέρας, τος, τὸ, præmium, munus. ϑ. 395.

Ἄγεσθαι, præs. inf. pro imper. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγον. ε. 693. 798.

Ἀγέστρατος, ὁ, ἡ. *dux exercitus*. Minervæ epitheton. ab ἄγω, duco, & στρατὸς, ᾶ, ὁ, exercitus. ϑ. 925.

Ἀγήνορα, acc. sing. *fortem*, ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*. compositum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ *vir*. ε. 7. ϑ. 641.

Ἀγήρως, ε, ὁ καὶ ἡ, *senii expers*. μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ϑ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. sing. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, *senii expers*. Et ἀγήρω, nomin. plur. 4. simpl. Ex α privat. & γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ϑ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ. versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia, compositum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48. ϑ. 19. 473. 495 &c.

Ἀγκυλοχάλαι, nom. pl. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χάλος, εος, τὸ, *labrum*, a nominativo singulari ἀγκυλοχάλης, ε, ὁ, pro quo etiam legitur ἀγκυλόχαλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα, splendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, ᾶ, ὁ, splendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335. ϑ. 412.

Ἁγνῇ, dat. sing. ab ἁγνὸς, ᾶ, ὁ. castus. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. est ἄγω. f. ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caste, adverb. ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. sing. præs. part. act. vide supra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. ευκα, *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.

Ἀγορά, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. ϑ. 89.

Ἀγραυλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, *ager*, & αὐλή, ῆς, ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *stabulum*, *septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. ϑ. 26.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura*, *venatio*. ϑ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἄγριος, ε, ὁ. ϑ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ε, ὁ, agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ε, ὁ, *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, ᾶ, ὁ, tumultus. ϑ. 925.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præs. Ion. syncope, pro ἀγειρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἤγερκα & Attic. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγερα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, ager. α. 407.

Ἄγχ', pro ἄγχι *prope*. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

Ἀγχέμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ε, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι *prope*, & μολέω,

μολέω, seu μόλω, venio. α. 325.

Ἀγχίσῃ, dativus singul. ab Ἀγχίσης, ου, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. ϑ. 1009.

Ἀγώμενος, præs. part. pass. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω, idem. ϑ. 619.

Ἄγων, *vehens*. part. præsens. ab ἄγω *duco*, *veho*. vide ἀγαγών. ϑ. 998.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἤγον. ε. 206.

Ἀγῶνι, dat. sing. ab ἀγών, ῶνος, ὁ, *certamen*. ϑ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω. ε. 218.

Ἀδάητα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω scio, disco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ου, vel ἀδάμας, αντος, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, αντος, ὁ. ex α, quod hic idem valet quod δυς, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀδηκτοτάτη, ε. 418. est superlativus; a positivo ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ, proprie *morsui non obnoxius*: hic vero *cariem minime sentiens*. a δάκνω *mordeo*. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δής vermis, qui lignum corrumpit. ἴψ (ab ἵπτω *moveo*) vermis qui cormia lædit. ἴς (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obest. σής (a σήπω putrefacio) vermis, qui vestes depravat. τρώξ (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψήν, qui ficus arrodit, &c.

Ἀδήλος, ου, ὁ καὶ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλος, ου, ὁ, manifestus. ε. 6.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ. injustus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ, justitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, a δαμάω, domo. ϑ. 349.

Ἆδον, pro ἥδον. 3. pl. a. 2. act. ab ἁδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ηκα. at ἕδω, *satiro*, *expleo*. ϑ. 917.

Ἀδροσύνη, ἡ, *ubertas*, *copia*. ab ἁδρός, ᾶ, ὁ, *dives*, *crassus*, *magnus*. ε. 471.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ἀδώτης, ὁ, ἡ. *qui nihil dat.* Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δώτης, ὁ, ἡ, *qui dat.* Th. δίδωμι do. ε. 353.

Ἄεθλον, ὁ, τὸ, certaminis præmium. ab ἄεθλος seu ἆθλος, ὁ, ἡ, *certamen.* ε. 652. m. 94.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur.* 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλεύω. f. εύσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *pugno, dimico.* vide ἄεθλον. ϑ. 435.

Ἀεί, adverb. semper. ϑ. 388.

Ἀειγενεταῶν, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ὁ, ἡ, sempiternus. ex ἀεὶ & γενετὸς, qui genitus est. Th. γένομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. ϑ. 548.

Ἀείδων. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω *cano.* Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾖκα. ε. 660. ϑ. 1.

Ἀεῖραι, a. 1. act. inf. ab ἀείρω tollo. f. ἀερῶ. a. 1. ἦερα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμεναι, plur. part. præs. f. g. ε. 759. 538.

Ἀειπέω, acc. sing. ab ἀειπής, ἐος, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἶκω, cedo, f. ξω. ϑ. 166.

Ἀέκητι, *non invito*, adverb. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, sponta neus. ϑ. 529.

Ἀείσατε. 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. canto. ϑ. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, *turbo, procella*, ex ἄω *spiro* & εἑλέω *convolvo.* ϑ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. *procellosa.* ϑ. 267.

Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. ἀεναών, ὄντος, perpetuo fluens. alii legunt ἀεναῶν, ῶντος. ex ἀεὶ *semper* & ναίω, *fluo.* Th. ναίω, habito. ε. 548.

Ἀεναὸς, genit. g. f. ab ἀένναος. *perennis.* Poët. pro ἀένναος, ex ἀεὶ *semper* & ναίω *fluo.* ἀεναῶν. gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab ἄημι *flo*, ad formam τιθεὶς, ἐντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

Ἀέξει, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa

αὐξάνω

αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα. ε. 6. αὐξόμεθα, η, εται, pass. αὐξετο. imperf. αὐξομένοιο. gen. Ion. part. præs. ε. 6. 771. ϑ. 195. 444.

Ἀεργὸς, ῆ, ὸν. iners. ἀεργῷ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*. ab ἀεργὸς, pro quo in prosa ἀργός. Th. ἔργον, opus. *Prosa* dicitur quasi *profusa*; oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est. quale est poëma. ε. 301. 309. 310.

Ἀερσικόται, nom. pl. *alte volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσικότης, ῆ, ὸν. prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσικότης, ητος, ὁ, *in aere suspensus*. α. 316. ε. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum*. ε. 313. a nominativo ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, *flo*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est, & proinde *stultus*. hinc ἀεσιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀεσιφροσύνεσι. ab ἀεσιφροσύνη, stultitia. ϑ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέου, ab ἀζαλέος, ῆ, ὸν, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζε. 3. pers. præs. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἄζεται, præs. sub. *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie *exarescò*: per metaph. *cura & mœrore conficior*. α. 585. ϑ. 99.

Ἄζω, cum aspero spiritu, *veneror*. αἴδομαι. unde ἀζόμενος. ϑ. 532.

Ἄζωστοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς, *cinctus*, quod est a ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo*, in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται. hinc est ζωστὸς, *cinctus*, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, ὄνος, ἡ, *luscinia* ab ἀείδω *cano*, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἀηϑ' pro ἄητο, *spirabant*, imperfect. abjecto ο μικρῷ per apostrophum, & τ mutato in ϑ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω *flo*. f. ἥσω. unde for-

formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aer*, ab ἄω in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι *flo.* hinc ἀᾶσι, *flant.* 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω. *flo.* ε. 514. ϑ. 875.

Ἀήτας, accus. plur. a sing. ἀήτη, ης, ἡ, *flatus*, in nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Th. ἄω. *flo.* ε. 619. 643. 673.

Ἀϑάνατοι, pl. num. f. g. ϑ. 968. Græci non dicunt ἄϑανατος, sed ἀϑάνατος, ὁ καὶ ἡ, ex α negativo & ϑάνατος. Sic in Nov. Test. αἰώνιος, ε, ὁ, ἡ, & ἀιώνιος in fig. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita, nec non quandoq; derivata, sunt generis communis.* Ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ion. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτε, ut & ἀϑανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀϑανάτοις. ε. 307.

Ἀϑέσφατος, ε, ineffabilis. compositum ex α privativo & ϑέσφατος pro ϑεόσφατος, a Deo pronunciatus: prout dicimus ϑεόσδοτος, *divinitus datus.* ἀϑέσφατος etiam idem quod *nefandus:* sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀϑέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φατὸς dicendus, hoc a φάω, dico. idem quod φημί. ϑ. 830.

Ἀϑηναίη, ης, ἡ. *Minerva.* Dicitur etiam Ἀθήνη, quasi ἀϑήλη, ex α priv. & θηλή, *papilla, mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis, (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀϑῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, acceperunt nomen a Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀϑῆναι alio nomine Ἀκτή, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀττική (pro Ἀκτική) civis Attica. α. 126. ε. 428.

Ἆϑλ', pl. num. pro ἆϑλα, a singul. ἆϑλον, ε, τὸ, *præmium certaminis*, sed ἆϑλος, ε, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra ἄεθλος, ε, ὁ. ε. 754. ϑ. 800.

Ἀϑόλωτος, ε, *illimis, limpidus.* ex α priv. ϑολὸς, ὁ, *limus, fæx, sordes*, unde est ϑολόω turbo: ϑολωτὸς turbatus. ε. 593.

Ἀϑρόος,

Ἀθρόος, α, ὁ. *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἱ art. præposit. ab ἡ, hæc, ὁ, τὸ. ε. 36. 767.

Αἳ, artic. postp. ab ἣ, ὅς, ὅ, quæ, qui, quod. ϑ. 268.

Αἰακῶ, genit. ab Αἰακὸς, ῶ, ὁ. Æacus ab Αἴαξ, Αἰακὸς, ὁ, vel Αἴας, Αἴαντος, ὁ, quæ idem significant, nomen Herois. *Ajax*. ϑ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, a γαῖα, seu γαίη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper*, *capra*. ε. 514. α. 407.

Αἰγάδην, acc. a nominativo, Αἰγάδης, α, ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγάδης ergo est patronymicum, sicut a Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι, pl. nom. a sing. Αἴγειρος, α, ἡ, *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τῆς ἀγίρεως. α. 377.

Αἰγίδ', acc. sing. αἰγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper* vel *capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰγιόχα, a nominativo αἰγίοχος, α, ὁ. epitheton Jovis, sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra, (ὀχὴ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. ϑ. 13. 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, ὁ, ὁ, *vultur*, avis prædatrix & rapax, a γὺψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*. α. 405.

Αἱ δ', sunt duæ voces, αἱ, est art. præpositus, δ' per apostr. pro δὲ *vero*. ε. 821.

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδα, a nominativo ἀΐδης, α, ὁ, orcus, inferni. q. d. ἀϊδὴς, ἡ ές, ὁ, *obscurus*. ex α non, & εἴδω video. ε. 152. ϑ. 455.

Αἴδε, a nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. α. 280. 300.

Ἀιδὲς, obscurum, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, ές. Th. εἴδω, video, f. ἴσομαι, a. 2. ἔιδον, & ἴδον. α. 477.

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro ἀΐδα ab ἀΐδης, α, ὁ, *infernus*. in prosa dicitur, ᾅδης, α, orcus, tartarus. ϑ. 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα,

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab ἀΐδηλος *tenebricosus*. Th. ἀΐδης, ου, ὁ, *infernus*. ε. 754.

Ἀΐδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus*. Th. ἀεὶ *semper*. α. 310.

Ἀιδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὸς, ῆ, ὸν, *tenebricosus*, ab ἄϊδω, video. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*, ab αἰδὼς, ὸος, ἡ, *pudor*. ϑ. 92. hinc

Αἰδοῖα, τά. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ρ. 71. αἰδοίοισι. dat. pl. Ion. Th. αἰδὼς, ὸος, ἡ. pudor. ε. 255. ϑ. 80.

Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος. ὁ. *orcus* idem quod ἀΐδης, ου, ὁ, vide supra ἄϊδός δε, *ad orcum*. Subintelligitur δόμον. α. 151. 254.

Ἀϊδρείῃσι. η. 683. dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, inscitia ab ἴδρις, εως, ὁ ἡ, ἡ, sciens. Th. ἴσημι, scio. hinc

Ἄϊδρις, *ignarus*. vide Th. ἴσημι *scio*. α. 410.

Αἰδὼ, *pudorem*. acc. sing. αἰδόα, αἰδὼ, ab αἰδὼς, pudor. ε. 322.

Αἰδωνεὺς, ἑος, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.

Αἰδὼς, *pudor*. ex α priv. & εἰδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰεγενετάων. ϑ. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æol. pro αἰεγενετῶν. ab αἰεγενέτης, ου, ὁ, sempiternus. ab ἀεὶ, semper, & γείνομαι, nascor. ϑ. 893.

Αἰὲ pro ἀεὶ, *semper* Poëtice, & αἴεν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.

Αἰὲ ναόντων, ex ἀὶ semper, poët. pro ἀεὶ, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri causa, ἀετὸς, ου, ὁ. ϑ. 523.

Αἰζήιος, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, ου, ὁ. *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *semper fervens*. α. 408. ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum*, gen. pl. ab αἰζηὸς, ου, ὁ. pro quo & αἰζηὸ, juvenis. ϑ. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτα, ab Αἰήτης, ου, ὁ. nomen viri. ϑ. 992.

Αἰῇ dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτα, Αἰήτην. Vide Αἰήταο. ϑ. 958. 994.

Αἴϑ', *quæ*, pro αἵτε *quæque*. ab ὅ, ἥ, ὅ. articuli postp. ϑ. 2.

Αἰθὴρ, ἔρος, αἰθέρι, ὁ. æther. ε. 18. ϑ. 124.

Αἰθί-

Αἰθιόπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops. q. d. αἴθων τὴν ὄψιν, ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video, & αἴθω, uro. imp. ἤθον, ardebant. θ. 985.

Αἰθομένοιο, ardentis, præs. part. gen. Ion. ab αἴθω, ardeo, αἰθομένοισι, αἰθομένων, num. pl. part. præs. ε. 753. α. 60. 275.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, καὶ ἡ, niger ab αἴθω, uro, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. κ. 36.

Αἴθωνι, dat. ab αἴθων, ωνος, ὁ, niger. Th. αἴθω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὲν. αἴκε δύνησαι, si quidem possis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τος, τὸ, sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσαι, cruentæ. pl. num. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν. Th. est αἷμα, ατος, τὸ, sanguis. θ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος, ὁ καὶ ἡ, blandus. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema αἱμύλλω. ε. 372. θ. 890.

Αἶναι, pl. f. g. αἰνὸς gravis. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 899.

Αἰνεῖ, laudat, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ῆνεκα. aor. 1. ῆνεσα. aor. 1. imperat. αἴνεσον. Th. αἶνος, ε, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, α, ο, Æneas. θ. 1008.

Αἴνημ', pro αἴνημι, probo, & hoc pro αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. εκα. Th. αἶνος, laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶνος, ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis, a masculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν, gravis, horribilis. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ, dat. sing. superl. α. 397. θ. 852.

Αἴνυτο, 3. sing. imp. medii, a Th. αἴνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab Αἰολὶς, ίδος, nomen regionis, ab αἴολος, ε, ὁ, varius. hinc, αἰόλλω, vario. ε. 634.

Αἰόλλουσαι, mutant colorem. 3. pl. ind. præs. pass. ab αἰόλλω. vario. f. λῶ. p. κα. αἴολος, ε, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum, ab αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius. περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Th. πολέω verso, proprie qui versatur circa capras. Nam αι prima syllaba est ex αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra. θ. 446.

Αἰπὺν,

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπὺς, ἐος, ὁ, *altus*. f. ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπὺ. ε. 83. ϑ. 589. 682.

Αἱρῇ, *ceperit*. 3. sing. præs. act. subj. ab αἱρέω *capio*. f. ήσω. p. κα. a. 2. ἕλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*, dat. plur. ab ἥ, quæ. ϑ. 215.

Αἶσα, ἡ, *parca sors*, it. *fatum*, *officium*, quasi ἀεὶ ἴση, *semper æqualis*. ϑ. 422. ε. 576.

Αἰσηπὸς, nomen fluvii. ϑ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ε, ὁ, *fatalis*, ab αἶσα fatum: item quod μόρσιμος, a μόρος, ε, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. ϑ. 993. 999.

Ἀΐσσοντο, 3. plur. imperf. med. a verbo ἀΐσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ξω. p. χα. ϑ. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes, ε. 209.

Αἴτ', ε. 92. αἴτε. ϑ. 218. 220.

Αἰτῇς, 2. person. subj. ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ήτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, *cuspis*, die Spitze. αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμητάων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, ῆ, ὁ, *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ, cuspis. α. 178.

Αἶψ' pro ἄιψα, *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον, epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ε, ὁ, ἡ, *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα cito & κέλευθος, ε, ἡ, *via*. ϑ. 379.

Ἀΐων, præs. part. verbum Poëticum. ab ἀΐω, *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰών, ῶνος, ὁ, *æternum*. item in f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus*. compositum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*. f. καμῶ, p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος. ϑ. 824. ε, ὁ, ἡ, *indefessus*. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κάμνος. ϑ. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω, *acuo*. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis. ϑ. 356.

Ἀκαχή-

Ἀκαχήμενος, ex *animo doleus*, præsens med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχέω, *tristitia afficio*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 99.

Ἀκαχμένον, *acutum*, part. præt. pass. ab ἀκαχέω *acuo*. ἠκαχμένος pro ἠκαχημένος, augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκή, ῆς, ἡ, cuspis, vel ἄχος, εος, dolor. α. 135.

Ἀκάχων, *animo mæstus*. ab ἀκάχω, dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 868.

Ἀκηδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, negligens, ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ϑ. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. ϑ. 61.

Ἀκήριοι, pl. sine sorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἡ, *sors*, *fatum*. ε. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo. ε. 748.

Ἀκμήτατοι, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἄκμος, *incorruptus*, ex α privat. & κμὴς, κμῆτος, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδηκτοτάτη. ϑ. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμων, quod nullis ictibus defatigetur. ϑ. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ου, ὁ, *maritus*. α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, *una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, a κεῖμαι, jaceo, cubo. ε. 798. ϑ. 410. 911.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis*, cum gen. ex privativa part. α, & κορητός. a κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, satio. α. 346. 433. 459.

Ἄκουε, audi, præs. imperat. ἀκούσαις, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

Ἀκούοντες, pl. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκουα & Att. ἀκήκοα. ϑ. 665.

Ἄκρη, Ion. pro ἄκρα, summa. neut. ἄκρον, ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. ϑ. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, anceps, dubium. Th. κρίνω, secerno, judico. α. 311.

Ἀκρονύφιος, *vespertinus.* comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus,* & νύφας, ατος, τὸ, *caligo,* item *crepusculum.* ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. ϑ. 249.

Ἀκτή, *litus.* ἀκταῖς dat. pl. *litoribus,* ab ἄγω, frango, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτήν, *munus, donum.* ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτής, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτίν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango,* radiorum solarium est refractio. ϑ. 760.

Ἅλα, accus. sing. *mare,* ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. ϑ. 791.

Ἁλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare.* δὲ postpositum accusativo, valet *ad* ε. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant,* 3. sing. verbi passivi, a verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor, erro,* pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἀλαλητός, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλή: Gallice *alarme.* Th. ἀλαλή, ῆς, ἡ, ἀλαλά. α. 382. differt ab ἀλάλητος, inenarrabilis.

Ἀλαλκεν, *profligabat, arcebat,* imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκή, ῆς, ἡ, robur, vires. ϑ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, *speculationem,* proprie *cœcam speculationem.* comp. ex ἀλαός, *cœcus,* & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, unde est σκοπὴ & σκοπιά, ᾶς, ἡ, *specula.* ϑ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum.* ab ἀλαπάζω, *diripio, vasto.* Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.

Ἄλαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus.* Dorice, pro ἄληστος, a λήθω, f. σω. lateo. ϑ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor,* unde Latinorum *algeo, frigeo.* ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus.* Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor,* ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. ϑ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἀλέη, ης, ἡ, *calor,* seu tepor, qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέσχη. ε. 491.

Ἀλέαθαι,

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infin. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncop. (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι) ab ἀλέω *molo*, f. ἐσω, p. εκα. item *vito*, *caveo*. ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemque ἀλεείνω, effugio. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. *curo*, ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε. 249. θ. 171.

Ἀλεείνω, evito. Vid. in ἀλέασθαι.

Ἀλέην. Vide paulo ante ἀλέα

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*, ex ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*, *depello*, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλαφαρ, ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἤλιφον. θ. 553.

Ἀλεύασθαι. Vide paulo ἀλέσθαι. ε. 503. 796.

Ἀλευόμενοι, vid. in ἀλέασθαι. ε. 533.

Ἀλεωρῆ, Ionice pro ἀλεωρὰ, ᾶς, ἡ, *evitatio*. Th. ἀλέω, vito. ε. 402.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείην, Ion. pro ἀλήθειαν. θ. 28. ε. 766. 816.

Ἁλιάκμονα, acc. sing. ab ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nomen fluvii, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incrementum. θ. 343.

Ἀλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non desinens. Th. λιάζω, f. σω. agito. θ. 611.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*. proprie qui in mari piscatur. per synecd. spec. *piscator quivis*. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. α. 214.

Ἁλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare, & μῆδος, εος, τὸ, cura. θ. 255.

Ἁλίοιο, Poëtice, pro ἁλίου, ex ἅλιος, *marinus*. Thema ἅλς. θ. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præt. pass. Ion. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præt. pass. *male agit*. ab ἀλιτραίνω, pecco, quod est ab ἀλιτρὸς, peccator. Th. est ἀλιτέω, pecco. f. ήσω. vel ἀλείτω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίου, ab Ἄλκαιος, ου, ὁ, nomen viri. Th. est ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Αλκείδαο, pro Ἀλκείδου, Æolice, a nominativo Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustus, fortis*. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320. θ. 526.

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ. q. d. *robur Lunæ*. Luna singulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanum*, qui est quasi *mundi uterus*. α 3. 467. θ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor. propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. θ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ. ε. 11. 15. 35. θ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alla. ε. 821. θ. 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum* pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. ἀλλήλας acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. θ. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἀλλοίην, acc. ab ἄλλος. ε. 822.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, *diversus*. ab ἄλλος, alius. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adv. ε. 243. 723.

Ἀλλότριος, ου, ὁ. Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ε. 34. θ. 599.

Ἁλμυρὸς, ῶ, ὁ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. θ. 107. 964.

Ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod fit in eodem lecto cum marito. θ. 886. ε. 327.

Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus*. ex ἅλλομαι *salio*, quod arbores veluti e terra prosiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, dissolvo. θ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω, *vito*. f. ξω. Th. est ἀλέω, *molo*, item *vito*. ε. 361.

Ἄλφειον, ab Ἄλφειος, ου, ὁ, nomen fluvii. θ. 338.

Ἀλφηστῆ-

Ἀλφήσῃσιν, dat. pl. Poëtice & Ionice pro ἀλφησαῖς, ab ἀλφησής, ής, ὁ, *inventor*. ab ἀλφέω, *invenio*. Th. ἄλφα primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. ϑ. 512.

Ἀλωή, ῆς, ἡ. Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἀμ' pro ἅμα, *una*, *cum*. Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. ϑ. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδις, idem quod ἅμα, simul. ϑ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ε, ὁ, ex α intensivo, quod est ἔγαν, valde, & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum pronus*. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω, cupio. α. 207. ϑ. 319.

Ἀμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἅμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἁμάρτῃ, *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω, *pecco*. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α priv. & μάρπτω, assequor. ϑ. 222.

Ἁμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, *mens*. qui mente peccat. ϑ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε. *splendebat*, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo*, *splendeo* ex α ἐπιτατικῷ & μαίρω, *splendeo*. ϑ. 817.

Ἀμᾶϑαι, præs. infinitivi medii, *metere*. Th. est ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionice pro ἀμαυροτέρα. obscurior ab ἀμαυρός, ά, όν, obscurus, ex α priv. & μαίρω, *splendeo*. ε. 282.

Ἀμαυρωϑείη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῶ. obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρός, ά, ὁ, obscurus. ε. 691.

Ἀμβατος pro ἀναβατός, scansilis, *pervius*. sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργός, ά, ὁ, *dilator operum*. ex ἀναβάλλομαι, *differo*, *procrastino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενος, & ἔργον, ε, τὸ, *opus*. ε. 411.

Ἀμβροσίῃ, dat. sing. Ion. pro ἀμβροσίᾳ. ἀμβρόσιος immortalis, ex α priv. & βροτὸς, ῦ, ὁ, *mortalis*. κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μῦ καὶ τροπὴν τοῦ ταῦ εἰς σίγμα. θ. 69. 796.

Ἄμβροτος, ου, immortalis, pro ἄβροτος. Th. βροτὸς, mortalis. θ. 43.

Ἀμέγαρτος, *ardua* invidia carens. Th. μεγαίρω, invideo. θ. 666.

Ἀμειβόμενος, præs. part. *respondens*, ἀμειβόμεναι, mutantes. ab ἀμείβω. f. ψω. *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. θ. 654. 749.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθὸς, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & μένος *robur*: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθὸς.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. negligant. ab ἀμελέω, negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλοι, curæ est. ε. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. act. subj. a verbo ἀμέρδω, *privo*. f. σω. ἄμερδε pro ἤμερδε imperfect. Ionic. Th. μέρδω, σω, privo. α. 331. θ. 698.

Ἀμηχανίη, Ionice pro ἀμηχανία, *difficultas*, ab ἀμήχανος, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & μηχανὴ, machina. ἀμήχανον, inexplicabile. ε. 494. 83. θ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 478.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, ου, ὁ, *messis*, ab ἀμάω *meto*. ε. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγὼ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

Ἀμοιβὴν, *talionem*, proprie *mutationem*. ab ἀμείβω, *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ε. 331.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω f. ξω. *mulgeo*, ich melke. ἀμολγὸς, ῦ, ὁ, tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

Ἄμοτον, adv. *insatiabiliter*, *incessanter*, ex α priv. & μοτὸς, ῦ, ὁ, linteum carptum, quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἄμ-

Ἄμπαυμα, *solatium*. pro ἀνάπαυμα, ατος, n. g. ab ἀναπαύομαι, quiesco. Th. παύω, finio, cesso. a. 2. ἔπαυον. ϑ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. ϑάλασσα, *mare*. sed πέλαγος, εος, τὸ, *maris profunditas*. ϑ. 190.

Ἀμπυκίδην, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*.

Ἄμπυκα, ου, ὁ, nomen viri, ab ἄμπυξ, υκος, ὁ, idem quod τὸ κάλλυντρον, *caliendrum, reticulum muliebre*. ab ἀμπέχω, *circumdo*. α. 181.

Ἄμυδις, Æolic. Adverb. idem quod ἅμα, *simul cum*. α. 345.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ, nom. viri. ϑ. 654. & valet idem, quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυκμῆς, h. e. derisione dignum. a μύζω, f. ξω, *derideo*. Sic dicitur per syncopen τὰ γάμμα, pro ἀμύγμων. ϑ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνοντες, præs. part. ab ἀμύνω, *juvo*. item *arceo, propello*. f. νω, a. 1. ἤμυνα. p. γκα. α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ε. 203. α. 128. 290.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω. ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, *valde diligo*. ε. 58.

Ἀμφαράβιζον, imp. Ion. *circumstrepebant*. ab ἀμφαραβίζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod est a Th. ἄραβος, ου, ὁ, *strepitus*. α. 64. alii legunt ἀμφαβάριζον, ex ἀβαρίζω, quod etiam ab ἄραβος. ibid.

Ἀμφεκάλυψε, a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. ex ἀμφὶ *circa*, & καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. κα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἄμφεπε, imperf. act. Ion. verbi ἀμφέπω, persequor, foveo. Th. ἕπω, operor, sequor. ϑ. 696.

Ἀμφὶ, præpositio *circa*, per τμῆσιν separatum *circum*. ε. 73. 539. α. 172.

Ἀμφὶς, Adverb. ε. 699. *circum, seorsim*. ϑ. 851.

Ἀμφιβάλῃ, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλεῖν. ε. 785.

Ἀμφὶ-βάλ', α. 253. per τμῆσιν, βάλ' pro ἔβαλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete quod a duobus utrinque projicitur in aquam, ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epithetum, ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ου, τὸ, *membrum*, qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἦ ποσὶ χωλὸς. ε. 70. α. 219. ϑ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab Ἀμφίδαμας, nomen viri. q. d. qui utrinque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, est 3. singul. plusquamperfecti medii, δαΐω, divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præt. med. δέδηα. Sicut a ϑάλλω τέθηλα, a καίω κέκηα. α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disceptationes, quæ sunt verbis ab ἀμφιλογίαι, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφὶ & λέγω, dico. ϑ. 229.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor. Th. πολέω, *verso*; pro quo Poëtice πολεύω, *versor*. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, *circumfluus*, ex ἀμφὶ, & ῥύω, pro ῥέω, *fluo*, f. εύσω, p. ἔῤῥευκα. ϑ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω, *fluo*, &c. ϑ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω, *strido*, fut. τρίσω, a circumstrependo. ϑ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων, ύωνος, ύωνα. Nomen viri. ex ἀμφὶ *circum*, & τρύω, *attero*, *macero*, *vexo*. τρύμα proprie *foramen*, item *veterator*. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis, per epenthes. τᾶ α. metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165. 416. ϑ. 317.

Ἀμφιχέας, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω, fundo. f. χεύσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχευσα, & per syncopen τᾶ σ, ἔχευα & per novam τᾶ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχευ-

κέχευκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 95.

Ἀμφότερος, α, ον, *ambo*. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α. 177. 382. ϑ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωϑεν, *utrimque*, adv. Th. ἄμφω, ambo. ϑ. 733.

Ἀμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μῶμος, ου, ὁ, *probrum*, *dedecus*, item *derisor*. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι, ῶμαι, *cavillor*, prov. paronomasiasticum, Ῥῆον μωμεῶϑαι ἢ μιμεῶϑαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. ϑ. 599.

Ἂν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνά, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 326. ϑ. 91.

Ἀναβάλλεϑαι, præs. inf. differre, procrastinare. Th. βάλλω, f. λῶ. jacio, ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas, ὑπ' ἀνάγκης, necessario. ε. 15. ϑ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imp. poët. pro ἀνῆγον, ab ἄγω *duco*. f. ξω p. ῆχα. a. 2. ἦγον. α. 280.

Ἀνάελπτα, plur. insperata, ab ἄελπτος, insperatus. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ. ϑ. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς, ούς, ἡ, pudor. ϑ. 312. 833. ἀναιδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ. ἀναιδείῃ, dat. sing. Ionice, ut & ἀναιδείῃφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναίδεια, *impudentia*. hoc ab ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἡ, impudens. ex α priv. & αἰδώς, ούς, ἡ, *pudor*, αἰδὼς vero ex α. priv. & εἴδω *video*, ab intuendi fuga. ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α priv. & αἰτία, ἡ, causa. ε. 825.

Ἄνακτα, acc. sing. ab ἄναξ, rex, ἄνακτος. ε. 69. ϑ. 347. α. 197. 226. ϑ. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Ionic. ἄναξα, ἄναξεν. ϑ. 837. Distinguitur ab ἀνάγω, f. ἀνάξω ex sola contextus serie. ϑ. 491.

Ἀνάπνευστος, *non respirans*, ex α priv. & πνέω, spiro, f. πνεύσω. ϑ. 797.

Ἀνάσσω, præs. ind. Vide ἀνάξαν. ϑ. 506.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. est σείω, *moveo*. f. σείσω. p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἤνασσον. 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξαν. ϑ. 1015. α. 328.

Ἀνατρώφῳν, converte. præs. inf. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀνατρωφάω, verto. Th. est τρέφω, verto, f. ψω. p. ἔτρεφα. a. 2. ἔτραφον. hinc τροφή, ῆς, ἡ, *versio, flexus*. & hinc τροφάω, verso, *circumago*, Poët. τρωφάω, *id.* α. 121.

Ἄναυδος, ε, ὁ, ἡ, *motus*, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδή, *vox*. ϑ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὖρα, aura, ventus, item *torrens*, & tum est ex α valde & ναίω *fluo*. α. 477.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. med. in fin. Poëtice, pro ἀναχάσασθαι ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω, f. άσω, recedo. α. 536.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. videtur oriri a φυσιόω, *inflo*, hinc φύσα, ης, ἡ, *follis*, Blasbalg. Th. φυσάω, *sufflo*. Sed esse a φυσιάω *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω, ῶ: Poëtice ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω, ὁρῶ dicunt ὁράω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιῶντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1. act. infinit. ab ἀναψύχω, *refocillo, recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

Ἀνδίχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*. Adverb. a δίχα, *dupliciter*. Them. δὶς, *bis*. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρασσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνήρ, ὁ, vir. g. ἀνδρός. pl. ἄνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

Ἀνδρογόνος, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνήρ, ὁ, vir, & γόνομαι nascor,

nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*, seu *cædes virorum* ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. pr. act. ἔκτα-κα. præt.m. ἔκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομαίκ, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*. per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνοιο, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo. f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, accus. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνεῖλον. in part. a. 2. act. ἀνελὼν, ὄντος, ὁ. ἀνείλετο, *sustulit*, a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, ε, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεστος, ε, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπεξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεστος, scalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, *rado*, *polio*, f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιῤῥίπτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιῤῥίζω, sacrifico. Th. ῥίζω, facio. f. ῥίξω & ἔρξω, p. ἔῤῥιχα, præt. pass. ἔῤῥιγμαι, &c. a. 1. part. ῥιχθεὶς. p. m. ἔρρεγα & ἔοργα. ε. 746.

Ἀνέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερεψαμένη, abripiens, a. 1. med. part. a verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, everto, attraho. f. ψω. θ. 990.

Ἀνεφαίνετο. imperf. ab ἀνεφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνή-

ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. θ. 626.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ ab ἀκέω sano vel ἀκέομαι, ῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι. θ. 612.

Ἀνήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ, vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Ἀνθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. κα. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 500.

Ἄνθεια, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. θ. 887.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. θ. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 225. θ. 688.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, a sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίεσκε, Poëtice pro ἀνίη, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ης, η, & Poëtice, ἀνίεσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν eram Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ες. θ. 157.

Ἀνίην, tristitiam. accus. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ, mœror. θ. 611.

Ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω, vinco, f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. θ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, eo seu ἵημι: idem quod εἶμι, hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε, tanquam ab εἴω, sicut a λείπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.

Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.

Ἀνιστάμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exsurgo. Th. ἵστημι, sto, f. στήσω. p. ἕστακα, a. 2. ἔστην. ε. 575.

Ἀνολ-

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miseria, ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, α, ὁ, *felicitas*. q. d. ὅλος βίος. ε. 317.

Ἀνόστεος, *inossis*, ex α privat. & ὀστέον, ῆν, τὸ, *os*, *ossis*. ε. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & στρέφω, verto, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔστραφον. θ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 724.

Ἄντα, *contra*. Adv. Poët. item *coram*. hinc ἀντάω, *obviam venio*. f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. θ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nanciscor*. cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἀντὶ, præpositio, *pro*, *loco*. ε. 57. θ. 893.

Ἀντίᾳ, Adverb. *e regione*, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverso stans*. Th. ἀντὶ, pro. ε. 479.

Ἀντιβίην, *obviam*. Adv. ab ἀντίβιος, *adversus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ, *vis*. α. 150. 163.

Ἀντιβολῆσαι, a. 1. act. infin. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.

Ἀντίη, Ionic. pro ἀντία, ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφερίζειν, præs. inf. proprie *obvium se offerre*, item *contendere*, f. ίσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. θ. 609.

Ἄντρῳ, dat. sing. ab ἄντρον, ου, τὸ, antrum. θ. 483.

Ἄντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ, proprie, *ambitus rotæ in curris*, it. *orbita*. α. 64.

Ἀνύσσας, part. a. 1. act. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω, perficio. a. 1. ἤνυσα. Notetur τμῆσις διὰ -- ἀνύσσας pro ἀνύσας metri causa, *emensus*. ε. 633. θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.

Ἄνωγα, 1. sing. præt. med. ab ἀνώγω *jubeo*, f. ἀνώξω. a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

Ἄξαις, 2. sing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, *frango*, f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. ἄξεια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι. ε. 432. & 438.

Ἄξει-

Ἄξενος, ε, poëtice pro ἄξενος, *sine hospite*. Th. ξένος, ε, ὁ, *hospes*, *peregrinus*. ε. 713.

Ἄξονα, accus. sing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδῆ, ῆς, ἡ, *cantus*. ϑ. 60. α. 282. a præt. med. ἤοιδα. Th. ἀείδω, *cano*. ἀοιδῆσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδός, ῶ, ὁ, *cantor*. Vide supra ἀοιδή. ε. 26. ἀοιδοί. ϑ. 95.

Ἄοικος, ε, ὁ καὶ ἡ, domo carens, ex α priv. & οἶκος, ε, ὁ, *domus*. ε. 600.

Ἄοκνος, ε, ὁ καὶ ἡ, impiger. ex α priv. & ὄκνος, ε, ὁ, pigritia. ex ἀ & κινέω *moveo*. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. ε. 483.

Ἄορ, ὅρος, τὸ, *ensis*. ab ἀείρω, *tollo*, *suspendo*. α. 221. 457.

Ἄουτος, ε, ὁ, illæsus, ab ἀτάω, *vulnero*. f. ἤσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαί, præposit. pro ἀπὸ sicut παραί pro παρὰ &c. poëtice. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἁπαλαί, mollia. h. e. juvenilia. ab ἁπαλός, ῆ, ὁ, *tener*, *mollis*, quasi ἁφαλός, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἁπάλοισιν, dat. pl. Ion. pro ἁπάλοις. ϑ. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμος, iners. pro ἀπαλάμαρος, ex α priv. & παλάμη, ἡ. unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι, vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἁπαλόχροος, genit. ab ἁπαλόχρως, οος, ὁ καὶ ἡ, quæ tenellum seu molle corpus habet. ex ἁπαλός, ῆ, ὁ, tener, mollis, & χρώς, οός, ὁ, *cutis*. Th. χρόα, *color*. ε. 517.

Ἀπάνευϑε, adverb. idem quod ἄνευ, *sine*, absque. ϑ. 386.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*, a. 1. med. infin. ab ἀπαναίνομαι, *recuso*. a. 1. ἀπηνηνάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuso, quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.

Ἅπαντα, acc. sing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis; & in genit.

genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἁπασέων, Ion. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν, ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. ε. 687. 79. 361.

Ἁπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὁ, omnis. ϑ. 524.

Ἁπασέων, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. ϑ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πάτος, ὁ, *via*, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc ἀπατεών, ῶνος, ὁ, *impostor*. ϑ. 224.

Ἀπατήσει, f. 1. verbi ἀπατάω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ, & δειροτομέω, *cervicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δειρή, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*, & τέμνω, seco, in præt. med. τέτομα, *resecui*. ϑ. 281.

Ἀπείριτος, ε, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *finis*. α. 204. ϑ. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. ε. 159. α. 472. ϑ. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imper. pass. Th. λάμπω, splendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. sing. imper. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω. p. λέλειφα. α. 174. 268.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω, recordor, seu ἀπομνάομαι. Th. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. ϑ. 593.

Ἀπεόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, absum. part. ἀπών, ῶσα, όν. ε. 365.

Ἀπέσαντος, ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. ϑ. 331.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσεύθησαν, proruperunt, sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν. Æol. Poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω, *moveo*, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσευα. ϑ. 183.

Ἀπέσσυ-

Ἀπέσσυτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. pro ἀπεσέσευτο, a σεύω, in præt. pass. σέσευμαι, poëtice ἔσυμαι, item ἔσσυμαι. ϑ. 859.

Ἀπέχωσιν, omittant, abstineant, 3. pl. præs. subj. ab ἀπέχω, abstineo. infin. ἀπέχειν. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, τος, τὸ, *noxa*. unde πημαίνω, ανῶ, *noceo*, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. ϑ. 955. ε. 668.

Ἀπὸ - - ἤμησε, demessuit, a. 1. ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. ϑ. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπηύρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὖρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρῶμαι, *aufero respirationem*, h. e. *occido*. α. 428.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηωρῶντο, ab ἀπαιωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ, *sursum tollo*. f. ήσω. α. 234.

Ἀπιστία, ἡ, diffidentia. a πίστις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, cui appropinquare tutum non est. a πέλας, adverb. prope *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis*. ex α priv. & πλαστὸς *fictus*. a πλάσσω, *fingo*. & Att. πλάττω. ε. 147. ϑ. 151.

Ἄπλατος, Dorice pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen τοῦ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus, vel quidam ἄπλατος, idem esse dicunt cum ἄπλαστος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverbium) prope. ϑ. 153. & 708. α. 147. 230.

Ἀπὸ, a, ab, præpositio genit. regens, ἀπὸ δαιτὸς, a convivio h. e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. ε. 728.

Ἀποδοῦναι, a. 1. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπό-

Ἀπόδρεπε, præf. imperat. *decerpe.* ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, hinc δρέπανον, ε, τὸ, *falx.* ε. 609.

Ἀπὸ - - δῦσαι, *exuere, spoliare,* a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω, *exuo.* Th. δύω. Linea hæc solet τμῆσιν notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Ἀπὸ - - ἕλησαι, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρέομαι. Vide in ἕλησαι. ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant, 3. plur. præf. subj. Them. θρώσκω, *salio.* α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, *alienum ab animo.* ex ἀπὸ & θυμὸς, ῶ, ὁ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ - - κέρσε, *incidit,* 3. sing. a. 1. activ. ab ἀποκείρω, *detondeo,* item *decutio, spolio.* Th. κείρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀπεκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto, abscondo,* f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. θ. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo,* f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino.* Th. λήγω, cessare facio. ε. 486.

Ἀπόλυται, 3. perf. sing. ab ἀπόλυμαι, *pereo.* aor. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὄλωλα, aor. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

Ἀπόλων, ωνος, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt: *Non semper ridet Apollo.* Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. θ. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπόλυται. ε. 46. 346.

Ἀπὸ - - λῦσαι, a. 1. act. infin. verbi λύω solvo. vide λῦσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præsent. Th. μείρω, partior, seu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα, præt. pass. μέμαρμαι,

μαρμαν, & Att. εἰρμάρμαν. ε. 576. ϑ. 801.

Ἀποστήσαντα, accuſ. part. a. 1. act. ab ἀποστέω, *alicunde revertor*. Th. στέω, *redeo*. ήσω. ε. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere, præſ. inf. Th. πέμπω, mitto, f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνείουσα, part. præſ. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poët. πνείω, f. πνεύσω, flo, ſpiro. ϑ. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρὸ, ante. ε. 388.

Ἀποπλάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo, ex ἀπὸ & ἵπταμαι, *volo, as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος. ϑ. 285.

Ἀποπτύουσι, respuunt. 3. pl. ind. præſ. Th. πτύω, ſpuo. f. πτύσω, p. ἔπτυκα, a. 1. ἔπτυσα. ε. 724.

Ἀπορνύμεναι, concitatæ, præſ. paſſ. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι, pro ὄρω, exeito, f. ρῶ, vel ρσω. ϑ. 9.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀποῤῥαίω, *deſtruo*, it. *careo*. Th. ῥαίω, profligo, deſtruo. f. σω. p. ἔῤῥαικα. ϑ. 393.

Ἀποῤῥίψοντι, projecturo, dat. ſing. f. 1. part. Th. ῥίπτω, projicio. f. ψω, p. φα, p. m. ἔῤῥιπα. α. 215.

Ἀποῤῥύντα, gen. ſing. ab ἀπόῤῥυτος, *deorſum fluens*, ἀποῤῥύω. Th. ῥύω, idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo*. ε. 593.

Ἀπὸ -- τάμοιο. 2. ſing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίνυται, 3. perſ. ſingul. a τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, *punio*, *honoro*. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. ſub. 3. perſ. Th. τίω, punio. ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. 1. act. ab ἀποτμήγω, abſcindo, f. ξω, a. 2. paſſ. ἐτμάγην, pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, ſeco. ε. 188.

Ἀπαρά μενοι, *privati*, per ſyncopen pro ἀπαριστάμενοι, part. a. 1. med. a verbo ἀπαρίζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφορίζω, extermino, ab ὅρος, α, terminus, vel ab ὄρος, εος, τὸ, & Ion. ἶρος, εος, τὸ, *mons*. α. 173.

Ἀποφθιμένα, gen. ſing. part. præſ. ἀποφθίμενος, mortuus, per ſyncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo, a φθίω, ίσω,

ίσω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. ϑ. 606.

Ἀποφθινύθουσι, 3. pl. præs. ind. a φθινύθω, perdo. Th. φθίω. ε. 241.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, a φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. ε. 244.

Ἄρ, per metathesin pro ῥα. particula expletiva, *certe*, utique. ϑ. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἆρα, *an*, & ἀρά, ᾶς, ἡ, *precatio*: item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρά, *execratio*, noxa, damnum. Ionice ἀρή, ῆς. ϑ. 657.

Ἀραβήσαν, pl. num. part. præs. f. g. *concutientes* non sine stridore, Dorice pro ἀραβήσασαι, ab ἀραβέω, ῶ, *strepitum seu fragorem edo*, f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ε, ὁ, *strepitus*, proprie armorum cadentium in terram. δοῦπος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος sonus fluctuum in mari. ἦχος sonus reciprocus. φθόγγος sonus vocis humanæ. βρόμος sonus ignis crepitantis. τόνος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιὰς, acc. pl. f. g. ab ἀραιὸς, ά, όν, *varus*, *a*, *um*, opp. πυκνὸς, *densus*. ε. 807.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν a. 1. ind. Ion. ab ἀράσσω, f. ξω, amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω, *apto*, fut. Æol. est ἄρσω (pro ἀρῶ). unde ἄρσας, ἀρσάμενος, in præt. med. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poëtice ἄραρα, *adaptatus fui*. α. 271. 137. ϑ. 608.

Ἀρὰς, acc. pl. ab ἀρά, ᾶς, ἡ, precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ου, ὁ, *araneus*, & ἀράχνιον, *tela aranearum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, ου, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, τὸ, nomen urbis in Peloponneso. ϑ. 484.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ου, difficilis pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. ϑ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείην. Vide paulo ante Ἀργαῖος. ϑ. 12.

Ἀργαφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητὴς, *occisor*, a φονέω *occido*, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνεῖλε, τουτέστι τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω, occido. ε. 77.

Ἀργέστεω, gen. Ion. pro ἀργέστου, ab ἀργέστης, ου, ὁ, *piger*. ab ἀργὸς, ῶ, ὁ καὶ ἡ, otiosus, idem quod ἀεργὸς, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus. ϑ. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συστολὴν, ὁ, *candidus*. Th. ἀργὸς, *albus*. ϑ. 541.

Ἄργην, a nominativo Ἄργης, ου, ὁ. nomen propr. Cyclopis. ϑ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον, argenteus. ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς, est album metallum. ἀργυρέῃς, dativ. pl. Ionic. pro ἀργυρέαις. α. 295. 225. ϑ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνην, acc. a δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ϑ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Dorice *pes*, vel malleolus pedis. ϑ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. singul. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφέϊ pro ἀργυφέῃ, dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίω, vel ὑφάω, ῶ, texo. ϑ. 574.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 345.

Ἄρειον,

Ἄρειον, comparat. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in prælio* ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. Th. ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄριστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*. varie flectitur. in Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, it. Ἄρης, Ἄρα, Ionic. Ἄρεω. Ἄρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, aor. 1. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*. p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in aor. 1. med. ἠρεσάμην, & poëtice ἀρεσάμην, ω. *placavi*. ω. 255.

Ἀρέσθαι, a. 2. med. infin. ab αἴρω, tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, aor. 1. ἦρα, aor. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρθήσομαι. ϑ. 628.

Ἀρετή, ἡ, virtus, quasi ab ἀρέσκειν, quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἄρῃ, pro Ἄρηα, accus. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 457. ϑ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2 pers. sing. aor. 2. med. Ionice pro ἄρῃ. ἄρομαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro ἄρῃ secunda pers. ἄρηαι. Th. αἴρω. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγέμεν, Ionice pro ἀρήγειν, præs. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.

Ἄρηϊ, dat. singul. ab Ἄρης.

Ἀρηΐφιλος bellicosus. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. ϑ. 317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab Ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. α. 108.

Ἄρην, pro Ἄρηα. Sic in Novo Test. legimus Σωϑένην pro Σωϑένεα. Vide Lexicon Nov. T. α. 59. 333. 425.

Ἀρήρως, p. med. ab ἦρα. Vide supra ἀραρυῖα. ϑ. 812.

Ἄρης, *Mars*, gen. Ἄρηος &c. παρὰ τὸ ἄρας, a tollendo. Teutonice Krieg, von Kriegen. Vide in Ἄρεος. α. 192.

Ἀρῆς, gen. Ionic. pro ἀρᾶς, ab ἀρά, ᾶς, ἡ, *diræ*, damnum. it. *preces*. α. 29. 128. ϑ. 657.

Ἀρητιάδην, ab ἀρητιάδης, α, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.

Ἀρθείς, a. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ρῶ. p. κα. a. 1. ἦρα. ε. 549.

Ἀριάδνην, acc. ab Ἀριάδνη, ης, ἡ, nomen mulieris. ϑ. 947.

Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δείκετα pro δεικτά, ex δείκνυμι, *ostendo*. ἀριδείκετον, *praeclarum*. ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετε. ϑ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde & ζῆλος, ε, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ, clarus, praeclarus. ε. 6.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἄριμοι. ϑ. 304.

Ἀρισταῖος, nomen viri. ϑ. 977.

Ἄριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαϑὸς bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.

Ἀρκέσει, *arcebit*. f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω, propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ε, ὁ ἡ, *promtus*, *utilis*, *sufficiens*. ab ἀρκέω. ε. 368. 349. 499.

Ἄρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ε, ὁ ἡ, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτοῦρος, ε, *ursae canda*, ab ἀρά, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ε, ἡ, *ursa*. ε. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ, *currus*, ab ἅρω, *adapto*. α. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab ἁρμαλιά, ᾶς, & Ion. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἅρω, adapto. ε. 558. 765.

Ἄρμενα, arta, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, præs. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμενος pro ἱκόμενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.

Ἁρμονίη, compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἅρω. ϑ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ ἡ, *agnus*. ϑ. 23.

Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνη. α. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. med. sub. ab ἀρνέομαι, ῶμαι. f. ήσομαι, recuso, nego. ε. 406.

Ἄρξαϑαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. aor. 1. ἦρξα. ε. 770.

Ἀρόῃς,

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, *aro*, in fut. ἀρόσω, p. ἤροκα, a. 1. ἤροσα. ε. 477.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Dorice, pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*. fut. όσω. ε. 22.

Ἀρόσῃς, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. a. 1. act. ἤροσα. ε. 483.

Ἀροτῆρ, ῆρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. ε. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότε, ab ἄροτος, ε, ὁ, *aratio*. sed ἀροτὸς, ῆ, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ε, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀροῦν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω, aro. ε. 427.

Ἄρουρα, ἡ, *arvum*, h. e. *terra arata, culta*. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio, f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. ε. 38. & 682. 318.

Ἁρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin est Latinorum *rapax*. ε. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. ε. 571.

Ἁρπύιας, accus. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἁρπυία, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἁρπάζω, rapio. ϑ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄῤῥηκτος, infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. ε. 96.

Ἀῤῥητοι, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. ε. 4.

Ἀραάμενος, Æol. pro ἀρόμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ῥῶ, a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, *mas*. ἄρσενες. ε. 435. ϑ. 667.

Ἄρτεμις, ιος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς, *perfectus*, vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. ϑ. 14. 218.

Ἀρτιέπειαι, ex ἄρτος, *perfectus*, *integer*, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπής, ές, ὁ, ἡ, *verborum concinnator*. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. ϑ. 29.

Ἄρτος, ε, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα. Ἄρχομαι, incipio. imperf. ἠρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἤρχϑην. a. 1. m. ἠρξάμην. Ἄρχεϑ', pro ἄρχεϑαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imper. Ἀρχώμεϑ', præs. sub. med. pro ἀρχώμεϑα. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. ϑ. 1. 36.

As, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. ϑ. 187.

Ἄσβεστος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα. ϑ. 849. 852.

Ἄσβολος, ε, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ, *limus*. ab ἄζω exficto. ϑ. 359.

Ἀσκητός, ή, όν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω, *exerceo*. ε. 544.

Ἀσκρῃ, dat. pro Ἄσκρῃ Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσσον, Adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, prope, in comparativo ἐγγίων, & ἄσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἄσσον. ϑ. 796.

Ἀσπασίως, Adv. *libenter*, *cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. άσομαι. amplector. α. 45.

Ἀσπαστός, ή, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἄσπετος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἕπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*. ε. 377. ϑ. 694.

Ἀσπίδος, gen. ac. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπιδίζω, *scuto defendo*. α. 417.

Ἀστερ-

Ἀστεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th. στέμβω, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀστεμφέως, firmiter. ϑ. 812. 748.

Ἀστέρα, accusat. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ, ein Stern. ϑ. 381.

Ἀστερίην, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. ϑ. 409.

Ἀστερόενθ', pro ἀστερόεντα, stellis ornatum, ϑ pro τ, ob sequentem spiritum asperum, ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, a, um*. ϑ. 127. 470. ε. 546.

Ἀστεροπῇ. dat. sing. ab ἀστεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστραπον. præt. med. ἤστραπα. Hinc est ἀστραπὴ, & poëtice ἀστεροπὴ, & ἀστερωπητὴς, *fulgurator*. ab ἀστεροπὴ. α. 322. ϑ. 390. 691.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella. ϑ. 110. 382.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. ϑ. 376. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*: quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστεῖος, *elegans, bellus, scitus*. ϑ. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus, noxius*, a σύμφορος, commodus. Th. φέρω, f. οἴσω, fero. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀσφαλέως, tuto. Adv. Them. σφάλλω, everto. ϑ. 128. 86.

Ἀσφοδέλῳ, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

Ἄσχετον, acc. ab ἄσχετος, ου, ὁ, qui coërceri non potest, ex α privat. & ἴσχω seu σχέω, *contineo, coërceo*. Th. ἔχω, habeo. ϑ. 832.

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo*. ε. 411.

Ἀτάλλων, præs. part. ab ἀτάλλω, *cresco, delicate more pueri alor*. Th. ἀταλὸς, ῶ, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

Ἀτὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poëtice, idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δὲ. α. 470. ϑ. 198.

Ἀτάρβητος, intrepidus, a ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror. α. 110.

Ἀταρτηρὸς, noxius, pro ἀτηρὸς, ῶ, ὁ, per pleonasmum syllabæ ταρ. gen. Ion. ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη, *da-*

damnum, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω, lædo. ϑ. 610.

Ἀτάϑαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, improbus, ὅπῃ ϑάλλει ἡ ἄτη, ubi viget *noxa*. hinc ἀταϑαλία, *peccatum*, protervia, *stultitia*. ἕνεκ' ἀταϑαλίης, propter improbitatem. ϑ. 996. ε. 259. 133. ϑ. 269. 516.

Ἀτενῆ, *intento*. ab ἀτενής, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν, valde, & τείνω, *tendo*. f. τενῶ, p. τέτακα. ϑ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*. a τέκνον, ου, proles. Th. τίκτω, f. τέξω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

Ἄτερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπής, ές, ὁ καὶ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 643.

Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρά δ' ἄτη, *sponte, præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιαδ. ἄστα. v. 119. ἄτῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἄτῃσι. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσουσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius, quod est a τίω, honoro, f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή. ε. 183. ϑ. 395.

Ἀτιτάλλεμναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epenthesin τοῦ τι, ἀτιτάλλειν, præs. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτιτάλλων. ϑ. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενής, ές, ὁ, ἡ, *Atlante natus*. ab Ἄτλας, αντος, ὁ, & γένομαι, nascor. ϑ. 509. 517. ε. 381.

Ἄτλαντις, δος, ἡ, filia Atlantis. ϑ. 938.

Ἀτμῇ, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, ῶ, ὁ, flatus, ab ἄω, *spiro*. epenthesis literæ τ. ϑ. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω, tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur a *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non possit verti & averti. α. 159.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυ-

ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγὴ, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. ϑ. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀταρὴς, ἢ ἄτρυτος, indomita. q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Them. τρύω, tero. ϑ. 925.

Αὖ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ου, ὁ, siccus, idem quod αὖος. Th. αὔω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Ionic. pro ἀυγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Them. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. ϑ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὔην, acc. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, sicco. ε. 458.

Αὖϑ, pro αὖϑι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖϑις, idem, quod αὖϑι, *iterum*. Attice scribitur per ϑ. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. ϑ. 435.

Αὔλακ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*. Dorice ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλὴ, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλὸς, ῦ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλὶς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλοῦ, genit. sing. ab αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὖρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. ϑ. 872.

Αὔριον, *eras*, adverb. μεταύριον, *perendie*. ε. 408.

Ἀϋταλέη, *sicca*. idem quod αὔη. vide paulo ante. α. 265

Αὖτε, adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum, porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. ϑ. 47. ε. 295. ϑ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ϑ. 263. 362.

Αὐτὰρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum, adv. ε. 126. 243.

Ἀΰτευν, pro ἠΰτουν, *resonabant*. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab ἀϋτέω, clamo, ab ἀϋτὴ,

αὐτὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτὸς, ille, τὴ, τὸ. α. 237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α. 237. ϑ. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτὴ, *clamor*. Th. αὔω. clamo. α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐτὸς, ipse. ε. 70. 217.

Αὖτις, adverb. rursum. Th. αὖ, *rursus*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*, est lignum, cui *vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excidit: *stiva* vero est aratri manica, cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύα & γῆα, ας, ἡ, arvum. ε. 431.

Αὐτόϑι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος spontaneus, ex αὐτὸς & μάτην, frustra, temere, item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *sui juris*. ϑ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. a νόος, ου, *mens*. ϑ. 977.

Αὐτὸς, ipse. ε. 268. 331. α. 69. ϑ. 72.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod σχεδόν. Adv. α. 190.

Αὐτοφυὴς, ἐος, ῆς, ὁ, ἡ, *sua sponte enatus*. ex αὐτὸς, & φύω, gigno. ϑ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ, ε. 56. 291. 294.

Αὔτως, Adv. *frustra*, item *similiter*. pro ὁσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse. ϑ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. ε. 813.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab. α. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατὸς, dicendus. φημὶ, dico. ε. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecillissimi*. Th. ἀφαυρὸς, ῆ, ὁ, imbe-

imbecillis. ε. 584. Φαῦρος Dorice pro Φαῦλος, *vilis, nullius pretii.* Attice Φλαῦρος. α est intensivum, ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφαίλετο, abstulit. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιρέομαι, aufero. hinc Ἀφελοῦσα, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἤρηκα, a. 2. ἕλον. ϑ. 443. ε. 94.

Ἄφενος, ὁ vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλοῦτος *ex multis annis.* ε. 24. 635. ϑ. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f. ήσω, vel φθίω, *corrumpo.* hinc ἄφθιτα μήδεα, perpetua consilia. ϑ. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, ε, invidia carens, copiosus. Th. φθόνος, ε, ὁ, invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεϑε, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκωντο, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀφικνέομαι, pervenio Th. ἱκνέομαι, venio. f. ξομαι. præt. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 38. 378. ϑ. 652.

Ἀφνεὸς, dives, poëtice pro ἀφνεὸς. Th. ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. ϑ. 974.

Ἀφραδίῃσι, stultitiis. ab ἀφραδὴς, *inconsultus.* Hinc regulariter ἀφράδεια, pro quo Ionic. ἀφραδίη & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii.* Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *spuma prognatam*; ab ἀφρὸς, *spuma*, & γένος. hoc a γένομαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ. ϑ. 196. (& ita quoque edendum curavimus. K.)

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita dicta, quod e maris spuma ortum habuerit. ε. 65. ϑ. 989.

Ἀφρὸς, ῦ, ὁ, *spuma.* α. 389. ϑ. 107.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens.* ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.* ε. 208.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι. a. 1. act. infinit. ab ἀφύω, *haurio.* f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quasi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror, solicitudo.* ε. 649.

Ἀχελώϊος, ε, ὁ, *nomen fluvii.* ϑ. 340.

Ἀχεύων, præs. part. *dolens.* ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.* ε. 397.

Ἀχέων,

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem significant. α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλῆα pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles. q. d. ἄχος τοῦ λαοῦ, sollicitudo pro populo. θ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præs. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror. α. 435. ε. 623.

Ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *necessitas*, *utilitas*. ε. 401.

Ἀχρήϊος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialysi τῶν α in ηϊ. ε. 295.

Ἄψ, *retro*: item *statim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. θ. 169.

Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mentiri nescius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ. θ. 233.

Ἄψιν, acc. sing. ab ἁψὶς, ίδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψορρόου, *reciproci*, *refluentis*, ab ἀψόῤῥοος. Dicitur etiam ἄψοῤῥος, ex ἄψ, adverbio, *rursus*, & ῥόος *fluxus*, a verbo ῥέω, *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἔῤῥοα, unde est ῥόος, ου, ὁ, & contracte, ῥοῦς, *fluxus*, ῥοὴ, ῆς, ἡ, *idem*, item *fluentum*. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præs. part. alloquentes pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, a βάζω, *loquor*. f. σω & ξω. p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τοὺς, non τὼ. Tum pro ἐπέεσσι esse potest ἔπεσσι, quod æque usitatum est. confer. Ὠδυσσ. δ. 597. Nulla est hic hujus anomaliæ necessitas. ε. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um. Th. βάθος, εος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. sing. βαθυδίνης, ου, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ε. 169. θ. 133. 338.

Βαθυῤῥείταο, Æolice pro βάθυῤ-

βαθυῤῥάντα, a βαθυῤῥάντης, α, ὁ, profunde fluens, ex βαθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, σω. θ. 265.

Βαθυχαίτης, α, ὁ, *qui densam habet cæsariem.* a χαίτη, ης, ἡ, proprie *juba* in equo. per metaph. *coma, cæsaries.* & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, densus. θ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præs. opt. βαίνῃ. 3. præs. sub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 326. 569.

Βαινεσίων, euntibus, Ionice pro βαινεσῶν, gen. pl. part. præs. f. g. a βαίνων, ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.

Βαιὸν, paulisper, a βαιὸς, ᾶ, ὁ, *parvus.* prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendiosa consequitur.* confer ε. 141. h. e. brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνας, acc. pl. a βάλανος, ε, ὁ, glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. act. a βάλλω, jacio. f. λῶ. pl. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, & βάλοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præs. imperat. pass. pro βάλλε, Ion. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accus. sing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος, εος, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθει, gravatur, a βαρύθω, idem quod βαρύομαι, *gravor*, a βαρὺς, gravis. Th. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρύκτυπος, ε, ὁ, gravistrepus, *graviter fremens.* a κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω, verbero. ε. 79. θ. 818.

Βασιλευέμεν, præs. inf. Ion. pro βασιλεύειν. a βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. θ. 883.

Βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τῶ λαῶ, fundamentum populi. βασιλῆος, Poëtice pro βασιλέος. θ. 886 βασιλεῦσ'. dat. pl. ε. 200

Βασιληΐον, regale, pro βασίλειον, Poëtica dialysi, a βασιλεὺς, Rex. ε. 125.

Βασιληΐδα, accus. sing. a βασιληΐς, ίδος, ἡ, regius, a, um. adjective capitur. θ. 462. 892.

Βεβαῶτες, stantes. a βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβηκα. part. præt. βεβαὼς, per syncopen τῶ κάππα, vel crasin, pro βεβηκὼς. Vide in βαίνοι, α. 307.

Βεβριθυῖα, ingravescens, præt. med. part. g. f. a βρίθω, *sum gravis.* f. βρίσω, præt. med. βέβριθα. α. 160.

Βέλεα,

Βέλεα, *tela*, acc. pl. a. βέλος, εος, τὸ, telum. ϑ. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαϑὸς, bonus. superl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra Ἀργεφόντης. ϑ. 325.

Βένϑεα, acc. pl. a βένϑος, εος, τὸ, profunditas. Th. βάϑος, εος, τὸ, idem. ϑ. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔϐησαν, 3. pl. a. 2. act. a βαίνω, eo. Vide βαίνω. ε. 152.

Βήσσῃς, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Ion. Th. βῆσσαι, αἱ, *valles*. hinc βησσήεις, εντος, ὁ, saltuosus. ε. 108. 387. ϑ. 860. 865.

Βιβὰς, ingrediens, part. a. 2. act. a βίϐημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνει. α. 323.

Βίϐλινος οἶνος, *vinum Biblinum*. posset videri vinum Phoenicium. Tzetzes ait: ἀπὸ βίϐλου ἀμπέλου Θρακίας, a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βίϐλος. ε. 587.

Βίη, Ion. pro βία, *vis*, *fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φι est paragoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat. ε. 147. α. 75. ϑ. 496. 882.

Βίος, βίου, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βιότου, a βίοτος, ου, ὁ, vita. Th. βίος, vita. ε. 299. 474. ϑ. 605.

Βλαϐερὸς, ῆ, ὸν, noxius, a βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ. 3. pers. præs. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo, p. φα. a. 2. ἔϐλαϐον. a. 1. ἔϐλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. ϑ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebra*. α. 7. ϑ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυρῷ, a βλοσυρὸς, ῆ, ὸν, terribilis aspectu. ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων. Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præs. a βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile. a *boum pastu*. α. 24.

Βολάων, *ictuum*. a gen. pl. Æol. pro βολῶν, a βολὴ, ἧς, ἡ

ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 683.

Βορέω, pro Βορέα. Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind, & βορέω, Ion. pro βορέα, acc. βορέην, pro αν. ε. 504. ϑ. 379. 870.

Βόσκεσι, pascunt, a βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. ϑ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus, uva*, acc. pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βωκόλος, ε, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βωκολίας, armenta boum. ϑ. 445. ex βῶς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. ϑ. 293.

Βώδορα, *bobus nocentes*, a sing. βώδορος, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. ex βῶς & δέρω, excorio. ε. 502.

Βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. a βουλεύω, *consilium do*, f. εύσω. Them. βουλή, consilium. ε. 264.

Βούλομαι, a. sing. præs. medii. Iones formant secundam singularem a tertia βούλεται extrito τᾶ τ. atque ita pro βούλῃ usurpant βούλομαι, a βέλομαι, βέλει, volo. f. ήσομαι, p. βεβούλημαι, a. 1. pass. ἐβουλήϑην. ε. 645.

Βουλῆσιν, βουλῆσι, dat. pl. Ion. a βουλή, ῆς, ἡ, consilium. ε. 16. 79. ϑ. 318.

Βῶς, Dorice, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοός, acc. βῶν, *bovem*. dat. pl. βωσίν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῶς, & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῶς, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. ϑ. 355.

Βωστῶν, præs. inf. a βωστέω, bobus agitatis aro. a βῶς, βοός, bos & ὠϑέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βραδίων, tardius, a βραδύς, ός, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, *sonum & strepitum edo*, verbum ὀνοματοποιηϑέν. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. άσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. ϑ. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ε, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium,

ex βρι particula intensiva *valde*, & Ἄρης, *Mars*. q.d. valde martius. ϑ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide supra βεβρίθυῖα. βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, ε, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ἡ, tonitru. Βροντὴς, ᾶ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. ϑ. 72. 458. 140. 845.

Βρότεος, ε, *humanus*, hinc & βροτήϊος, idem. Th. βροτὸς, ᾶ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a βροτόεις, sanie respersus, a βρότος, sanies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a βροτὸς, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτὸς, ᾶ, mortalis. ε. 24. 112. ϑ. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum pestem, a λοιγὸς, ᾶ, ὁ, pernicies, *pestis*, & βροτὸς, ᾶ, ὁ, mortalis. α. 333. 435.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*, a βρώσκω, βιβρώσκω, *consumo*, comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. unde est βρῶμα αὐλικὸν, Hof-Bißlein. a βέβρωσαι est βρῶσις, εος, ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσιος, ϑ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, a βυσσοδομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυσσὸς, ᾶ, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς, ᾶ, ὁ, *fundum*, *pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω, struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ᾶ, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ᾶ, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelsis exstructum ab idololatris. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. ϑ. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γῆα, seu γαία, ἡ, terra, tellus. gen. γαίης

γαίης Ion. pro γαίας. ϑ. 117. ε. 19. 70. 161. ϑ. 147. 427.

Γαιήοχος, ε, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιᾶχος, & γαᾶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. ϑ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. ϑ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. ϑ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. ϑ. 244.

Γαμβρὸν, acc. sing. a γαμβρὸς, ῆ, ὁ, gener. ϑ. 818.

Γαμεῖν, præs. inf. verbi γαμέω. f. ήσω, uxorem duco. ε. 697.

Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ε, ὁ, *maritus*. Th. γαμίω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, *nubat*. præs. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμε, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. ϑ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. a γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus. Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γάρ, *enim*, *nam*, *namque* conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστὴρ, ἔρος, ἡ. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. ϑ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. a γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γάνομαι, gignor. ε. 108.

Γάνατ', pro γάνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγανόαμην. & γάνασθαι, a. 1. med. infinit. γανόμεϑ' & γάνεϑ' imperf. med. Th. γάνομαι, nascor. ϑ. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γάτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quasi ex γῆα, *terra*, & ἕτης, ε, ὁ, *sodalis*, *amicus*. q. d. γάτονες, *sodales ejusdem telluris*. accus. sing. γάτονα, & γάτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελᾷ, 3. pers. præs. a γελάω, *rideo*, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. ϑ. 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ῆς, Ion. pro γενεά. Th. γάνομαι, gignor. ε. 282. ϑ. 871. α. 55.

Γενέϑλη, ης, ἡ, idem, & ab

eodem Themate derivatur. ϑ. 610.

Γένεο, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. *fuisti*, ab ἐγενόμην, ε, ετο. Th. γένομαι, sum, nascor, f. 2. γενήσομαι. p. γεγένημαι, a. 1. m. ἐγενάμην. ϑ. 657.

Γένεα, acc. pl. a γένειον, ε, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γένομαι, sum, nascor. ϑ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γέντο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γένομαι. ϑ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio. Th. γένομαι, nascor. ϑ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέϑαι, a. 2. m. inf. a γένομαι, sum. fut. 1. pass. γενηϑήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. a γένομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, *munus*. ϑ. 449.

Γέρανος, ε, ἡ, grus. ϑ. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, *donum*, *munus*. gen. pl. γεράων. ε. 125. ϑ. 393.

Γέροντος, gen. & acc γέροντα, a γέρων, οντος, ὁ, senex. ϑ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. ϑ. 679. ε. 561.

Γηϑήσας, a. 1. part. a γηϑέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Dorice γαϑέω, unde Latin. *gaudeo*. hinc γήϑησεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. ϑ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco, γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. ϑ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ᾶ, ὁ, *senex*, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *senectus*. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, a γήρας, γήρανος, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας a γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἱκέσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes, acc. pl. præs. part. a γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. a γῆρας, ατος, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. ϑ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυονεὺς, ῆος, ὁ, nomen viri. ϑ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, a γηρύομαι, conqueror. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. ϑ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a. γίγας, αντος, ὁ, gigas. a γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. ϑ. 50. 185.

Γίνεσθαι, præs. inf. active capitur, *generare* scil. debet. Alii legunt γείνασθαι. a. 1. m. inf. a γείνομαι, gignor. Vide γένετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. a γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γιγνόμενης, γιγνόμενον, præs. part. a γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γιγνώσκω, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. ϑ. 144.

Γλαυκὴν, accus. singul. ab Adj. γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *cæsius*, glaucus. ϑ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιάων, præs. part. a γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκίοω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poëtice dicitur ὁρόω. Th. γλαυκὸς, ῆ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκωπίδη, nomen proprium mul. ϑ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Them. ὄπτομαι, video. ε. 72. ϑ. 13.

Γλάφει, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ῆ, ὁ, cavus: a γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. ϑ. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερὸς, ή, ὸν, dulcis, a γλυκὺς, ἐος, ὁ, dulcis. ϑ. 97. α. 331.

Γλῶσση, & Att. Γλῶττη, lingua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. ϑ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. a γναμπτὸς, incurvus, hoc a γνάμπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit, 3. perf. a. 2. ind. a γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. ϑ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. a γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεὺς, ἐος, ὁ, *parens*. γονῇ dat. sing. a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γένομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ου, soboles, generatio. Th. γένομαι, gignor. ϑ. 495.

Γοργὺς, acc. pl. a γοργὸς, ῆ, ὁ, *velox*. ϑ. 274. α. 237.

Γοργῆς, gen. sing. pro Γοργόος, a Γοργὼ, ὸος, ῆς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo & Euryale, a γοργὼν, ὸνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γόναϑ', pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, genu. in genit. τοῦ γόνυος & γόνατος, & γενὸς. ε. 585. ϑ. 460.

Γενοῖσιν, dat. pl. a γενὸς, *fertilis*, Ionica epenth. pro γένος, hoc a γενὴ, ἡ, genitura. Th. γένομαι, gignor. ϑ. 54.

Γενοπαχὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *genua pinguis*. ex γόνυ genu, & παχὺς, ἐος, ὁ, *crassus*. α. 266.

Γραίας, nomen mul. a γραία, ας, ἡ, *anus, vetula*, idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. ϑ. 270.

Γρηνίκον. Nom. propr. ϑ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis*. a γύαλον, ου, τὸ, *cavitas*. ϑ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. ϑ. 149. ε. 66.

Γύην, *dentale*. a γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ionic. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a γυῖον, ου, τὸ, membrum. ϑ. 592.

Γυιόκορος, ου, ὁ, *membra depascens*, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω item κορέννυμι, *satio*, item *depascor*. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυιω-

Γυιωθεὶς, mutilatus, a. 1. part. pass. a γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, ε, τὸ, membrum. θ. 838.

Γυμνὸν, acc. a γυμνὸς, ῆ, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. a γυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, ῆ, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικεῖος, ε, ὁ, muliebris. hinc & γυναικῷον, ε, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, *mulier adolescentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accus. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξὶ. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ.

Δαῖ, dat. sing. pro δαΐδι per apocopen, a δαΐς, ίδος, ἡ, *pugna*. Th. est δαίω, uro. θ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλέε, a δαιδάλεος, *artificiosus*; derivatur, a Δαίδαλος, ε, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse a δαίω, *scio*. α. 334. 460. 137.

Δαΐων, gen. pl. a. δαΐς, ίδος, ἡ, *fax*. Th. δαίω, proprie *uro*. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. a δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. θ. 991. hinc δαιμόνιος, *venerandus*, unde δαιμόνι' pro δαιμόνιε in vocat. θ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionice. θ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus, epulum*. δαιτὶ. in acc. plur. δαῖτας. a δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. θ. 802.

Δαΐφρων, *prudens, bellicosus*, gen. δαΐφρονος, ex δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. a δάκνω, mordeo, f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*: hinc, δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. θ. 227.

Δαλᾶ, genit. a δαλὸς, ᾶ, ὁ, *titio*. Them. δαίω, uro. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præf. part. a δαμάζω, *edomo*, δαμάσας, poëtice pro δαμάσας, part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. ϑ. 865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. a δαμάω, *domo*, f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμνανται, domat. præs. a δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. ϑ. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum Filii a patribus sua accepérunt nomina. a Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. ε. 721.

Δάσσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σίγμα duplicatur. a δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην, hinc δασσάμενος, & δάσσαϑαι. hinc δασμὸς *distributio*, item tributum, quod penditur ab hostibus, Brandschatzung. Th. δαίω, divido. ϑ. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυστέρνων, gen. pl. a δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς, densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus. ε. 512.

Δατέαϑαι, præs. inf. pass. *dividi*, pro δατεῖϑαι, exemplaria habent δατέαϑαι, α pro ε. a δατέομαι, *dividor*. Th. δαίω, divido. ε. 765. ϑ 606.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ, laurus ε. 433. ϑ. 30.

Δαφοίνεος, *valde funestus, ruber*, seu δαφοινὸς, ή, όν, *cædis avidus*. ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ μὲν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δ' δαεται, attributa est, perf. pass. ind. a δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι, præt. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. ϑ. 789.

Δεδήει, *ardebat*. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδήει, a δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμη-

Δεδμημένοι, præt. part. paſſ. *domiti*, a δέμω, *domo*, f. δεμῶ. p. δέδμηκα, præt. paſſ. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ε. 116. Th. δαμάω, domo.

Δεδοκημένος, obſervans, a δοκάω, *obſervo*. f. ήσω. δοκάζω, f. άσω, obſervo. α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. a δέρκω, *video*, a. 1. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. aor. 1. paſſ. ἐδέρχθην, p.m. δέδορκα. α. 145.

Δεδίξεται, perterrebit. 3. ſing. fut. med. Poët. a. δεδίττομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. fut. σω. timeo. α. 111.

Δεδιότες, metuentes, part. præt. med. a δείδω, timeo, præterit. med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δεδιὼς. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. perf. ſing. ind. a δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ε. 449. 524. 500.

Δειλὸς, ή, ό, *timidus*. a δείδω, timeo. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμος, ε, ό, nomen viri, a δείδω, timeo. α. 195. 463. ϑ. 934.

Δεινὸς, ή, όν, terribilis, gravis, δεινοῖν poëtice pro δεινᾷ, δεινῇς pro δειναῖς. ϑ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. ſuperlat. ε. 367. α. 71. 129. ϑ. 138. 155.

Δεινωποὶ, nom. pl. *graves aſpectu*. ex δεινὸς, *gravis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, video. At ὤψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. 1. δεῖξαι. a. 1. inf. a δείκνυμι, oſtendo. f. ξω. p. χα. ε. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. a δειπνέω, *cœno*. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ε, τὸ, cœna. ε. 440.

Δειπνολόχης, comeſſatricis, gen. ſing. g. f. pro δειπνολόχε. Adjectiva enim compoſita ſimt g. c. δειπνολόχος, ε, ό, ἡ, proprie *qui conviviis inſidiatur*, h. e. qui convivia captat, comeſſator, vel quia accurate illa obſervat, aut loco ſuo curat, ex δεῖπνον, cœna, convivium & λόχος, ε, ό, inſidiæ. ε. 702.

Δεῖπνον, ε, τὸ, convivium. ε. 207.

Δειρὴν, accuſ. ſing. a δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391. ϑ. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610. ϑ. 726. 789. 803.

Δεκαδώρῳ, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum est, ex δέκα, *decem*, & δῶρον, α, τὸ, *palmus*, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφίν, seu δελφίς, ῖνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἄκλιτον & indeclinabile. ϑ. 260.

Δέμνια, τά, *cubilia maritorum*, a δέμνιον, α, τὸ, stratum, lectus. a δέμω, *edomo*. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, α, τὸ, *arbor*, *lignum*, poët. pro δένδρον. Sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. ϑ. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. 1. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, recipio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, a. 1. med. ἐδεξάμην. ϑ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ά, ὸν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ Ionice a δεξιά, *dextra manus*: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. ϑ. 179.

Δέος, δέεος, τὸ, *timor*. Th. δείδω. f. σω, timeo. p. δέδοικα, δείδια & δέδια. ϑ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, a δέω, *vincio*, f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωνται, pro δερκιῶνται, aspiciunt, a δερκιάομαι, ῶμαι, & poëtice δερκιόωμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. ϑ. 911.

Δερκομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, a δερκόμενος, δερκομένοιο, gen. Ion. δερκομενέων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, a δερκομένη, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. ϑ. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, a δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. a δεσμὸς, ᾶ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δεσμᾶ, gen. sing. a δεσμὸς, ᾶ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμά, hinc δεσμεύω, *vincio*. Th. δέω, ligo. α. 43. ϑ. 501.

Δεύτη, 3. sing. a. 1. act. subj. a δεύω, *humecto*, *rigo*, f. εύσω. ε. 554.

Δεῦτε,

Δεῦτε, huc, agite. adverb. hortantis, a ſing. δεῦρο, huc, hinc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, α, ὁ, ſecundus. ε. 126. 141. ϑ. 47.

Δέχεται, 3. ſing. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. ϑ. 800.

Δή, *ſane, jam.* in carmine modo poſtponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. ϑ. 643.

Δηϑά, diu, adverb. a δήν, diu. ϑ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. a δηϊοτής, ῆτος, ἡ, *pugna*, a δήϊος *hoſtilis*: & hoc a δαίω, *uro*. ϑ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*, δημήτερος, δήμητρος, δημήτερι, δήμητρα. ϑ. 454. 912. ε. 298.

Δημὸς, ᾱ, ὁ, *adeps*; pinguedo. Vide in δῆμος, α, ὁ, populus. ϑ. 538. 541.

Δῆμος, α, ὁ, *populus*. ε. 259. ϑ. 971.

Δήνεα, acc. pl. *conſilia*, a δῆνος, εος, τὸ, *conſilium, vaframentum*. Chaldaice *dena* meditari. alii habent μήτεα. ϑ. 236.

Δήρ'. ϑ. 888.

Δή ῥα. Iam. ϑ. 883.

Δῆριν, acc. ſing. a δῆρις, ιος, ἡ, *lis*, *contentio*, hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter uſurpatur pro δήν. ϑ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit*. δήσαϑαι, a. 1. med. inf. a δέω, *ligo*. ϑ. 618. ε. 540.

Δή τοι, ſane. ϑ. 1014.

Δῃῶσαν, fut. 1. activ. infinit. a δῃόω *populor*, *occido*, pro quo Poëtæ etiam δῃιόω a δῃῖος vel δαΐος, *hoſtilis*. Th. eſt δαίω, *uro*, *vaſto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, accuſ. ſingul. a Ζεὺς, διὸς, διὶ, δία, vocat. Ζεῦ, Jupiter. δι'. θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpoſitio, διὰ Θελάς, ex conſiliis. διὰ Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. ϑ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præſtantiſſima. a Ζεὺς, διὸς, Jupiter. α. 338. ϑ. 376.

Διαβάς, part. a. 2. act. *emenſus*, a διαβαίνω, tranſeo, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς. ϑ. 292.

Διαβῇ, tranſierit. a. 2. act. ſubj. διαβῷ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. perſ. ind. ſing. perflat. ex διὰ & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, ἤσω, flo, ſpiro. ε. 512. 517.

Διάκτο-

Διάκτορος, ε, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, ὁ, a διάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. perf. pl. præf. sub. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, secerno, judico, p. κέκρικα. a. 1. ἔκρινα. ε. 35. θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem, ε. 234. θ. 402.

Δῖαν, acc. a δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. a διασκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι. Th. est σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι, *dispergo*, f. άσω. θ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. a διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, a διδόω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ῳ. α. 328. 279. 636. θ. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. a διδυμάων, ονος, pro δίδυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. a διαδάζω. σ poëtice duplicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσσω, Ionice ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. θ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat. imperf. med. a διάκειμαι, constitutus sum. Th. κεῖμαι, fut. κείσομαι. jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διείλοντο. 3. pl. a. 2. med. a διαιρέω, divido, f. ήσω, p. διήρηκα, a. 2. λον. Th. αἱρέω, eligo. θ. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. a διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, a. 1. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. ε. 274. θ. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι,

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med. infinit. a δίζημαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, α Ζεὺς, Jupiter. ϑ. 260. 866.

Διηνεκέεσσιν, longis, dativ. pl. poëticus, a διηνεκής: ex διὰ & ἠνεκής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixe*. ϑ. 627. 812.

Διΐ, dat. sing. a Ζεὺς, vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophum. ε. 278.

Δικαιότερον, justius. comp. a δίκαιος, justus. Them. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. a δίκη, ἡ, *jus*, *fas*. δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, α, *justus*. & δίκαι' per apostrophum pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, jus dico. Them. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. pro Æolico δινέμεναι, communiter δινεῖν, a δινέω, *moveo*, f. ήσω, a δίνη, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινήεντας, accus. pl. a δινήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um, a δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. ϑ. 337.

Δίνῃς, dat. pl. Ionic. pro δίναις, a δίνη, *vortex*. ϑ. 791.

Διόϑεν, adv. e loco, *a Jove*. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. ε. 763.

Διὸς, *Jovis*, gen. a Ζεὺς, Jupiter. Vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεῦς. ϑ. 991.

Διόγνητος, *a Jove generatus*, *generosus*. ex Διὸς & γνητὸς pro γενητὸς. Th. γίνομαι, nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, a Jove nutriti, a διοτρεφής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ex Διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 962. 82. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρε, gen. sing. a δίφρος, (q. δίφορος) ε, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr. part. f. g. a διφάω, *quæro*, fut. ήσω. ε. 377.

Δίχ',

Δίχ', pro δίχα, seorsim. Th. est δις, bis. ε. 166.

Διώνυσσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. ϑ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. ϑ. 17. 353.

Δμηϑεῖσα, & per apostroph. δμηϑεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, a δέμω, (pro δαμάω, domo). fut. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. 1. pass. ἐδμήϑην, ης, η. Vide supra δαμέντες. α. 48. ϑ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμώς, ωός, ὁ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμώεσσι & δμωοῖς, ᾶς, ὁ, idem quod δμώς. Th. est δαμάω, *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. κ. 39. 276.

Δνοφερός, ή, όν, tenebrosus, δνοφερῇσι, dat. pl. (Ion.) a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo. ϑ. 107. 736. 807. 826.

Δοιά, δοιώ, & δοιοί, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν, 3. pl. aor. 1. opt. pro δοίησαν a δίδωμι. f. δώσω, do. ε. 189.

Δοιώ, dual. num. Vide δοιά. α. 234.

Δοκεύων, insidiatus, part. præs. verbi δοκεύω, observo. f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. a δόλιος, dolosus. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa* arte. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. ϑ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχά, acc. pl. n. g. a δολιχός, ή, όν. ϑ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*. a δόλος, & φρήν, mens. ϑ. 550.

Δόλῳ, dat. sing. a δόλος, ου, ὁ, dolus. ε. 83. ϑ. 889.

Δολωϑεὶς, a. 1. part. a δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. ϑ. 494.

Δόμεν, dare. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δοῦναι. Th. δίδωμι, do, fut. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus, a δέμομαι, *ædifico*. præt. med. δέδομα. ϑ. 386. hinc δόμονδε, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυ-

Δορυσσόῳ, hastarum concussori, a δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σόος, a σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε *date*, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, minus. ϑ. 93. 104.

Δότειρα, datrix, a δοτήρ, ῆρος, dator, ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δοῦπος, ε, ὁ, *fragor, strepitus*. ϑ. 70. 703.

Δοῦρα, ligna, acc. pl. pro δόρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόρατος, & δορὸς, lignum, dat. δόρατι, δορὶ. ε. 454. 805.

Δοχμωθεὶς, sese obliquans, a. 1. part. pass. a δοχμόω. Th. δοχμὸς, ὴ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. a δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. ϑ. 322.

Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέρκω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, dracones, dual. num. a δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ, draco, dat. pl. δράκεσι. ϑ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, a δρεπάνη. idem δρέπανον, ε, τὸ, a δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψαϑαι, a. 1. med. inf. α. 292. ϑ. 31. 362.

Δρέψαϑαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμεῖαν, acerbam, a δριμὺς, εῖα, ὺ, proprie *acris gustu seu sapore*, per metaph. *gravis, molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, *qui quercum satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, a δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. in acc. δρῦν. hinc δρύα, accus. a δρύον, ε, τὸ, *nemus, quercetum*. ε. 230. 528. ϑ. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, a δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνᾳσαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνῃαι, Ionice pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitate δύνῃ. aor. 1. pass. ἐδυνάϑην. ϑ. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύσε',

Δύνασ', 3. perf. ind. præf. pro δύνασι, *ingrediuntur*, a δύνω, δύω, & δύμι, subeo. f. δύσω, p. δέδυκα, aor. 2. ἔδυν, υς, υ. α. 151. ε. 614.

Δύῃ, 3. perf. præf. sub. verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, *duo*. δύω Attice, gen. dual. δυοῖν, f. δυῶν, *duarum*, dat. pl. δυσί. α. 112. ε. 12.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, subeo. f. σω. p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 1. infin. act. δῦσαι, pro ἀπεδῦσαι, per τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέες, molestæ. plur. num. a δυσηλεγής, ές, *molestus*. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficulter*, & ἀλέγω, curo, f. ξω. α. 504. ϑ. 652.

Δυσκέλαδος, α, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδος, α, ὁ, *sonus*, *vox*. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. a δυσνομία, Ion. α mutatur in η, proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμος, lex. hoc a νέμω, tribuo. ϑ. 230.

Δυσπέμφελος, gravis accessor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέμφα, verbi πέμπω. f. ψω, mitto. ε. 720. ϑ. 440.

Δύσσεο, induere, Poëtice pro δύσεο, Ionice, & hoc pro δύσαι, ἔϑω, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, α, ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομένων, præf. part. a δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, *ominoso*, genit. singul. Ion. a δύσφημος, mali ominis. ex δυς, & φήω, vel φημί, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero, ex δυς, & φρήν, ενός, mens. ϑ. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς, & φρήν, ενός, ἡ, mens, animus. ϑ. 528.

Δυσωνύμα, gen. sing. a δυσώνυμος, inauspicatus. ex δυς, & ὄνομα, *nomen*, cui est

est infaustum nomen. ϑ. 171.

Δυωδεκάτη, duodecima, δυωδεκατάιος, duodecimus, & *duodecim annorum*, a δυωδέκατος *duodecimus*. ex δύο, & δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δυωδεκάμηνον, ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ε. 750.

Δῷ, (δῶ, δῷς, δῷ), 3. sing. a. 2. act. subj. a δίδωμι, do. ε. 352. ϑ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δῴη, dederit, Attice, pro δοίη, a. 2. opt. act. a δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poëtica, δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. act. indicat. ab ἔδωκα. Them. δίδωμι, do. α. 400. ε. 739. ϑ. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro δόμημα, a δέμω, exstruo. ϑ. 410. ε. 8. 81. δώμαθ', pro δώματα. ϑ. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ε, τὸ, donum, δώροισι, dat. plur. ε. 612. α. 47.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. ϑ. 250. 241.

Δωροφάγας, acc. pl. a δωροφάγος, donivorus. Duo turpissima vitia in judice, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὰς ἐκ τῶν λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, *qui ex illis largitionibus vivunt*. ad quam pestem e medio tollendam stipendia erant constituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 261.

Δώς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. a δίδωμι. Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δώτῃ, datori, dat. cas. usitatius δότης, ε, ὁ, *dator*. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτὴρ, donator, a δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, *datores bonorum*. malo δωΐῆρες ἐάων, scil. δωρεῶν. ubi ἐάων est gen. plur. g. f. pro ἐῶν. Vide infra ἐάων. ϑ. 46. 111. 633.

Δωτὼ, ὁος, ἡ, nomen mul. ϑ. 248.

Δώωσι, a. 2. subj. pro δῶσι, Poëtice, nova τῦ ω μεγάλυ ἐπενθέσει. verb. δίδωμι, do. ϑ. 222.

E.

Ἔ, *ipsum*, acc. ab ἕ, οἷ, οὐδέ ἑ λήθει, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. ϑ. 332.

Ἐᾷ, 3. pers. ind. ab ἐάω, sino, permitto, f. ἐάσω, p. ἔακα. ε. 340. ϑ. 772.

Ἑάων, *bonorum*. vitiose videtur quibusdam scribi ἑάων pro ἑῶν Æolice, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, idem quod ἐὺς, vel ἠὺς, *bonus*, subintelligi potest δωρεῶν, a δωρεὰ, *donum*. Sed, pace illorum, subintelligi etiam potest in ἑάων (pro ἑῶν Æol.) τὸ δωρεῶν. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. *Deus* vero *dator* & largitor donorum *suorum*; h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἐὸς, ὰ, ὸν, pro ἐὺς, sit vox proba, nec ne. Desideramus hic autoritatem: ἑὸς vero, ἑὴ, ἑὸν, *suus*, *a*, *um*, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἑάων, quam per spiritum tenuem. ϑ. 46.

Ἔαγε, 3. sing. præt. med. pro ἦγε, *fractus fuit*, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p.m. ἦγα & ἔαγα solutione η in εα. a. 1. ἦξα & ἔαξα, a. 2. pass. ἤγην & ἐάγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. ε. 532.

Ἔαρ, ἔαρος, τὸ, ver. contracte ἦρ, unde Latinorum *ver*. ε. 475. 567.

Ἐᾶσαι, *relinque*, a. 1. infin. act. ab ἐάω. ε. 340.

Ἔασιν, Ion. pro εἰσὶ, sunt, ab εἰμὶ, sum. ε. 728. ϑ. 95.

Ἑαυτῇ, dat. *sibi*, ab ἑαυτῦ, ἑαυτῆς, *sui*. ϑ. 126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, septima dies, sacra dies. ab ἑπτὰ, septem. ε. 768.

Ἑβδομάτη, poëtice pro ἑβδόμη. ε. 803.

Ἔβη, 3. sing. a. 2. act. a βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. ἐκ δ' ἔβη, pro ἐξέβη

ἐξέβη δὲ, per tmesin. α. 338. ϑ. 194.

Ἐβιήσατο, *per vim ademit*, a. 1. med. a βιάω. Them. βία, ἡ. ϑ. 423.

Ἐβούλευσε, aor. 1. ind. a βουλεύω, consilium agito. f. σω. Th. βουλή, consilium. ϑ. 389.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. a βροντάω, *tono*. Th. βροντή, *tonitru*. ϑ. 839.

Ἐγγυάλιξεν, 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus do, a γύαλον, ε, τὸ, *cavitas manus*, seu *vola*, idem quod ἐγχειρίζω. ϑ. 485.

Ἐγγὺς, & ἐγγύϑι, poët. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. ε. 247. 286.

Ἐγείνατο, 3. pl. imperf. a γείνομαι, gignor, nascor. ἐγείνατο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. med. ἐγενόμην, ε, 3. plur. ἐγένοντο. ε. 17. ϑ. 46. III. 240.

Ἐγείρει, *excitat*. 3. perf. præs. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέϑην, 3. dual. imperf. pass. poëtice, augmento abjecto pro ἠγειρέϑην, f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attice ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε, a. 1. act. a γελάω, *video*. ε. 59.

Ἔγκατα, τὰ, *intestina*. ϑ. 538.

Ἐγκάτϑετο, condidit, per syncopen, pro ἐγκατέϑετο. 3. perf. sing. aor. 2. med. verbi ἐγκατατίϑημι, condo, depono in. Th. τίϑημι, pono, a. 2. med. ἐϑέμην, σο, το. ϑ. 487. 899.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, præs. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p.m. λέλοιπα, a.2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.

Ἐγκύρσας, illapsus, aor. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. ε. 214.

Ἔγνω, 3. perf. ind. aor. 2. *sapuit*. tanquam a γνῶμι. Th. γινώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε. 216.

Ἔγχος, εος, τὸ, lancea, dat. ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Ἐγχώριον, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, ε, ὁ, locus. ε. 342.

Ἐγών, ego ἔγωγε, Attice, & ἐγών, Dorice. ε. 10. 652. 680.

Ἔδακ', *rodit*, pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. act. a δάκνω, *rodo*, *mordeo*, f. δήξομαι, p. δέδηχα. aor. 2. ἔδακον. ε. 449.

Ἐδάμασσε, a. 1. act. Poëtice pro ἐδάμασε, a δαμάω, *domo*. α. 408. θ. 332.

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδασάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante. a δάζομαι, *divido*. ἐδάσσατο, *destinavit*. Them. δαίω, divido. ε. 37. θ. 530.

Ἔδα, *edic*, 3. perf. præsent. ab ἔδω. θ. 535.

Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. θ. 479.

Ἔδησαν, alligarunt, aor. 1. a δέω, ligo. f. δήσω, & δέσω, præt. pass. δέδεμαι. θ. 718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε. 660. θ. 22.

Ἔδιδον, 3. perf. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, a διδόω, pro δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 138.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, a. 2. 3. plur. a δίδωμι, do. θ. 30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imperf. pass. Th. δονέω, fut. ήσω. α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. α. 203. θ. 117.

Ἔδουσι, *edunt*, præs. ind. ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα. cætera tempora non sunt in usu. θ. 640.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, sella, ἡ. Them. ἕζομαι, sedeo. θ. 386.

Ἑδριόωντ' αι, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, poëtice ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo. θ. 388.

Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. a δύναμαι, possum. Vide supra δύναμις. ε. 133.

Ἔδυνε, imperf. *induit*, a δύνω. Vide in περὶ - ἔδυνε. α. 124.

Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἐδωδή, cibus. Them. ἔδω, edo. ε. 591.

Ἔδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 277. 92. α. 125.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. a δωρέω, f. ήσω, dono. Th. δῶρον, ε, τὸ, donum. ε. 82.

Ἔειπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε, prosthesi poëtica. ἔειπαν, 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ. ε. 86. θ. 24.

Ἔεις,

Ἕας, *unus*, pro ἕς, per προσθεσιν poëticam, f. μία, n. ἕν. ϑ. 145.

Ἐέλδεται, appetit. præs. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἐέλδωρ, τὸ, desiderium. ε. 379. α. 36.

Ἔεργ', præs. imperat. pro ἔεργε, *cohibe*, ab ἐέργω, pro ἔργω, arceo, f. ξω. ε. 333. ϑ. 751.

Ἐέρση, pro ἕρση, *ros*. α. 395.

Ἕζε, *fervebat*. 3. perf. imperf. act. a ζέω, ferveo. ϑ. 695. 847.

Ἑζόμενον, *sedentem*, part. præs. verbi ἕζομαι, sedeo, f. ἑδοῦμαι. ε. 591. 724.

Ἔζωον, vivebant, 3. pl. imperf. act. a ζώω, poët. pro ζάω, ῶ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἔην, *erat* vel *fuit*. poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμί, sum. ε. 11. 117.

Ἑήν, suam, acc. ab ἑός, ή, ὸν, *suus*, *a*, *um*, ab οὗ, sui. ϑ. 487. 890.

Ἔηϑα, poëtica prosthesi pro ἦϑα, & hoc pro ἦς, & est a. 2. sub. ὦ, ἦς, & poët. ἔω, ἔῃς. ϑα, est Æolica paragoge. Th. εἰμί, sum. ε. 312. 515.

Ἔϑ' pro ἔτι, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans adhuc. α. 50.

Ἐϑέλω, vel ϑέλω, volo, fut. ϑελήσω, p. τεϑέληκα. ἐϑέλῃϑα, 2. perf. præs. sub. pro ἐϑέλῃς per paragogen Æol. ἐϑέλῃσι, vel ἐϑέλῃσιν, 3. perf. sing. sub. præs. Ion. pro ἐϑέλῃ. ε. 207. 266. 390. 666. ϑ. 432.

Ἐϑελημός, voluntarius, ab ἐϑέλω, *volo*. ε. 118.

Ἔϑεντο, *ponunt*. 3. pl. a. 2. m. ἐϑέμην, σο, το, a τίϑημι, pono. ε. 510. α. 261. ϑ. 805.

Ἔϑεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔϑην, posui, ἔϑηκα, a. 1. ind. a τίϑημι. ε. 74. 217. ϑ. 400. 974.

Ἔϑλασε, comminuit, aor. 1. ind. 3. perf. sing. a ϑλάω, άσω, *frango*. α. 140.

Ἐϑοώων, depascebant, 3. pl. imperf. a ϑοινάω, *epulor*. f. ήσω. Th. ϑοίνη, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Ἐϑρέφϑη, innutrita est. a. 1. pass. pro ἐτρέφϑη, quia formatur a τέϑραπται: alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτράφην videre est. a τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. aor. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 192.

Εἴθεον, furebat. imperf. a θυνέω. idem quod Th. θύω, *impetu feror*. f. ύσω. α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Εἴαρι, vere. dat. sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver. ε. 460.

Εἰαρινὸς, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680. θ. 279.

Εἴασε, reliquit, a. 1. act. ab ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα. α. 424.

Εἵαται pro ἧνται. Ion. *sedent*. 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, ἧσαι, sedeo. imperf. ἥμην, ἧτο. θ. 622.

Εἴβεται, distillat. 3. præs. ind. Poëtice pro λείβεται. εἴβετο, Ion. pro λείβετο. Th. λείβω. f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma, dat. εἴδει, εἴδει. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. ε. 63. α. 5. θ. 153.

Εἰδὼς, εἰδυῖα, pro εἰδηκὼς, υῖα, perf. part. act. εἰδέω, vel εἴδημι, scio, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 54. 519. θ. 313. 887.

Εἴην, εἴης, εἴη, præs. opt. ab εἰμὶ, sum. ε. 296. 346. θ. 128.

Εἴθαρ, statim. adverb. Poëticum. θ. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἴκοσι, *viginti*, unde est εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἴκ', siquidem. ε. 643.

Εἶκε, præs. imperat. *cede*, ab εἴκω, *similis sum*. item, *cedo*. f. ξω. α. 353.

Εἴκελος, η, ὁ, similis. Them. εἴκω, fut. ξω, similis sum. εἴκτην pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. act. ab εἴκω, fut. ξω, similis sum. α. 390. 322. 451.

Εἴκτην, similes sunt, Poëtice pro εἰκέτην, ab εἴκω, similis sum. α. 390.

Εἰκυῖαι, *similes*. part. præs. act. g. f. ab εἴκω. f. εἴξω, p. εἴκα, (pro εἴχα) inde εἰκὼς, υῖα, ὸς. α. 206.

Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. med. εἱλόμην, ε, ετο. ε. 154. α. 139. θ. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opitulatur, eadem etiam vocatur Ἐλευθὼ ab ἔλεύθω, venio. θ. 922.

Εἱλιγμένος, *intortus*, perf. part. ab εἱλίττω, volvo. Th. εἱλέω, f. ήσω, verso. θ. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab εἱλίπους, ωδος, flexipes, ex εἱλέω

εἱλέω, flecto, & ποὺς, ποδὸς, *pes*. dat. pl. εἱλιπόδεσσι, Ion. ε. 793. ϑ. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*, εἰλυφόωντες Poëtice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἱλέω, verso. α. 275. ϑ. 692.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*. 3. pers. pl. perf. pass. Att. a μείρω, *divido*, *partior*, f. μερῶ. p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἱμάρμην, σο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. ϑ. 894.

Εἷμα, ατος, τὸ, vestis, ab ἕννυμι, vel ἕω, induo. ε. 554. α. 159.

Εἰμὲν, *sumus*, pro ἐσμὲν, Poëtice, 1. pl. ab εἰμὶ, sum. α. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε. 362. 405.

Εἶναι, præs. inf. esse, ab εἰμὶ, sum. ε. 363. 614. ϑ. 401.

Εἰνὰς, pro ἐννὰς, άδος, ἡ, *nonarius numerus*. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα, novem. ε. 808. 909.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter*, *causa*, εἵνεκ' ἀταθαλίης, propter improbitatem. ϑ. 516.

Εἷο, pro οὗ Poëtice, μετὰ εἷο, secum. ϑ. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. pers. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico. α. 116. ϑ. 163. 392.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπαθ', pro εἴπατε. ϑ. 108. 115.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo. ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *cœtus*, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, *concio*, *cœtus*, ab εἴρω, *necto*, vel potius dico. ϑ. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro ἐρῦσαι, Dorice ευ pro υ, præs. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod est ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω, poëtice εἰρέω, dico. ϑ. 38.

Εἰρημένος, *constituta*, perf. part. a ῥέω. f. ῥήσω, *dico*, præt. pass. ἔῤῥημαι, & Attice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*. a πείκω, vel πέκω, pecto, f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*, & εἶρος, εος, τὸ, *lana*. ε. 232.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dorice pro ἐρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam

tiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο, 3. sing. plusquamperf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, *ad.* ἵκετο δὲ εἰς Κρείοντα, *venitque ad Creontem.* ε. 21. ϑ. 71.

Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, præs. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Them. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. ϑ. 57.508.939.

Εἰσανιών, *scandens*, aor. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Th. ἔμι, eo. ϑ. 761.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἴδω, video, f. ἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. ϑ. 700.

Εἰσαφίκανε, *reversus est*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio, fut. ἵξομαι vel ἵκω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. ἕσομαι, a. 1. m. εἱσάμην. p. ἕμαι. ϑ. 174.

Εἷσ', pro ἔσι, *vadit*, ab εἶμι, eo, ϑ. 972. ἔασι, *eunt*, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado, quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format ἔασι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσί, *sunt*, ab εἰμὶ *sum.* ε. 12. 36. 121. ϑ. 363.

Εἰσπέρησα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Εἴσκειν, assimilare, præs. inf. pro ἔικειν, poëtice. Th. ἔικω, f. σω, similis sum. ε. 62.

Εἰσόκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.

Εἱστήκει, *stabat*, 3. singul. plusq. perf. ab ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264.268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, poëtice cum gen. Th. εἰς vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum ἔχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

Εἴως, poët. pro ἕως, *donec.* Adverb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

Ἐκ, *ex*, præposit. regit gen. ε. 70.104. α. 222. ϑ. 46. &c.

Ἐκαίνυτο, *superabat*, imperf. a καίνυμι. Th. καίνω, proprie *occido.* it. *vinco*, per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poëtice, a καλέω. f. έσω. p. κέκληκα. ϑ. 391.

Ἐκαρ-

Ἐκαρτύνοντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. a καρτύνω, confirmo. Th. κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ, robur. ϑ. 676.

Ἑκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, singuli, ἕκαστος, ἑκάστῃ, ἕκαστα. α. 283. ϑ. 151. 370.

Ἑκάτῃ, *Hecatæ*, dat. sing. nomen mul. ϑ. 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

Ἑκατηβελέταο, gen. Æolic. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ε, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telum*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. α. 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos, ὁ, ἡ. α. 479.

Ἑκατὸν, centum. ε. 129. ϑ. 150.

Ἐκγεγαυῖα *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præt. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th. γάνομαι, *gignor*, f. 1. γενήσομαι. p. γεγένημαι. a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε. 254. ϑ. 76.

Ἐκγενόμεϑα, *nati sumus*, a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεϑα. Th. γένομαι. ϑ. 648.

Ἐκ..ἐγέλασσε, a. 1. Ionic. pro ἐγέλασε, a γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἑκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, a, ud. α. 72. ϑ. 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. a κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. α. 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu acclamaverat, imperf. a κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. a κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἑκηβόλος, ε, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 94.

Ἑκητι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. a κίω, εο, *accurro*, ex ἴκω, per metathesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim* & *breviter perstringam*, f. 1. ver-

verbi ἐκκορυφόω, f. ώσω. Th. κορυφή, ῆς, ἡ, *vertex*, q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Th. κλόνος, ε, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. a κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *stupendos*, pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλέα, *expleto*, gen. ab ἔκπλεος pro ἔκπλεος. Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1 Cor. 6, 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελής, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, εος, τό, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 28.

Ἔκτανε, *occidit*, a. 1. act. a κτείνω, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον. θ. 527.

Ἕκτῃ, sexta, ἕκτος, η, ὁ, sextus. Th. ἕξ sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. a τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτελυπεύσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τελύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. θ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. a κτυπέω, *resono*. a κτύπος, ε, ὁ, *fragor*. sicut a φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω. *verbero*. α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Them. φεύγω. θ. 182.

Ἑκών, ὄντος, ὁ, *voluntarius*. θ. 232.

Ἐλαίῳ, dat. sing. ἔλαία, ας, ἡ,

ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσσας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri causa. ϑ. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτῃς pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*, sic dicta a ventorum agitatione ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαύνοι, *ducat*. præs. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἔλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. ϑ. 424. 422.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. ϑ. 26.

Ἑλέων, *capere*. pro ἑλᾶν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ἔλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*. verbi λέγομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἕλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέϑαι. ϑ. 167.

Ἑλένης, gen. ab Ἑλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὸν, pro ἐλεεινὸν, per syncopen, *misere*, ἐλεεινὸς, *miser*. ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia. ε. 203.

Ἑλέϑαι, capere, a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεϑήσομαι, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 285. 364.

Ἕλευ, *elige*, Dorice pro ἕλᾶ ad formam τυπᾶ, ἐϑω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. ϑ. 549.

Ἐλευϑῆρος, ἐλευϑήρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. ϑ. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. ϑ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλασα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω. p. ἤλασα. ϑ. 726

Ἕληται, 3. sing. ab ἕλωμαι, ῃ, ηται,

ῃ, ῆται, a. 1. med. sub. ab αἱρέομαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. εἱλόμην, ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφῄληται. ε. 319. & 603. 357.

Ἔλθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, sub. ἐλθεῖν, inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ἕλικας, acc. pl. ἑλίκεσσι, dat. pl. *curvas*, q.d. anfractuosas, ab ἕλιξ. Th. εἱλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ἑλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἑλικοβλέφαρος, ε, ὁ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ; ab ἑλικὸς, ῆ, volubilis, hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verso & βλέφαρον; ε, τὸ, palpebræ. ϑ. 16.

Ἑλικών, ῶνος, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. ϑ. 2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδεσσ', dat. pl. Ion. ε. 63. 656. ϑ. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens* ex ἕλιξ, quæ vox etiam adjective capitur pro *intorto*, hoc ab εἱλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 307. 998.

Ἕλιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. a λείπω, linquo, f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἕλξω. α. 258. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν, præs. inf. ε. 629.

Ἑλκηδὸν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω, traho. α. 302.

Ἔλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λέληφα, & Attice, εἴληφα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. ϑ. 179.

Ἑλλάδος, genit. ab Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ἑλλεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἱλέω, convolvo. α. 291.

Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ἃς ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit; ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.

Ἐλπὶς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ἐλπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro

pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes. α. 66.

Ἔλυμα, τος, τὸ, *temo*, ab ἕλω, traho. Th. εἑλέω, verſo. ε. 428. 434.

Ἐλύσατο, *liberavit*. a. 1. med. a λύω, ſolvo, f. σω. p. λέλυκα. ϑ. 528.

Ἑλὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. ϑ. 487.

Ἔμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 394.

Ἐμαρνάϑην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ε. 55.

Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30. 1.

Ἐμβάλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, rex. ε. 111. ϑ. 71.

Ἐμβεβαὼς, inſiſtens, ἐμβεβαυῖα, f. g. pluſq. perf. part. act. per craſin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, εω. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμεῦ, Ion. & Poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἐμέλε, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, futurus ſum. α. 126. ϑ. 552.

Ἐμελε, imperf. a μέλει, imperſon. *curæ eſt*, p. μεμέλληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Ionice pro εἶναι, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. ϑ. 500.

Ἐμενοίνα, *curabat*, imperf. a μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. a μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*. a μῆδος, εος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *manſit*, imperf. a μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, miſceor, f. 1. μιχϑήσομαι, præt. paſſ. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχϑην, a. 2. ἐμίγην. ϑ. 56.

Ἐμμαπέως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, f. g. p. m. part. a μαίω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *eſſe*, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, ſum. ε. 270. ϑ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb.

μένος,

μένος, εος, τὸ, robur. α. 429. ϑ. 712.

Ἔμμορε, sortitus est, per metathesin pro μέμορε, præt. med. a μείρω, divido, sortior, præt. pass. μέμαρμαι & Att. ἔμαρμαι. ε. 345. ϑ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ab ἐμοῦ. Th. ἐγὼ, ego. ε. 266. ϑ. 164.

Ἔμπαλιν, retro, adverb. Th. πάλιν, rursus. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, juxta, adverb. Th. πέλας, prope. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, inter se committentes, a. 1. part. pl. n. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. α. 109.

Ἔμπεσε, ciderat, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσὼν. α. 420. 509.

Ἔμπης, tamen, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. α. 371.

Ἐμπνεύσας, inspirans, a. 1. part. Th. πνέω, flo, spiro, f. πνεύσω. p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, mercatura. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορα, unde est πόρος, ε, ὁ, via. hinc ἔμπορος, mercator. ε. 644.

Ἐν, in. præposit. regit dat. pro ἔνϑα, ibi. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, habitabat, imperf. a ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, similem, ex ἐν & ἀλίγκιος, similis, q. ex α & λίγγω resono, non absonus, vel q. d. ἅλις ἔγγιον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, hostes, ab ἄντιος, adversus. Th. ἀντὶ, contra. α. 184.

Ἐναποψύχειν, alvum exonerare, excernere, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, spolia, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, occido. α. 194.

Ἐναρφόρος, spoliator, pro ἐναρφόρος, spolia ferens, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτῃ, poët. pro ἐννάτῃ, nona, ab ἐννέα, novem. ε. 770.

Ἐναυλος, ε, ὁ, stabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula, atrium. ϑ. 129.

Ἑνδεκάτῃ, undecima, ab ἕν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.

Ἑνδή-

Ἐνδήμοισιν, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἐνδήμιος νοῦσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 222.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. θ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accurate*. ab ἐνδυκής, ές, ὁ, ἡ, *promptus*, *accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τῆς δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, quercus. ε. 647.

Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην. θ. 174.

Ἐνέικῃ, *ferat*, a. 1. sub. ἐνεῖκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέγκω, vel a φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ἔνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 561. θ. 784.

Ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. a νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομα. ε. 222.

Ἕνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἕνεκ'. θ. 983.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. θ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*, *aspiro*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, facio. θ. 7.

Ἐνεπών, *alloquens*, præs. part. Th. ἔπω, *dico*, a 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. θ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, terra. θ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος seu ἔνος, annus. ε. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηής, ές, ὁ, *bonus*, *placidus*. Th. est ἐὺς, ἐος, ὁ, bonus. θ. 65.

Ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido, f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. θ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic*, *ibi*. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. θ. 586.

Ἐνθάδε, *hic*, *huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. θ. 775.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic*, *illic*. α. 28. θ. 9.

Ἐνθρέ-

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐν, pro ἔνεστι, *est*. ε. 747.

Ἐνί, *in*, Poët. pro ἐν. α. 276. θ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, α, ὁ, καὶ ἡ, *annus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν. ε. 447. θ. 58. α. 87.

Ἐνικάτθετο, *repone* pro ἐγκατάθεσο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ε. 27.

Ἐνίσπειν, *proloqui*. præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico*, a. 1. ἔπα. θ. 369.

Ἐννάετες, *novennio*. ἐνναετὴς, *novennis*. Th. ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*. θ. 801.

Ἐνναετήρω, dual. num. ab ἐνναέτηρος, α, ὁ, *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τά, *novem*, ἄκλιτον. θ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. ἔπα. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est a συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. θ. 494.

Ἐννηφιν, *perendinium*, ab ἔνη, seu ἔννη, vel ἕνη, seu ἕννη, *vetus* (sub. ἡμέρα) φι, est paragoge Poëtica. Th. ἔνος seu ἕνος, *annus*. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. θ. 445.

Ἐννύχιος, α, ον, seu ἔννυχος, *nocturnus*, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, *nox*. θ. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. a νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 89. α. 410. θ. 488.

Ἐνοπὴν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. θ. 780.

Ἐνοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*. θ. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθὼν, *terra*, quod terram moveat. Neptuni epitheton. ε. 665.

Ἐντὸς, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Ἐντοσθε,

Ἔντοθε, & ἔντοθι, *intus*: idem quod ἐντός, ε. 540. 518. ϑ. 598.

Ἐντύνεσθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, *apparo*. Th. ἔντεα, ἔντη, τά, *arma*. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. Ἐνυώ, ῆ, Bellona. α. 371.

Ἐνυώ, ούς, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω, *pervmo*. ϑ. 273.

Ἐξ, *ex*, præposit. reg. gen. ε. 148, 306. α. 76.

Ἐξάδιος, α, ὁ, nomen viri. ω. 180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω, evacuo. ε. 187.

Ἐξαλύκεσθαι, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλύκεσθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. abjecto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω, *decipio*. ϑ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε. a. 1. ind. Th. ἀπατάω. f. ήσω, *decipio*, proprie πάντα ἀπάγω, a via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1. sub. ε. 321. 371. ϑ. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) Poët. idem quod ἐξαπατάω. ϑ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, Adverb. Th. est. αὖ, *rursus*. ϑ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc a γείνομαι, nascor. Vide in γένετο. ϑ. 106. 126. 147. 263

Ἐξέϑορε, a. 2. act. ἐκϑορέω, *prosilio*. Th. ϑόρω, vel ϑορέω, *salio*. ϑ. 281.

Ἐξει, *habebit*. f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. ε. 270.

Ἐξέης, Poëtice, pro ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*. ϑ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελάειν, Poëtica τοῦ α epenthesi, pro ἐξελᾶν, ab ἐξελάω. f. άσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito. ϑ. 491.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, præs. verbi ἐξελάω. ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 522. ϑ. 820.

Ἐξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελϑεῖν, *exire*. a. 2. inf. ἐξελϑεῖσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλϑον. p. med. ἐλήλυϑα. ε. 216. ϑ. 772.

Ἐξίμεν, f. 1. inf. pro ἕξειν, Ion. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔοχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 394.

Ἐξεναίριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. ϑ. 289.

Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω, a. 2. act. ἐξέπτην. ε. 98.

Ἐξερυπόντες, a. 2. part. act. Th. ἐρύπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤρυπον. α. 174. ϑ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. ε. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, perfecit, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελέτο, imperf. pass. Th. τέλος, *finis*. ε. 83. ϑ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφάνϑη, *emersit*. a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνϑη, per epenthesin τοῦ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα. ostendo. ϑ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. ϑ. 497.

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ε, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *venio*, f. ίξομαι, p. ίγμαι. a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.

Ἐξόπιϑεν, poët. pro ἐξόπιϑεν, adverb. *a tergo*. ἐξοπίσω, Th. ὀπίσω, *retrorsum*, *retro*. α. 130.

Ἐξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ξω & οχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. m. ab ἔικω, *similis sum*. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἑώρακα pro ὥρακα. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, poët. pro ὤν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. ϑ. 32.

Ἑός, suus. hinc gen. Ion. ἑοῦ, pro ἑοῦ. ϑ. 472.

Ἔασα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in*, præposit. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*, f. ἄξω, p. ἦχα,

ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.

Ἐπαινέσσαν, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινή, *gravis*. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.

Ἐπάκουε, *animum adjice*. præs. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω. præt. ἐπήκοα, a. 1. ἐπήκουσα, hinc in sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. p. m. ἐπήκοον. ε. 273. 446.

Ἐπακοὺν, *auditorem*. ε. 29.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, præs. part. ex ἐπὶ & ἅλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἴκμενος, ἄρμενος, pro ἱκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἅλλομαι, f. ἅμαι, salio. ϑ. 815.

Ἐπάρμενον, *sufficientem*, præs. part. Vide ἄρμενον. α. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt*, a πάω, vel πάομαι, *possideo*, *vescor*. præt. pass. πάσαμαι. ϑ. 642.

Ἐπαυρᾶ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Them. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἐπάχησεν, a. 1. ind. *vexavit*, *constrinxit*. Th. πάχνη, ης, ἡ, *pruina*. unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπε', pro ἔπεα, accus. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. ϑ. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur. verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσσι, & forte ita legendum. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Them. ἔπω, dico. ε. 184. ϑ. 90.

Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono, f. ϑήσω, a. 2. ἔϑην. α. 332.

Ἐπεὶ, *postquam*, *quoniam*. ε. 120. α. 110. 336.

Ἐπέγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπέγω, *urgeo*. f. ξω. α. 21.

Ἔπειτα, ἔπειτ', *deinde*. Th. εἶτα, *postea*. ε. 614. α. 332. ϑ. 193.

Ἐπείκετο, imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo*, *superimpositus sum*. f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*. ϑ. 143.

Ἐπέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ἐπεμβεβαὼς, *insistens*, perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.

Ἔπεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. ϑ. 784.

Ἐπέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἐδίδων, ως, a δίδωμι, *do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 684.

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo*, *corroboro*. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ἐπεστενάχιζε, *ingemiscebat*, imperf. a. στεναχίζω, f. σω. Them. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus*. ϑ. 843.

Ἐπέστενε, ingemiscebat, imperf. a. στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus*, *arctus*. ϑ. 679.

Ἐπέχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπεσχον. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ἕπεται, *sequitur*, præs. ind. Them. ἕπομαι, vel ἕπω. ε. 220.

Ἐπέτελλε, *imperabat*. imperf. act. ut ἐπετέλλετ', imperf. pass. th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. ϑ. 158.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ἔπεφνεν, *occidit*, imperf. a πέφνω, idem quod φόνω, *occido*. p. m. πέφονα. ε. 148. α. 57.

Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco*, *indico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*, *memoro*. ϑ. 74. 162.

Ἐπεφράσσατο, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico*. ϑ. 160.

Ἐπέφυκεν, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. ϑ. 673.

Ἐπέχειν, *abstinere*, præs. inf. Them. ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ἐπή-

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 240.

Ἐπηετανὸς, ῦ, ὁ, *annuus*. Th. ἔτος, εος, τὸ, *annus*. α. 31. 515.

Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab ἀμὶ, sum. ε. 114. 598. θ. 799.

Ἐπὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἢν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. ε. 289.

Ἐπῄνησαν, *laudarunt*. aor. 1. poëtice pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. θ. 664.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, item, ἀνύττω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. θ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφὴς, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. θ. 598.

Ἐπὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. θ. 306.

Ἐπιδάελα, adv. *post meridiem*, a δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. a δέω & ἕλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*, f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελος, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. θ. 207.

Ἐπιθεὶς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med, a πείθομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. θ. 474.

Ἐπὶ - - θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 311.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ & καλέω, f. ήσω, *voco*. θ. 207.

Ἐπίκλοπος, *furax*. Th. κλέπτω,

πτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 68.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ε, ὁ, *auxiliator*. ϑ. 815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part. præſ. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Poëtice, dualis num. part. præſ. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. Th. κυρτὸς, ῆ, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήϑεο, *obliviſcere*, Ionic. pro ἐπιλήϑε, præſ. imperat. verbi ἐπιλήϑομαι, *obliviſcor*. Th. λήϑω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαϑον, p. m. λέληϑα. ε. 273. ϑ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, teſtes. th. μάρτυρ, ος, ὁ καὶ ἡ, *teſtis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. ϑ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in menſura addo. Th. μέτρον, τὸ, *menſura*. ε. 395.

Ἐπιμηϑεὺς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiſcetur*, præſ. ind. a μίσγω, pro μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω. ϑ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ἡ. Th. μῶμος, ε, ὁ, *dedecus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*. a. 2. act. part. ab ἔειμι, *accedo*. Th. ἔμι, *eo*. ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ἔρκος, ε, ὁ, *juramentum*. ε. 280. 802. ϑ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorſus*, adverb. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. ε. 262.

Ἐπιπειϑόμενος, *obtemperans*, præſ. part. a πείϑομαι. Vide in ἐπίϑοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. *volvente*, ἐπιπλόμενος, pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *ſum*. α. 87. ϑ. 493.

Ἐπίπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. a πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*, a 2. ἔπιπλον, ſicut a πιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, ε, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inſpirant*, præſ. ind. Th. πνέω, f. πνεύσω, ſpiro. ϑ. 872.

Ἐπιῤῥόοϑοι, ex ἐπὶ, & ῥόοϑος, ε, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπιῤῥόοϑος, ε, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnoſa*, ἡ. Them. σμύχω, *vaſto*, f. ξω. α. 264.

Ἐπι-

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem.* Th. σπείρω, f. σπερῶ, sero. ε. 444.

Ἐπίστάμενος, *scienter*, adv. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, scio. α. 107. ϑ. 87.

Ἐπιστολάδην, Adv. *ornate, succincte.* Them. στέλλω, *mitto*, item *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præs. ind. a. στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστραφον. ϑ. 753.

Ἐπίσχε, præs. act. imperat. *cohibe, inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo.* α. 446. hinc ἐπίσχετον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs. ind. hinc ἐπιτελλομενοίων, Æol. pro ἐπιτελλομενῶν, part. præs. gen. plur. f. g. Th. τέλλω, verbum inusitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ός, ή, *prudens.* Th. φρὴν. ϑ. 122. ἐπίφροσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. ϑ. 122. 661. 896.

Ἐπιχϑόνιοι, *in terris versantes.* idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χϑονὶ ὄντες. ἐπιχϑονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χϑών, ονός, ἡ, terra. ε. 122. ϑ. 372.

Ἐπιψαύων, præs. part ab ἐπιψαύω, *contingo.* Them. ψαύω, idem quod ψάω, tango. α. 217.

Ἔπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πέλομαι, sum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. ϑ. 425. 836.

Ἐμπλην, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo.* th. πέλας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind ἴχνος ποιεῖν, vestigium facere, a ποιέω, *facio.* ε. 678.

Ἐπομόσσῃ. 3. sing. a. 1. act. subj. poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι, f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. ϑ. 793.

Ἕπονται, 3. pl. præs. ἕπονται, *sequebantur*, pro ἕπονται abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, *sequor.* ε. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, *inspicere.* Th. ὄπτομαι, video, p. m. ὦπα, a. 1. ὤφϑην. ε. 765.

Ἐπόρσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρσόω, f. σω, *impetu feror.* Them. ὄρω, *concito*, f. ρῶ vel ρσω. α. 442. 452.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. a ποτάομαι, *volo*, a ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, *volo*. α. 222.

Ἐποτρύνειν, *instigare*, præs. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*. p. γκα. ε. 595.

Ἔπρεσε, a. 1. ind. pro ἔπρησε, a πρήθω, *incendo*. ϑ. 856.

Ἑπτὰ, septem. α. 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πὺς, ποδὸς, *pes*. ε. 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q d. *habens septem vias*. ϑ. 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, a πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem*. ε. 161. α. 49.

Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. præt. pass. a πτοέω, Poëtice πτοιέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοέομαι, *attonitus sum*, item, *animo specto attento*. quæ significatio huc quadrat. ε. 445.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen e re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. ϑ. 144. 282.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐπόρω, *concito*. Th. ὄρω, ρῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ἔραζ', pro ἔραζε. Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ἔρα, ρας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ἔραζε, humi, in prosa χαμαὶ. adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐράσατο, Poëtice. ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐρατινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*. ϑ. 70. 130. 915.

Ἐρατὼ, όος, οῦς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ, ab ἐράω, amo, ἐρατὴ, amabilis. ϑ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζευ, pro ἐργάζου, Dorice, præs. imperat. ἐργάσοιο, a. 1. med. opt. εἴργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἔργματι, *operi*, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, a ῥέζω, ῥέξω & per metathesin ἔρξω, facio. ε. 799. ϑ. 823.

Ἔργον, *opus*. ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργου. ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. ϑ. 146.

Ἔρδεν, *facere*, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. ϑ. 417.

Ἔρε-

Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβευσφιν, ex orco, ἐρέβευς pro ἐρέβους, φιν est paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginosa*, ab ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo*. ε. 17. ϑ. 125.

Ἐρειπομένης, *diruta*, præs. part. pass. ab ἐρείπω, *diruo*. f. ψω. ϑ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obscura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. α. 444. ϑ. 334.

Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, a Themate ἐρέυω, *investigo*. Vide Them. ἐρεύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἐρεύμενον Dorice pro ἐρούμενον, ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico* ε. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐριβρύχεο, *valde mugientis*, Ion. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἔρι, quod in compositione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *strideo*, *frendeo*. ϑ. 832.

Ἐριγδούποιο, gen. Ion. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, *valde sonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus. ϑ. 41.

Ἔριζε, *certabat*, imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, certo. Th. ἔρις, *lis*. α. 5. ϑ. 534.

Ἐριθηλὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, Ion. pro ἐριθαλὴς, *valde virescens*, ex ἔρι, intensiva particula, & θάλλω, *vireo*. ϑ. 30.

Ἔριθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. hinc ἔριθος, ου, ἡ, ancilla, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐρίκτυπον, *valde sonantem*, ex ἔρι *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin τοῦ κόπτω, a τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbero*. ϑ. 456. 930.

Ἐρικυδὴς, ἐος, *valde gloriosus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ϑ. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, a μυκάω, *mugio*, boum proprium. ε. 788.

Ἐρυνὺς, ύος, ἡ, *Furia*, peccatorum ultrix. in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. ε. 801. ϑ. 185.

Ἔριπ', *cecidit*, a. 2. Ionice. Th. ἐρείπω, *everto*. f. ψω, item *cado*. κ. 423.

Ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.* accus. τὴν ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.

Ἐρίσαντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, fut. ίσω, *contendo, certo.* Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis. ε. 437.

Ἐριθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valde potens*, ab ἔρι, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: & θένος, εος, τὸ, *robur, vis.* Them. θένω, *valeo, possum.* ε. 414. θ. 4.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. *valde tonantis.* Th. σμαραγέω, ήσω, *magnos strepitus edo.* θ. 815.

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ου, ὁ, *hædus*, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat. ε. 541.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius* ab εἴρω, *dico, nuntio.* Ἑρμείην, acc. Ion. pro Ἑρμείαν. ab Ἑρμίας. Dicitur etiam Ἑρμίας Poët. pro Ἑρμῆς. ε. 68. θ. 444.

Ἔρξει, fut. 1. ab ἔρδω. Them. ῥέζω, fut. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρόεσσα, f. g. masc. ἐρόεις, εντος, *amabilis.* ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam. Th. ἐράω, *amo.* θ. 120. 245.

Ἔρος, ου, ὁ, *Amor.* Th. ἐράω, *amo.* θ. 120. 201.

Ἔῤῥηξε, *perrupit*, aor. 1. act. a ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. α. 140. 415.

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, præs. part. act. ab ἐῤῥίγω, *formido*, quod est ab ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.* α. 228.

Ἔῤῥιψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω. p. ἔῤῥιφα, a. 1. ἔῤῥιψα, a. 1. part. ῥίψας, aor. 2. ἔῤῥιπον, p. m. ἔῤῥιπα. θ. 181.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. plur. plusq. Poëtice pro ἔῤῥωντο, a ῥώννυμι, *roboro*, fut. ῥώσω, a ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*, it. *fluo, ruo*, in imperf. ἐῤῥώοντο, *festinabant, ruebant.* α. 230.

Ἐρυθείῃ, dat. singul. nomen proprium loci, ab Ἐρυθεία, ας, ἡ. θ. 290. 983.

Ἐρύκοι, *abducat.* præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι,

Ἐρύσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυτο pro ἐρύετο, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534. 622. θ. 304.

Ἐρυσάρματας, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτους, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, traho, & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐρυσσάμενος, *extractus*, poëtice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, fut. ύσω, traho. α. 457.

Ἔρχεται, præs. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 430. θ. 91.

Ἐς, poëtice, pro εἰς, in ἐς φάος, in lucem. θ. 626.

Ἔσαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen poët. pro ἦσαν, ab εἰμὶ, sum. α. 161. 245. θ. 586.

Ἔσθαν, præs. infin. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. ε. 276. θ. 773.

Ἐσθλὸς, ὴ, ὸν, bonus, a, um, dat, pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inspexeris*, poëtice pro εἰσίδῃ, 3. sing. aor. 2. act. subj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. θ. 82.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, aor. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. θ. 890.

Ἔσκε, poëtice, pro ἦ, *erat*, ab εἰμὶ, sum. ε. 150.

Ἐσκέδασ', *dispersit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. a Them. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *dissipo*, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. a κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, *striduit*, a. 1. act. a σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαράγιζεν, imperfect. a σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. θ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Hesperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *vesper*. *Hesperides*, h. e. Tzetze interprete, *vespertinæ horæ*, quibus curæ sunt poma, h. e. *quo tempore stellas in cœlo videmus*, tanquam poma. θ. 215. 275.

Ἕσπετο, Poët. pro εἵπετο, *sequebatur*. imperf. pass. ab

ab ἕπομαι, *sequor*. Poët. pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕσπεο, præf. imperat. verb. ἕπω, *sequor*. ϑ. 114. 201.

Ἐσσαμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἐσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἐσαμένη. Ὁ ἔσσυμα Poët. duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. ε. 124. 221. 534.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, sum. ε. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ε. 308.

Ἐσσόμενα, & ἐσσομένοισι, f. 1. part. verbi εἰμὶ, sum. ε. 56. ϑ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adverb. pro σευμένως, per metathesin. Th. σείω, σεύω. poët. σύω, *concutio*. α. 340. ϑ. 181.

Ἔσσυτ', perf. pass. pro ἔσσυται, *ruit*, pro σέσυται, per metathesin. a σεύω, f. σεύσω, f. σέσευκα, præt. pass. σέσευμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi est ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. υ. 438.

Ἔσται, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. ε. 34. 191. 476.

Ἐσάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐσάλαντο, 3. pl. præt. pass. Ion. pro ἐσήλαντο. Them. σάλλω, σήσω, σάλομαι, *vestibus ornor*, f. 2. σαλῶ. p. ἔσαλμαι. aor. 1. ἔσηλα, præt. pass. ἔσαλμαι, p. m. ἔσαλτο. κ. 288.

Ἑστώτ', pro ἑστώτε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, præt. ἕστηκα, in part. præt. ἑστώς, & per syncopen τῶ κ, ἑστὼς, ὄτος, pro quo ἑστηώτ. ϑ. 519. item ἑστὼς ὥτος. α. 61. 747.

Ἔστασαν, *stabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *sto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, stant. pl. præf. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem est quod ἵσταμαι, sto. ϑ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum est*, præt. perf. pass. ἐστέφανμαι, σαι, ται, hinc in pl. perf. ἐστέφανται, a στεφανόω. Th. στέφω, *corono*. α. 204. ϑ. 382.

Ἔστη, stetit, aor. 2. ab ἵστημι. f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. ϑ. 745.

Ἐστήριχται, *firmatæ sunt*, 3. sing. præt. hinc ἐστήριχτο, in pl. perf. a στηρίζω, f. ξω, *statuo*. α. 218. ϑ. 779.

Ἑστίῃ, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*, item *Vesta*, quæ vox hinc orta est.

est. Dicitur & Ion. ἐείη. ε. 732. ϑ. 454.

Ἔτι, ἐτὶ, ἔτω, est, licet. ab εἰμὶ, sum. ε. 36. ἐτ'. ϑ. 720.

Ἐτφαράγιζον, sonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, sonus. ϑ. 706.

Ἐσχατιῇ, extrema, dat. ab ἐσχατιὰ, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, ου, ὁ, ultimus. ϑ. 275.

Ἔσχον, obtinuerint, a. 2. ab ἔχω, habeo, f. ξω. ϑ. 113.

Ἔσω, esto, 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, sum. ε. 368.

Ἑταῖρος, amicus, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, Poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ἐτανύϑη, extentum est, a. 1. pass. a τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. ϑ. 127.

Ἔτεα, acc. ἔτεε, pro ἔτεος, gen. sing. ab ἔτος, annus. ε. 129. 171. 694. ϑ. 803.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, a. 2. act. verb. τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχϑην. p. m. τέτοκα. ϑ. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέϑη, 3. perf. a. 1. pass. a τελέω, ad finem perduco. f. έσω. Th. τέλος, εος, finis. ϑ. 59.

Ἑτεροζήλως, inique, adv. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur, ab ἕτερος, alius, diversus, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. ϑ. 544.

Ἕτερος, ἑτέρη, alter, alius. ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominativ. f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρηγε. ϑ. 752.

Ἑτέρωϑε, ϑεν, ex altera parte, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. ϑ. 676.

Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. singul. plusq. perf. Poëtice pro ἐτέτυκτο. a τεύχω. f. ξω, fabricor. α. 208.

Ἐτήκετο, liquescebat, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, fut. ξω, liquefacio. p. med. τέτηκα. ϑ. 862.

Ἐτήτυμα, vera, pro ἔτυμα per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, verus. ε. 10.

Ἔτικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἐτέχϑην. a. 2. subj. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχϑην. p. m. τέτοκα. ϑ. 45. &c.

Ἔτι, adhuc. ε. 156. α. 176. ϑ. 428.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. a τινάσσω, quatio, f. ξω. ϑ. 680.

Ἔτισε, coluit. a. 1. ind. a τίω, honoro. α. 10.

Ἐτι-

Ἐτείνετο, *extendebatur*, imperf. a τείνω, quod a τείνω, *tendo*, fut. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ἔτλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. a τλῆμι, *tolero*, fut. τλήσω, p. τέτληκα, aor. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπ', *evertit*, aor. 2. act. a τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, fut. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. ϑ. 58.

Ἐτράπεον, imperf. *navas caltabant*, a novo verbo τραπέω, formatum a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἔτρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. τρέψω, *alo*. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. ϑ. 107.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, a τρυγάω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*, *vindemia*. α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ε, ὁ, ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. ϑ. 27.

Ἐτύχϑη, *fuit*, aor. 1. pro ἐτεύχϑη, Poët. Th. τεύχω. f. ξω, *sum*, *fio*. p. pass. τέτευγμαι. α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.

Ἐτωσιοεργός, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *bene*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. ϑ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. ϑ. 257.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαής, ἐος, ὁ, ἡ, *qui bene a ventis perflatur*. Them. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐάρνη, nomen mul. ϑ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, seu insulæ maris Ægæi, ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Them. δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Th. δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. ϑ. 244, 560.

Εὔει, *torret*. præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδής, ἐος, ὁ, ἡ, *speciosus*, ex εὖ & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Them.

Them. εἴδω, video. ϑ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. ϑ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bene septus*, ab ἕρκος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. ϑ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. ϑ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab εὐθήμων, ονος, *concinnus*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix*, a κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*, ex εὖ & ἕκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*, a. 1. med. inf. Th. κομέω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne*, *recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*, f. άσω. vel εὐκραὴς, per syncopen pro εὐκρατής. ε. 592.

Εὐκράτη, nom. mul. ϑ. 243.

Εὐκρινέες, plur. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, *purus*, *liquidus*, κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Ἐϋκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ ἐκτισμένον, a κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. ϑ. 246.

Εὐμμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præs. subj. pass. ab εὐνάζω, *sopio*. f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*, εὐνῇ, εὐνὴν. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίην, nomen mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*. f. εὔξομαι, p. εὔγμαι, ε. 736.

Ἐΰξοον,

Εὔξοον, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω, *polio*, fut. ἔσω. α. 352.

Εὔορκος, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμος, *tutus*. ab ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præs. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχος, *currus*. Alii legendum esse contendunt εὐοχθέων, *lætus & victu abundans*, ut sit ab ὀχή, id est, τροφή, interposito ϑ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον. Th. πέπλος, ου, ὁ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκής, ές, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto, necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὔπυργος, *bene turrita*, a πύργος, ου, ὁ, *turris*, ein Burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*. f. εὑρήσω, p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον, inde in subj. εὕρῳ, ῃς, ῃ. ε. 349. 58.

Εὐῤῥείτης, ου, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. κα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρύς, ός, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, *latam frontem habens* a μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. Them. ὄπτομαι, video. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρύς, εῖα, *latus*, & ὁδός, *via*. εὐρυόδειος, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδείη, Ion. vero εὐρυοδείη. ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & εὐρύ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύο-

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, οπος, latum habens oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*, εὐρεῖη, Ionice pro εὐρεῖα, εὐρύ. ϑ. 45. 480.

Εὐρυδῆα, acc. pro Εὐρυδέα, Poëtice, ab Εὐρυδεύς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. ϑ. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus, a στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, & εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. ϑ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. ϑ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squalidus*, ab ἰυρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*. ε. 152. ϑ. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen proprium. ϑ. 357.

Ἐὺς, έος, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Ἐυστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, fut. ψω. ε. 298. α. 80. ϑ. 978.

Ἐὔσφυρος, ὁ ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, ὄ, τὸ, *malleolus*, it. *pes*, qui habet pulchros talos. α. 16. 254.

Ἐὐσσώτρα, *bene fabre facti*. Epithet. ἁπήνης, currus. α. 273. ὁ ἡ ἐὔσσωτρος, vel εὔσωτρος, bene instructus σώτροις. σῶτρον, τὸ, est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἄν, εὖτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ ab εὖ, *bene*, & τέρπω, *delecto*. ϑ. 77.

Εὔτρητος, *bene perforatus*, poët. ἐὐτρητος, accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. ϑ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, a τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. ϑρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Them. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενὸς, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, a nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*, παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. φρὴν, *mens*. ϑ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, εος, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ϑ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεϑαι, præs. inf. hinc εὐχωλέων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 68. ϑ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. ϑ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ἔφαινον, *ostendebant*, imperf. a φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, aor. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. ϑ. 689.

Ἔφασαν, dixerunt pro ἔφησαν, Dorice, 3. pl. aor. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ'. ϑ. 29.

Ἑφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἕδομαι. ε. 581.

Ἐφέπουσι, *incolunt*, 3. pers. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπουσα, præs. part. ϑ. 366.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ἐφέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *insto*, *urgeo*. fut. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ἐφετμῆς, genit. ab ἐφετμὴ, *præceptum*, ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. ε. 299.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Them. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἵω, *mitto*. α. 307.

Ἐφίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. ϑ. 152.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. a φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt proprie, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ἐφόρευν, ferebant, imperf. Dorice pro ἐφόρουν, a φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ἐφορμήσαϑαι, aggredi. a. 2. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu fero*. hinc ἐφορμηϑῆναι, a. 1.

a. 1. inf. Th. ὁρμή, impetus. α. 127.

Ἐφρόσαθ', *cogitavit*. a. 1. m. ind. ἐφρασάτην, 3. dual. a. 1. act. a φράζω, *eloquor*, *cogito*, *consulto*, fut. σω. ε. 85. θ. 892.

Ἔχ', *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἕξω. ω. 95. 159.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*. 3. pl. impetr. a χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 2. 5.

Ἔχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. θ. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, νος, ὁ, *cordatus*. Th. φρήν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. θ. 88.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, præs. subj. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 340. θ. 766.

Ἔχιδνα, *vipera*, in mascul. ἔχις, ιος, & Ἔχιδνα, nomen mul. θ. 297. 304.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, a. 1. ind. act. a χολόω. Th. χολή, *bilis*. ε. 568.

Ἔχω, *habeo*, possum, habito. imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, fut. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. subj. σχῶ. præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. θ. 75.

Ἑῷ, *suo*. dat. ab ἑός, ή, όν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.

Ἐὼν pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis, ab εἰμί, sum. ε. 512. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠώς, όος, ῆος, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. θ. 381.

Z.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέε, a ζάθεος, *valde divinus*, *admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. Θεός, Deus. θ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμένησε, aor. 1. Ion. *vires intendit*. a ζαμενέω, quod est a ζαμενής, ές, *vehemens*. & hoc ex ζα, & μένος, εος, τὸ, *robur*. θ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex ζῆ, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζευξώ, όος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, a ζεύγνυμι, *jungo*. θ. 352.

Ζεὺς, Jupiter, gen. Διὸς, Διὶ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζὴν, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. ε. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. a ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor*, *invidia*. ε. 23.

Ζηνὸς, genit. a Ζὴν. Vide Ζεὺς, Jupiter. ε. 86. 243. 251.

Ζητεύῃς, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφεροῖο, gen. Ion. a ζοφερὸς, ῦ, ὁ, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγὰ. Th. ζευγνύω, f. ζεύξω, *jungo*. ε. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. a ζώω, Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poët. pro ἔζωον. ε. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt a ζωῇ vitæ). 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε. ε. 302.

Ζώνῃσι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. a ζώνη, ἡ, *zona*. Th. ζωννύω, fut. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, *a*, *um*. ζωῇσιν pro ζωαῖς, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, a ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343. ϑ. 573.

H.

Ἡ Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 210. &c.

Ἡ, art. postp. ut ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. ϑ. 262.

Ἧι, *cui*, *quatenus*. ε. 136. α. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὴν, *profecto*, *tamen*, adverb. α. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11. 201.

Ἦκ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. aor. 2. ind. a φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh*, *viror*. quod flos est in arbore revirescente, id

pubes in homine est, & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. ϑ. 17. 936.

Ἡβήσαι, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. aor. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβώω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῴη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter, ἡβάοιμι, ῷμι, Attice, ἡβῴην, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἡγάγετο, *duxit*, 3. sing. a. 2. med. (pro ἤγετο, est ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*. verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. aor. 1. ἦξα. aor. 2. ἤγον, & Att. ἤγαγον. ϑ. 266. 901.

Ἠγάϑεη, *divina*; ἠγάϑεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *Deus*. ϑ. 499.

Ἤγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέϑοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indicat. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imper. ἠγείρετο. α. 475. Them. ἠγείρω, congrego, f. ἐρῶ, p. ἤγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆτε, 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *praeveniat* (pro προηγῆτο) si precibus te antevertat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, aor. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. sing. imperf. med. ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδέ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἤδη, adverb. *iniper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἴδη, *novit*, pro ἤδεε.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquiae*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἠε, *tum*, pro ἢ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El, splendor*. Græc. ἴλη, German. hell. ἠέλιοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat* scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ. Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμί, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in masculi. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*.

Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. θ. 9.

Ἠεροειδέϊ, *obscuro*, ab ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 352.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. θ. 119. 294. 807.

Ἤθεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθε', *domicilia*, ἤθεσι, *habitaculis*. ε. 166. 523. θ. 66.

Ἠθεῖος, *patruus*. ἠθεῖ', vocat. pro ἠθεῖε, a θεῖος, *patruus*. Th. Θεὸς, *Deus*. α. 103.

Ἦθος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Ἤθελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*, θέλω, idem, f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Ἠϊόνη, nomen mul. θ. 255.

Ἤϊσαν, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἤειν. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. pers. pl. aor. 1. inusitat. εἶσαν, & Poëtice, ἠΐσαν. Them. εἶμι, *eo*. α. 170.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. θ. 669.

Ἤλασα, *percussi*, aor. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. θ. 291.

Ἠλέκτρη, nom. mul. θ. 266.

Ἠλεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Ἠλεκτρύων, nom. viri. α. 3. 82.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, a λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo. α. 142.

Ἠλήλαντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμην, σο, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλαντο, *discurrebant*, α. 143.

Ἦλθε, *venit*, a. 2. Vide ἤλυθεν. ε. 633. α. 81. θ. 404.

Ἠλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, τυ, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni sit pervius, ab ἥλιος, *sol*. Æol. ἤλιος, & βαίνω, *eo*. θ. 422. 483.

Ἤλιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Ἠλυ-

Ἤλυθόμην, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθον. ϑ. 660.

Ἦλυθον, *venit*, a. 2. & per syncopen ἦλθον, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἐλήλυθα, a. 2. m. ἐλθόμην. α. 2. 435.

Ἡμαϑίων, ωνος, nomen regis. ϑ. 985.

Ἡμαϑόεντος, *arenosi*, genit. ab ἡμαϑόεις, Ion. pro ἀμαϑόεις, εντος. Idem quod ψαμαϑώδης, arenosus. Th. ψάμμος, ε, ἡ, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. ϑ. 597.

Ἡμελλε, imperf. augmentum Atticum, sic ἠβαλήϑην, pro ἐβαλήϑην, a μέλλω, futurus sum, f. μελλήσομαι. ϑ. 478. 888.

Ἡμὲν, &, sequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Ἥμενον, part. præs. ab ἧμαι, *sedeo*. ε. 478. 499.

Ἡμίρη, Ionice pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Ἡμερόκοιτος, ε, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Ἡμέτερον, *nostrum*, ἡμετέρῃσι, dat. plur. Ionic. Them. ἐγώ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Ἥμησε, aor. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, fut. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμίϑεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, εος, *dimidius*, & ϑεός, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, genit. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ε, ὁ, καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ε, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in masc. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἧμος, *quando*, adv. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. perf. imperf. ab εἰμί, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἤν, *si*, pro ἐὰν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, item τὸ ἡνίον. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ε, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 323.

Ἠνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέα, idem quod ἀνδρεία. Them. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧς τινος, ἕτινος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*. ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠῶς, gen. ab ἠώς, *aurora*. Vide in ἠώς. ε. 722. 819.

Ἤπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος, ἠπείροιο, pro ε, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπεια. Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρῳ ὀπὶ, infinitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, α, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπα, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*, ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 3. 6.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆϊ, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ, hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Th. κλείω, celebro. α. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρακον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, scindo, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, fut. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρευν, pro ϑήρευν, Dorice, *venabantur*, a ϑηρεύω, *venor*. Them. ϑήρ. Alii scribunt ἤρευν, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*. f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἥρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἥρα vero videtur per metathesin dici pro ἀήρ. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie, *vere nata*. Metaph. ver ad animum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.

Ἠριδανὸς, nom. fluvii. θ. 338.

Ἤρισεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*. fut. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. θ. 928.

Ἤριπε, aor. 2. ind. *cecidit*. Th. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.

Ἥρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγμαι. θ. 914.

Ἤρυον,

Ἤρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α, 301.

Ἤρχε, *dicebat*, imperf. ab ἄρχω, f. ξω. α. 26.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.

Ἑ, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς πάρὰ μητρὸς, *a sua matre*. κ. 48. 40.

Ἦσαν, erant 3. pl. imperf. ab εἰμί, sum. ε. 111. α. 20.

Ἦστην, pro ἤστην, per pleonasmum τῆ σ. est 2. dual. imperf. ab εἰμί, *sum*. α. 50.

Ἦθα, *fuisti*, 2. sing. imperf. ab εἰμί, θα est paragoge Æolica. α. 119.

Ἤδιον, imperf. *edebant*. ἤδιεν, *comedebat*, ab ἐδίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤδικα. Th. ἔδω, edo. ε. 146.

Ἡσίοδον, nomen autoris ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*. q.d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. θ. 22.

Ἧς, pro οἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. θ. 904.

ἧσιν, *suis*, pro οἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.

Ἦσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν est paragoge Poëtica, ab εἰμί sum; sic Homerus ἐθέλῃσιν, pro ἐθέλῃ, ἐθέλοιεν. φ. 408.

Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.

Ἥσσον, Attice, ἧττον, minus, ab ἥσσων, ονος, *minor*. a positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. θ. 426.

Ἧστο, Poëtice pro ἦν ο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.

Ἥσυχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. θ. 763.

Ἥτε, *hæcque*, ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. enclinicam τε. sic & ἤτ'. ε. 120. 316.

Ἤτι, *vere*, *certe*, adv. α. 79.

Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ἅ, τι. Vide ἤντινα. ε. 404. 698.

Ἤτοι, *sive*, *seu*. Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. θ. 1004.

Ἦτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.

Ἠΰκομος, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμα, & εὐκόμα. Poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. θ. 625.

Ἠΰ, accus. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἐος, ὁ, bonus. θ. 817.

Ἠύξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἤυξομαι, a. 1. pass. ἠυξήθη. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αὐξάω, *augeo*. θ. 405.

Ἡφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & αἴστω, *destruo*, fabro-

brorum metallicorum Deum. α. 319. 244.

Ἠχῶ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ε, sonus. ϑ. 42.

Ἠχίτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ε, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ε, ὁ, *sonus*, unde ἠχή, *fragor*. ε. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *sonorus*, ab ἦχος, *sonus*. ϑ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*. f. ρω. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τό, *odium*. ϑ. 138.

Ἤχθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄχθομαι, *succenseo*, f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus. ϑ. 155.

Ἠχώ, όος, ῶς, ἡ, sonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *sonus*. α. 279. 348.

Ἠώς, όος, ῶς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώϑ', *auroramque*, pro ἠώτε, vel ἠῶτε. ε. 548. ϑ. 18. 372. ἠόϊος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, & ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δῶρα, ligna thalamo vel ædibus struendis apta. Them. ϑάλαμος, ε, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ion.) α ϑάλλω, vireo. ϑ. 245.

Θαλίαι, convivia, ϑαλίῃσι, dat. pl. Ion. Th. ϑάλλω, vireo. ε. 115. 229. ϑ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Musæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. ϑ. 77.

Θαλερός, ή, όν, in flore existens, a ϑάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. ϑ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præs. ind. a ϑάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. ϑάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. a ϑάλπω, f. ψω. ϑ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ε, & ϑανάτοιο, Ion. *mors*. Th. ϑνήσκω, f. ϑανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. ϑάνοιο, a 2. opt. med. a ϑνήσκω, *morior*. f. 2. ϑανοῦμαι, f. 1. med. ϑνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔϑανον. p. m. τέϑνεα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *sepelivit*, imperf. Ion. verbi ϑάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέϑαπτα. α. 472.

Θάρ-

Θάρσος, εος, τὸ, animi præsentia (*fiducia*) θράσος, audacia. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνεα' pro θαρσύνεσα, præs. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. ϑ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu. Th. θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. θ. 237. 265.

Θεὰ, ας, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolice. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, a θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῇς, Ionice pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ῇ, ὁ, cum admiratione spectandus. a θεέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionice, ήσομαι.

Θεῖ', *patrue*, voc. a θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείη, divinam, Ionice pro θεῖαν, a θεῖος, α, ον, adj. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 195. 371.

Θέῃ, 3. perf. præs. sub. *ponat*, h. e. *faciat*, more Hebræorum, a θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, sicut pro πνέω πνείω, vel est aor. 2. Poët. pro θῇ, a τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infin. a τίθημι, *pono*. f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ε, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλεσα, *volens*, præs. part. f. g. a θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. a θέμεθλον, idem quod θέμελον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ion. pro θεῖναι, a. 2. inf. a τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ῑ, ῑν, acc. θέμιν. θεμιστέων gen. pl. pro θεμίτων. Ionismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus, θεμιστέων esse a θεμιστή, ῆς. θεμιστὸς, ή, ὸν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστονόην, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.

Θεμι-

Θεμιστώ, οῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 261.

Θεοειδής, forma Deum referens. ex ϑεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. ϑ. 950.

Θεόδοτα, *divinitus data*, a δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. ϑεῦ & ϑεοῦ. Ion. α. 415. dat. pl. Ion. ϑεοῖσι, ϑεοῖσιν. ε. 334. α. 28. ϑεόφιν, adverb. *ex Deo*. ϑ. 871.

Θεραπεύειν, præs. inf. act. a ϑεραπεύω, *famulor, servio*. f. εύσω. Th. ϑεράπων, οντος, ὁ, *minister*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *minister, famulus*. ϑ. 100.

Θέρος, ϑέρεος, τὸ, *æstas*. ε. 500. 501.

Θερμός, ή, ὁ καὶ ἡ, *calidus*. Th. ϑέρω, f. ϑερῶ, & Æol. ϑέρσω, *calefacio*. ϑ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infin. a τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per syncopen pro θεοείκελα, *Deo similia*, ex ϑεὸς, & εἶκω, *similis sum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina*, a ϑεσπέσιος, ὁ καὶ ἡ, *divinus*. Th. ϑέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. ϑ. 244.

Θέτο, *fecit*, & ϑετ' pro ἔϑετο. ab ἐϑέμην. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεούντων, a θέω, *curro*. At illi a ϑεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis ϑήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενής, ἔος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, a γένομαι, nascor. θ. 530.

Θήγα, *acuit*. 3. perf. præs. ind. a θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. a θηέομαι. Th. ϑεάομαι, ῶμαι, *specto*. θηήσαντο, *suspicient*, f. 1. a θηέομαι. ε. 480. ϑ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. ϑήκατο. a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*. f. θήσω, a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ vel ἡ, fœmineus. ϑήλειαι, *fœminæ*. ϑ. 667. θηλυτεράων. gen. Æol. a θηλυτέρη, comparat. a Th. ϑῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, ὁ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θήρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. ϑῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρευτῆς, pro θηρευτάων, dat. pl. Poët. a θηρευτὴς, venator. θηρευταὶ, in pl. a θηρεύω,

ρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. a θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, a θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ῆ, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, a θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, ῆ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2 act. a θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adverb. *celeriter*. Th. θοὸς, ῆ, ὁ, *celer*. α. 418

Θρασεῖα, f. gen a θρασὺς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde. a θρασὺς, audax, hoc a θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. a τρέφω, *alo*. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα, hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 298. 314. 328.

Θρηϊκίῃ, gen. a θρηΐκιος, Thracius, a θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα Poëtice. vocat. ὦ θύγατερ. a. 3. θ. 265. 346.

Θῦε, *æstuabat*, imperf. Ion. a θύω, *macto*, & impetu feror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. a. θύος, εος, τὸ, *victima*, a θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, a Them. θύω, f. ύσω, *macto*. θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. a θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*. a θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Them.

Them. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορῶν, præf. inf. a θυμοβορέω, animum exedo tristitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *esca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. ϑ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex ϑυμὸς *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, *corrumpo*. ε. 715.

Θυμὸς, ῏, ὁ, *animus*, ira. ε. 379.

Θῦον, *furens*, part. præf. act. g. n. a θύω, *mactio*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter positus a θύρα, *janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi* seu *nodi*, quales dependent a crumenis, fimbriæ α. 225.

Θύων, præf. part. a θύω, *sacrifico*, sumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: it. *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν. a sacrificiis enim solebant epulari. ϑ. 199.

Θῶκον, acc. a θῶκος, ε, *sedile*, pro θάκος, εος, τὸ, a θοάσσω, *sedeo*. Th. ϑοὸς, ῏, ὁ, *celer*. ε. 491. 572.

Θώμιον pro τὸ ἥμισυ, *medium*. ε. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, Ion. a ϑώραξ, ακος, ὁ, Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præf. ind. α. 24. θ. 431.

Θωῦτα, nom. pl. θωῦτα ἔργα, *admiranda opera*, θῶυμα, Ionice, idem est quod ϑαῦμα, & hinc ϑωῦτα, pro θαυμαστὰ, Ion. Th. θαυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis, ab ἰάλλω. *mitto*, *volo*, f. αλῶ. ϑ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *sola*, & ἀνὴρ, quæ sola animo virum imitatur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰάνω, *calefacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. ϑ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ionic. ab Ἰαπε-

Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*, it. *maledictis lacesso*. Ἰαπετιονίδη, voc. casus ab Ἰαπετιονίδης, *filius Japeti*. ε. 54. ϑ. 528.

Ἰασίῳ, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. ϑ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχή, *clamor*. α. 232. 441. ϑ. 69.

Ἰδαωλικὸς, ὴ, ὴ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *sudorificus*. ab ἶδος ἴδεος, τὸ, *sudor*, idem quod ἱδρώς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab ἔδω, video, f. ἔσομαι, a. 2. ἔδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, ὄντος, & ἰδῦσ' pro ἰδῦσα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, & *atque*. α. 19. θ. 19.

Ἴδε, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἔδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 176. 224.

Ἴδης, gen. ἡ Ἴδη, *mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab. ἔδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. imperat. ἴσαϑι, & ἴϑι. ϑ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab ἔδω, *video*. α. 445. ϑ. 451.

Ἴδρεις, *periti*, ab ἶδρις, quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, εος, ὁ, ἡ, *provida*, sic κατ' ἐξοχὴν, dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. ϑ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab ἔδω, *video*. Vide ἰδὲ. 9. 21. 699.

Ἰεῖσαι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*. alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolic. imperf. ἵην, ης, η, 3. pl. ἵεσαν. f. ἥσω. p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. εἵθην. θ. 10. 43. 65. 838.

Ἰέμεν,

Ἱέμεν, Ion. pro ἱέμεναι; Att. præs. inf. ab ἱέναι, ubi Iones ει in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. ἵεντο, *cupiebant*, imperfect. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἴημι, ὥρτ' ἰέναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερός, ῆ, ό, *sacer*, item *magnus*, *immensus*, ἱερή, Ionic. pro ἱερά. ἱερά, gen. pl. num. intelliguntur *sacrificia*. ἱέρ', pro ἱερά, ἔρδεν ἱέρ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g) Dorice. ε. 334. α. 201. ϑ. 417. 1014.

Ἵησι, *tremat* ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt ab ἴημι, *eo*, de quo paulo ante. ϑ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. ϑ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθύς, εῖα, ύ, idem quod ἐυθύς, *rectus*. ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. ϑ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justis*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ε, ό, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus*, *a*, *um*, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Them. ἰθύς, ἔος, ό, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. ϑ. 681. 697.

Ἴκελος, *similis*, & ἔικελος, ab ἔικω, *similis sum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. ϑ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Them. ἱκέτης, ε, ό, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἱκέτης, ε, ό, *supplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκῃαι, *attigeris*, 2. sing. a 2. med. sub. Ionice pro ἵκῃ. ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ε, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. sub. ἵκωμαι, ῃται. ε. 466.

Ἴκταρ, Adverb *celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. ϑ. 691.

Ἵκτο, per syncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ἱκνέομαι. Vide in ἵκῃαι. ϑ. 481.

Ἴλα-

Ἴλαδον, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Attice ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσσας, Poëtice pro ἱμάσας, part. a. 1. act. a verbo ἱμάζω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, ἄντος, ὁ, *lorum*. ϑ. 857.

Ἱμείρω, *desidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἱμερόας, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὼ, ὀος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*. ϑ. 976.

Ἵξε, 3. sing. a. 1. act. ind. Th. ἵκω, *venio*. f. ἵξω. a. 1. ἵξανα. α. 32.

Ἵξαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ἕμαι, f. ἵξομαι, præt. pass. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ε, ετο. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. sing. in nom. ἰοειδὴς, ἐος, *niger*, ab ἴον, ε, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. ϑ. 3. 844.

Ἰόλαος, ε, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. κ. 257. ϑ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14. 918.

Ἱππόδαμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱππόθοη, nomen mul. *celer instar equi*, vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βοῦς, quod est ex βῶς, ut βάλιμος. ϑ. 251.

Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. ϑ. 251.

Ἵππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἱππότα, vocativus casus ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. κ. 216.

Ἱππότροφε, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουρήνη, *equi fons*. Nomen fontis in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionice, pro ἵραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴρεως, ἡ, *iris*. in acc. ἶριν. θ. 780.

Ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*. ἰς ἀνέμων, *vis venti*. ε. 516. θ. 332.

Ἰσ', pro ἴσα ab ἴσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperfect. εἶν. a. 2. ἴον. pl. perf. med. ἴσαν. θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν. 3. pl. ab οἶδα, *scio*. ε. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. ε. 325. θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσᾶσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, α, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἴσον φέρει. ε. 428.

Ἱσαμένα, part. præs. pass. ἱσάμενος, *stans*, genit. Ion. ἱσαμένοιο, ab ἵσαμαι. ε. 567.

Ἱσασ', pro ἵσασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*. f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἱσίην, Ion. pro ἱσίαν, ab ἑστία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. θ. 454.

Ἱστοδόῃ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοδοεὺς, *temo*, *stiva*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, ὄ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἴσορα, ab ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quod ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. ϑ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, accus. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. ϑ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*. a. 1. m. ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, α, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur vero præsens pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην. enallage temporis. ε. 197.

Ἴτον, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314

Ἰφθίμα, genit. *fortis*, ab ἴφθιμος, & hoc ab ἴφι, *fortitet*, quod est ex ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*,

ἡ, *vis, robur.* ἰφθίμῳ. α. 136. θ. 768.

Ἴφι, adverb. fortiter, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad formam ἡρακλῆα. a nominativo ἰφικλέης, contracte ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυόεντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Them. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti ὀρῦς pro ὀρύας, &c. α. 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 678

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ὗ, ὁ, *sagitta*, quod est ab ἵημι *mitto*. item *ærugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἷος, α, ον, *solus, a, um*. α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, ὗ, ἡ, *urbs Thessaliæ*. θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχὸς, ὗ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω. f. ξω, *persequor*. θ. 683.

Κ.

Κ' pro καὶ & ἢ κ' *dixit* &. ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', protravit. a. 2. ind. pro κατέβαλε, a καταβάλλω, *dejicio*, καββάλετ', a. 2. m. 3. perf. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, pro virili, a δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ', καδ'δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero*. α. 384.

Κάδμος, ε, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηὶς, ίδος, *cadmea*. ε. 161. θ. 927.

Καθαπτόμενος, præs. part. a καθάπτω, *invado*. Them. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. a καθαρὸς, ὗ, ὁ, *purus*. Them. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens*, a καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. ε. 257. α. 34.

Καθίζω, 3. perf. præs. ind. *sedet*.

sedet. καθίζειν, præs. inf. *collocare.* a καθίζω. Th. ἵζω, f. ἴσω, *sedere facio.* ε. 748. θ. 434.

Καὶ, *sed etiam,* τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμοῦ καὶ, *simul etiam.* ε. 43. 241.

Καίειν, præs. infinit. Vide καίουσ'.

Κάϊκον, *Caicum,* Nomen propr. θ. 343.

Καίουσ', *adolent,* pro καίουσι, καιομένη, *ardens,* præs. part. a καίω, *uro,* accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 1. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ε. 335. θ. 557.

Καινέα, a Καινεὺς, έος, ὁ, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum,* occasio. ε. 692.

Κἀκ, pro καὶ ἐκ, & *ex,* θ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex καὶ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens,* præs. part. a κρύπτω, *abscondo,* f. ψω. p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia,* ex κακὸν, *malum,* & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Th. τίθημι, *pono.* ε. 470.

Κακὸς, *malus,* proprie *piger,* a χάζω, *cedo,* κακὴ, ἡ, neut. κακόν. κακ' pro κακὰ. dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ε. 325. comp. κακίων, κάκιστος. ε. 264. 344. 501.

Κακότητι, dat. sing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 42. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens,* ex κακὸν, *malum,* & χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Κακτάμεναι, *occidere,* Doric. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. activ. a κατάκτημι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido,* p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna,* a κᾶλον, ου, τὸ, lignum. ε. 125.

Καλεῖν, *vocare, invitare,* a καλέω, *voco,* f. έσω, p. κέκληκα. καλέεσκεν. 3. pers. imperf. Ion. pro ἐκάλεε, ει. καλέουσ', pro καλέουσι, *vocant.* ε. 340. θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea,* καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis;* καλιὴν Ion. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλλιγύναικα, acc. a καλλιγύ-

λιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ε. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλίκομος, *pulchricoma*, a καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. θ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. seu Bœotice pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. θ. 238. 270. 970.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, a καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω. p. ευκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ, *cujus est elegans eloquium, facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλλίτριχας, *pulchricomos*, καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*. ex καλὸς, & σφύριον, *malleolus*. Th. σφύρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ. Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. θ. 384.

Καλυπτόμενοι, contectæ, præs. part. pass. a καλύπτω, tego. f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196. α. 134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ionic. a καλύπτρα, tegmen capitis muliebre. Th. καλύπτω, *tego*. θ. 574.

Καλυψὼ, nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis*, *pedamentis*, a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lassesco*. ε. 175. 582.

Κάμμεν, pro κατὰ μὲν. ε. 437.

Κάμπυλα κᾶλα, *curva ligna*. a καμπύλος, ου, ὁ. Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κἂν, *quamvis*, etsi, ex καὶ & ἂν, si. ε. 335. 355.

Καναχὴ, *crepitatio*, *sonitus*.

hinc καναχηδὸν, adverb. cum strepitu. Th. ἦχος, ε, ὁ, sonus. α. 160. 164. θ. 267.

Καναχίζε, imperf. substrepebat, a καναχίζω & καναχέω, resono, hinc καναχή, crepitatio, καναχῆσαι, dat. plur. Ion. Th. ἦχος, ε, ὁ, sonus. α. 373.

Καπνὸς, ε, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, ε, ὁ, aper, item verres, quo sensu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, caput, per apocopen pro κάρηνον, ε. ε. 532. α. 223. θ. 42.

Καρπαλίμως, cito, raptim. adv. q. d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, ex ξω, rapio. α. 432. θ. 492.

Καρπὸς, ε, ὁ, fructus. ε. 170. 285.

Κάρτει, robore, pro ἐνικράτει. h. e. κρατερῶς, more Hebraeorum, κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, robur. θ. 83. 710.

Καρτεροθύμῳ, dat. καρτερόθυμον, a καρτερόθυμος, ε, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est, ex κάρτος, per metathesin literarum pro κράτος, εος, τὸ, robur, & θυμὸς, ὁ, ὁ, animus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, praefractus, item magnanimus, a κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, animus.

Κάρτιστον, praestantissimum, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, bonus, κρείσσων, κράτιστος. θ. 981.

Κάρφει, siccat. Th. κάρφω, sicco, arefacio. f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, a κάρχαρος, asper. Th. χαράσσω, f. ξω, sculpo, & ὀδὰς, ὀντος, ὁ, dens. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητε, ε, ὁ, ex κάσις, εος, ὁ, ἡ, frater, soror, & γένομαι, nascor. ε. 182. θ. 756.

Κασσίτερος, κασσιτέρου, gen. Ion. ὁ, stannum. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. cum Accus. ad, secundum. κατ' ὄρος, in monte, κατὰ οἶκον, domi. καθ' ὥρην, ad tempus, idem quod πρὸς καιρὸν. ε. 100. 615.

Καταβεβρίθασι, onustae sunt, 3. pl. præt. medii, a βρίθω, oneror, sum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, intrat, f. 1. καταβαίνω, f. βήσομαι, descendo. Them. βαίνω, eo, a. 2. ἔβην. θ. 750.

Κατα-

Καταγηράσκουσι, præs. ind. a καταγηράσκω, *senesco*. th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Καταδεύῃ, 3. præs. sub. *humefiat*. a δεύω, *rigo*. f. δεύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2. act. infinit. a καταδύνω. a. 2. act. κατέδυν, υς, ου. Th. δύνω, & δύω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *subeo*, vel δύνω. θ. 596.

Καταθεῖο, *poneres*. 2. sing. a. 2. med. opt. κατάθηαι, *deposueris*, 2. sing. a. 2. med. subj. κατάθωμαι, κατάθῃ, & pro hoc κατάθηαι, Ion. a τίθημι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθεο, Poëtic. pro κατάθου, & κατάθεσο, *reconde*, a. 2. imperat. med. a κατατίθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενον, præs. part. a κατάκειμαι, *jaceo*, decumbo. ε. 362.

Καταλείβεται, *destillat*, præs. ind. a καταλείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. θ. 786.

Καταλείπειν, præs. infin. a λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. a λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμάρψῃ, *opprimat*. a. 1. sub. a καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, f. ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita*, perf. part. activi, per syncopen τοῦ χ, pro καταπεπτηχυῖα. a verbo καταπτήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præt. act. καταπέπτηχα. Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, *exterreo*. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*, Imperf. Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, *opacus*, a σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 511.

Καταστύφελος, ου, a στυφελὸς, *durus*, *asper*. Th. στύφω, *astringo*, f. ψω. θ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ionic. a φθίω, idem quod φθέω, f. ήσω, *corrumpo*. θ. 850.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. act. opt. a φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζεσθε, præs. imperat. pass. a καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*, f. σω.

f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύετ', *effundit*, 3. imperf. a. καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε. 581.

Κατᾶιν, *descendebat*, ex κατὰ & ἔαμι, *eo*, est 3. sing. præt. med. ἔα, & Attice, ᾖα, ας, ε. κατιὼν, part. a. 2. a κάταμι. α. 254. ϑ. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat*. præs. imperativ. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind. a καταλέγω. Th. λέγω, ξω, *dico*. ϑ. 627.

Κατεναντίον, adverb. *ex adverso*, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*. α. 73.

Κατένασσε, a. 1. ind. pro κατένασε, ab inusitato verbo, κατανάω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*. ε. 157. ϑ. 538.

Κατενήνοϑεν, *construverat*. præt. med. a κατενϑέω. ἐνϑέω ex ἐν, & ϑέω, *pono* per metathesin ἐνέϑω, in præt. med. ἤνοϑα, & per reduplicationem ἐνήνοϑα: præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοϑα *construvi*. Errant qui a κατανϑέω derivant. Sic enim reduplicatio foret κατανήνοϑα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοϑα, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέϑω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*, a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto*. Them. παύω, *finio*, *cesso*. ϑ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit*, a. 1. a πέμπω, *mitto*. f. ψω. ϑ. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat*, a πίνω. ϑ. 467.

Κατέσαϑεν, *oppositi sunt*, pro κατέσαϑησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. a καϑίσαμαι, *constituor*. Th. ἵστημι, f. στήσω, *statuo*. ϑ. 674.

Κάτεχεν, imperf. ut & κατέχεϑε, *detinebat*, pro ἔχω, dicitur χέϑω. ϑ. 575. 700.

Κατηρεφέ', pro κατηρεφέα, a κατηρεφής, ές, ὁ καὶ ἡ, *tectus*, dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego*. ϑ. 594. 778.

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρῶντο, a verbo κατωιωρέομαι, *dependo*, ex κατὰ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo*. α. 225.

Κατοπάζῃ, *expulerit*, præs. sub. ab ὀπάζω, f. σω, *persequor*. ε. 322.

Κάτω,

Κάτω, *infra*, deorsum. ϑ. 301.

Κατάξαις, *fregeris*. a. 1. opt. act. a κατάξω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro ἀνὴρ dicunt ἄνηρ, vel pro καταάξαις, Poët. sublato τ, & inserto ν, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, a καίω, uro, fut. καύσω. ε. 413. ϑ. 844.

Κέ, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκειτο, Ion. & κέατο pro κείατο. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. a κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 393.

Κεδνῇ, *casta*, dat. sing. a κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin, κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 227. ϑ. 795.

Κεκαλυμμένη, perfect. part. pass. a καλύπτω, operio, tego f. ψω. p. φα. aor. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κάζω, *orno*, f. σω. ϑ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. a κεύθω, fut. κεύσω, p. κα, in præt. med. κέκευθα. sicut πλήϑω, πέπληϑα, γηϑέω, γέγηϑα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες a κλάζω. Verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. a κλάζω, *clamo*, in fut. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆϑαι, *vocari*. perf. inf. pass. a καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, a κλύμι, (Th. κλύω, *audio*). Hinc κλῦϑι, & Poëtica redupl. κέκλυϑι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Attice pro κεκονισμένος, a κονίζω, pulvere impleo, quod est a κόνις, εος, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κόρέω, *satio*. f. έσω, & είσω, p. κεκόρηκα. ε. 291.

Κεκριμένην, *diversam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p. κέκρικα. α 55.

Κεκρύφαται, *latent*. 3. plur. præt. pass. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσὶ. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. pass. infin. a κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελάδοιο, gen. Poëticus, pro κελάδος. a κέλαδος, ε, ὁ, *strepitus*. ϑ. 851. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuscatori*, dat. sing. a κελαινεφής, ex κελαινὸς, *niger*. idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. est μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ ponitur κ, κελαινὴν. α. 173. 429.

Κελεύθε, gen. κέλευθος, ε, ἡ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præs. indic. a κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι. κέκλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 34. ϑ. 33. 686.

Κενεὴν, Poëtice, pro κενὴν, a κενὸς, ῆ, ὸν, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *stimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμεὺς, έος, ὁ, *figulus*, a κέραμος, ε, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornutæ*, a κεραὸς, ῆ, ὁ, hoc a κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. sing. a κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. a κείω, *scindo*. & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. pass. genit. θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, a κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκητὶς, nom. mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perf. a. 1. ind. Ionice. verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi dicas convocia, a κέρτομος, *mordax*, *cavillatorius*. hinc κερτομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *sectio*, quod est a τέμνω, *seco*,

seco, p. m. κέκομμαι. ε. 786. ϑ. 545.

Κεύϑεσι, dat. pl. a κεῦϑος, εος, τὸ, *caverna profunda*. a κεύϑω, *occulto*. unde etiam est κευϑμών, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula: Nomina appellativa in ών, & εῶν, significant locum, ut ἀμπελών, ῶνος, ὁ, *vinetum*. ϑ. 300. 334.

Κεφαλή, ῆς, ἡ, *caput*, genit. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῇσι. ι. 416. 543. ϑ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ὁ, nomen viri. ϑ. 986.

Κεχάρηϑο, *lætatus est*. 3 sing. a 2. med. ut ἐχαρόμην, ὅ, ετο, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero κεχάρητο, per συνοαλοιφὴν, ut vocant. Mallem a plusqu. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, a χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi a χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. a χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. a χρῶμαι, ωτον, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. pass. a χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, *fundo*. ϑ. 727.

Κήδει, *lædit*, 3. perf. præs. a κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. ϑ. 102.

Κήδεα, acc. pl. a κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. a κῆλον, Ion. pro κᾶλον, *lignum*. ϑ. 708.

Κηλέω, dat. a κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. ϑ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sic, uti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόϑι, *ex corde*, adverb. a κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ὅ, τὸ, *favus*, a κηρὸς, ὁ, ἡ, *cera*. ϑ. 579.

Κηριτρεφέων, gen. pl. a κηριτρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. a κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. ϑ. 939.

Κητὼ, οος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta a *prodi-*

giosa

giosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κητοῦς, genit. contract. θ. 270. 336.

Κήϋκα, accus. sing. a Κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, a κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento. a κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*. pl. οἱ κιθαρισταὶ. a κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. θ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. a καλέω, *voco*. Poët. κικλήσκω. ε. 816. θ. 418.

Κίοσιν, *columnis*. dat. pl. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον', acc. pro κίονα. θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγὼς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. a κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέα, *res præclare gestæ*, a κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. θ. 100.

Κλείετε, præs. imper. *celebrate*, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. a κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, οῦ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλειὼ, ύος, ἡ, nomen mul. & Musæ. θ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, celebro. α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. a κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα. p. pass. κέκλημμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. θ. 613.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*. fut. ήσω. ε. 551. θ. 931.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. a κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, a κλύω, *audio*, κλῦθι, præs. imperativi est a κλῦμι. at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in

in præf. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτῇ, *inclytus.* ε. 9. 70. ϑ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. propr. ϑ. 352.

Κλωϑὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. ϑ. 218.

Κνήμῃσι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, a κνήμη, *tibia, sura, crus.* α. 123.

Κνημῖδας, accuf. pl. a κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea.* Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia.* α. 122.

Κοϑάροις, a κόϑαρος, epitheton fici, παρὰ τὸ κεύϑειν τὴν ἀρὰν, quod aculeum non exerat more apum, a κεύϑω, *occulo*, & ἀρὰ, *cauda.* ε. 303.

Κοῖλος, *cavus.* κοίλῃ, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηϑείσα, a. 1. part. paff. a κοιμάω, *ſopio, facio dormire.* κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio.* f. 1. paff. κοιμηϑήσομαι, a. 1. m. ἐκοιμησάμην. ϑ. 214.

Κοινῆ, genit. a κοινὸς, ῆ, ὁ, *communis.* ε. 721.

Κοῖος, Κοῖε, nomen viri. ϑ. 134. 404.

Κοιρανέων, præf. part. *imperans*, a κοίρανος, ῆ, ὁ, *rex.* hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor.* ϑ. 331.

Κοῖτον, accuf. a κοῖτος, ε, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile.* ε. 57.

Κοκκύζα, *canit.* 3. perf. præf. a κοκκύζω, *coccyzo*, a κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus.* ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, n. pl. a κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus.* Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten.* α. 306.

Κολοσυρτῆ, *palearum ſtrepitu*, a κολοσυρτὸς, ῆ, ὁ, Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων, h.e. ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κῆλον, *lignum*, ſeu κῖλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum lignum defractum. ϑ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præf. inf. a κομέω, ήσω, *nutrio* & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσαϑαι, aor. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. a κοναβέω, ῶ, *reſono.* Th. κόναβος, ε, ὁ, *ſonitus.* ϑ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, a κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εος, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. ϑ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præf. part. a κονίω, vel κονίζω. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis.* α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præf. part. a κόπτομαι, *pulſor*, ſcindor.

ſcindor. Th. κόπτω, fut. ψω, *ſcindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *ſatiatus*, a. 1. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσαϑαι. ε. 33.

Κορέσαϑαι, *ſaturato*, aor. 1. infin. m. pro imperativo, Helleniſmus, a κορέννυμι, vel κορέω, *ſaturo*. ϑ. 366.

Κόρϑυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρϑυνεν, verbi κορϑύω, vel κορϑύνω, *coacervo*. Th. κόρϑυς, υος, ἡ, *acervus*. ϑ. 853.

Κόρος, ου, & Ion. κόροιο, *ſatietas*. Th. κορέω, *ſatio*. ϑ. 593.

Κόρυϑος, genit. a κόρυς, υϑος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præſ. inf. a κορύσσω, *armo*, q. d. galea munio. κορύσσοντα, præſ. part. f. gen. Th. κόρυς, υϑος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. ϑ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ion. a κορυφή, ῆς, ἡ, *vertex*. ϑ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *roſtrata*, Poëticè, pro κορωνιόοντα, a κορονιόω, ω, incurvus & lunatus ſum. a κορώνη, *ſummitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præſ. inf. ſic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, a κοσμέω, fut. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. ϑ. 573.

Κοτέει, 3. præſ. ind. *eſt infeſtus*. κοτέεσα, præſ. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. a κοτέω, έσω, & ήσω, *iraſcor*. Th. κότος, ου, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. ϑ. 315.

Κόττος, ου, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. ϑ. 714. 817.

Κόρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epentheſi τοῦ υ. pl. κοῦραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κουρίζουσιν, *a teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κουρίζω, a puerili ætate educo. a κουρος, idem quod κόρος, puer. Th. κορέω, verro. ϑ. 347.

Κουρότερος, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur. a κοῦρος, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, ε. ίσω, & ήσω, *verro*. ε. 445.

Κουροτρόφος, *juvenculorum nutritor*. a κοῦρα, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. ϑ. 450.

Κοφίζουσιν, præſ. part. f. g. a κο-

a κεφίζω, f. ίσω. *levo.* a κεῦφος, *levis.* ε. 461.

Κεῦφος, ου, ὁ, *levis*, ut κεύφη ἐλπὶς, *levis spes.* ε. 759. Κεῦφα, leviter. α. 323.

Κράδη, ης, ἡ, pro *ficu sylvestri.* ε. 679.

Κραδίην, accus. sing. Ion. a κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κράτεϊ, dat. sing. *imperio*, a κράτος, εος, τὸ, *robur.* hinc κρατερὸς, *validus.* κρατεράων, gen. pl. Æolice. κρατερώτατος. superl. *validissimus.* α. 101. θ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. pers. præs. ind. a κρατέω, ῶ, *imperium obtineo.* fut. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.* θ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. singul. a κρατερόφρων, *infracto animo sum.* ex κράτος, *robur*, & φρὴν, *animus.* α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509. κρατερόφρον'. θ. 297. 308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. singul. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, ου, τὸ, *caput*, unde per apocopen, κάρη, τὸ ἄκλιτον. Pro κάρη dicitur κάρα, Dorice & per novam apocopen κὰρ pro κάρη. item pro κὰρ, per metathesin κράας, ατος, & κρὰς, κρατὸς. unde etiam descendunt, κράνον, ου, τὸ, & diminutivum κρανίον, ου, τὸ, *calvaria.* α. 136. 328.

Κράτος, εος, τὸ, *robur.* α. 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro.* ε. 589.

Κρεῖον, acc. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri. θ. 134.

Κρείοντα, acc. sing. nomen viri. a Κρείων, οντος, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *præstantior*, vel melior. a positivo ἀγαθὸς, *bonus.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.* ε. 208. 211.

Κρεμάσασθαι, a. 1. med. infin. a κρέμαμαι, *suspendor.* conjugatur, ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, fut. άσω, *suspendo.* ε. 627.

Κρήδεμνον, τὸ, proprie capitis ligamentum, ex κρὰς, & θέω, *ligo.* per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus.* α. 105.

Κρῆθεν, adverb. a *capite*, ex κρὰς, ατὸς. Th. est κάρηνον, ου, τὸ, *caput.* α. 7. θ. 574.

Κρήνης,

Κρήνης, gen. a κρήνη, ης, ἡ, *fons*. a fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, gen. pl. ε. 756. ϑ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulæ. ϑ. 477. 480.

Κρητῆρος, gen. Ion. κρητήρ, Ionice, pro κρατήρ, ῆρος, ὁ. Latine, *crater*. a κεράννυμι, f. άσω, *misceo, tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. a κρίνω, *discerno*, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. subj. κρίνας, part. a. 1. act. ε. 799. ϑ. 882.

Κρισίη, nomen mul. ϑ. 359.

Κρίω, nomen mul. ϑ. 375.

Κρόκα, *trauam*, per syncopen, pro κροκίδα, a κροκίς, ίδος, ἡ, vel tánquam a κρόκ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, , *croceo peplo*. a κρόκος, ε, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ε, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ. 273. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, *filius* τοῦ Κρόνε, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ion. pro Κρονίδε. ε. 18. 53. ϑ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. a Κρόνος, ε, ὁ, *Saturnus*. qui sic videtur dictus a splendore: Hebr. *karan*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. ϑ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφος, ε, ὁ, *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφήν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ῆ, & Ionic. κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ. Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. ϑ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *secreti*, genit. a κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, abscondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. a κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας. a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. ϑ. 174.

Κρώζῃ, præs. subj. a κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad

ad formam ἐκτάμην, ab a. 2. act. ἔκτην. pro quo Dores ἔκταν. a κτῆμι, occido. f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, ε, τὸ, possessio. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, idem. Th. κτάομαι, fut. ήσομαι, acquiro. ε. 313.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αντος, part. a. 1. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον. a. 1. ἔκτανα. κτανέμεναι, Dorice pro κτείνειν, præs. infin. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen a κτῆμα, possessio. Th. κτάομαι, ῶμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὴν, famulam, accus. a κτητὸς, acquisibilis. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, acquiro. ε. 404.

Κτύπος, sonitus, a τύπτω, pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, cæruleo peplo, a κύανος, cæruleus, & πέπλος, peplum. ϑ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas habens. ex κύανος, cæruleus, & πτερὸν, ὄ, τὸ, ala. α. 393.

Κυάνε, genit. a κύανος, cæruleus, hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανέῃσιν, Æolice, pro κυανέαν. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, ε, nom. ex κύανος, ε, ὁ, cæruleus, color niger, & χαίτη, ἡ, juba, coma. α. 120. ϑ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. a κυανῶπις, ἡ, cærulea aspectu, a κύανος, cæruleus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, gloriosus. a κῦδος, εος, τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria; in comparat. κυδίων, gloriosior, superl. κύδιστος, ε, ὁ, gloriosissimus. ε. 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, illustrans, præs. part. a κυδαίνω, gloriosum reddo, fut. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ε. 38.

Κυδιόων, exultans, jactabundus, præs. part. pro κυδιῶν, a κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ε. 255.

Κυδιμοὶ, ὄ, ὁ, tumultus, q. a κύω, pario, & δῖμα, timor. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι κεύθει τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereum. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. θ. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήρεσι, dativ. pl. a Κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερής, ές, ὁ καὶ ἡ, tornando rotundus factus, ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes*. ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ϑ. 139. 144.

Κύκνος. α. 65. 346. 368. 413. κύκνου. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 550. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præs. ind. pass. a κυλίνδω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, gen. præs. part. a κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. q. a κυκάω, *misceo*, unde est κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμοτολήγη, nomen mul. ϑ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλεια, nomen mul. ϑ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nom. proprium mul. ϑ. 252.

Κυμοδόη, nomen proprium mul. ϑ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub δορά,) pellis canis, *galea*. Them. κύων, κυνός, canis. α. 227.

Κυμώ, nomen mul. ϑ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu sortum, metallis omnibus misceri dicitur. ϑ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις, *Venus*. ϑ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. a κυρέω, *incido*. Them. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, aor. 1. inf. *incidere*. a κύρω, fut. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύεμαι, in utero gestor. Them. κύω, osculor. ϑ. 125. 405.

Κύων, κυνός, ὁ vel ἡ, canis, κύνα, acc. κύνε, nom. & acc.

acc. dual. κυσὶ dat. plur. α. 303. ϑ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus*, *somnus profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, ε, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλουσα, præs. part. f.g. a κωτίλλω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λάβῃσι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. a λαμβάνω, *accipio*, fut. λήψομαι, p. λέληφα, Att εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ὄντα, ὄν. ε. 466. ϑ. 765.

Λαγὶς, acc. pl. Dor. pro λαγὲς, *lepores*, a λαγωὸς, ῶ, ὁ, *lepus*. Att. λαγὼς, ὼ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii a λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. accus. sing. ϑ. 344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. a λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. a λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. a λάθος, εος, τὸ, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc a φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris fluctus* ex λα, *valde*, & ἴεναι, *ire*. Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροπέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & πέλευθος, ε, ἡ, *via*. ϑ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. a ληκέω, *crepitum cieo*; a. 2. ἔλακον, præt. m. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf. Ion. pro ἔλαμπεν, a λάμπω, *luceo*. f. ψω. p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπετῶντα, a λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι. a Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. ϑ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπομένοισι, dat. plur. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. ϑ. 186.

Λαμπρὸς, ῆ, ὸν, *splendidus*, clarus, a λάμπω, *luceo*. ϑ. 18.

Λαομέδεα, nomen propr. mul. ϑ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ὦ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241. ϑ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor vel agitator*. ex λαὸς, ῶ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σόος, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιϑάων, pro Λαπιϑῶν, genit. plur. Dorice, a nominativo Λαπίϑης, ου, ὁ, *Lapitha*. Vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαρτῖνος, nomen viri. ϑ. 1013.

Λάχεσις, in gen. Attice λαχέσεως, ῆ, *Lachesis*, nomen Parcæ. a λαγχάνω, *sortior*. α. 258. ϑ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. infin. verbi λέγω, *dico*, f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. ϑ. 27.

Λεαγόρη, nom. propr. mul. *suaviloqua*. ex λεῖος, ε, ὁ, *lævis*. & ἀγορεύομαι, *concionor*. Them. ἀγορά, ῆ, *forum*. ϑ. 257.

Λείβεται, *stillat*. a λείβω, f. ψω. ε. 725. α. 390.

Λειμῶνι, dat. a λειμὼν, ῶνος, ὁ, Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa virescunt gramina*. ϑ. 279.

Λείπεϑ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo, relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. ϑ. 490.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, ε, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, *a*. & per synecd. sp. *floridus, suavis*. ϑ. 41.

Λελάϑοιτο, poët. *lateret*, pro λάϑοιτο, aor. 2. med. opt. a λανϑάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora a λήϑω, fut. λήσω. aor. 2. med. ἐλαϑόμην, hinc in opt. λαϑοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληϑα. ϑ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. a ληκέω, *resono*, *crepo*. in aor. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus

cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλαπται, *relicta est*, præt. pass. λέλαμμαι, ψαι, πται, a λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελιχόντες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin τᾶ ε, pro λελιχμακόντες, a λιχμάω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præt. med. indicat. (tanquam a λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, fut. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα, ϑ. 203.

Λέοντες, pl. num. a λέων, οντος, ὁ, *leo*, in dual. λέοντε. λέεσι, dat. plur. ω. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilenta*, dat. a λεπτὸς, ῆ, ὁ, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. nomen hydræ. a Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges*. proverb. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude, a loco. ϑ. 314.

Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperculorum, a λυγαλέος, ε, ὁ, *perniciosus*. Them. λυγὸς, *pernicies*. ε. 523.

Λευκὸς, ῆ, ὁ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*, quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λεύσσουσιν, *vident*, 3. pers. pl. præs. ind. a λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέεσσι, Poëtice pro λέχεσι. Them. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante Λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. præs. a λήγω, *cesso, desino*. fut. λήξω. ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. a ληΐς, ίδος, ἡ, *pecus*, α λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia

quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. ϑ. 444.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, fut. ίσομαι. hinc ληΐσσεται, f. 1. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges*. α. 228.

Ληναιῶνα, accus. a ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*. hinc ληναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. a λήθω seu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. λητόα, λητὼ. ε. 368. θ. 19.

Ληγέως, *stridule*. adverb. a λιγὺς, εῖα, λιγύ. α. 206. a λίγγω, *strideo*. Hinc λιγυρὸς, *sonorus*. λιγυρὴν. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίγγω. f. ξω, *strideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. ϑ. 275. 518.

Λίθον, accus. a λίθος, ου, ὁ, *lapis*. ϑ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ion. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præs. part. a λιλαίομαι, apud Poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus*. παρὰ τὸ λίαν μένειν. ϑ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρὴν, Ionice pro λιπαρὰν, *splendidam*, accus. sing. λιπαρὸς, ὰ ὸν, proprie *pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. ϑ. 63.

Λίπ', pro λίπει, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ pro βούλομαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe *oleo*, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ' pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν,

ποιεν, 3. plur. aor. 2. act. opt. a λείπω, linquo. fut. ψω, p. φα, aor. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίχοιμι, & in 3. plur. λίποιεν. aor. 2. part. λιπών, ῶσα, ὸν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν, Poëticum est pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*. a λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. quod est a Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem*, accus. a λόγος, ε, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. ϑ. 890.

Λοεσσαμένη, *lota*. Poëtice pro λεσαμένη, part. a. 1. med. ubi ε resolvitur in εο, & τὸ σῖγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*. Poët. pro λέεσθαι. præs. infin. pass. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. λέω, fut. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, ῆ, ὁ, *pernicies*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοιμὸς, ὲ, ὁ, *pestis*. ε. 241.

Λοιδορήτην, *postremam*, a λοῖδος, pro quo etiam λοίδιος, ε, ὁ, *postremus*, *ultimus*. ϑ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*, dat. a λουτρὸν, ῆ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua sordida*, *qua nos lavimus*. Accentu differunt. Th. λόω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, dorso, Ionice pro λοφιᾷ, dat. sing. a λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ε, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis præpositionis ἐν a λόχος, ε, ὁ, *insidia* a λέγομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod solent καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *insidior*. θ. 174.

Λοχεοῖο, gen. sing. Ion. *ex insidiis*. ubi additur præpositio a λοχεὸς, ῆ, idem quod λόχος, ε, ὁ, *insidiæ*. ϑ. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro Λυγρὰ, Ionic. *gravis*, λύγρ' ἐϑυῖαν, pro λυγρὰ, *perniciosam*. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτος, ῆ, ἡ, nomen urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῇς, *molestus sis*, 2. pers. præs. subj. a λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio*, *contristo*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, aor. 1. ind. *solvit*. h. e. liberavit, a λύω, *solvo*, f. λύσω, p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελής, *solvens membra*. somni epitheton est. a λύω, *solvo*, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τῆ λύειν τὰ μελετήματα, id est, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *solutionem*, a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*, τίσασθαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὸς, ῆ, ὁ, *infamia notatus*. a λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λῴτον, *melius*, comparat. a positivo ἀγαϑὸς, comp. λῴων, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *volo*. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, ε, ὁ, nom. fluvii. ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. θ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præs. part. a μαίομαι, cupio, item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. plur. a μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, *beatus*, *felix*, in dat. pl. μάκαρσι, & Ionice μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ κηρὶ (Dorice μὰ καρὶ) ὑποκείμενος, morti non subjectus: hinc μακαρίτης, ε, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. *ligonem*, a μάκελλα, ἡ, *ligo*, a μάω, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ῆ, ὁ, *longus*, κύματα μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in accus. μακρὴν, Ion. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. pro μακραῖς. Ionice. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι. dat. pl. Ion. μαλακὸς, ῆ, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, fut. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Μαλά-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. ϑ. 666.

Μαλερῷ, *fagranti*, dat. sing. a μαλερὸς, ῆ, ὸν, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ῆ, ὸν, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *vellieribus*. dat. pl. a. μαλλὸς, ῆ, ὸν, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per syncopen τῆρ, pro μαρπέειν, a μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2 infinit. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæresi μιαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, pl. f. g. a μαρμάρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρεσσα. ϑ. 699. 811.

Μαρναμένης. Vide in μαρνώμεϑ'. ε. 162.

Μαρνώμεϑ', pro μαρνώμεϑα, Ion. pro μαρνώμεϑα, *pugnemus*, 1. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μαστίεσκον, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a μαστίω, Poëtice pro μαστιγόω, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. a μαστιχάω, ῶ, & Poëtice μαστιχόω, μαστιχάοντι, ῶντι, & Poëtice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu*, *frustra*, Adv. ε. 872.

Μαυρῶσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*; *effusco*. Th.

ἀμαυρὸς, ῆ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, a μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno, prælior*. μαχέθην, 3. dual. imperfect. med. Ion. μαχέσαθαι, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissimæ*. a μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, accus. ab ἐγὼ, ego. ε. 660. θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um, multus, a, um*. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h.e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα, μέγ' ἀμείνων, multo melior. ε. 774. item pro μεγάλως, ibid Compar. μείζων, ονος, superl. μέγιστος. η, ον, maximum. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθάρσει, dat. sing. a μεγαθάρσης, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. a. μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ῆ, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, accus. sing. a μεγαλήτωρ, *magnanimus*. a μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus α. 450. Th. ἦτορ. μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. a μέγαρον, ε, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγέθει, dat. a μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*, ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγήριτα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, a μέγας, μείζων, *major*. θ. 49

Μέδεσα, nomen mul. a μέδω, *curo*. Μεδέουσα, præs. part. f. g. a μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema μέσος, ε, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', pro μετὰ, præposit. cum gen. *cum*, cum acc. *post*. ε. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Them. ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 207.

Μέδησεν, a. 1. a μεδάω, *subrideo*. μεδήματα, acc. plur. a μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. a μέγας, *magnus*. in superl. μέγιστος, *maximus*. in acc.

acc. sing. μάζω, ex μάζωνα, μάζων, ω. ε. 270. 378.

Μάλιχος, ε, ὁ, ἡ, *blandus.* hinc μαλίχιος, η, ον, idem. Th. μαλίσσω, f. ξω. p. χα, *delinio, demulceo.* ϑ. 92. 206. 406.

Μάναντες, part. a. 1. Th. μένω, *maneo, expecto,* f. μενῶ. p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μάνας, αντος, ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor,* in gen. μείονος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ μεῖον, est comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. θ. 447.

Μὴς, *mensis,* Æolice pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.* ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a μελαγχαίτης, ε, *nigram cæsariem habens.* ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum,* & χαίτη, ης, ἡ, *juba, cæsaries.* α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo.* α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. Ion. *nigrescebant.* a μελαίνω, *denigro,* f. ανῶ. Th. μέλας, ανος, *niger.* α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum.* ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas,* a μελεδὼν, ῶνος, ἡ, *cura.* a μελεδαίνω, *curo.* ε. 66.

Μελέσσιν, & μέλεσσιν, *membris,* dat. pl. Ion. & Poëtice. a μέλος, εος, τὸ, *membrum.* ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris.* Th. μέλεος, ε, ὁ, *vanus, infelix.* ϑ. 563.

Μελετᾷς, 2 perf. ind. præs. act. a μελετάω, ῶ, *curam gero.* f. ήσω. Them. μέλει, *curæ est.* ε. 414. 441.

Μελέτη, *meditatio.* Th. μέλω. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίας. Nymphæ creditæ sunt dictæ Μελίαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est a μελία, ας, ἡ, *fraxinus.* Ion. μελίη, μελιῶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem,* acc. a μελιηδὴς, dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδὺς, *suavis.* ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, a μέλισσα, vel ττα, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem,* ac. sing. a μελίφρων, qui mellea dulcedi-

cedine animum perfundit. a μέλι, *mel*, ac φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλουσι, *curæ sunt*. a μέλει, impersonali, *curæ est*. ϑ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, præt. med. a μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἤμαρπον. præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμακὼς. a μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum τοῦ β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. a μέλει, impersonali, *curæ est*. ϑ. 61.

Μέμηλε, *curæ est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλει. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξεται, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post. a μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. a. μνάομαι, ῶμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus. sing. a. μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. a μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut a τιμάω est ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμυκα. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. a μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μεναίνων, *furens*. præs. part. a μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, *exspectare*, præs. inf. a μένω, *maneo*, exspecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθὼ, έος, οῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. ϑ. 260.

Μενοίτων, Nom. proprium. ϑ. 314.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέροψ, divisam

visam vocem habens. ex μέρος, *pars*, & ὄψ, *vox*. ε. 109. 142.

Μέρμερα, sollicita, acc. pl. a μέρμερος, α, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. ϑ. 603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. ϑ. 5.

Μεσάβῳ, *loro*, dat. sing. a μέσαβον, α, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, α, ὁ, *medius*, & βᾶς. ε. 467.

Μέσοι, α, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσα, pro μέσα, Poët. μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόϑεν, *e medio*, μεσσηγύς, pro μεσηγύς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγύς, a μέσος, *medius*. α. 417.

Μετά, & μετ', præposit. regit gen. & acc. ϑ. 137. 449.

Μετάδοποι, *intermediæ*, *incertæ*. a δόπος, α, ὁ, *sonus aquarum ex alto ruentium*. κατώδοπος, α, ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. a μεταναιέτης, α, ὁ. Th. ναίω, *habito*, ultima per naturam longa hic licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξύ, idem quod μεσσηγύς, *inter*. Th. μετά. ε. 392.

Μεταπρέπα, *eminet*, 3. perf. ind. a μεταπρέπων, *decorus sum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. ϑ. 430.

Μετασοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperfect. med. Th. στενός, ῆ, ὁ, *angustus*. α. 92.

Μετάτροπος, *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελεῦσι, *res in integrum restituunt*. ex μετά & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, α, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Them. φρήν, ενός, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχρόνιοι, *in cœlo degentes*, a μεταχρόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχϑόνιοι, ut sit relicta terra, a χϑών, *terra*. Est & χρόνος, *cœlum*. vel μετά, *trans*. q. d. quæ sunt trans tempus, a χρόνος, α, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. indic. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat.

perat. ἀπὸν, ἀτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. θ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ sum. ε. 172.

Μετεστοναχίζετ', Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *post*. adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. θ. 210.

Μεταπωρινὸν, *in autumno*. Adv. a μεταπωρινὸς, autumnalis. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. a μετρέομαι, οῦμαι, *mensuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπου, genit. a μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. ab ὄπτομαι, *video*. α. 147. θ. 145.

Μευ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. θ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *consilia*, *genitalia*, a μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*, & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον, θ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἕν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *versabat*, imperfect. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα, *genitalia*. θ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Them. ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, a μῆλον, ου, τὸ. ε. 293. Sic & Μῆλον, & Dorice, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus*, *arbor*. θ. 784. 335.

Μηλόβοσις. nomen mul. q. d. *ovium custos*. θ. 354.

Μὴν, ἢ, μὴν. *quanquam*. α. 11. 101.

Μῆνιν, a μῆνις, εος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μηνὸς, gen. a μῆν, *mensis*, μῆνα, acc. μηνῶν φθινόντων, mensi-

mensibus decrescentibus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, *nequando*, ex μή, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86. 379.

Μήπως, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηρίον, Vid. in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, a nom. ὁ, μηρὸς, ῶ. Dicitur & μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. inf. a μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. a μήδομαι, *curam gero*. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, & μητρὶ, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ionic. μητρυιὴ, *noverca*. ε. 561. 823. θ. 170.

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητιέτης, ου, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, a μήδομαι. item. θ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μητιόεντος. *a consulto*, *consilio pollente*, a μητιόεις, εντος, ὁ Th. μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. θ. 457.

Μηχανάται, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi τᾶ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶσθαι, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάασθαι, a μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*, machina. pl. αἱ μηχαναί. θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice μιῇ, in masc. ἷς, unus. θ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. a μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infin. paulo post fut. μεμίξομαι. θ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*. 3. perf. præs. ind. a μίμνω, verbum Poët. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μὶν, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut μινύθη, sub. *minuatur*, a μινύθω, *minuo*. Th. μινὺς, ῦ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνως,

Μίνωος, genit. a μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. ϑ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιγον. ϑ. 238.

Μισθὸς, ᾱ, ὁ, merces. μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω, ein Wort ein Wort, ein Mann ein Mann. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, memoria. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, memoro, commemoro. ϑ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, memores. ϑ. 651.

Μογήσας, perpessus, a. 1. part. a μογέω, ῶ, ærumnas patior. Th. μόγος, ᾱ, ὁ, labor. ϑ. 997.

Μόθον, acc. pugnam, a μόθος, ᾱ, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμῶ θῶν, a concurrendo. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, mihi, per aphæresin, ab ἐγώ, ego. ϑ. 30.

Μοῖρα, ρας, fatum, a μείρω, divido, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ᾱ, ὁ, fatum, mors, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, portio. item, fatum, idem quod ἀμπερμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur fatum quasi effatum, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμοιρίμοιροι. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. a μολπή, cantilena. hoc a μέλπομαι, cano. in præt. med. μεμολπα. ϑ. 69.

Μόρος, ᾱ. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, nigræ, gen. Ionic. a μορφνὸς, obscurus, ab ὀρφνὴ, caligo. α. 134.

Μονογενὴς, unicus, a μῶνος, pro μόνος, solus, & γένομαι, nascor. ε. 374. ϑ. 426.

Μῶνος, pro μόνος, solus, Poët. ε. 96. ϑ. 143.

Μῶσαι, nom. pl. & in gen. pl. μωσάων, Æol. pro μωσῶν, a μῶσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μώσῃσ', pro μώσαισι. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ᾱ, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, madidum corpus. Th. μυδάω, destillo, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, dixero, a. 1. med. opt. Vide in μῦθος. ε. 110. ϑ. 28.

Μῦθα,

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum, sermo*: dat. plur. μύθοισι. Ionic. Hinc est verbum μυθέομαι, *dico*, μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. m. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, epenthesis Poët. τοῦ ο μικροῦ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρὸν, ut ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut ᾐδέω, ῶ, Poëtice ᾐδόω, ζάω, ζῶ, ζόω. Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. a μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, a μύρω, proprie *fluo*. at μύρομαι *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ μύριοι, *infiniti*, *innumeri*, a μύριος, ος, ὁ, *infinitus*, ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, a μυρμιδὼν, ὄνος, Græcus. Vide μῦρμος, ος, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἤμυρον, a μύρω, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, μύρον, ου, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, a μυχὸς, οῦ, penetrale, a μύω, claudo, f. σω. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, a nom. μῶλος, pro quo etiam μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*. Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

Ναίει, *incolit*, ναίω, *habito*, *incolo*, ε. 8. ναῖον, pro ἔναιον, imperfect. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάασ', 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσατο, *habitavit*, a. 1. med. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ἐνάσατο, a νάω, *habito*, in Themate, ναίω. ε. 637. ϑ. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*, genit. pl. part. præs. a νάω, *fluo*. Th. ναίω. ε. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. a νάρθηξ, ηκος, ὁ, *ferula*, *bacillus*. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, *qui*

navi currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίθοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, ου, ὁ, nauta, a ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis.* ϑ. 876.

Ναυτιλίης, gen. Ion. a ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio.* Th. ναῦς, *navis.* ε. 616. 640.

Νῆας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, *navis*, gen. νεὸς, & Att. νεὼς, & Poëtice νηὸς, dat. νηὶ, accus. ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præs. inf. *redire*, a νέομαι, vel ex νέω, *eo, redeo.* ε. 552. 671.

Νῆ, *not*, spinnet. a νέω, f. ήσω, *no, neo.* ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. a νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites.* νεικέῃ, *probris affecerit*, pro νεικέῃ. 3. sing. præs. act. subj. a νεικέω, ῶ. Them. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, lis.* Quidam componunt ex νε, *non*, & εἴκω, *cedo.* hinc νεικεσήρα, *convicatorem*, acc. a νεικεσήρ. Th. νεῖκος. ε. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. θ. 338.

Νεόϑι, adv. loci, pro νεοτόϑι, *in imo fundo*, νεόϑεν, ex *ima parte*, a νεῖος, *novellus.* Th. νέος, ου, ὁ, *novus.* ϑ. 567.

Νεὸς, ῆς, ἡ, Ion. pro νεὸς, ῆς, ἡ, *novalis.* ε. 461. θ. 971.

Νέεσσονται, *navigant*, 3. pl. præs. a νέεσσομαι, *eo, navigo.* Th. νέω, *eo, redeo.* ε. 235.

Νέκταρος, gen. a νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generosus.* θ. 640. 796.

Νεμέης, nomen regionis, sic dictæ a *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*, a νέμω, *pasco*, hinc νεμεαῖος, *Nemeæus.* ϑ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, a νεμεσάω, *indignor.* Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198. ϑ. 223.

Νεμεσσᾷ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾷ, 3. præs. ind. a νεμεσάω, ῶ, *irascor, succenseo.* ε. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præs. pass. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, *possideo, tribuo.* p. νενέμηκα, a. 1. ἔνεμα. ε. 119. 229.

Νεοϑηλής, ἐος, ὁ, ἡ, *nuper virens*

rens, ex νέος, α, ὁ, novus, & θάλλω, *vireo*. θ. 576.

Νεοπηδὴς, εος, *recentem dolorem habens*, νεοπηδεῖ, dat. Th. πῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, α, ὁ, *novus*, *recens*. ϑ. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, *novus*. ε. 567. 672.

Νέατος, *recens vulneratus*, a νέος, *novus*, & ἀτάω, ῶ, ήσω, *vulnero*. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. ϑ. 341.

Νέοιεν, *mutabunt*, *vergent*, præs. ind. opt. a νεύω, *innuo*, *nuto*, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. a νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Ionic. a νευρὰ, ρᾶς, ἡ, *nervus*, *arcus*. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφέληφι. ϑ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, α, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. ϑ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, *iterata*, præs. part. f. g. scil. γῆ, a νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in superl. νεώτατος, a νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, *navem*, a ναῦς, νηός, dat. pl. νήεσσιν. ε. 163. 641. ϑ. 641.

Νηδὺν, accus. a νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. θ. 460. 487. 800.

Νήϊα, *navalia*, νήϊος, α, ὁ, *navalis*. Them. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκερον, *sine cornibus*, a νήκερος, α, ὁ καὶ ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *insanabiliter*, ex νὴ, negandi particula & ἀκέω, *sano*. ε. 281.

Νηλεὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλεῖ, per sync. pro νηλέϊ, dat. singul. ex νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *misericordia*. Sic & νηλεής, *sævus*, pro νηλεὴς. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli supplicio puniens, a ποινὴ, *pœna* & νηλεὴς, *immitis*. ϑ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, a νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἀμαρτάνω, aberro, f. ήσω, a. 2. ἤμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. ϑ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, a ναὸς, ὁ, *templum*. ϑ. 990.

Νηοπόλον, *æditumum*, a νηοπόλος, α, ὁ, *æditnus*, qui circa templum versatur, ex νηὸς

pro ναὸς, & πολέω, *verso*, item *versor*. ϑ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσὶ. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ου, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, a νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. ϑ. 233. 240.

Νήριτος, ex νη negativo, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*, tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. a νῆσος, *insula*, q.d. in falo. θ. 249. 964.

Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Ion. a νῆσος, ου, ἡ, *insula*. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. ϑ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. plur. a ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήυτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & αὐτμὴ, ῆς, ἡ, *spiritus*. Alii legunt, νήποτμος, *infaustus*. ϑ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, a νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, a νικάω, f. ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass. νικήσας, part. a. 1. act. a νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. ϑ. 73. 466.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσοντο, *revertebantur*. Vide νέομαι, *redeo*, pro quo νίσσομαι, seu νάσσομαι. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, a νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. a νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, gen. sing. a νιφόεις, *nivosus*, a νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. a νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *sapit*. 3. præs. sub. a νοέω, ῶ. νοεῦντες, Dorice pro νοοῦντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Them. a νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 12. 482. θ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. a νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμους, *leges*, a νέμω, *tribuo*. ε. 274. θ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. ϑ. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κα-

νὺ κακῶν, hoc est *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. ε. 91.

Νότος, ε, ὁ, νότοιο, genit. Ion. *notus*, *auster*. ε. 673. ϑ. 380.

Νῆσος, ε, ἡ, Ionic. pro νόσος, ε, ἡ, *morbus*. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, accus. a νὺξ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. *nocte*, a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ionic. pro νυμφῶν, a νύμφη, *sponsa* h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. ϑ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα, accus. sing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ. νυχίη, *nocturna*, pro *nocte*. Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 51.

Νύσσοντες, præs. part. a νύσσω, *pungo*. f. ξω. α. 62.

Νῶϑ' pro νῶτα, a νῶτος, ε, ὁ, *dorsum*. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. dual. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. a νωμάω, *agito*, *moveo*, a νέμω, sicut τρωφάω, a τρέφω. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νὴ & ὄνυμα Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, pl. num. a νῶτος, ε, ὁ, *dorsum*. & in plur. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 176. ϑ. 762.

Ξ.

Ξάνθη, nomen mul. θ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava*. θ. 947.

Ξῶνος, Poëtice pro ξένος, ε, *peregrinus*. ε. 181. dat. plur. ξάνοισι. ε. 223.

Ξενοδόκῳ, *hospiti*, dat. a ξενοδόκος, Ion. pro ξενοδόχος, ε, ὁ, *qui recipit peregrinos*, *hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio*. ε. 181.

Ξεστοὶ, *rasiles*, a ξεστὸς, ῆ, ὁ. Th. ξέω, f. ἑσω, *rado*. α. 133.

Ξύλα, *ligna*, a ξύλον, ε, τὸ, *lignum*. ε. 806.

Ξύμπασα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 238.

Ξὺν, Attice pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. ϑ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. a ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, a ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ. θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*. part. a. 2. act. genit. a ξυνίημι, *congredior*, confligo, vel ξύνειμι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo*. illud in a. 2. ἴον, ες, ε. θ. 705.

O.

Ὁ, Ille. ε. 89. α. 135. & ὃ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρες, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρες dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor*, θ. 205.

Ὀβριμον, *terribilem*, *fortiter*; ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, validus, hoc a βριάω, *fortis sum*. α. 135. θ. 839.

Ὀβριμοεργὸς, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ, ab ὄβριμος, *robustus*; & hoc a βριάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus*. θ. 140.

Ὀβριμοπάτρης, *forti patre nate*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατὴρ, έρος, *pater*. θ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδόατος, Poët. pro ὄγδοος, *octavus*. Th. ὀκτὼ, *octo*. ε. 770. 788.

Ὄγε, g. m. ε. 355. ὄγε. g. n. ε. 244. & ὅδ' pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, dentem, acc. ab ὀδὰς, όντος, ὁ, *dens*. α. 146. 135.

Ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via*. ε. 577. 727.

Ὀδυσῆι, dat. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσέως, gen. Ion. ab ὀδυσεὺς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

Ὀδύσσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω, *irascor*. θ. 1012.

Ὄζος, ε, ὁ, proprie significat *ramusculum*, *stolonem*. Metaphorice, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρύος, genit. ab ὀθρὺς, ύος, ἡ, *nomen montis*. θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἳ, *qui*. ε. 39. 123. α. 84.

Οἵδ', *hi*. ε. 118.

Οἷ, an οἱ, legend. *illi*. θ. 503. h. e. αὐτῷ, *illi*, ab ἕ, οἷ, ἑ. ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἴγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, ε, ὁ, *qualis*. α. 400. θ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*. f. οἴξω, p. ὤιχα, & ἴωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 817.

Οἰδι-

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδα, ab οἰδιπόδης, ας, ὁ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ' pro οἶδε, *novit*; præt. med. οἶδα, pro οἴδασθα, *nosti*. θα, Æolica paragoge. præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel ἔδημι, *scio*, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 454. α. 355.

Οἰδήματι, dat. sing. ab οἴδημα, per syncopen pro οἴδημα, ατος, n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo, inflatus sum*. θ. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab. οἶζυς, ύος, ἡ, *ærumna*, in accus. οἶζυν, hinc οἰζυρός, *calamitosus*, οἰζυρῇ, Ionic. pro ᾳ. ε. 113. 193. 937. θ. 214.

Οἰκέων, Poëtice pro οἰκέων, præs. part. *habitans, commorans*, f. ήσω, p. ᾤκηκα, ab οἰκέω. Th. οἶκος, ε, ὁ, *domus*. θ. 330.

Οἰκήϊα, τά, *res domesticæ*, ab οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Them. οἶκος, ε, ὁ, *domus*. ε. 455.

Οἶκον, accus. ab οἶκος, ε, οἰκί' pro οἰκίαν, a singul. οἰκίον, ε, τὸ, *domuncula*, οἰκόνδε & οἴκαδε, *domum*. ε. 521. 574. θ. 64. 758.

Οἶμος, ε, ὁ, ἡ, *semita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via, semita*. ε. 228.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, ε, ὁ, *vinum*. ε. 570.

Οἴνοπι, dat. sing. *nigro*, οἴνοπα, acc. ab οἴνοψ, οἴνοπος, qui vinei coloris est, q. ὄψις τοῦ οἴνου, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 620. 815.

Οἶνος, οἴνου, vinum. ε. 594.

Οἰνοχόη, ἡ, *patina libatoria, trulla, ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ε. 742.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*. ε. 312. α. 386.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*, οἷος, *qualis*, idem, *similis*, seu οἷος, ε, ὁ, *solus*. Neut. οἷον, *solum*. ε. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adv. ab οἷος, οἴη, οἷον, *solus, a, um*. θ. 386. Οἶς, contracte pro ὄϊας, *oves*, acc. plur. Them. est. οἶς, οἰός, vel ὄις, ὄϊος, ἡ, *ovis*. ε. 232. 773.

Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui*. ε. 144. θ. 432.

Οἶσθα, pro οἴδασθα, *nosti*. Vide in οἶδ'. α. 355.

Οἴσας, feras, f. 1. a φέρω, f. οἴσω. ε. 480.

Ὀιστοὶ, *sagittæ*, ab ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 130.

Οἵτε, οἵτ', nom. plur. ab ὅστε. ε. 303. α. 351. θ. 46.

Οἵτινες, nom. pl. ab ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *quicunque*. α. 150. 163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, *aves*. hinc οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Ὄιω, sive ὀΐω, *puto*, item *fero*. α. 111.

Ὀΐων, *ovium*, gen. plur. Vide supra ὄϊς. θ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morsuum*, a βλωμὸς, ῦ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. ε. 440.

Ὀκταπόδην, *octopedalem*. acc. ab ὀκταπόδης, a πῦς, ποδὸς, *pes*. ε. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ὄλεθρον, *perniciem*, ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. inf. act. ὀλέσσαι, præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. ε. 178. 666. θ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, ου, ὁ, *paucus*. ε. 478. hinc

Ὀλίγιστος, superl. *paucissimus*. ε. 721.

Ὀλμιοῦς, ῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Ὅλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ε. 421. θ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλώϊος, idem. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.

Ὄλυμπος, quasi ὀλόλαμπος, ου, ὁ, *totus lucens*. Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cœlestis*, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam Olympias domus inhabitantes, α. 203. θ. 25. 52. 390.

Ὁμὰ, *similia*, ab ὁμὸς, *similis*. α. 50.

Ὅμαδος, ου, ὁ, *tumultus*, multitudo. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *similis*. α. 255.

Ὁμαρτήσας, *secutus*, a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμῦ, *simul*. ε. 194. 674.

Ὀμβρηνῦ, *pluviosæ*. Alii ὀμβρηρῦ. est adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*, hinc ὀμβρηνὸς, *pluviosus*. ε. 449.

Ὄμβριμος, *robustus*. Vide supra ὄβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*. παρὰ τὸ ὁμῦ ῥῶν *simul fluere*, ubi aqua

aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται. p. ὤμοκα, a. 1. ὤμοσα. ε. 192.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statura*. ε. 441.

Ὁμηρεῦσαι, pro ὁμηρεῦσαι, præs. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὅμηρος, ε, ὁ, *obses*, quasi ex ὁμῶ, *simul*, & εἴρω, *loquor*. ϑ. 39.

Ὁμιληδὸν, *turmatim*, Adv. Th. ὅμιλος, ε, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὁμιχεῖν, *meiere*, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμῶ χέειν. ε. 725.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόϑεν, *simul*, ab ὁμῶ. Them. ὁμὸς, ῶ, ὁ, *similis*. ε. 108.

Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ε, ὁ, *similis*, Poët. ὁμοίϊος, Th. ὁμὸς, ῶ, ὁ, *similis*. ε. 143. 180.

Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλὴ, ἡ, *hortamentum*, *comminatio*, q. ἀπὸ τῆς ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὁμὸν, *eundem*, ab ὁμὸς, unde est ὅμοιος. ϑ. 508.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*. aor. 1. subj. ὀμόσσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε. 280. ϑ. 232.

Ὁμῶ, *simul*. ab ὁμὸς, *similis*. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, *animus*. ϑ. 60.

Ὅμως, *tamen*, sed ὁμῶς, *simul*. Th. ὁμὸς, ῶ, ὁ, *similis*. ε. 3. 30.

Ὅν δε: ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δε, *rediit domum suam*. δε postpositum accusativo, valet *ad*. α. 38.

Ὄντε, *quemque*. ε. 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι, *prosum*, f. ήσω. ε. 41. 344.

Ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*. hinc ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 309. 716.

Ὀνείρων, *somniorum*. genit. pl. ab ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. θ. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat*, 3. præsent. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, fut. 1. ὀνήσω, aor. 1. ὤνησα. ε. 316. θ. 429. 436.

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα. ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοὶ, *celebres, nominandi*. θ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*. aor. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Th. ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

Ὀνοτάζων, præs. part. *convicians*, ab ὀνόω, *vitupero*, fut. όσω. Th. ὄνημι, *vitupero*, fut. όσω.

Ὅντινα, *quemcunque*, ab ὅστις, ὅτινος, ᾧτινι, ab ὅς, & τις, *quis*. θ. 82. 96.

Ὄνυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

Ὀξεῖα, *acutum*. In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξὺς, εος, ὁ, *acutus*. ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. ut ὀξείῃσιν αἰχμῇς, *mucronibus acutis*. α. 289. 335. 348.

Ὄπ', ὄπα, *vocem, sonum*, acc. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*. q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζει, 3. pers. præs. ind. ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *persequor, sequi jubeo, præbeo*. ὀπάσσας, pro ὀπάσας, part. aor. 1. act. ε. 166. θ. 433.

Ὅπερ, *quod*. θ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. pers. præs. ind. ab ὀπηδέω, *comitor*. Th. ὀπάζω, fut. άσω, *persequor, comitem do*. ε. 141. θ. 80.

Ὀπὶ, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. Vide ὄπα. θ. 41. 68.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*. α. 21.

Ὄπιθεν, metri causa, pro ὄπισθεν. Them. ὀπίσω, *retrorsum*. θ. 323.

Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, præs. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεύω.

Th.

Th. est ὄπτομαι, *video.* ε. 29. 804.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta, cura.* ε. 349.

Ὄπιθεν, adv. *pone*, a tergo. ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrorsum, retro.* ε. 467.

Ὅπλα, *instrumenta*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* ε. 625.

Ὁπλέα, acc. ab ὁπλεύς, έος, ὁ, *nomen viri.* α. 180.

Ὁπλὴν, *ungulam*, ungulâ pecus est armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* ε. 487.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ὁπλότερος, α, ὁ, *junior*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* θ. 137. 333.

Ὁπότε, *quando, cum*, ex ὅτε, ὁπ' ἀρκτικόν τι, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. sicut & ληκτικὰ sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πεντήκοντα, &c. ὁππότε, idem quod ὁπότε. π duplicatur metri causa. ὁπόταν, ex ὁππότε & ἄν, *ubi.* ε. 541. α. 397.

Ὅππη, Poët. pro ὅπῃ, *ubi.* θ. 387.

Ὁπποτέρην, *utram*, accus. f. g. Poët. ab ὁπότερος, *uter.* Th. πότερος, α, ὁ, *uter.* θ. 549.

Ὀπωρινὸς, ὴ ὸ, *autumnalis.* ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*, q. d. ὥρα ὀπῆ, *tempus succi.* α. 672. 675.

Ὅπως, *ut, quo pacto.* θ. 156. 471.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. person. præs. indic. verb. med. κάρη δ' εἰς ἔδας ὁρᾶται, *caput pavimentum spectat*, est senis descriptio. ab ὁράω, *video.* imperf. ἑώρων, perf. ἑώρακα. ε. 532.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Ionic. ab ὀρείχαλκος, *orichalcum*, æs montanum, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & χάλκος, ου, ὁ, *æs.* α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. inf. ὀρεξαμένη, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prendo.* Them. ὀρέγω, fut. ξω, *porrigo, extendo.* θ. 433. 456.

Ὄρεος, *montis*, gen. sing. a τὸ ὄρος, *mons.* α. 374. θ. 484.

Ὀρεσσινόμοι, *in montibus pascentis.* gen. ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & νέμω, *pasco*, in part. m. νέμομαι. α. 407.

Ὀρηται,

Ὄρηται, *orta fuerit*. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, ῃ, ηται, præsens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*, ϑ. 782.

Ὀρθὸς, *rectus, erectus*. ε. 725. hinc

Ὀρθαὶ τρίχες, *erecti pili*. α. 395.

Ὄρθιος, gen. com. *arduus*, ex ὀρθὸς, ὄ, ὁ, *rectus*. ε. 388.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens*, ab ὄρθρος, ου, ὁ, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*. ε. 566.

Ὄρθρε, gen. ab ὄρθρον, τὸ, *diluculum*. ὄρθρε ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄριστος εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.

Ὀρθῷ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὄρθος, ου, ὁ. ϑ. 293. 399.

Ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 217.

Ὁρμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. 1. act. subj. ab ὁρμάω, ῶ, *impetu feror*, f. ήσω. ὁρμηθῆναι, a. 1. pass. infin. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*. ε. 524. α. 73. 403.

Ὅρμους, *monilia*, acc. pl. ab ὅρμος, ου, ὁ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.

Ὄρνιν, ιθος, ὁ, ἡ, *avis*, dat. plur. ὀρνίθεσσι, Ionice & Poët. ε. 210. 468.

Ὄρος, εος, τὸ, *mons*. At ὅρος, ου, ὁ, *terminus*. ε. 316. ϑ. 2.

Ὄρουσαν, *irruerant*, pro ὤρουσαν, 3. plur. aor. 1. act. indic. ab ὀρούω, ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρόω, & ὄρνυμι. item ὀρούρω, a præt. med. ὤρορα per metathes. ὄρωρα. ὀρῶσα, pro ὀρούσασα, *præcipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρούω. κ. 412. 434.

Ὀρπηκα, *stimulum*. accus. ab ὄρπηξ, ηκος, ὁ, virga aculeata e ramo. ε. 446.

Ὀρφανά, *orphanos*, ab ὀρφανὸς, ὄ, ὁ, *orphanus, pupillus*, q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, q. d. ἐν σκότῳ ὤν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

Ὀρχέομαι, ῆμαι, *salto*. 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται, *tripudiant, saltant*, Dorice pro ὀρχοῦνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς, ὄ, ὁ, *chorea*. α. 282. ϑ. 4.

Ὄρχος, ου, ὁ, *pulvinus*, ordines virium. α. 296.

Ὀρώρει,

Ὀρώρα, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito*, fut. ρῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod active & passive usurpatur. α. 274. θ. 307.

Ὁρῶν, *videns*, præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, ὥρακα. Att. ἑώρακα. α. 426. θ. 5.

Ὅς, *qui*. ε. 8. 22. 208. &c.

Ὅς, *suus*, πατέρ' εἰς ὃν, *ad patrem suum*. α. 38. θ. 71.

Ὅσα, quanta, & ὅσσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. θ. 575. 651.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox. θ. 10. 43.

Ὅσσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσσ', pro ὅσσα, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poëtice ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. θ. 183.

Ὄσσετο, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσσομαι, *video*, Æolic. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. θ. 551.

Ὄσσος, ου, ὁ, & εος, τὸ, *oculus*, ὄσσοις, *oculis*, ὄσσε dualis numeri pro ὄσσεε per apocopen τοῦ ἐ ψιλοῦ. α. 426.

Ὅσσον, *quantum*, Poëtice, pro ὅσον. θ. 41. 49.

Ὅσκον, *quicunque*, Poëtice pro ὅς, ἄν. ὅσοι, *quotquot*. ὅσσοι, pro ὅσοι. ε. 301. θ. 154.

Ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, οῦν, ἔου, οῦ, *os*, *ossis*, θ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ὅθ'. ε. 111. 337.

Ὅτε, *quando*, *quum*. Notetur discrimen ὅτε, *quando*, extra interrogationem. πότε, *quando?* in interrogatione. ε. 89. θ. 54. 291.

Ὅτοβος, ου, ὁ, *sonus*. θ. 709.

Ὀτραλέως, *celeriter*, *ocyssime*, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, *instigo*. α. 410.

Ὅττι, *quia*, *quoniam*, ὅττι τάχιστα, *quam celerrime*. Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60. α. 428.

Οὐ, *non*, οὐδίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 242.

Οὔτι, *non*, Poëtice. pro οὐ. θ. 182.

Οὔατα, accus. plur. *aures*, ab οὖας, ατος, τὸ, Poëtice, pro οὖς, ὠτὸς, dativ. plur. οὔασιν. ε. 544. θ. 702.

Οὐδὲ, *neque*, οὐδ', pro οὐδὲ, per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ, *nusquam*, adv. ab οὐδαμὸς, ex οὐ, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, hoc in nomin. inusitat. Illud in nom. & accus. tantum usitatum. ε. 532.

Οὐδὲν,

Οὐδὲν, *nullum*, ab ἀδεὶς, ἀδεμία, ἀδὲν, *nullus, a, um.* ε. 369. ϑ. 295.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex πότε, *quando.* Them. ὅτε, *idem.* ε. 174. ϑ. 759.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex ἀδὲ, & ἕτερος, *alter.* α. 171. ϑ. 638.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex ἀ, & τὶ, *quid.* ε. 145.

Οὐδὸς, ὁ, *limen*, ab ἕδος, εος, τὸ, *solum.* ε. 329. ϑ. 794.

Οὐκ, sequente tenui, *non:* ἀχ sequente vocali aspirata. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex ἀκ, & ἔτι, *adhuc.* ε. 34. α. 118.

Οὔλιος, idem quod ὀλοὸς, ὁ, sic ἄλιος ἄρης, *perniciosus Mars.* Them. ὄλυμι, f. ὀλέσω, *perdo.* α. 192. 441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, *miseram*, accus. a ἀλόμενος, factum ex a. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th. ὄλυμι, fut. ὀλέσω, aor. 2. med. ἀλόμην. ε. 715.

Οὔλυμπος, olympus, quasi ἁλόλαμπος, *totus lucens*, ἀλύμπου, genit. Ionic. ἄλυμπονδε, *ad olympum*, hinc ἀλύμπιος, *olympius*, vel *cœlestis*, ο mutatur in ε Poëtice. ϑ. 855.

Οὕνεκα, pro ἕ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, ἕνεκ', per apocopen τῆ α. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαρῶν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex ἀ, & πότε & hoc ab ὅτε, *quando.* ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, ex ἀ, & πω, (enclitic.) *quodammodo*, hoc ab ὅς, ε. 271. α. 10.

Οὐρανίῃ, dat. sing. ab οὐρανίης, α, ὁ, *cœlestis.* Th. οὐρανὸς, ῆ, ὁ, *cœlum.* ϑ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ, *cœlum.* Hinc οὐρανίη, Ion. pro οὐρανία. Urania, una ex Musis. οὐρανόϑεν, *e cœlo, cœlitus.* ε. 240. οὐρανίων, *cœlicolarum*, gen. pl. ab οὐρανίων, ωνος, ὁ. ϑ. 45. 78. 939.

Οὐρεῦν, *mejere*, præs. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in ἐρήσης. ε. 756.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, οὔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes.* dat. pl. οὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* ε. 230. 508.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ. dativ. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.* α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. ab οὐρεὺς, Ion. pro ὀρεὺς, έος, & Ion. ῆος, ὁ, *mulus*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, quod hujus

hujus jumenti magnus fit usus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσῃς, *mejas*. 2. sing. a. 1. act. subj. ab οὐρέω, *mejo*, f. ήσω. Th. οὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὔριον, seu potius, οὔρειον, nomen viri. α. 186.

Οὗς, *quos*, ab ὅς, ἥ, ὅ. At *suos* ἕς, ab ὅς, ἥ, ὅν. ϑ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, præs. inf. ab οὔτημι, seu οὐτάω, *vulnero*. hinc part. οὐτάμενος, *vulneratus*. nisi velis in præt. pass. per syncopen dici, pro οὐτασμένος, ab οὐτάζω, άσω. idem quod οὐτάω, ῶ, fut. ήσω. α. 335. 369.

Οὔτασ', pro οὔτασε, *vulneravit*, ab οὐτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, & οὔτ', pro οὔτε, ut & οὔϑ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗτ', *cujusque*, genit. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. οὔτι, *nusquam*. ε. 105.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291. 386.

Οὕτως, sequente vocali, *sic*, οὕτω, sequente consona. ε. 422.

Ὀφέλλει, *auget*, 3. præs. ind. verbi ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν. dat. pl. Ion. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 265. ϑ. 451.

Ὄφιος, *serpentis*, gen. ab ὄφις, ιος, acc. ὄφιν. α. 161. ϑ. 334.

Ὄφρα, adverb. Poët. pro ἵνα, *ut*. ε. 258. ὄφρ' ἄπω, *ut dicam*. ε. 339.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*. θ. 827.

Ὀχθήσας, a. 1. part. act. *contristatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *gravate fero*. ϑ. 558.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui sero arat*, ex ἀρόω, *aro*, & ὀψὲ, sero, adverb. ε. 588.

Π.

Πηγασοῖο, gen. pro πηγασοῖο, Dorice, a πήγασος, ου, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακος, omnino malus, ut, πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, e, & κακὸς, ῆ, ὁ, *malus*. ε. 911.

Πάγος, ου, ὁ, collis, ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*. f. ξω. α. 439.

Παγ-

Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσεα, a χρυσὸς, ᾶ, ὁ, *aurum*. θ. 335.

Παθὼν, *passus*, in f. g. παθεῖσα, a. 2. part. act. a πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Ion. παισὶ, παίδεσσι. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες, *ludentes*, præs. part. a παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ionicus, *asperis*, a παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper*, *præruptus*. Th. παίπαλα, τὰ, *loca prærupta*. α. 860.

Παλαίει, *luctatur*, a πάλη, ης, ἡ, *lucta*, hinc παλαίω, *luctor*. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dativ. plur. a παλάμη, *palma*, παλάμῃσι, dat. pl. Ionic. pro παλάμαις. α. 320. θ. 860.

Πάλιν, adv. *iterum*, *rursus*. ε. 671. θ. 181.

Παλινάγρετος, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th. ἀγείρω, fut. ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. post insecutio. Th. διώκω, *persequor*, *insector*, fut. ξω, p. ωχα. α. 15.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas*, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, imperf. pro ἔπαλλεν, a πάλλω, *vibro*, *agito*, fut. αλῶ. α. 323.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præs. part. a παμφαίνω, *totus appareo*. μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, fut. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον. ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*, ex πᾶς, & αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. α. 139.

Παναπήμων, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Them. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*. α. 809.

Πανά-

Πανάριστος, *longe præstantissimus*, ex πᾶν & ἄριστος, *præstantissimus*. Th. ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. ε. 291.

Πανδιονὶς, Fabula de filia Pandionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert, ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσσι, dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Græcis, a πανέλληνες, ex πᾶν, & ἕλλην, ενος, ὁ, *Hellen*, *Græcus*. ε. 526.

Πανέφθου, gen. a πάνεφθος, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo*, *elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.

Πανημέριος, *toto die*. ex πᾶν, & ἦμαρ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Παννύχιος, *tota nocte*, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens*. θ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adv. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 613.

Παντοίην, acc. f. g. παντοίων, gen. pl. a παντοῖος, ου, ὁ, *omnigenus*, *varius*. Th. πᾶς, *omnis*. ε. 618. θ. 830.

Παντὸς, πάντα, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, præt. part. a παπταίνω, *circumspicio*. ε. 442.

Παρὰ, cum gen. *a*, *ab*. ε. 51.

Παρ', pro παρὰ. ε. 17. Cum dat. *apud*. ε. 129. Cum acc. *trans*, *præter*, &c. ε. 169. πάρα, pro πάρεστι, *urgent*. ε. 452.

Παραγίνεται, 3. pers. præs. *adest*. Th. γίνομαι, seu γείνομαι, *sum*. fut. 1. pass. γενηθήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. θ. 432. 436.

Παρακαίρια, *importuna*, a παρακαίριος, seu παράκαιρος, *intempestivus*. Th. καιρὸς, ῦ, ὁ, *occasio*, *tempus*. ε. 327.

Παραμείβηται, *præteriat*, 3. præs. subj. a παραμείβω, *prætereo*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*. ε. 407.

Παραβασία, *delictum*, *transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, *eo*, *incedo*. θ. 220.

Παραιφάμενοι, *appellantes*, metri gratia inserto ι, vel per epenthesin Poët. est aor. 1. part. med. a παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*. θ. 90.

Παρακοίτῃ, dativ. a παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*, παράκοιτις, ἡ, *marita, uxor*, σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι, ex παρὰ, *juxta*, & κοίτη, ης, ἡ, *cubile, lectus*. θ. 328. 928.

Παραφαινέμεν, Ion. pro παραφαίνειν, *revelare*, præs. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, est a. 2. act. inf. a παρέχω, *efficio, præsto*, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, *habeo*, fut. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. κ. 84.

Παρειῶν, gen. pl. παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla*. κ. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. pl. ind. præs. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παρελαύνω, *aveho*, præterveho. Th. ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω, p. κα. α. 333.

Παρελέξατο, *concubuit*, cum dat. a. 1. m. ind. a λέγομαι, *cubo*, fut. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, aor. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρὲξ, *extra*, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, e. α. 352.

Παρεόντος, *præsentis*, Ion. pro παρόντος, gen. præs. part. a παρὰ & εἰμὶ, *sum*. ε. 364.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. act. inf. a παρέστημι, pro παρίστημι. Non solum ἵστημι, sed etiam ἕστημι usitatum est, fut. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεστιν, a πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*. θ. 420.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. pers. præs. imperf. a παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. act. a παρατρέπω, *diverto, deflecto*, fut. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα. θ. 103.

Παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, hinc παρθένιος, & παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, virginalis*. ε. 63. 254. θ. 344.

Παρακλίνουσι, *deflectunt*, pro παρακλίνουσι, 3. pers. pl. ind. præs. a κλίνω, f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. ε. 260.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. a πάρνησος,

νησος, ου, ὁ, nomen montis in Delphis. θ. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, *ante*. θ. 53.

Πάρος, *ante*. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, *omnis*, g. παντὸς, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι, πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. *passim*. ε. 76. 124. 509. θ. 372. 828.

Πασιθέη, nom. mul. θ. 247.

Πασιθόη, nomen mul. *quæ ad omnes currit*. θ. 352.

Πάσχω, *patitur*. a πάσχω. fut. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατὴρ, *pater*, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρὶ, accus. πατέρα, tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria*. ε. 5. α. 1. θ. 73.

Πατροκασιγνήτους, *patruos*, ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor*. θ. 502.

Πατρώϊος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *paternus*. Th. πατὴρ, *pater*. ε. 374.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. act. παύθη, 3. sing. aor. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυον. α. 499. θ. 533.

Παῦρον, *exiguum*, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*, a παῦρος, ου, ὁ, poët. *paucus*. Hinc παῦρα, neutr. pl. adv. *raro*; hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Them. παύω, fut. παύσω, *cesso*. ε. 132. 324. θ. 780.

Παχείας, *densas*, accus. pl. a παχὺς, εῖα, ὺ, *densus*, *crassus*, in gen. παχέος, in acc. παχὺν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*, *talare*. θ. 22.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus*. πεδίοιο, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. *ex fundo*. Th. πέδον, ου, τὸ, *solum*. α. 342. 378. θ. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*. imperf. a πείθω, *persuadeo*. πειθὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, fut. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. præt. med. πέποιθα. ε. 73. α. 450.

Πείκειν, *tondere*, præs. inf. a πείκω, vel πέκω, *pecto*. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν, a πέρας, ατος, τὸ, finis. ε. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. a πειράω, ῶ, *conor*, nitor, fut. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειρίθοον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντιφρασιν, vel quia πέλας ἄγει. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. *prope*. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*. 3. præs. ind. pass. a πελεμίζω, fut. ξω, *moveo, quasso*. θ. 458. 842.

Πέλει, 3. præs. ind. a πέλω, *sum*, πέλεν pro ἔπελεν, 3. imperfect. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελίης, ου, ὁ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*, πελώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτῃ, *quinta*, dat. cas. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοισι, dat. pl. Ion. a πέμπτος, ου, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, præs. inf. a πένομαι, *ago, efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενίη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, mœror*. κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. θ. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. a πέντοζος, ου, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi *arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. a παλάσσω, *inquino, fœdo*, f. ξω. p. πεπάλα-

πάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, αλῶ, *vibro*. alii a πηλὸς, ῶ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. a πείρω, *transadigo*, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα. ε. 203.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, perf. pass. Dorice pro πεπείρημαι, a πειράω, ῶ, *tento*, f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, unde πνῦμι, seu πνύω, fut. σω, præt. pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt. m. *confidit*. a πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, a πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis*. Th. πέπθω, *coquo*, fut. ψω, præt. pass. πέπεμμαι. α. 350.

Πεπότητο, *volabat*. 3. sing. plusqu. perf. pass. a ποτάομαι, ῶμαι, *volo*. Th. πέτομαι, unde est ποτὴ *volatus*, & hinc ποτάομαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perfect. pass. per syncopen pro πεπεράτωτο. a περατόω, *determino*, f. ώσω, perf. pass. πεπεράτωμαι, & per syncopen πέπρωμαι. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus. ϑ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, præt. perf. part. pass. hinc πεπυκασμένος νόον, prudens, callidus, a πυκάζω, denso. Them. πύκα, dense. ϑ. 791. ϑ. 484.

Περᾶν, præs. inf. Them. περάω, ῶ, fut. ήσω, & άσω, transeo. ε. 736.

Περ, in fine *quamvis*. ϑεοὶ περ, quamvis sint Dii. ϑ. 739.

Πέρην, ultra, Ion. pro πέραν, idem quod πέρα, ultra. ϑ. 215.

Περὶ - - ἔδυνε, induit, imperf. a περιδύνω, induo. Th. δύνω, & δύω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περὶ - - ἔθηκε. Vide in ἔθεσαν. α. 123.

Περιγλῶχες, *cuspidulosa folia*. per syncopen pro περιγλώχινες. Th. γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *cuspis*, acies. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo *præ*, *circa*, περὶ χροΐ. περὶ πάντων, *super* omnes. Cum Dativo, *circa*, περὶ σήθεσσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περὶ σόμα. ε. 817. α. 129. 247. 279. θ. 3.

Περὶ, *valde*. ε. 54.

Περὶ -- ἐστι, *excellit*. θ. 656.

Περίτ', ἀμφίτε, *circumquaque*. θ. 848.

Περ, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, a. 2. act. a περιηχέω, Dorice περιαχέω, ῶ, circumsono, fut. ήσω. Th. ἦχος, ε, ὁ, sonus. θ. 678.

Περίσσαθαι, circumindui to, a. 2. med. infin. a περιέννυμαι. Th. ἕω, *induo*. pro quo ἕννυμι, fut. ἕσω, p. εἷμαι, a. 1. m. ἐσσάμην, ε. 537.

Περικαλέα, accus. sing. f. g. a περικαλής, perpulcher. περὶ enim auget significationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, pulcher. θ. 10.

Περίκειται, *circumdatur*, 3. præs. a κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. θ. 733.

Περικλυτὸν, celebrem, acc. a περικλυτὸς. Th. κλύω, audeo. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumquaque furit*, 3. pers. præs. ind. περὶ intendit significationem, a μαίνομαι, *furo*, f. μανοῦμαι. α. 99.

Περιμαρνάμεθ', *propugnavimus*, pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi μάρναμαι, pugno. θ. 647.

Περιμήδεα, nom. viri. α. 187.

Περιμήκεες, prælongæ, pl. n. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo. περὶ in compositione auget significationem. α. 133.

Περινασετάωσι, *circumhabitant*, 3. pl. præs. subj. a περινασετάω, *circumhabito*. Them. ναίω, habito. θ. 370.

Περιπλομένα, *circumvoluto*, pro περιπελομένα. Them. πέλω, *moveo*, sum. ε. 348. θ. 184.

Περιῤῥύτος, ε, ὁ, circumfluus. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.

Περισσά, *eximia*, plur. num. a περισσὸς, ὄ, ὁ, *excellens*. a περὶ, præpositione, variam habente constructionem & significationem. θ. 399.

Περι-

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Them. στενὸς, ῆ, ὁ, angustus. α. 344.

Περιταμνέμεν, *incidito*. Ion. præsentis act. inf. pro περιτάμνειν, a περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, seco. fut. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρονος, *prudentis*, gen. a περίφρων, ονος. Them. φρὴν, mens. α. 279.

Περμησσὸς, ῆ, & Ion. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Musis sacer.

Περσεὺς, έος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνεια, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Them. φένω, occido. θ. 768. 913.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nom. mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ πέρση, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. aor. 2. act. a πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde in part. πεσὼν, οῦσα, όν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, a πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, a πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. άσω, part. pass. πέπταμαι. ε. 678.

Πετεινοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετεινοῖς, per epenthesin Poëticam; a πετεινὸν, ῆ, τὸ, volatile, avis, & Poëtice πετεεινὸν, a πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, *petra, rupes, cautes*. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα sit *grande saxum, rupes*, πέτρος vero, *lapis, manu tractabilis*. πέτρῃσι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. ε. 587. & πετρῆεν, saxosum, a mascul. πετρήεις, εντος, ὁ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. a πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo*, sciscitor, fut. πύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, a. 1. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκείδας, acc. a πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorarunt*, 3. dual. aor. 2. act. pro ἐφραδέτην. π initialis litera præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, fut. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδεῖν, aor. 2. act. infin. p. m. πέφραδα. ε. 764. θ. 475.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Them. φράζω, dico. θ. 275.

Πεφύασι, *nati* seu *producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, a φύω, fut. ύσω, gigno, p. πέφυκα, aor. 2. ἔφυον, & ἔφυν. θ. 728.

Πεφυλαγμένος, *observans*, perfect. part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2. sing. præt. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγάδας, acc. pl. a πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*. Th. πήγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. θ. 281.

Πηγαὶ, plur. a πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*, παρὰ τὸ πήγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδὴ, a πηδάω, *salio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγὰς, acc. pl. θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. Th. πῆδος, ου, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, a πηκτὸς, ῆ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.

Πηλεῖ, dat. sing. a πηλεὺς, έος, ὁ, *Peleus*, nom. viri. θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxa*. ε. 56.

Πηνειὸς, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. aor. 1. act. a πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πήγνυμι, *pango*, compingo, f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, fabricare, aor. 1. med. inf. a Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοὶ,

Πηοὶ, Ion. pro παοὶ, *cognati, affines*, a παὸς, ῦ, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι, possideo, præt. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πιέειν, bibere, pro πιεῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, præs. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν, Adv. e loco, ad formam Θήβηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, ἰλιαδ. λ. 603. a κλισίη, Ionic. pro κλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. a πιερὶς, ίδος, ἡ. ε. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. a πιθέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθυ, *vasis*, gen. a πίθος, υ, ὁ, *dolium*. πίθοιο, poëtice pro πίθυ. ε. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præs. ind. a πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, a πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est a πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, a πῖλος, ου, ὁ, pileus. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, præs. part. f. g. pl. num. pro πιμπλάσαι, Æolice, a πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo. hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλέος, υ, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, *bibere*, præs. inf. a πίνω, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 590.

Πίονος, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. θ. 538. Hinc in comp. πιότερος, superl. πιότατος. ε. 583.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. n. f. g. præs. part. a πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. subj. πίπτωσιν, in præs. ε. 618. θ. 873.

Πίστεις, nom. pl. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. κα, persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. pers. præs. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, dico, a φημὶ, dico, & hoc a φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσε, *finxit*, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rursus πλάσο, pro ἔπλασε, Poëtæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ὴ, ὸν, *fictus*, *a*, *um*. ε. 70. θ. 512.

Πλαστὴν. Vide in πλάσσε. θ. 513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus*. θ. 445.

Πλείη, Ion. pro πλέα, hoc pro πλέα, *plena*: a mascul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλεῖστον, *plurimum*, superl. a πολὺς, multus. Vide in πλέον. ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtæ πλέων; unde est πλέονες, & dat. pl. Poëticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλέονα, nec non per syncopen & crasin, πλέω. ε. 377. 378. 686.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. a πλεκτὸς, ῆ, ὁ, *plexus*. Th. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, a πλείων, & πλέων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, amplior. in superl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ε. 42.

Πλευρὰς, acc. pl. a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλέῳ, *pleno*, in dativ. a πλέος, plenus. ε. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percussi*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πλαγεῖσα, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. θ. 961. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, pla-

ἡ, plaga, Dorice, πλαγά. πληγῇσιν, dat. plur. Ion. ϑ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præs. subj. a πλήθω, *impleo*, f. ήσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, ε, ό, plenus. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, poëtice, pro πλειάδες, *vergiliæ*, *sidus in dorso tauri*, a πλειὰς, άδος, hoc a πλέονες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολύς, multus. ε. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. a πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur. Eustath. παρὰ τὸ πλήϑεσθαι ἤτοι πληρᾶσθαι ὑπὸ τᾶ ἄξονος. Th. πλέος, ε, ό, plenus. α. 309.

Πλήν, cum Genit. *præter*, Adverb. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. ϑ. 353.

Πλῆξεν, *percussit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. ϑ. 855.

Πλήξιπποι, nom pl. a πλήξιππος, agitator equorum. ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ε, ό, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. plusquamperf. pass. Poëtice pro ἐπέπλητο, a πλήϑω. Sic & πλῆντο, in pl. Verum malim derivari ab imperfect. verbi πλῆμι, a πλήϑω. Th. πλέος, plenus. α. 146. θ. 688.

Πλόος, & contracte πλοῦς, *navigatio*, a πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 663.

Πλούσιος, *dives*, a πλοῦτος, ε, ό, *divitiæ*. ε. 22.

Πλουτεῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. a πλουτέω, *ditesco*. Th. πλοῦτος, ε, ό, divitiæ. ε. 311.

Πλουτώ, ός, ἡ, nomen mul. q. d. *opulenta*. ϑ. 355.

Πλουτοδόται, *opum datores*, nom. pl. a πλουτοδότης, ε, ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δίδωμι, do. ε. 125.

Πλοῦτος, ε, ό, q. ex πολύ, & ἔτος, *divitiæ*, *ex multis annis collectæ*, at ἄφενος, εος, τὸ, *divitiæ*, (ἀφ' ἑνὸς ἔτε) *ex uno anno superstites*. ε. 375.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. pers. sing. imperf. act. Poëtic. a πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præs. part. Poët. pro πνέοντες, πνέουσαν, acc. f. g. præs. part. πνεύσαντος, p. a. 1. act. Th.

Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, ε. 504. α. 24.

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. a. πνοὴ, quod est a πνέω, *flo, spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνυα, unde est πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. ϑ. 253. 268.

Πόδα, acc. sing. a ποῦς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖιν. ε. 495. η. 158. ποδῶν, gen. pl. ϑ. 70.

Ποδώκεα, accus. sing. q. ὠκὺς πρὸς ποσὶ, *pedibus celer*, a ποδώκης, ης, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer, a ποῦς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, celer. θ. 320.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præs. a ποιέω, ῶ, facio. ποίησε, & ποίησ', a. 1. pro ἐποίησε. ε. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, herbosa. α. 381.

Ποικιλόβουλος, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, a ποικίλος, ε, ὁ, varius & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium. θ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram, variantem vocem*, a δειρὴ, ῆς, ἡ, seu δορὴ, *collum*, & per metonym. causæ, *vox*, & ποικίλος, ὁ, varius. ε. 201.

Ποικίλος, ε, ὁ, varius. ϑ. 300.

Ποιμαίνοντ', *pascentem*, acc. singul. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor. ϑ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ε. 785. ϑ. 100. 446. hinc & ποιμνήϊος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *poena*. ε. 753.

Πολεμήϊος, Ionica dialysi, pro πολέμαιος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ε, ὁ, bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλὰς, (differt a πόλεας, *urbes*, solo accentu) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλοῦ a πολλὸς, sed Poëtice etiam πολέος. ε. 578.

Πολεῦν, *verte*, præs. inf. a πολέω, ῶ, *verto*, ἔπαρι πολεῦν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρι πολεῦν. ε. 460.

Πόλεμος, ε, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, urbs in gen. πόλιος, πόλεως, & Poëtice πόληος. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολέσσιν, Ionic. & Poët.

& Poët. ε. 119. 238. κ. 105. 285.

Πολιοκρόταφος, *cani circa tempora*, κρόταφος, ε, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo proprie canescit*. Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe. Th. πολὺς. ε. 238.

Πολλῇ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multo*, πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multo meliora*. πολλὰ, adverb. *valde, multum*. Comp. πλείων, ονος, superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 226. κ. 92. 274. θ. 9.

Πολυγηθὲς, gen. a πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Them. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ε, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*, ex πολὺς multus, & Δαίδαλος, ε, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. a πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Th. ἐράω, ῶ, f. ήσω, amo. θ. 404.

Πολυΐδρις, *multiscium*, idem quod πολυΐστωρ, a πολὺς, *multus*, & ἴδρις, ιος, ὁ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*. θ. 616.

Πολυκλήδα, accus. sing. a πολυκλὴς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage juncta*, a κλὴς, sedes nautica, vela κλὴς, pro κλὰς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλάω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. a πολύκλυστος, ε, ὁ, *undis agitatus*. a κλύζω, *abluo*, f. σω. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, ε, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Musæ, a πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. θ. 78.

Πολύξενος, *multorum hospes*, a ξένος,

a ξένος, ου, & Poët. ξῶνος, *hospes*. ε. 713.

Πολυπτυχος, ου, *multiplex, implicatus sphæris*. a πτύσσω, f. ξω, *complico*. θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλὴ.

Πολυσπερέες, *dispersæ* a πολυσπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multum sparsus*. Them. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Ion. φλοῖσβος, ου, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. casus, *multos pascentis*. Th. φέρβω, ψω, pasco. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. a πολυφραδὴς, valde consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. θ. 715.

Πονησάμενος, *laborans*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. ε. 430.

Πόνος, ου, labor, πόνοιο. gen. Ion. th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντόποροιο, a πόντος, ου, ὁ, mare & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. a πόρος, ου, ὁ, iter. Th. πείρω, f. ερῶ, transeo. θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. a πόρω, Poët. pro πορίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόρος. *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904

Ποσειδάων, & contracte, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, εος, ἡ, f. g. *potus*, idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, *pedibus*, & ποσσ', pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. a ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ ποὺς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. a ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius*. θ. 242.

Ποτέ, ποτ', & πόθ', *quando*. ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Ion. a ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. θ. 671.

Ποτὶ, Dorice pro πρὸς, *ad*. ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, a πότνιος, ου, ὁ, venerandus, ε. 73.

Πῦ,

Πῦ, *ubi*, adv. ab ὦ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Πολυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πολὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ήσω, pasco. a Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. ε. 156. θ. 531.

Πολὺν, acc. sing. m. g. pro πολὺν. Vide in πολὺς. θ. 190. 258.

Πραθέειν, *vastare*, Ion. pro πραθᾶν, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραδον. α. 240.

Πραπίδεσσι, dat. pl. a πραπίδες, αἱ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπει, 3. præs. a πρέπω, decorus sum. μεταπρέπω, decorus sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a πρέσβυς, senex. θ. 363.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. ind. Ion. pro πράξεις, a πράττω, facio, f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρηστήρων, *valde spirantium*. gen. pl. a πρηστὴρ, ῆρος, ὁ. Th. πρήθω, incendo. 846

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. sing. præs. Ion. pro πραΰνει. Them. πραὺς, vel πρᾶος, ου, ὁ, lenis. θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. a πρηὼν, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 4. 7.

Πρὶν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, a πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίνου, genit. πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρὸ, *juxta*, *una*. πρὸ τ' ἐόντα, *præterita*. α. 303. θ. 32.

Προβαδὴν, adv. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

ροβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, ου, τὸ, *ovis*, pecus. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, anteeo, supero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προγένοντ', *procedebant*, pro προγένοντο, & hoc pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γείνομαι, sum, *nascor*,

nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγεινάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa*, a θύελλα, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per ὑμῆσιν referendum ad τὸ φέρει. θ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. a προϊδέω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. ὄψομαι, aor. ἴδον, & ἶδον. α. 386.

Προϊδοῦσις, εως, ἡ, *persecutio*, pro προδίωξις, per syncopen a προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιπόσα. προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, pi m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*, sed in composito προμηθής, ές, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Πρόνοη, nomen mul. θ. 281.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. θ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάρος, *ante*, πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, *e regione*. α. 285. θ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædelibata*. Dorice pro προπεφρασμένα, perf. part. a φράζω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perfect. pass. πέφρασμαι. ε. 653.

Προρέει, præs. ind. *profluit*, προρεόντων, *influentium*, præs. part. gen. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔρρευκα. θ. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad*. πρὸς οὐρανόν, *ad cœlum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 308. 317.

Προσαρμόσεται, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. ind. a προσαρμόσομαι. A præterito enim medio formatur Præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*, f. ῥῶ, part. m. ἦρα & Attice ἄρμα, unde præsens hoc ἁρμόσομαι. ε. 429.

Προσεβήσατο, accessit, a. 1. med.

med. a προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperfect. vel a. 1. vel 2. a προσέπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. θ. 546.

Προσεῖναι, *adesse*, *juvare*, præs. inf. ex πρὸς, & εἰμὶ, sum. ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. a προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, f Æol. κύρσω, incido. ε. 198.

Προσελέξατο, *versat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω. p. χα. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. a προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. πρὸ, ante. ε. 98. 377.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2. act. a πρόσειμι, *accido*, in aor. 2. πρόσιον, ες, adivi, ex πρὸς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. ε. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω, *cum viris me majoribus contendere noluero*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13, 7. *honorem, cui honor*. πρότερος, *prior*. Th. πρὸ, *ante*. θ. 424.

Προὔθηκε, *proposuit*, pro προέθηκε, a. 1. med. a προτίθημι, propono, f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. θ. 537.

Προὔκειτο, *propositus erat*, pro προέκειτο, imperfect. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. a. 312.

Προφέρει, *promovet*, 3. sing. præs. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. ε. 577.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præstans*, in comp. προφερέστερος, superl. προφερέστατος, a προφέρω, præsto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adverb. ε. 665. θ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. infinit. a προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, fugio, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα. ε. 645.

Προχέειν, *infunde*, præs. inf. Them. χέω, f. εύσω, fundo. ε. 594.

Προχοῇ, *alveo*, *gutturnio*, ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fundo. ε. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. a πρόχοος, ου, ὁ, *aqualis*, *vas aquarium*. Th. χέω, fundo. θ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedestribus*, dat. pl. a πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *ultima*. θ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, a πρῶτος, ου, ὁ. Them. πρὸ, ante. θ. 379.

Πρωτηρότῃ, illi qui tempestive aravit, dat. sing. a πρωτηρότης, ex πρῶτος & ἀρόω, *aro*, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. a πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γείνομαι, nascor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωτομέδεια, nomen mul. quæ prior curat. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primum, πρωτὶ, ut & superl. πρώτιστα & πρώτιστ'. Th. πρὸ, ante. ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα, gerngroß. θ. 24.

Πτελέης, *ulmi*, gen. Ion. a πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, ῶ, τὸ, ala. ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præs. inf. a πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 318.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις, dicunt Poët. πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορθος, *urbium eversor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vasto*, in præt. med. πέπορθα. θ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. a πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ῶ, ὁ, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ, pl. num. a πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. pers. sub. præs. a πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ῶ, ὁ, mendicus. Th.

Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates vestibus ornat.* ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes,* & στέλλω, *orno.* f. ελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præs. ind. ὀστέα πύθεται, ossa computrescunt. a πύθω, fut. ύσω, *putrefacio,* unde est Latinorum *putreo, es, ere.* πύθομαι, *putrefio.* α. 153.

Πύθῃ, 3. pers. præs. subj. act. a πύθω, fut. ύσω, *putrefacio.* ε. 624.

Πυθμένι, dat. sing. a πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars.* Th. πύθω, putrefacio. θ. 952.

Πυθοῖ, dat. sing. a πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. θ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythum versus.* Hic δὲ postponitur Dativo, alioquin postponi solet Accusativo, ut οἶκόν δε. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ *dativo* postponitur, non evertit regulam. δὲ post accusativum casum postpositum significat *adversus;* & est dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δε. ὀδυσσ. ρ. 426. α. 480.

Πυκάσαι, a. 1. inf. a πυκάζω, f. άσω, *munio, fulcio,* proprie *condenso.* Nam Th. est πύκα, Adverb. & vertitur *dense,* it. *accurate.* ε. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ῶ, *creber:* a πυκνὰ, *dense.* ε. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. a πύλη, ης, ἡ, *porta,* & πυλέων, gen. pl. Ionic. pro πυλῶν. α. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. a πύλη, *porta.* θ. 732.

Πύλου, genit. a πύλος, ου, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύματος, Poëtice *ultimus,* a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. θ. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno,* mit der Faust. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 57.

Πύργων, *turrium,* gen. pl. a πύργος, ου, ὁ, *turris.* α. 242.

Πυροφόρος, *frugifer.* Epithetum aëris a πυρὸς, ῦ, ὁ, *triticum,* & φέρω. ε. 547.

Πώεα, acc. pl. a πῶϋ, εος, τὸ, *grex.* Th. πάω vel πάομαι, *possideo.* ε. 514.

Πωλεῖται, *vertitur,* præs. a πωλέω, *verto,* ut πολέω. θ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* ε. 94. 98.

Πώποτε, *unquam.* Th. ὅτε, quando. ε. 648.

P.

Ῥαδινοῖσι, *mollibus*, a ῥαδινὸς, ῆ, ὸν, gracilis, mollis. q. d. ῥέα δινούμενος, *qui facile movetur*. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. ϑ. 195.

Ῥα per *metathesin*, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ῥ', pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva. Græce μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Ῥαϑάμιγγες, pl. num. *guttæ*, a ῥαϑάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poët. q. a ῥαίειν ϑαμὰ, *perfundere semper*. ϑ. 183.

Ῥέα, constituit unam syllabam, vulgo mendose ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. ε. 5.

Ῥέεϑρα, *fluenta*, a ῥέεϑρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ϑ. 695.

Ῥέην, acc. *Rheam*, a ῥέη, *Rhea*, est nomen mul. ϑ. 625.

Ῥεῖα, Poëtice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος, α, ὸν, *facilis*, comp. ῥᾴων, superl. ῥᾴστος. ε. 6. 7.

Ῥεία, nomen mul. *Rhea*. ϑ. 135. 453.

Ῥίζασι, *faciunt*, 3. pers. præs. pl. num. a ῥίζω, *facio*, f. ῥίξω, p. κα, præt. m. ἔῤῥογα, & per metathesin ἔοργα, *feci*. ῥίξαι, a. 1. infinit. act. ε. 783. ϑ. 209.

Ῥέω, fluo, ῥέων, pro ἔῤῥεον, 3. sing. imperf. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. α. 267. 314. ϑ. 84.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor. a ῥίζω, ξω, facio. ε. 189.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præs. a ῥήγνυμαι, *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

Ῥηϊδίη, facilis, a ῥᾴδιος, Ionice ῥηϊδιος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. ε. 43. 290.

Ῥηξήνορα, acc. sing. a ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, a ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. ϑ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. ϑ. 340.

Ῥηνοὶ, *clari*, ἄῤῥηνοι, *ignobiles*, a ῥέω, ήσω, dico. ι. 4.

Ῥιγελὸς, ῆ, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, a ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. ε. 701. α. 131.

Ῥίζαι, pro ῥίζαις, Ionice, a ῥίζα, ης, ἡ, radix. ε. 19.

Ῥίμφα,

Ῥίμφα, *facile*, *celeriter*, a ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἰδρῶτες ῥέεται. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινᾶ. ε. 513.

Ῥινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, *a* ῥινότορος, proprie *pellem terebrans*, *pertundens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero*. ϑ. 934.

Ῥιπῇ, impetu. ὑπὸ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo: ἀντίπτωσις, *a* ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei*, *quæ projicitur*, *a* ῥίπτω, f. ψω, projicio. ϑ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, a ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, *a* ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα. θ. 868.

Ῥοδία, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. ϑ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, *a* ῥόδον, ε, τὸ, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ε. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ε, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. θ. 247.

Ῥόθος, ε, ὁ, *impetus*, *undarum strepitus*, *fragor*. ε. 218.

Ῥοίζασχ', stridebat, 3. perf. imperf. pro ῥοίζασκε propter sequentem spiritum asperum, a ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥίζεσκον, & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. ϑ. v. 157. ubi est ἀποκρύπτασκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ε, ὁ, *stridor*. θ. 835.

Ῥόον, acc. sing. a ῥόος, ᾶς, ὁ, *fluxus*, a præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*. fut. ῥεύσω. ε. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. ϑ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *fræna*, a ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριος, nomen viri. ϑ. 344.

Σαίνει, *adulatur*, 3. præs. sing. ind. a σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam σαίω: quod

tribuitur proprie canibus caudam moventibus. θ. 771.

Σάκος, εος, τὸ, scutum, σάκευς Dorice pro σάκυς, ex σάκεος, gen. Dores mutant υ in ευ. Th. σάττω, f. ξω. p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπείσης, putrefactæ, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω. a. 2. ἔσαπον, putrefacio. α. 152.

Σάς, tuas, accus. pl. a σός, σή, σόν, tuus, a, um. Them. σύ, tu. α. 107.

Σαῶ, όος, ῶς, nomen mul. salva. θ. 243.

Σβεννυμενάων, non amplius lactantium. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præs. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέθην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen τοῦ ο μικροῦ, ex σέο, pro σοῦ, tui. Th. σύ, tu. θ. 541.

Σεύμενος, præs. part. Th. σεύω, moveo. f. σεύσω, p. σέσευκα. α. 298.

Σείριος, Sirius, nomen stellæ, quæ etiam canicula dicitur, a σαίρω, verro, item hio. ε. 415.

Σέλας, jubare: dativus contractus pro σέλαϊ, a σέλας, αος, τό, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, luna, a σέλας, αος, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλην, a nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. θ. 940.

Σέο, pro σοῦ, ex σύ. ε. 476.

Σεσαρυῖα, ridens, dentes stridens. præt. med. in m. g. σεσαρώς, proprie scapis purgatus, a σαίρω item, sum ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro ridente accipitur, f. ῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένος, peritus, cum Genitivo, a σοφίζω, reddo sapientem, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ῆ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. stabulum, a σηκὸς, ῆ, ὁ, stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo sach, sepire vel τῷ Sech, tegere. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, signum, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, jubeo, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux. ε. 448. α. 56.

Σήν, acc. sing. a σή, tua. σῆσι, & σῇσιν, pro σαῖς, Ion. tuis,

tuis, a σός, ή, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 272. α. 104.

Σθενώ, ὸος, ἡ, nomen mul. *robusta*, a σθένος, robur. θ. 276.

Σθένος, *robur*. ε. 62. 643. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγή, silentium. Th. σιγάω, sileo. ε. 104.

Σίδηρος, ε, ὁ, ferrum; hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηρῆς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλας, acc. pl. a σίμβλος, ε, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.

Σιμῶντα, pro σιμόεντα, nomen viri. θ. 342.

Σίνεται, 3. præs. ind. a σίνομαι, *lædo*, noceo. ε. 316.

Σῖτος, ε, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ε, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum *scæva*, a σκαιὸς, ἡ, ὸν, sinister. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. θ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. θ. 345.

Σκάφος, *fossio*, a σκάπτω, f. ψω, fodio. p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, a σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. Th. est σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, dissipo, dispergo, in passivo, σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος, θ. 42.

Σκιά, *umbra*, σκιή, Ionice pro σκιά, hinc σκιερὸς, ᾶ, ὸν, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. a σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exsicco. θ. 839.

Σκολιὸν, accus. sing. a σκολιὸς, *tortuosus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuose*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ε, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in masculi. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Them. σκότος, ε, seu εος, τὸ, *tenebra*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ionic. a σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. 1. part. pl. num. a σκυλεύσας, αντος,

verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σμήνεσσι, dat. pl. Ionic. a σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri causa ε. 338.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, a σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ pro σεαυτῷ, a σὺ, tu, ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α 98

Σπαργανίσασα, *fasciis involvens*, part. a. 1. act. a σπαργανίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. ϑ. 485.

Σπείραν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Ion. a σπείρω, f. ερῶ, *sero*, *semino*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπεῶ, ός, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. ϑ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca*, *specus*, *antrum*. θ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὴν, *serere prosapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur *semen*, a σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. ερῶ, *semino*. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, *sero*. α. 444. 460.

Σπερχνὸν, *celerem*. accus. a σπερχνὸς, ὁ, *festinus*: hoc a σπέρχνω, idem quod σπέρχω, urgeo. σπέρχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεύδει, *festinat*, a σπεύδω. σπεύδοντ', accus. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπεκδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt σπῶϊ, idque melius. Dativus sing. a σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo poëtæ per epenthesin τῷ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῶος, & in dativo pro σπεῖ per syncopen τῷ ἰῶτα, pro σπέει, dicunt σπεῖϊ, per novam τῷ ἰῶτα ἐπένθεσιν. θ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. pl. Ionice pro σπονδαῖς, a σπένδω, *libo*, *promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro*.

ſcuro. σταθμοῖσι, dat. pl. *ſtabulis*, a σταθμὸς, ᾱ, ὁ, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto. θ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. plur. a σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Them. σαφὶς, ἰδος, ἡ, *uva.* α. 300.

Στάχυες, *ſpicæ*, nom. pl. σαχύων, gen. pl. a σάχυς, υος, ἡ, *ſpica.* ε. 471. α. 290.

Στενομένη, *arctata*, Ion. pro σενομένη, præſ. part. f. g. a σένω, *gemo*, & hoc a σενὸς, ᾱ, ὁ, Ion. σανὸς, *anguſtus, arctus.* θ. 160.

στεῖχον, pro ἔσταχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant.* Th. στείχω, eo, vado. fut. ξω, p. χα, aor. 2. ἔστιχον. θ. 10. 690.

Στενάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. perſ. imperf. Ion. a σεναχίζω, idem quod σένω, *gemo.* Them. σενὸς, ᾱ, ὁ, anguſtus. θ. 858.

Στενοεντα, acc. pl. a σενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Them. σενὸς, ᾱ, ὁ, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro σερεῖται. Th. σερέω, privo, f. έσω, & ήσω, pro σερέομαι, ᾶμαι, dicitur Poët. σέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴν, per aphæreſin, pro ἀστεροπὴν, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*, & σεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. θ. 140. 845.

Στέφον pro ἔστεφόν, *coronarunt*, imperf. a στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. paſſ. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. a στῆθος, εος, τὸ, *pectus.* ε. 77.

Στήμονι, *ſtamine*, dat. ſing. a στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen.* Th. ἵστημι, ſto. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit.* a. 2. ind. a στηρίζω, fut. ξω, a. 1. ἐστήριξα. θ. 498.

Στήσαιτο, *ordiatur, faciat ſtare*, a. 1. med. opt. στήσαν, *ſtatuere.* fut. 1. act. infin. ab ἵστημι, ſto. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. a στιβαρὸς, *denſus*, item robuſtus. Th. στείβω, *calco.* Quæ calcantur, condenſantur: quæ vero condenſantur, evadunt denſiora, ſpiſſiora, & proinde firmiora. hinc & στιβὰς, *culcitra.* α. 76.

Στίγματα, *puncta*, nom. pl. a στίγμα, τὸ, *punctum*, a στίζω, *pungo*, fut. στίξω, p. ἔστιχα, p. paſſ. ἔστιγμαι. α. 166.

Στίχες, αἱ, *ordines*, a στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. στείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔστιχον. α. 170.

Στολίσας, *ornate praparans*. a. 1. part. a στολίζω, *amicio, apparo*. Them. στέλλω, f. λῶ, *apparo, orno*. ε. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, os. α. 146. ϑ. 40.

Στονάχιζεν, imperf. pass. verbi στονάχιζομαι, f. ίσομαι. idem quod στένω, fut. νῶ, gemo, ingemisco. Th. στενὸς, ἣ, ὁ, angustus. ϑ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*. acc. pl. a στονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Th. στενὸς, ἣ, ὁ, *arctus*. ϑ. 684.

Στρατὸς, ἣ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στρυμόνα, accus. a στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. a στρωτὸς, *stratus*, hoc a στρώννυμι, *sterno*, fut. στρώσω. Th. στορέω, ῶ, fut. έσω, *sterno*. ϑ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. indic. pass. a στρωφάομαι. Th. στρέφω, fut. ψω, verto, p. φα, aor. 2. ἔστρωφον. ι. 526.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, horribilis, a στυγέω, ῶ, f. στύξω, odio prosequor. ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ι. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. στυγέω, ῶ, fut. στύξω, ab inusit. στύγω, *odio prosequor, exhorresco*. ε. 308. ϑ. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, *sues*, a σὺς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poëtice pro ἔσυλα, a συλάω, ῶ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus*, a συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, *conformavit*, aor. 1. ind. Ion. a πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, aor. 1. pass. ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Σύμφορος, ε, *comes*, a σὺν, & φέρω, *fero*, fut. οίσω. ε. 300.

Συμφράσσαιμεν, *suggerent*, a. 1. med. infinit. a συμφράζομαι, *simul delibero*.

libero. Th. φράζω, f. σω, dico. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ϑ. 471.

Σὺν, *cum.* σὺν κείνοισι, *cum illis.* ϑ. 628.

Συναΐκτην, 3. dual. plusqu. perfecti, pro συνήϊκτην, *irruebant*, a συναΐσσω, *una impetu feror.* fut. συναΐξομαι, præt. pass. συνήϊγμαι, plusqu. perf. συνήϊγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. subj. a συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro.* Th. ἀντί, præp. *pro.* ϑ. 877.

Συνεῖχε, *continebat*, imperf. a συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον. α. 315.

Συνεχέως, *continue.* adv. a συνεχής, ές, ὁ, ἡ, *continuus.* Them. ἔχω, habeo. ϑ. 636.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. præs. ind. ab ἐνείκω, Poëtice, pro ἐνέγκω. Them. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήϑεας, acc. pl. a συνήϑης, ες, ὁ, ἡ, *consuetus.* Th. ἦϑος, εος, τὸ, mos. ϑ. 230.

Συνίεμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. inf. a συνίημι, committo, intelligo.

Συνίεσαν, *concurrerunt*, una iverunt, 3. plur. imperf. act. ex σὺν, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεϑα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνωχαδὸν, adv. *confertim*, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. ϑ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia.* Th. συρίσσω, *sibilo.* α. 278.

Συῤῥάπλειν, *consuere*, a ῥάπτω, fut. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσας, *adumbrato*, a. 1. inf. act. a συσκιάζω. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *sordes corrasas*, tanquam a σύρω, f. ρῶ, *traho.*

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. a σῦς, Dorice, pro quo ὗς, *sus.* α. 168.

Σφέων, *ipsorum*, vel *ipsarum*, σφὶ, *illos duos*, pro σφέ, accusat. dual. σφὶ, pro σφίσι, σφὶν, pro σφίσιν, σφέας, σφῶς, *ipsos.* α. 62. ϑ. 144. 624.

Σφέτε-

Σφέτερον, *suum*, a σφέτερος, α, ὁ, suus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἑ, *se*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. a σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. ϑ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ε, ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro σχίσας, part. aor. 1. act. a σχίζω, *findo*, f. ίσω, p. ἔσχικα, p. pass. ἔσχισμαι, aor. 1. pass. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, præs. opt. a σώζω, fut. σω, p. σέσωκα, p. pass. σέσωσμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, accus. a σωρὸς, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

T.

Τά, τάγε, τάδε, τάδ'. ε. 266. τάτ'. ε. 286. ταί, Poëtice pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. *laboriosorum*, a ταλαεργὸς, *qui patienter opus facit*, a τάλας, ανος, ὁ, *miser*. Th. ταλάω, *suffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46 789.

Ταλαπάρδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre & superare potest, ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρας, *cistas*, accus. pl. a τάλαρος, ε, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. Th. ταλάω, *suffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnosi*, gen. sing. a ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. ϑ. 1012.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. τάμνεν, & ταμνέμεναι, Dorice pro τέμνειν, præs. activ. infin. τέμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, seco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμῆσιν, pro ἀποτάμοιο, aor. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, a τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύῤῥιζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut

ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, a τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas*, ex ταινύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Τανυσφύρα, *procera*, a ταινύσφυρος, ex ταινύω, pro τείνω, extendo, & σφυρὰ, *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. ϑ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. singul. a ταινύθριξ, *qui laxo capillo est*, ex ταινύω, seu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρα, *Tartari*, gen. a τάρταρος, ᾱ, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. ϑ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. a ταρφὴς, seu ταρφὺς, εος, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*. ϑ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. ϑ. 75.

Ταύρεος, ᾱ, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ᾱ, ὁ, *taurus*. α. 104. ϑ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ᾱ, ὁ, *sepulcrum*, a θάπτω, f. ψω, *sepelio*. in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. a ταχὺς, *celer*, in accus. ταχὺν, & τάχ' pro τάχα, ταχέως, superl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ocissime*. ε. 85. 310. ϑ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ', vide, καί. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que* & hinc est &. ε. 3. 4. τε ἰδ', *atque*. ϑ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. a θάλλω, pro τέθαλε, metri causa, hinc in præt. part. med. τεθαλυῖα. ε. 225. ϑ. 902.

Τεθνεῶτος, mortuum, part. præt. act. pro τεθνεκότος, a τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνεκα, ad formam τὲ τέθεικα, pro τεθνειὸς, *mortuus*, Plato in Epist. τεθνεὼς, Poëtice etiam τεθνηὼς, p. m. τέθνεκα. α. 454.

Τεῖχος

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. ε. 244.

Τέκε, & τέκ', a 2. act. pro ἔτεκε, a τίκτω, *pario*, τεκέσθαι, a. 2. med. infinit. Vide ἔτικτεν. θ. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, a τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*. θ. 478.

Τέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Them. τίκτω, fut. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. pers. præs. a τεκμαίρομαι, *ad finem perduco*, *struo*. Them. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 227.

Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. aor. 2. indic. pro ἔτεκον, a τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*, a τίκτω. α. 216.

Τεκοῦσα, *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκὼν, a τίκτω, pario, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro τεύκτων, a τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγαμαι. ε. 23.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *lorum*, *ensis*. Th. ταλάω, ῶ, fut. άσω, suffero. α. 222.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. τελέεσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant*. a τελέω, ῶ, fut. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. ε. 271. θ. 352.

Τελέθωσι, præs. subj. a τελέθω, (Poët.) *sum*. Th. τέλλω. ε. 179.

Τελεσθὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, aor. 1. opt. act. a τελέω, fut. έσω, *perficio*, τέλεσεν, pro ἐτέλεσεν, aor. 1. act. τελέσῃ, aor. 1. subj. τετελεσμένος, pers. part. ε. 559. α. 30. θ. 170.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Dorice, a τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. θ. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. θ. 740.

Τελευτὴν, accus. a τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 331.

Τελήεντος, gen. a τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. θ. 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis*, *exitus*. ε. 165. 216.

Τεμένα,

Τεμένει, *luco*, a τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Th. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 78.

Τένδει, *arrodit*, 3. præs. ind. a τένδω, *rodo*, arrodo. ε. 622.

Τέοντε, accus. dual. a τέων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξεται, *paritura*, fut. 1. med. inf. a τίκτω, fut. 1. med. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. ϑ. 469.

Τεὸν, *tuum*, a τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Dorice, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. κ. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. ϑ. 744.

Τέρενα, accus. sing. a τέρην, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, *vexo, affligo*. ϑ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, accus. singul. a τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρπονται, delectabantur; imperfect. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπει, *delectat*, a τέρπω, f. ψω. α. 47. ϑ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*, a τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, ῶ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, a τέρπω, delecto, & χορὸς, ῶ, ὁ, chorus, tripudium. ϑ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, fut. ψω. ϑ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρακονταετὴς, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, τὸ, annus. ε. 439.

Τέτατο, *extensus est*, præt. pass. & τέτατο, pro ἐτέτατο, plusqu. perf. verbi τείνω, fut. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. ϑ. 638.

Τετάρτῃ, *quarta*, dat. a τέταρτος, η, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perfect. paar. Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, honorata est, per epenthesin Poëtic. τετιμένη, perf. part. pass. a τίω, punio, *honoro*, fut. ίσω, p. κα. ϑ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, a τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. ϑ. 449.

Τέτλαϑ',

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab aor. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω. per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. a τέτμω, *sortior, invenio.* Vide τέμνω, *seco.* unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. ϑ. 610.

Τετοκυίης, *enixæ*, præt. m. part. a τίκτω, *pario*, fut. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*, sic accipitur a Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. a τρέπω, *verto*, fut. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 725.

Τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quatuor*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin τέταρτος, η, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκτο, 3. perf. pass. a τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *fiori*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, a τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκτο. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro τοῦ, & hoc pro σοῦ. Them. σύ, *tu*. ε. 328.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεῦξαν, pro ἔτευξαν, aor. 1. act. 3. pl. τεύξαν. Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. ϑ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. ϑ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*. τέχνῃσι, Ion. pro τέχναις. ϑ. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τεὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ', ε. 206. 633.

Τηθὺς, ὑος, ἡ, nomen mul. in acc. τηθὺν. ϑ. 136.

Τήκεται,

Τήκεται, liquescit, a τήκω. θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τηλεκλειτῶ, *inclyti*, a τηλεκλειτὸς, ῦ, ὁ, est nomen viri. q. d. *longe lateque celeberrimus*, ex τῆλε *procul* & κλειτὸς, *inclytus*. Th. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, fut. ψομαι, *video*. θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημῦτος, pro τῆμος. Th. ἦμος, *quum*. ε. 574.

Τὴν, τήνδε, τήνγε, τῇσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ. ε. 12. 39. θ. 917.

Τὴν, acc. Dorice, pro σὴν, a σὸς, σὴ, σὸν. Th. est σὺ, Dorice τὺ. ε. 299.

Τητᾷ, *careas*, 2. pers. præs. a τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefin. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔτιε, a τίω, *honoro*, fut. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. θ. 35.

Τίθεσι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Ionice pro τιθέναι, præs. inf. a τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 74. θ. 597.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. θ. 984.

Τίκτε, Poëtice pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperfect. pro ἐτίμαε, *honorabat*. Th. τίω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμὴ, ῆς, *honor*. τιμὴν, a τίω, *honoro*. θ. 203.

Τίννυσθαι, *puniri*, præs. inf. idem quod τίεσθαι, τιννυμένας, *vindicantes*, præs. part. Them. τίω, *punio*. ε. 802.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον, prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa a τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apostrophum insolentem, pro τίρυνθον. α. 81. θ. 292.

Τίς, *quis?* interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. masc. *quispiam*, εἴτις, *si quis.* in fem. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τί, quod. ε. 21. 188.

Τετείμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a 1. med. opt. a τίω, ulciscor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτεσα. Θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. a. τίσις, ultio. Th. Τίω, punio. Θ. 210.

Τιτθόντας, *nocentes*, acc. pl. præs. part. a τιτθίνω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*, τίω, habet primam longam. Alii vertunt *festinantes*, a τείνω, sed sic prima foret brevis. Θ. 209.

Τιτάνῳ, *calci*, *gypso*, dat. sing. a τίτανος, ε, ἡ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, nom. proprium. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice a τιταίνω, ulciscor, pœnas luo. Them. τίω, punio. Θ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæsa*, a. 1. part. pass. a τέμνω, *seco*, *scindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔτμον, aor. 1. pass. ἐτμήθην, pret. med. τέτμα. ε. 418.

Τό, τόγ', & τόδε, articulus præposit. ε. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc* & τόθεν, idem. ε. 92. 76.

Τοί, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur interdum ornatus tantum gratia. ε. 196.

Τοίγε, *illi*. ε. 724.

Τοῖο, Poët. pro τοῦ, ab ὁ, art. præpos. pro οὗτοῦ. Θ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖσι, ipsis, dat. pl. τοῖς, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τό, art. præposit. ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. sing. ε. 730.

Τοκῆι, dat. Ionice, pro τοκεῖ, a τοκεύς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσι, a τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ε. 186. Θ. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ε. 32.

Τόσσο, & Poëtice τόσσος, tantus. Th. ὅσσος, & Poëtice, ὅσσος, ε, ὁ, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 563. 614.

Τό,

Τὸ, τ', *hoque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro πρὸ, ante, τοπάροσπερ. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωΐ, *mane*, τὸ καθημέρον, *quotidie*, elegante præponitur τὸ. ε. 485.

Τῇ, & τῇδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῆνο, & τῆτ', τῆθ', pro τῆτο, ab ἧνος, αὕτη, τῆτο, *hic, hæc, hoc*. ε. 120. 360.

Τῆνεκα, *quo circa* pro τῆ ἕνεκα, cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

Τὲς, *hos*, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρείτην, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρείτην, ad formam, ἐτυπτέτην, a τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, a τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. θ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in ασα. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτραμαι. ε. 314. 424.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, aor. 2. act. infin. a τρέφω, *alo*. fut. θρέψω, p. τέτραφα, aor. 2. ἔτραφον. β. m. τέτραφα. θ. 480.

Τραχεῖα, *aspera*, f. g. a τραχὺς, ἐος, ὑ. α. 119.

Τρέσε, Poëtæ pro ἔτρεσε, *expavit*, a τρέω, *expavesco*. θ. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præs. ind. a τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δέδρόμηκα, aor. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 217.

Τρηνοῖο, *cavernosæ*, Poët. pro τρητῇ, in f. g. a τρητὸς, ῇ, ὁ, *perforatus*. Th. τρήω, pro quo usitatum τιτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τετραίνω, pro τιτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. θ. 331.

Τρηχῖνος, genit. a τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, *asper*. ε. 289.

Τρίβεσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. a τρίβω, f. ψω, *tero, attero*, p. φα, præt. pass. τέτριμμαι, præt. m. τέτριβα. ε. 249.

Τρικάρηνον, triceps, τρία κάρηνα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρηνον, τὸ, caput. θ. 288.

Τριηκόντων, *triginta*, pro τριάκοντα: sunt enim ἄκλιτα. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 694.

Τριηκάδα, accus. a τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, a τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 764. θ. 715.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*, acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εος, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδην, accus. *tripedale*, a nominat. τριπόδης, ου, ὁ, τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & ποῦς, ποδὸς, *pes*. ε. 421. 655. α. 312.

Τριπόλῳ, dativ. singul. *ter arato*, hinc τρίπολος γῆ, *terra, quæ ter aratro versa fuit*, a τρεῖς, & πολέω, *verto, aro*. θ. 971.

Τρὶς, *ter*, a τρεῖς, *tres*. ε. 171. 250.

Τρισεινάδα, accus. a τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*, & ἐννέα, novem. ἐννὰς, άδος, ἡ, & εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*. ε. 812.

Τρισκαιδεκάτην, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem. ε. 778.

Τρισπίθαμον, a σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, eine Spanne, quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet. ε. 424.

Τριστοιχεὶ, *triplici serie*, adverb. ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres*, & στείχω, f. ξω, *ordine eo*. θ. 727.

Τρίτον, *tertium*. pro τρίτον dicitur etiam τρίτατον. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. est etiam nomen mul. θ. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. θριξὶ. ε. 537.

Τροίην, *Trojam*, a τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Trojanus*. ε. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, accus. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συστολὴν. ε. 477. 562.

Τρυχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta a rota. Them. τρέχω, *curro*. ε. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*,

tor, h. e. qui vina demit, a τρυγάω, *fruges carpo*, item per synecd. gener. *vindemiu*. Them. τρύγη, ης, ἡ, triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, a triplici cono. Th. φαλὸς, ῦ, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *absumunt*, a τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. ε. 303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. a τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. θ. 1015.

Τυτθὸς, ῦ, ὁ, *parvus*, & τυτθὸν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, ῦ, ὁ, *mamma*. ε. 467.

Τυφάονα, accus. a τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. α. 32. θ. 306.

Τυφωέος, gen. τυφωεὺς, nomen est gigantis. ε. 869.

Τύχη, nomen propr. mul. θ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, part. aor. 2. act. a τυγχάνω, *sum*, *evenio*, *incido*, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. θ. 973.

Τώγ', *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. ε. 473. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 244. 333.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per aphæresin. Th. οὗτος, ου, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

Ὑάδες, *stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. ε. 613.

Ὕβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβριες, *injuriæ*. Hinc est ὑβρίζω, *contumelia afficio*, unde est ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, insolens, protervus, in accusat. ὑβριστὴν. ε. 212. θ. 307.

Ὑγρὸς, ῦ, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*. ε. 623.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, Hydram ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. θ. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, genit. ὕδατος. ε. 194.

Ὕει, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, fut. ὕσω, hinc ὑετὸς, ῦ, ὁ, *pluvia*. ε. 543. 550.

Υἱὶ, a nominativo, υἱὶς, *filius*, in gen. υἱίος, & contracte υἱὸς, in dat. υἱίι, & contracte υἱί. α. 150. υἱεῖ, υἱέες, ad formam βασιλέος, ab υἱεὺς, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. θ. 368.

Ὑιὸς, ῦ, ὁ, *filius*. θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, hinc ὑλήεις, εντος, *sylvosus*, ὑληέσσης. θ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμος, ου, *cæsor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, seco. f. μῶ, p.m. τέτομα. ε. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*, a. 2 ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, a σὺ *tu*, hinc ὑμέτερος, vester. θ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ. *pellicula, qua fœtus involvitur*. α. 274.

Ὕμμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὸν, pro ὑμέτερον. α. 328. θ. 662.

Ὑμνέω, celebro, laudo. fut. ήσω, ὑμνείουσαι, Poët. pro ὑμνέουσαι, pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ, a. 1. act. subj. ὑμνεῦσι, Dorice, pro ὑμνοῦσι. ὑμνεῦσαι, part. præs. f. g. pl. num. pro ὑμνοῦσαι, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano. ε. 2. θ. 11. 33.

Ὕμνος, ου, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνῳ, *carmine*. ε. 655.

Ὕοι, *pluat*, præs. opt. Vide in ὕει. ε. 486.

Ὑπαὶ, præp. pro ὑπὸ, Poët. ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, sc. debes, (a. 1. med. inf. Them. ἀλέω, *molo, vito*, Poët. ἀλεύω.) ε. 555. ὑπαλέυεο, *evita*. ε. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, aor. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑποδέδεκτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. θ. 513.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. aor. 1. med. ind. ab ὑποτί-

ὑπετίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. θ. 175.

Ὑπεκτρεφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκτρεφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, πρὸ & φεύγω, *fugio*. α. 22.

Ὑπεναντίον, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, præpositio *pro*. α. 347.

Ὑπένερθε, ab ἔνερθε, *infra*. Them. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, aor. 1. ind. Them. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, ε. θ. 615.

Ὑπὲρ, præposit. *pro*, *supra*. ε. 45.

Ὑπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.

Ὑπέρβιος, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*; unde est Latinorum, *superbus*. θ. 139.

Ὑπερηφανὴς, & ὑπερήφανος, ου, ὁ, καὶ ἡ, superbus, conspicuus super alios, ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, ostendo in lucem edo. θ. 149.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, *superbus*. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*. θ. 995.

Ὕπερθεν, seu ὕπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, *super*. ε. 543.

Ὑπέρθυμος, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. θ. 719. 937.

Ὑπερθύριον, *superliminare*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

Ὑπεριονίδαν, gen. Æol. pro ὑπεριονίδου, ab ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. gentil. θ. 1010.

Ὑπερίονος, gen. ab ὑπεράων, nom. viri. θ. 134. 374.

Ὑπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria superemminens*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Ὑπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμενὴς. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.

Ὕπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.

Ὑπερόπλου, gen. ab ὑπέροπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma*. θ. 516.

Ὑπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Th. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 402.

Ὑπέρτατος, *supremus*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*. ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen, *Consul.* ε. 8.

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπευνηθεῖσα, ab ὑπευνάω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*. θ. 374.

Ὑπῆσαν, *prominebant*, impers. ab ὕπαμι, *subsum*. α. 266.

Ὕπνος, ου, ὁ, somnus, ὕπνῳ. ε. 116.

Ὑπὸ, & ὑφ', *a* vel *sub*, præposit. α. 63. 367.

Ὑποδείσαι, *subveritus*, part. a. 1. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

Ὑπεκπροφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, aor. 2. act. opt. *effugerit*, a φεύγω, *fugio*, fut. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. α. 42.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδαμάομαι. f. ήσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω, ῶ, domo. α. 53.

Ὑπονυσσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. m. ab ὑποκύομαι, *fio gravida*. Them. κύω, f. σω, in utero fero. θ. 308.

Ὑπόδρα, *torvo*, adv. ponitur ἐπιρρηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesin τῶ δ. Th. ὁράω, f. άσω. p. ὅρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὸς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, fut. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge*, pro ὑπαλεύου, præs. imper. ex ὑπὸ & ἀλεύομαι. Th. est ἀλέω, *molo*, item *vito*. ε. 758.

Ὕπνος, ου, ὁ, *somnus*. θ. 212.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, a πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Ὑποταρτάρισι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. θ. 851.

Ὑποσευομένων, *irruentibus*, præs. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

Ὑποσχόμενος, part. a. 1. m. ab ὑπέσχομαι, *promitto*, fut. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 1. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. θ. 170.

Ὑποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ, *sub*, & χθὼν, *terra*. ε. 140. θ. 304.

Ὑποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι. a δέχομαι, capio. θ. 419.

Ὑσμίνη,

Ὑφάνη, ἡ, pugna. Them. ὑφάνω, maneo. α. 178.

Ὑστερος, α, ὁ, posterior, sequens. ε. 349.

Ὑφαίνε, texebat, imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Ὑφίσσων, aliquando minor & junior, q.d. subminor, ab ὑπὲρ, & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor. α. 258.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, a, um, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, α, ὁ, altitonans; ex Adverbio, ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, resono. α. 8.

Ὑψίζυγος, altijugus, ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Them. ζευγνύω, jungo. ε. 18.

Ὑψίκομος, alte comatus. Epith. quercus, ex ὕψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, coma. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, genit. ab ὑψιμέδων, in alto regnans. ex ὕψι, alte, hoc ab ὕψος, εος, altitudo, & μέδω, impero. θ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψῆ, alte, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, Phaëtonta, nomen viri. Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, præs. part. q. d. lumen currens, a Φαέθω, idem quod Φάω, luceo. θ. 760.

Φαείνει, lucet, 3. præs. ind. act. a Φαείνω. Th. Φάω, luceo. ε. 526. θ. 372.

Φαεινὸς, ἡ, ὁ, splendidus, a Φαείνω, idem quod Φάω, splendeo. α. 225.

Φαεσιμβρότη, gen. a Φαεσίμβροτος, lucem hominibus præbens, a Φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis. θ. 958.

Φαίδιμος, α, ὁ καὶ ἡ, illustris. Them. Φαιδρὸς, ᾶ, ὁ, hilaris. θ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, abluti, præs. inf. pass. a Φαιδρύνω, nitidum reddo. Them. Φαιδρὸς, ᾶ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαινομένην, apparentem, præs. part. pass. a Φαίνω, ostendo, facio apparere. Φαίνετε, ostendite. Φαῖνε pro ἔφαινε, exserebat, imperfect. Ionic. Vide Φαναίη. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. Φάλαγξ, γγος, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & Φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. Φανεῖσα, part. a. 2. pass. verbi Φαίνω, *in lucem profero*, f. Φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, a Φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. a Φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. ε. 196.

Φαρέτρην, accus. Ion. παρὰ τῷ Φέρεσθαι, *quia sagittæ in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. ε. 483.

Φασὶ & Φασὶν, *ajunt*, 3. pluralis indicativi præsentis, a Φημὶ, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab infinit. Φάσκω. Sic στάσκε (ἰλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔστη. θ. 209.

Φατὸς, *celebris*, Φαταὸς, *enarrabilis*, & in genit. pl. Φαταῶν. Them. Φημὶ vel Φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐστάμην, ασο, ἔστατο. Them. Φημὶ, vel Φάω, dico. α. 115.

Φείδεο, *parcas*, præs. imper. m. Ion. pro Φείδου, verbi Φείδομαι, *parco*, f. Φείσομαι, p. πέφασμαι. ε. 602.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*, 4. contract. hinc Φειδωλὴ, parca. ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Ion. pro Φέρβαν, *pascere*, præs. inf. a Φέρβω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, *domiporta* a Φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. ε. 569.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, *alinus*. a Φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, *vita*. θ. 693.

Φερεσσακέας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, a Φερεσσακὴς, hoc a Φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*. α. 13.

Φέροιεν, *gererent*, 3. præs. ind. opt. Φέρουσα, præt. part. Φέρετ', pro ἐφέρετο, 3. pers. imperf. Φερέμεν Ion. pro Φέραν, a Φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρω-

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 248.

Φέρτατος, superl. *præstantissimus*. a Φέρω, Φέρτερος. ε. 49.

Φέρων, Φέρουσα, *ferens*, præs. part. Vide in Φέροιεν. θ. 202.

Φεύγουσαι, *fugientes*, præs. part. f. g. pl. num. a Φεύγω, *fugio*, Φεύξεσθαι, f. 1. inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. a Φημὶ, *dico*. θ. 550.

Φηλήτῃσι, (alii Φιλήτῃσι) *furibus*. dat. pl. Ion. a Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. hoc a Φίλος, ου, ὁ, amicus, sed Φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*, a Φῆλος, ου, ὁ, *impostor*, hinc Φηλέω, *decipio*. ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, *fama*. a Φημὶ, vel Φάω, *dico*. ε. 759.

Φημὶ, *dico*, præs. ind. ἔφην, a. 2. hinc Φημίζω, *divulgo*, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενος, *antevertens*, part. a. 2. med. a Φθάω, *prævenio*, f. Φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην, ad formam τοῦ ἑστάμην. ε. 552.

Φθέγγονθ', pro ἐφθέγγοντο, *sonabant*, imperf. a Φθέγγομαι, *loquor*. Φθέγξατο, a. 1. med. Ion. præt. pass. ἔφθεγμαι, præt. m. ἔφθεγγα. θ. 831.

Φθάρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præs. a Φθείρω, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα. a. 2. ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα. Them. primum Φθέω. θ. 876.

Φθίνω, *pereo*, *deficio*, præs. ind. hinc in genit. part. Φθίνοντος, Φθινόντων, ε. 796. θ. 59.

Φθισήνορα, acc. sing. a Φθισήνωρ, *perdens viros*, epitheton bello congruentissimum, a Φθέω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*. θ. 431.

Φθονέω, *invidet*, 3. pers. præs. ind. a Φθονέω, invideo. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα. Them. Φθόνος, ου, ὁ, *invidia*. ε. 26.

Φίκιον, accus. a Φίκιος, nomen montis. ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.

Φιλήτῃσι, *furibus*, dat. pl. pro Φιλήταις a Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. Them. Φίλος, amicus. ε. 373.

Φίλος, ου, ὁ, *amicus*. Φίλα & Φίλ' in pl. ε. 182. 304.

Φιλᾶ,

Φιλῶ, *amat*; 3. præs. ind. a Φιλέω, f. ήσω, p. πεφίλη-κα, part. m. πέφιλκα. α. 15. 298. 340.

Φιλέοντες, Dorice pro Φιλοῦντες, 3. pl. præs. à Φιλέω, amo. Them. Φίλος. θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ. 1002.

Φιλομμειδής, ές, ὁ, καὶ ἡ, ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης, hic genit. Iaphet. Poët. geminant μ. ex Φίλος, amicus, & μειδάω, rideo. θ. 989.

Φιλομμειδέα, acc. sing. a Φιλομμειδής, ές, quæ amat genitalia, a Φίλος, & μῆδος, εος, cura, & μήδεα τὰ, καὶ αἰδοῖα, *pudenda*. In carminis dimensione hic legendum Φιλομμειδῆ. θ. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*. Them. Φίλος, ὁ, amicus. θ. 651.

Φίλε, *cari*, genit. a Φίλος, η, ὁ, *amicus*. θ. 180.

Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & Φίλῃ in f. g. Φίλοιο, & Φίλοισι, dat. pl. Ion. α. 368. θ. 162. 283.

Φίλτερος, *carior*, comparat. pro Φιλότερος, in superl. Φίλτατος, a Φίλος, η, ὁ, *amicus*. ξ. 307. ω. 78.

Φλεγέθοντα, *ardentis*, genit. part. præsent. a Φλεγέθω, ex Φλέγω, ω, & θέω, curo. ω. θ. 346.

Φλεγύαο, *aquilæ*, genit. Æolicus a Φλεγύας, α, ὁ, *aquila*, φασὶ τὰς Φλέγας καὶ λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλογός, γός, ἡ, *flamma*, a Φλέγω, ξω, uro. θ. 697. 859.

Φόβοι, *timori*, a Φέβομαι, in præt. med. πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέοντο, 3. pl. imperf. Poëtice pro ἐφόβουν, a Φοβέω, ῶ, *timorem injicio*, *terreo*. Φοβέομαι, οῦμαι, τὴ *timeo*. Th. Φέβομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβος, Φοῖβε, *purus*, *hilaris*, estque Apollinis epitheton: & Φοίβη, nomen Deæ. θ. 404.

Φοινικόεν, εντος, *puniceus*, a Φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma arbor*, *color ruber*. ω. 194.

Φοιτῶσι, Φοιτάω, *ventito*, *frequento*. f. ήσω, p. ηκα. α. 103.

Φόνον, *cædem*, a Φόνος, ε, ὁ, *cædes*, a Φένω, *occido*, unde præter. med. πέφονα. α. 17. θ. 228.

Φόρκυνι, *Phorcio*, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρκυνος, gen. a nomin. Φόρκυν,

κυν, υνος, ὁ, & Φόρκυος, *nomen monstri marini*. in acc. Φόρκυν, in dat. Φόρκυϊ, pro Φόρκυνι. ϑ. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ Φόρμιγξ, ιγγος, *cithara*, *testudo*. α. 280.

Φορμὸς, ῆ, ὁ, *sporta*. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. verbi Φορτίζω, onero, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. Φόρτος, ου, ὁ, *onus*. ε. 688.

Φόρτος, ου, ὁ, *onus*, hinc Φορτίον, ου, τὸ, *onus*, Φορτί' pro Φορτία, *onera*. ε. 642.

Φόως δε, in lucem, a Φόως, idem quod Φῶς, στὸς, τὸ, *lux*. Th. Φάω, *luceo*. ϑ. 669.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro Φραδμοσύναις, a Φραδμοσύνη, ἡ, *consilium*. Th. Φράζω, f. σω, *dico*. ε. 243.

Φράζεσθαι, *cogitare*, præs. inf. Φρασάτην, 3. dual. a. 1. act. Ion. Φράσσασθ', pro Φράσασθαι. Φράσσαιτο, pro Φράσαιτο, 3. sing. a. 1. med. opt. Φρασσάμενος, part. a. 1. med. pro Φρασάμενος, metri causa. Φράζομαι, *considero*. Them. Φράζω, dico, f. σω, p. κα. a. 2. ἔφραδον. ε. 365. α. 218. ϑ. 892.

Φρεσὶ, & Φρεσὶν, *præcordiis*, *mente*, dat. pl. a Φρὴν, *mens*. ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret, 3. præs. ind. Φρίσσω, *contremisco*, f. ξω, p. χα. Φρίσσουσ', pro Φρίσσουσι. Φρίσσον, pro ἔφρισσον, imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, *sapio*, *cogito*, f. ήσω. p. πεφρόνηκα. Th. Φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 200. ϑ. 461.

Φύγοις, *effugeris*, a. 2. opt. act. a Φεύγω, *fugio*, f. Φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. κα. πέφυγα. ε. 682.

Φυὴν, *naturam*, *indolem*, a Φυὴ, ῆς, ἡ. Th. Φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. a Φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos*. Th. Φυλάσσω, *custodio*. ε. 128.

Φύλλα, *folia*, nom. pl. a Φύλλον, ου, τὸ, *folium*, dat. pl. Φύλλοισι. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. præs. Φυλάσσεο, pro Φυλάσσου, præs. imperat. pass. a Φυλάσσω, *custodio*, f. ξω, p. χα. ε. 489. θ. 769.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod Φυλὴ, ῆς, ἡ, *tribus*, *genus*, Φῦλ', pro Φῦλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, δος, ἡ, *pugna*, in acc. Φύλοπιν, & Φυλόπιδα, proprie

prie *clamor bellicus*, a φῦλον seu φυλὴ, ῆς, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. q. d. ὄψ τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βοὴ ponitur pro *bello*, ἰλιαδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præs. inf. a φύρω, f. ύρῶ, & Æolic. φύρσω, p. πα. ε. 61.

Φυτὸν, ὦ, τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *planto*, φυτεύειν *plantare*, 3. perf. a. 1. sub. φυτεύσωνται, a. 1. m. ind. Ionic. Them. φύω, *nascor*. ε. 567. 580. 810. α. 29. δ. 986.

Φωκῆες, nomen gentis. α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est bellua marina, φώκαινα. φώκη, *vitulus marinus*, pessime olet. ἐδωρ. δ. 443. δ. 1004.

Φωῇ, dat. sing. a φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. α. 382.

Φωτὸς, *viri*, genit. sing. φῶτα, *virum*, accus. sing. a φὼς, *vir*, φωτῶν, *virorum*. per synec. spec. *hominum*, φῶτες, *viri*. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, differentiæ causa facit Genitivum pluralem φώτων. Them. φάω, *luceo*. ε. 191. α. 149. 420.

X.

Χ', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ' pro κατὰ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 390. 432.

Χάος, genit. sing. a χάος, εος, τὸ, *rudis indigestaque materia, qualem fingebant*. Vide in χάος. θ. 123.

Χαίρας, *gaudes*, 2. pers. præs. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρμαι. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præs. part. a χαλαίνω, idem quod χαλάω, f. άσω, *laxo*. α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio, everto*, hinc χαλεπὸς, gravis, χαλεπὴ. χαλεποῖο, gen. Ion. χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χαλεπώτατος, *difficillimus*, superl. & χαλεπῶς, adverb. ε. 5. 91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεόφωνος, ε, ὁ, *ærea voce*, ex χαλκὸς, ῆ, ὁ, æs, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. θ. 311.

Χαλ-

Χαλκοκορυστὴν, *ærea galea munitum*, acc. sing. a χαλκοκορυστὴς, ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. θ. 984.

Χαλκῷ, ære, dat. sing. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs. ε. 130. α. 415. hinc χάλκεος, οῦς, æreus, & χάλκειος, metri gratia. χαλκίδα, accus. a χαλκὶς, nomen urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαὶ, humi, adv. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*; a χαμαιγενὴς, ex χαμαὶ & γείνομαι. θ. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, a χαίνω, hisco: hinc χαόω, in chaos verto. θ. 116.

Χαρασσόμενος, præs. part. χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, a χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido, acuo*. ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. a χαρίεις, χαρίεσσα, εν, elegans, a χάρις, ιτος, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium*. Them. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροποῖο, gen. Ion. a χαροποὶ, *truces*, fulvi alioquin, χαροπὸς, οῦ, ὁ, *lætus, vultu serenus, cæsius, cæruleus*, ab ὤψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video, & χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*. θ. 740.

Χατίζων, egens, præs. part. a χατέω, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χέα, *fundit*, præs. ind. verb. χέω, seu χείω, *fundo*, f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 419.

Χείλεσι dat. pl. a χεῖλος, εος, τὸ, *labium, labrum*. ε. 97.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χείμαῤῥος, hyeme fluens, a χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*, & ῥέω, *fluo*. ε. 624.

Χεῖμα, χείματος, hyems, hinc χειμὼν, ῶνος, *idem*. hinc χειμέριος, & χειμερίη, *hyemalis*. ε. 492. 563. 738. 673.

Χέουσιν, 3. pl. præs. ind. Poët. pro χέουσιν, a χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χεῶ, a. 1. pass. ἐχύθην, quasi a χύω. θ. 83.

Χαρο-

Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, *cui jus est in manibus*, ex χείρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus*. ε. 187.

Χειρὸς, gen. a χείρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν, & χείρεσσι, Ion. & Poët. ut & χέρεσσιν. ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo*. ε. 566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον, *deterius*, novus comparativus, a κακὸς, *malus*, in comp. κακίων, χείρων, & Poët. χερείων, in superl. κάκιστος, & χείριστος. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρὸς. ε. 319.

Χηλῇσι, dat. pl. Ionic. a χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*, *forfex*. α. 62.

Χηρωσταὶ, *remoti cognati*. Them. χῆρος, ου, ὁ, *viduus*. θ. 607.

Χήτει, dativus sing. a χῆτος, εος, τὸ, *penuria*. Th. χατέω, ῶ, *egeo*. θ. 605.

Χθονίου, gen. a χθόνιος, *terrestris*, a χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*. α. 373.

Χίλιον, in f. g. & χίλιοι, *mille*, in n. g. χίλια. θ. 864.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion. *capra hyeme nata*, a χεῖμα, τος, τὸ, *hyems*, per syncopen τοῦ ε ψιλοῦ, metri causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτὼν, ῶνος, ὁ, *tunica*, Ionice, κιθὼν. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, accus. a χλαῖνα, ἡ, *læna*, vestis species. α. 535.

Χλοερῷ, dat. a χλοερὸς, *viridis*, unde per crasin χλωρὸς, χλωρῷ. ε. 741. α. 393.

Χλοῦναι, *agrestes*, a χλούνης, per crasin pro χλοεύνης, ut sit, qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόα, *herba virens*, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόανος, *catinus*, a χέω, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, *bilis*, item *ira*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. θ. 221.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. a χολόομαι, οῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poëtæ quoque dicunt, χωσάμενος, a χολόω, *irascor*. Th. χολὴ, bilis. ε. 53.

Χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, chorea, tripudium. α. 201.

Χόρ-

Χόρτος, ου, ὁ, *fœnum.* hinc χορτάζειν, proprie *herbis* seu *fœno pascere*, per synecd. *saturare.* ε. 604.

Χρέα, *debita*, in dimensione Poëtica legendum χρεὰ vel τε abesse debet, quod mihi sit verisimilius, χρέα vero derivatur a χρέον, ου, τὸ, *debitum*, χρέος, εος, *idem.* ε. 645.

Χρεῶν, gen. pl. a χρέα, ας, ἡ, *egestas*, *utilitas*, *&c.* ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere*, a.1. Ionic. a χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω, f. ίσω, *hinnio.* α. 348.

Χρηίζειν, præs. inf. a χρηίζω, idem quod χρήζω, egeo. Th. χρέα, *indigentia.* ε. 365.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res.* χρῆμ' pro χρῆμα, & χρήματ' pro χρήματα. ε. 242. 603.

Χρισαμένη, part. a. 1. med. *uncta.* Errant ergo qui ajunt, aor. 1. med. non habere passivam significationem. a χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. pass. κέχρισμαι. α. 521.

Χρόνος, ου, ὁ, *tempus.* ε. 132.

Χροὸς, genit. a χρῶς, *cutis.* Them. χρόα, ας, ἡ, *color.* Dicitur χρόος, ου, ὁ, & χρῶς, χροὸς, ὁ, χροΐ, χρόα. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκες, *aurea mitra revincta*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, proprie *funiculus auratus, quo jubæ equorum in fronte sparsæ colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo.* Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. ϑ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ορος, τὸ, ensis. θ. 282.

Χρύσαας, pl. a χρύσαα, χρυσῆς, pro χρυσέης. ϑ. 975. χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσεος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte, χρυσοῦς, *aureus*, a χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum.* α. 297. ϑ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, ex χρυσὸς, & κόμη, ἡ, *coma.* ϑ. 947.

Χρυσοπέδιλος, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus.* ϑ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona. a χρυσὸς, οῦ, aurum, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono. ϑ. 17.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χρῶς, χροὸς. Th. χρόα, ᾶ, *color*. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυτρόπους, olla pedes habens, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & ποῦς. ε. 746.

Χωόμενος, *succensens*; part. præs. med. pro χολοόμενος. χωσάμενος, part. a. 1. med. verbi χώομαι, idem quod χολῶμαι, *irascor*. Th. χολή, ῆς, ἡ, *bilis*. a. 2. ϑ. 539.

Χώρε, genit. a χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*, item, *spatium*, item, *ager*, *prædium*, *fundus*. α. 410. ϑ. 731.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Ionic. a χώομαι, *irascor*. Them. χολή, ῆς, ἡ, *bilis*, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθῃ, nom. mul. a ψάμμος, ου, ὁ, arena, sabulum. α. 260.

Ψεύδεα, *mendacia*, accus. plur. a ψεῦδος, ψευδέας, ubi in dimensione legendum, ψευδεῖς, accus. pl. a ψευδής, ές, ὁ, καὶ ἡ, *falsus*, *mendax*. Them. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην. ε. 78. 707. θ. 229. 783.

Ψιάδας, *guttas*, accus. plur. a ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ. sing. a ψολόεις. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*, α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, a ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρά, Ion. ε. 545.

Ω.

Ὦ, O, vocativus. ε. 27.
ᾧ, *cui*. ε. 57.

Ὠγύγιον, *antiquum*, ab ὠγύγιος, antiquissimi Thebanorum regis nomen inde pro antiquus. ϑ. 806.

Ὧδε, *sic*. ε. 35.

Ὠδύσσατο, *iratus est*, a. 1. m. Poët. ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. ϑ. 617.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. ϑ. 364. 507. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκέως, *cito*, & νάω, *fluo*. ε. 169. ὠκεανοῖο, pro ὠκεανοῦ. ε. 564. θ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*, ὠκέος, gen. sing. f. g. ὠκέα, ab ὠκὺς, *celer*, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. ϑ. 998.

Ὠκάης,

Ὠκείῃς, pro ὠκείαις, dat. pl. Ion. ϑ. 269.

Ὠκέων, acc. f. g. ab ὠκὺς, ἐος, ὑ, celer, ὠκείῃς pro ὠκείαις. Ion. dat. pl. ὠκέα, Poët. pro ὠκεῖα. ϑ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκὺς, ἐος, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. 267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπους, οδος, ὁ, idem quod ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. ϑ. 360.

Ὤλεσε, a. 1. ind. ab ὄλλυμι, *perdo*, in fut. ὀλέσω, a. 1. ὤλεσα. 3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

Ὠμάρτησε, a. 1. ind. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ, simul, idem quod ὁμῆ. ϑ. 201.

Ὤμισυ, ϑ' ὤμισυ, pro ὃ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς, υ, ὁ, *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis vescentem*, acc. ab ὠμηστὴς, ῆ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, edo, & ὠμὸς, ῆ, ὁ, crudus. ϑ. 300.

Ὠμῷ, *crudæ*, dat. ab ὠμὸς, ῆ, ὁ, *crudus*, item, *crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, ε, ὁ, *humerus*, ὦμων, gen. pl. ὤμοις, & ὤμασι, dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, fut. ήσομαι. ε. 539.

Ὤπα, accus. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Them. ὄπτομαι, *video*. ε. 562.

Ὤπασε, dedit, & ὤπασεν, a. 1. act. ind. ab ὀπάζω, f. σω, *præbeo*, item *insequor*. ϑ. 442.

Ὡραῖος, *tempestivus*, *speciosus*, ab ὥρα, ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραίσι, *matura reddunt*, pro ὡραΐζουσι, Æolic. ab ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*. ϑ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, a. 1. med. a Th. ὀρέγω, porrigo, fut. ξω, præt. χα, aor. 1. pass. ὠρέχϑην. ϑ. 178.

Ὥρη, Ion. pro ὥρα, *hora*, & per syn. membri, *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας. ε. 30. ϑ. 501.

Ὠριγνῶντο, certabant, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, fut. ξω, p. χα, *porrigo*. α. 190.

Ὤρινε, concitat. a. 1. act. ab ὀρίνω. Th. est ὄρω, *excito*. ε. 674.

Ὠριος,

Ὥρειος, *tempestivus*, ab ὥρα, *hora*, ὥρια, ὥρι. ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, signum cæleste. ε. 607.

Ὠρνυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Th. ὄρω, *excito*. ϑ. 191.

Ὤρσε, immisit, a. 1. act. ab ὄρω, fut. ὀρῶ, & Æolic. ὄρσω. ὦρτο, 3. sing. præt. plusq. pass. in ὦρτ'. α. 40. ϑ. 523. 990.

Ὡς, particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὥστε, ὥσπερ. ε. 697. ϑ. 402.

Ὡς, pro ἕτως, sic. ε. 44.

Ὡσεὶ, *perinde*. α. 189.

Ὥστε, *adeo ut*, ὥς', *utque*, pro ὥς τε. α. 405. ϑ. 831.

Ὅστις, *cui*, dat. ab ὅστις, qui. ε. 31.

Ὠτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. ὑνῶ, p. γκα. ϑ. 883.

Ὠτώεντα, *auritum*, h. e. *ansatum*, ab ἓς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde est ὠτόεις, εσσα, εν, *auritus*, a, um. ε. 655.

Ὤφελον, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφελήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2. ὤφελον. ε. 172.

Ὤχετο, *gradiebatur*, sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀποίχομαι, *abeo*, *morior*, fut. οἰχήσομαι, perfect. ὤχημαι. α. 200.

FINIS.

* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *

LIPSIÆ,

LITERIS EISFELDIANIS.